

Enkae Enathu Kavithai

அத்தியாயம் 1

விடியற்காலை மெதுவாக புலர்ந்துகொண்டிருக்க, பறவைகள் தங்கள் வேலைகளை கவனிக்க சுறுசுறுப்பாக கிளம்ப, பனி துளிகள் தங்கள் புல் காதலனை , தங்கள் எதிரியான சூரிய கதிர்கள் வருவதற்குள் பிரிந்து செல்ல வேண்டுமே என்ற ஏக்கத்தில் நிலவாக தேய்ந்து மறைந்து கொண்டிருந்தது.

சென்னையில் புற நகரில் பணக்காரர்கள் மட்டுமே வசிக்கும் பகுதியில் இருக்கும் உள்ள ஒரு பங்களா இன்னும் தன் துயிலில் இருந்து மீளாமல் சோம்பலாக எழுந்து கொண்டிருந்தது. அந்த பங்களாவின் முன்புற தோட்டத்தில் கம்பீரமாக வீற்று இருந்த குல்மொஹர் மரங்கள் தங்கள் பூக்களை உதிர்த்து அந்த தோட்டத்தையே அலங்கரித்துக்கொண்டு இருந்தது.

தோட்டத்தின் பால்கனியில் அப்போது தான் குளித்துவிட்டு புத்தம் புது மலராய் தன் தோகை போன்ற கூந்தலை விரித்து காயவைத்துகொண்டே அந்த இளங்காலையின் அழகை ரசித்து கொண்டிருந்தாள் செளஜன்யா.

பெயரை போலவே அன்பும் , கருணையும் அடுத்தவருக்கு உதவும் குணமும் நிறைந்தவள். அந்த குணம் தான் பெற்றோர் விரும்பாவிட்டாலும் அவளின் ஆசைக்காக அவர்களிடம் கெஞ்சி , கொஞ்சி மருத்துவ படிப்பை தேர்ந்தெடுத்தாள் .

மருத்துவ படிப்பை முடித்து கடைசி வருடம் ஹெளஸ் சர்ஜனாக பணியாற்றி வருகிறாள் . இந்த வருடம் முடிந்துவிட்டால் அதன் பிறகு செளஜன்யா எம் .பி.பி.எஸ் . யாரையும் சீக்கிரமே தன் வசப்படுத்திவிடும் அழகும் யாரையும் எளிதில் நம்பி விடும் குணமும் பிறவியிலே அமைந்ததால் என்னவோ கொஞ்ச நாளாக அவளை ஒரு தொல்லை அவளை துரத்தி கொண்டே இருந்தது.

அழகை ரசித்துகொண்டிருந்தவள் , அவளின் அன்பு தங்கை சைதன்யா அவளை சூச , சூச என்று ஏலம் போட்டு அழைக்கவும் கவனம் கலைந்து திரும்பினாள்.

சைதன்யா இவளை விட மூன்று வயது குறைந்தவள் . பி.பி.எல் கடைசி வருடம் அடி எடுத்து வைத்திருக்கிறாள் . இவளுக்கு நேர்மாறான குணம். யாரையும் அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நம்பமாட்டாள் . கருணை விலை என்னவென்று கேட்காவிட்டாலும் அளவுக்கதிகமாக அவளிடம் இருந்ததில்லை. தேவை என்றால் மட்டுமே உதவுவாள் . சௌஜன்யாவிடம் மட்டும் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டே இருப்பாள் .

“நீ இப்படியே எல்லோருக்கும் அன்னை தெரசா லெவெலுக்கு உதவி செய், எவனாவது இதை தவறாக யூஸ் செய்ய போறான்கள் பார் ” என்று. அதற்கு சௌஜன்யாவிடம் இருந்து மென்மையான புன்னகை மட்டுமே பதிலாக கிடைக்கும் சைதன்யாவுக்கு. இரண்டு பேரும் இரட்டையர்கள் இல்லையென்றாலும் ஒரே மாதிரி முக அமைப்பு உடையவர்கள். இதனால் நெருங்கியவர்கள் தவிர மற்றவர்கள் நிறைய சமயம் ஏமாந்து இருக்கிறார்கள்.

சைதன்யாவின் குரலில் திரும்பியவளுக்கு , அவள் இன்னும் குளிக்காமல் கையில் காபி கப்புடன் இருந்தவளை பார்த்ததும் லேசாக முகம் சுளித்து , “ஏய் என்ன இது உனக்கு எத்தனை முறைசொல்லி இருக்கிறேன் இப்படி குளிக்காமல் காபி குடிக்க கூடாது என்று. காலேஜுக்கு நேரமாகலை, போய் சீக்கிரம் குளிச்சிட்டு வா ? என்று சொல்லிவிட்டு, “எதுக்கு இப்போ என்னை கூப்பிட்டே ” என்று கேட்டாள். அதுவரை காதை பொத்தியிருந்த கையை எடுத்துவிட்டு,

“அப்பாடா உன் அறிவுரையை கேட்டு கேட்டு காது புளிச்சு போச்சு , உனக்கு சௌஜன்யா என்று பேர் வைத்ததற்கு பதிலா அன்னை தெரசா என்று பெயர் வைத்திருக்கலாம். நான் குளிக்கிறது இருக்கட்டும், உன்னை அம்மா கூப்பிட்டார்கள் போய் என்னென்னு கேள் ” என்று கூறிவிட்டு , “சூசு உன் பிங்க கலர் சுடிதார் எடுத்துக்கிறேன் ” என்று போகிற போக்கில் சொல்லிவிட்டு போய்விட்டாள்.

இது வெறும் தகவல் தான் , எடுக்காதே என்று சொன்னால் கேட்கபோவதில்லை. சௌஜுவும் எடுக்காதே என்று சொல்ல போவதில்லை . இருந்தாலும் சைத்துவின் இந்த குணம் நல்லதா கெட்டதா என்று வழக்கம் போல குழம்பி கொண்டே இருப்பில் கைவைத்து சௌஜுவை முறைக்க , முறைத்தவளை பாத்தும் நோக்கி போன சைத்து திரும்பி நின்று “என்ன என்கிற மாதிரியான மனோபாவத்துடன் பார்க்க,

“உனக்கு ...” என்று ஆரம்பிக்கும் போதே சைத்து “உனக்கு எத்தனை முறை சொல்லியிருக்கிறேன் என்னை சூசு ..சூசு என்று கூப்பிடாதே என்று ” என்று முடித்துவிட்டு அவளை நழுட்டு சிரிப்போடு பார்த்து “என்ன இதை தானே சொல்ல போகிறாய் . பாவம் நீயும் எத்தனை முறை தான் சொல்வாய். நான் உன்னை இப்படி தான் கூப்பிடுவேன், சூசு...சூசு ...” என்று கேலியாக மீண்டும் அவளை கூப்பிட்டுவிட்டு சிரித்துக்கொண்டே பாத்தூமில் நுழைந்தவளை பார்த்து “வாலு” என்று முனகிக்கொண்டே சிரித்துக்கொண்டே கீழே இறங்கியவளுக்கு பேப்பர் படித்துக்கொண்டிருந்த அப்பா தாமோதரன் “குட்மார்னிங் மா ...” என்று புன்னகையுடன் கூறினார்.

அவர் ஒரு ரிட்டயர்ட் கலெக்டர் . மிகவும் நேர்மையானவர், அவரின் கை கரை படியாதவை . அதனாலே நிறைய ஊர்களுக்கு ட்ரான்ஸ்பர் என்ற பெயரில் தூக்கியடிக்கப்பட்டு கடைசியாக சென்னை வாசியாகிவிட்டார்.

அவருக்கு அரசியல்வாதிகளின் குணங்களின் அத்துபடி என்பதால் எதைபற்றியும் கவலைபடாமல் எல்லாவற்றையும் ஒரு அனுபவமாக எடுத்துக்கொண்டு தன் பணியை தொடர்ந்தார். இரண்டு பெண்களுக்கும் மிகவும் அன்பான அப்பா. தன் பெண்களுக்கு தன் அனுபவத்தையே சிறந்த வாழ்க்கை பாடமாக சொல்லி கொடுத்து வைத்திருக்கிறார்.

புன்னகையுடன் அவருக்கு பதில் குட்மார்னிங் சொல்லிவிட்டு , அம்மாவை தேடி போனாள். சமயலறையில் வேலையாட்கள் பம்பரமாக சுழன்று கொண்டிருக்க அவர்களை மேற்பார்வை பார்த்துக்கொண்டிருந்த அபிராமி , ஒரு காலத்தில் தாமோதரனின் செயலாளராக இருந்து காதலித்து அவரையே கைபிடித்த பின்னர் தன் வேலையை விட்டு விட்டு தன் கணவனின் பின்னால் நின்று அவருக்கு உறுதுணையாக நின்று அவரை வெற்றி பெற வைத்தவர். தாமோதரனின் பணியில் நிறைய அரசியல் தலையீடுகள் , தொல்லைகள் ஏற்பட்டு வாழ்க்கையில் நிறைய சிரமம் ஏற்பட்டாலும் அதை தூசி போல துடைத்து எறிந்து உறுதியாக நின்ற பெண்மணி.

வேலைகாரர்களுக்கு அதை செய் , இதை செய் என்று உத்தரவிட்டு கொண்டிருந்த அபிராமி சௌஜுவை கண்டதும் அவளின் ஈர கூந்தலை கோதிவிட்டு , “என்னம்மா முடியை காயவைக்காமல்

அப்படியே விட்டால் தலையில் நீர் கோர்த்துக்கொண்டு தலைவலி வந்துவிடுமே . அடுத்த வருடம் நீ ஒரு டாக்டர் ஆனால் இன்னும் சின்ன பிள்ளை மாதிரியே இருக்கிறேயே ” என்று அக்கறையோடு சொன்னதோடு மட்டுமல்லாமல் அவளை பாத்ரூமிற்கு அழைத்து சென்று முடியை ஹீட்டர் போட்டு உலர்த்தி தளர பின்னிவிட்டார். அதுவரை அமைதியாக இருந்தவள் ,

“சரிமா நீங்க கூப்பிட்டங்க என்று சைத்து சொன்னாளே, எதுக்குமா....? என்று கேட்டவளுக்கு , பதில் சொல்லாமல் ,

“நேற்று ரொம்ப நேரம் உன் ரூமில் லைட் எரிந்ததே, தூங்கினதே லேட் போலிருக்கு. இன்றைக்கு சீக்கிரமாவே எழுந்துவிட்டாயே எனம்மா ” என்று பதில் கேள்வி கேட்டார்.

“இன்று ஒரு மேஜர் ஹார்ட் ஆபேரேஷன் இருக்கு. அதற்கு இன்று அசிஸ்ட் செய்யணும். அதற்கு தான் அதை பற்றி படித்து கொண்டிருந்தேன். சரி நீங்க எதுக்கு கூப்பிட்டங்க” என்றாள் விடா பிடியாக.

அபிராமிக்கு அவளிடம் சொல்லலாமா ? வேண்டாமா சொன்னால் என்ன ரிக்டர் அளவிற்கு பூகம்பம் வெடிக்கும் என்ற கவலையுடன் என்று பயந்துகொண்டே,

அவளை வா என்று ஹாலுக்கு அழைத்து சென்றார். சௌஜலிவுக்கு அவரின் செயல் புரியாமல் அவர் பின்னாலே செல்ல அபிராமி தாமோதரனின் முன்னால் அவளை நிறுத்தி, “என்னங்க நீங்களே சொல்லுங்க” என்று பொறுப்பை அவர் தலையில் கட்டினார். சௌஜலிக்கு படிக்க வேண்டிய வேலை இருந்ததால் பொறுமை போய்,

“யாரவது ஒருத்தர் சொல்லுங்களேன். அப்படி என்ன ரகசியம் சொல்ல போறீங்க. இரண்டு பேரும் இப்படி போட்டி போடறீங்க ” என்று உள்ளே எச்சரிக்கை மணி அடிக்க கேட்டாள் . அவளுடைய பேச்சில் லேசாக சலிப்பும் எட்டி பார்க்க அதற்கு மேலும் அவளை சோதிக்காமல் தாமோதரன்,

“சௌஜலி இப்படி அவசரப்பட்டால் எப்படி, வா இப்படி வந்து உட்காரு ” , என்று அவளை தன் பக்கத்தில் அமர்த்தி கொண்டு, “அது வந்துடா, இன்றைக்கு சாயங்காலம் உன்னை பெண் பார்க்க மாப்பிள்ளை வீட்டுகாரங்க வராங்க ” என்றதும் , ரீட்டா புயல் வந்து தூக்கி அடித்த மாதிரி அதிர்ச்சியாகி ,

“என்னப்பா இது தீடிரென்று சொல்றீங்க. நீங்க எப்போ எனக்கு மாப்பிள்ளை பார்த்தீங்க. என்னிடம் மாப்பிள்ளை பார்க்கட்டுமா என்று கூட ஒரு வார்த்தை கேட்கவே இல்லை . ஏதோ படிக்காத பெற்றோர் தன் பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை பார்க்கிற மாதிரி பார்த்துவிட்டு வந்து செய்தியை சொல்றீங்க .

அதுமட்டுமில்லை நான் தான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேனே படித்து முடித்து ஒரு இரண்டு வருடமாவது நான் பணிபுரிந்தபிறகு தான் திருமணம் பற்றி யோசிப்பேன் என்று , அதற்குள் என்ன அவசரம் உங்களுக்கு ” என்று பட படவென்று பொரிந்தாள் .

அவளின் நியாயமான கோபத்தை கண்டு அபிராமி, அவளை அமைதிபடுத்தி, “சௌஜலி உன் ஆசையை நாங்கள் என்றைக்கு தட்டி கழித்திருக்கிறோம். நாங்கள் சொல்வதை கொஞ்சம் பொறுமையாக கேள்மா, இன்றைக்கு சாயங்காலம் வர போகிற வரனை நாங்கள் தேடி போய் பார்க்கவில்லை.

உன் அப்பாவின் நண்பர் மூலமா வந்த வரன் இது. நேற்று மதியம் அவர் வந்திருந்த போது அவருக்கு தெரிந்த குடும்பத்தில் ஒரு பையன் இருக்கிறான், பையன் நன்றாக படித்து இருக்கிறான் , சொந்தமாக பிஸ்னெஸ் செய்கிறான் , அவனுக்கு அவன் அண்ணாவும் அண்ணியும் கல்யாணம் செய்யலாம் என்று முடிவெடுத்து பெண் தேடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்” என்று முடிப்பதற்குள் சௌஜலி குறுக்கிட்டு, “எங்கள் வீட்டில் ஒரு பெண் இருக்கிறாள் வந்து பாருங்களேன் என்று நீங்கள் சொன்னீர்களாக்கும் ” என்று கடுகாய் பொரிந்தாள். “இருடி நான் சொல்லியே முடிக்கவில்லை அதற்குள் நீயாகவே கற்பனை செய்து கொண்டால் நாங்கள் என்ன செய்வது ” என்று பதிலுக்கு அபிராமி அவளை அதட்டினார் .

“அபி நீ கொஞ்சம் அமைதியா இரு. எதுக்கு குழந்தையை அதட்டறே” என்று அவரை அடக்க, “பின்னே என்னங்க முழுசா சொல்றதுக்கு முன்னே இப்படி கோபப்பட்ட எப்படி விஷயத்தை சொல்லி முடிக்கறது ” என்று சலித்துகொண்டார்.

“அவள் என்ன சின்ன பிள்ளையா? வருங்கால டாக்டர். எடுத்து சொன்னால் புரிந்துகொள்வாள் , நான் விஷயத்தை பக்குவமா சொல்கிறேன், நீ போய் வேலையை கவனி , என்று அவரை அனுப்ப, “என்னமோ செய்யுங்க , நீங்களாச்சு, உங்க பொண்ணாச்சு ” என்று முனகி கொண்டே அந்த இடத்தை விட்டு அகன்றார். அவர் சென்றதை புன்னகையுடன் பார்த்துவிட்டு,

“சௌஜு ஒன்று மட்டும் தெரிந்து கொள் உன் அனுமதி இல்லாமல் நாங்கள் மாப்பிளை தேட மாட்டோம். ஆனால் இந்த மாப்பிள்ளை என் ப்ரென்ட் வரதராஜன் கொண்டு வந்தான். அவனே தான் சொன்னான். நம்ம சௌஜுவுக்கு ஏற்றவனா இருப்பான் என்று . நான் வேண்டாம் என்று தான் சொன்னேன். அவன் தான் வந்து பார்க்கட்டும் பிடித்தால் மேற்கொண்டு பேசலாம் என்று சொன்னான். என்னால் அதற்கு மேலும் அவனை தட்டி பேச முடியவில்லை. அது தான் சரி என்றுவிட்டேன். வந்து பார்க்கட்டும் உனக்கு பிடித்தால் மேற்கொண்டு பேசலாம். கோபபடுவதினால் என்ன செய்ய முடியும் , ம்ம்ம் ” என்று மிகவும் மென்மையாக எடுத்து கூறினார்.

அவர் சொல்லி முடிக்கும் வரை அமைதியாக கேட்டவள், “அப்பா நீங்க வர சொன்னதில் எந்த தவறும் இல்லை. ஆனால் எனக்கு இதில் ஈடு பாடு இல்லை என்று தெரிந்தே வர சொன்னது தான் தவறு பா. சரி அவர்கள் வருகிறார்கள் , வந்து என்னை பார்த்துவிட்டு அவர்களுக்கு பிடித்தால் உங்களால் என்ன சொல்லி சமாளிக்க முடியும். எனக்கு பிடிக்கவில்லை என்றா? அப்புறம் அவர்கள் மனது என்ன பாடுபடும்.

இதற்கெல்லாம் நாம் ஏன்பா இடம் கொடுக்கணும் . அதற்கு முன்னே நீங்கள் என் பெண்ணிற்கு இப்போது திருமணம் செய்கிற ஐடியா இல்லை என்று சொல்லியிருக்கலாமே ” என்று எங்கே தன் அப்பாவிடம் கோபத்தில் வார்த்தையை விட்டு விடுவோமோ என்று பயந்து தன் கோபத்தை முடிந்தளவு கட்டுபடுத்தி கொண்டு சற்று எரிச்சலாக சொன்னாள்.

தாமோதரனுக்கு அவள் சொன்னதே சரி என்று தான் தோன்றியது. எல்லா பெற்றோரும் என்ன தான் பெண்களின் விருப்பத்திற்கு மதிப்பு கொடுத்தாலும் கல்யாணம் என்று வரும்போது அந்த பெண்ணிற்கு நல்ல இடத்திருந்து வரன் வந்தால் பெண்களின் விருப்பத்தை காலில் போட்டு மிதித்து அவர்களை கன்வின்ஸ் செய்ய தானே முயற்சிக்கிறோம் தவிர அவர்களை புரிந்து கொள்ள முயற்சிப்பதில்லையே என்ற எண்ணம் அவருள்ளே எழுந்ததும், தானாக ஒரு பெருமூச்சு எழுந்தது.

அவர் பதில் சொல்லாமல் பெருமூச்சு விடுவதை பார்த்து “அப்பா ப்ளீஸ் நீங்களாவது என்னை புரிந்து கொள்ளுங்களேன் ” என்று கெஞ்சாத குறையாக கேட்டவளை பார்த்து, “எனக்கு என்ன சொல்வது என்றே தெரியாலைமா? நானும் ஒரு சராசரி அப்பாவாக தான் வாக்கு கொடுத்துவிட்டேன். ஒன்று செய் , உன் விருப்பத்தை நானே அவர்களுக்கு சொல்லி விடுகிறேன். ஆனால் நீ சாயங்காலம் அவர்கள் வரும்போது இருந்தால் உன் ஆசையை எடுத்து சொல்ல எனக்கும் வசதியாக இருக்கும். என்ன சொல்கிறாய் ” என்று கேட்டார்.

சௌஜு “இந்த மட்டும் புரிந்து கொண்டாரே அது போதும் ” என்ற மனதுடன் அரை குறை மனதோடு “ம்ம்ம் வருகிறேன். ஆனால் நீங்கள் வேறு மாதிரி பேசுகூடாது ” என்று உறுதி வாங்கிகொண்டாள் .அபிராமி அவர்கள் பேசிமுடித்ததும் , “சரி மணியாச்சு சாப்பிட வாங்க ” என்று அழைக்க, எல்லோரும் டைனிங் ஹாலுக்கு சென்றார்கள்.

அங்கே அமர்ந்திருந்த சைத்து முகத்தில் களையே இல்லாமல் வரும் சௌஜுவை பார்த்து, “ஏய் சூசு உனக்கு என்னாச்சு... என்னமோ கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்னால் சுடிதார் போட்ட தேவதை மாதிரி இருந்தாய். இப்போ சுட்ட கத்திர்க்காய் மாதிரி இருக்கிறாய் வாட் ஹப்பென்ட் ? என்று சீண்டினாள் . இதுவே மற்ற நேரமாக இருந்தால் அவளிடம் வம்பிழுத்திருப்பாள் ஆனால் இப்போதைய மன நிலையில் அது முடியாமல் அவளிடம் மெதுவாக விஷயத்தை சொன்னதும்,

“ஓஹ்ஹ !! இது தான் அபிராமி காலையிலே உன்னை அழைத்ததற்கு காரணமா ? சரி உனக்கு பிடிக்கவில்லை என்றால் வெட்டு ஒன்று துண்டு ரெண்டு என்று சொல்ல வேண்டியது தானே , அதுக்கு எதுக்கு வழா வழா கொழா கொழா என்று ஜவ்வு மாதிரி இழுக்கிறாய் ? என்று சிரித்து கொண்டே கேட்டாள் . அவளின் சிரிப்பு அந்த நேரத்தில் சௌஜுவுக்கு இன்னும் எரிச்சலை தர,

“போடி, நானே எரிச்சலில் இருக்கிறேன், நீ வேற இன்னும் அதிகமாக்காதே ” என்று முகத்தை திருப்பி கொண்டாள். அவளின் எரிச்சல் சைத்துவுக்கு அவளின் கோபத்தை புரிய வைக்க, அவளின் முகத்தை திருப்பி

“ஓகே ஓகே கோபபடாதே, இப்போ உனக்கு இப்போ கல்யாணம் வேண்டாம் அவ்வளவு தானே . மாப்பிள்ளை பையன் வந்தால் முகத்தில் அடித்த மாதிரி சொல்லிடு, எனக்கு இப்போ கல்யாணம் செய்துகொள்கிற ஐடியா இல்லை என்று , அப்புறம் அவன் என்ன சினிமா ஹீரோவா உன் பின்னாலே வந்து உன்னை தான் கல்யாணம் செய்துகொள்வேன் என்று கெஞ்சுவதற்கும் பஞ்ச டயலாக் பேசுவதற்கும் ” என்று சொல்லிவிட்டு, “எப்படி பா என் ஐடியா ...” என்று அபிப்ராயம் கேட்டாள் . தாமோதரன் சௌஜலிவை பார்த்துவிட்டு, சைத்துவுக்கு பதில் சொல்லாமல்சிரித்தார்

“உன்னை வக்கீலுக்கு படிக்க வைச்சது தப்பா போச்சு. எப்போ பார்த்தாலும் இப்படி தான் ஏடாகூடாமா பேசறே ” என்று அவள் தலையில் லேசாக தட்டிவிட்டு அவள் தட்டில் சப்பாத்தியை வைத்து பன்னீர் மசாலாவை பரிமாறினார். அதை ருசித்துக்கொண்டே , “பின்னே என்னமா நாங்கள் என்ன அந்த காலத்து பெண்களா ? நாங்கள் இருபத்தி ஓராம் நூற்றாண்டு பெண்களாக்கும் ” என்று சுடிதார் கலரை இழுத்துவிட்டு கொண்டவளை பார்த்து அபிராமிக்கு சிரிப்பு தான் வந்தது.

“போடி நீயும் உன் ஐடியாவும், உனக்கு தைரியம் இருந்தால் நீயே சொல்லேண்டி ” என்று சௌஜலி கடுப்படிக்க, “ஹலோ மேடம் என்னை என்னன்னு நினைச்சே நான் சொல்ல ஒரு நிமிடம் ஆகாது. அப்புறம் அபிராமிக்கும் கலக்டர் சாருக்கும் தான் கோபம் வரும் , “என்னமா சூசு சொன்ன மாதிரி சொல்லிடலாமா ...? என்று கண்ணில் குறும்போடு கேட்டாள்.

தாமோதரன் அவளின் கேள்விக்கு மேலும் சிரிக்க, “நீங்க சும்மா இருங்க இவள் எது பேசினாலும் நீங்க ரசிச்சு சிரிக்கிறதினால் தான் இவளுக்கு கொழுப்பு அதிகமா போய்டுச்சு ” என்று அதட்ட, சைத்து “அம்மா சும்மா என்னை குறை சொல்லாதே, எனக்கு கொழுப்பு அதிகமானதிர்க்கு நீ தான் காரணம் ” என்று சீரியசாக குற்றம் சாட்டினாள். அபிராமி ஒரு நிமிடம் தூக்கிவாரிபோட ,

“என்னடி சொல்றே , என்னால் தான் கொழுப்பு அதிகமச்சா ? என்று புரியாமல் கேட்டார். “ஆமாம் இங்கே பாரு நீ செய்த பன்னீர் மசாலாவில் எவ்வளவு நெய் இருக்கு பார். இந்த மாதிரி சாப்பிட்டால் கொழுப்பு ஏறாமல் என்ன செய்யும் ..” என்று குறும்புடன் கேட்டவளின் தலையில் கொட்டி,

“உனக்கு ரொம்பத்தான் திமிர் அதிகமாயிடுச்சு, உன் அக்காவை பார் . எவ்வளவு அமைதி , ஆனால் நீ எப்போ பார்த்தாலும் லொட லொட என்று பேசிக்கொண்டே இருக்கிறாய். எவன் வந்து உன் திமிரை அடக்க போகிறானோ ” என்று சொல்லிவிட்டு ஒரு தாயாய் கவலைப்பட்டார்.

அதை கேட்டு சைத்து பக பகவேன்று சிரித்துவிட்டு , “அட என் அப்பாவி அம்மாவே, என் திமிரை வர போறவன் அடக்கிறது இருக்கட்டும் , அதுக்கு முன்னாலே அவன் திமிரை நான் அடக்கிடுவேன். எனக்காக நீ கவலை படாதே , வர போகிற இளிச்சவாயனை நினைத்து கவலை படு ” என்று அலட்சியமாக சொன்னவளை நினைத்து அபிராமி,

“ஐயோ இந்த பெண் இந்த பேச்சு பேசுகிறானே உண்மையிலே வர போகிறவன் தான் இவளிடம் மாட்டிகொண்டு அவஸ்தை பட போகிறானோ ? ஐயோ பாவம் எந்த மகராசி பெற்ற அப்பிராணியோ...” என்று கவலைப்பட்டார்.

அவர் அமைதியாக யோசிப்பதை கண்டு கண்டு சைத்து நழுட்டு சிரிப்புடன் “என்னமா இப்போதே வர போகிற அப்பாவிக்காக கவலைப்பட ஆரம்பிச்சிட்டியா? என்று கேலியாக கேட்டுவிட்டு, “சரி...சரி எத்தனை மணிக்கு மாப்பிளை வீட்டுகாரர்கள் வருகிறார்கள் ” என்று கேட்டதும் அபிராமி அவசரமாக ,

“சைத்து நீ அவர்கள் வரும்போது இருக்க வேண்டாம். அதனால் ப்ரெண்ட்ஸீட்டுக்கு போயிட்டு நிதனாமாக வா ” என்று சொன்னார். அவர் சொன்னதும் ,

“ஏன் நான் இருந்தால் என்ன ? புரியாமல் கேட்டுவிட்டு தாமோதரனிடம் கண்ணாலே ” ஏன்..? என்ற வினாவை எழுப்பினாள்.. அவர் தெரியாது என்று லேசாக தோளை குலுக்க, அபிராமி சௌஜலிவின் மனது புரியாமல்

“மக்கு அக்காவை பார்க்க வரும் மாப்பிளைகள் சில சமயம் தங்கையை பார்த்துவிட்டு அந்த பெண் தான் வேண்டும் என்பார்கள். அதற்கு தான் ஒரு வீட்டில் நிறைய பெண்கள் இருந்தால் மற்ற பெண்களை மாப்பிள்ளை கண்முன் நிச்சயமாகும் வரை காட்டமாட்டார்கள் ” என்று விளக்கினார். அதை கேட்டு சௌஜலி பல்லை கடிக்க,

சைத்து வாயில் சப்பாத்தியை வைத்திருந்தவன் அபிராமியின் விளக்கத்தில் விழுந்து விழுந்து சிரிக்க அவளுக்கு புரை ஏறிகொண்டது. தாமோதரன் அவள் தலையில் மென்மையாக தட்டி, "மெதுவா சைத்து பார்த்து என்று அவள் குடிக்க தண்ணீரை எடுத்து கொடுத்தார். அதை வாங்கி குடித்துவிட்டு, கண்ணில் வந்த கண்ணீரை துடைத்துக்கொண்டு, "அப்பா இந்த கூத்தை கேளுங்களேன், உங்க செயலாளர் சொல்றதை. ஐயோ கடவுளே எப்படி பா இவங்க செயலாளரா உங்களிடம் வேலை செய்தாங்க " என்று மீண்டும் சிரித்தாள் . அபிராமி அவளை முறைக்க,

"பின்னே என்னம்மா சௌஜலி இந்த மாப்பிள்ளையே வேண்டாம் என்கிறாள் . நீ என்னடா என்றால் என்னமோ அவளுக்கு இந்த மாப்பிள்ளை தான் வேண்டும் என்ற மாதிரியும் வருகிறவனை விட்டால் வேறு வரன் அமையாத மாதிரியும் பேசுறே. சரி அதை கூட விடு,

பொதுவா பெண் பார்க்க வருகிறவன் எந்த பெண்ணை பார்க்க வருகிறானோ அந்த பெண்ணை பார்த்து பிடிக்குது பிடிக்கல என்று தானே சொல்லணும். அதுக்காக அவன் கண் முன்னால் வேறு பெண் இருக்க கூடாது என்று மற்ற பெண்களை எதுக்காக மறைத்து வைக்கணும். அப்படி பார்க்க வருகிற பெண்ணின் கூட வேறு பெண் இருந்தால் அந்த பெண் தான் வேண்டும் என்று கேட்கிற , அப்படி நிச்சயமில்லாத மனது உடைய ஒருவனுக்கு ஏன் உங்க பெண்ணை கட்டி கொடுக்கறீங்க. அதுக்கு அப்படி என்ன அவசியம்.

பெண்கள் என்ன சந்தையில் விற்கிற மாடா? பல்லை பிடிச்சி பார்க்கிறதும் முடி நீளமா, கலரா, நடை ஒழுங்கா இருக்கா ? இவளை விட அவள் பெட்டரா என்று என்று ஆராய்ச்சி செய்து தேர்ந்தெடுக்க.

இதுவே பெண்கள் நாங்கள் சொன்னால் மாப்பிள்ளை வீட்டில் ஒத்துகொள்வார்களா ? இதெல்லாம் பெண் அடிமை தனமா இல்லையா? ஏன்மா நீ அந்த காலத்திலே வேலை பார்த்தவங்க. நீங்களே இந்த மாதிரி பேசினால் படிக்காத பெண்களின் நிலமை என்ன? என்று கேலியாக ஆரம்பித்து சற்று காரமாக கேட்டாள் .

அவளின் கேள்விக்கு ஏடாகூடமா கிண்டின அல்வாவை வாயில் வைத்து கொண்டு பேச முடியாதவர் மாதிரி அபிராமி பதில் சொல்ல முடியாமல் திணற, தாமோதரன், "என்ன அபி நீ கிண்டின அல்வாவை நீயே சாப்பிட்டுவிட்டாயா? இப்படி பேச முடியாமல் திணறுகிறாய் . அதுக்குத்தான் என்ன பேசறோம் என்று யோசிச்சு பேசணும். பார் இப்போ ஏடாகூடமா மாட்டிகிட்டே " என்று கேலியாக அவர்க்கு மட்டும் கேட்கும் படி சொல்லிவிட்டு, சைதுவிடம் திரும்பி,

"சைத்து என்ன தான் படித்திருந்தாலும் அம்மா என்று வரும்போது சில பத்தாம் பசலி தனமான விஷயங்களை என்ன எது என்று ஆராயாமல் அப்படியே ஏத்துகிறாங்க நம் நாட்டு பெண்கள். அதில் உங்க அம்மா மட்டும் விதி விலக்கா" என்று வக்காலத்து வாங்கினார்.

அத்தியாயம் 2

தாமோதரன் விட்டு கொடுக்காமல் பேசுவதை கேட்டு சைத்து சிரித்து "ஓகே ஓகே உங்க ஆத்துகாரியை விட்டு கொடுக்காம பேசறீங்க கோ அஹெட் " என்று நையாண்டி செய்துவிட்டு ,

" சரிப்பா வர போகிற மாப்பிள்ளையின் பெயர் என்னப்பா? பெயரை கேட்டாலே அதிருதா? இல்லே ஸ்வீட்டா இருக்கா? இல்லை அம்மாஞ்சியா ? என்று ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் பாருங்க அதான் கேட்கிறேன் " என்று தன் கேள்விக்கு அவளே ஒரு விளக்கம் கொடுத்தாள் . அதை கேட்டதும் சௌஜலி , அவளை கடுப்புடன் முறைத்து,

"இப்போ பெயரை கேட்டு என்ன பண்ண போறே? அதிருது குதிருது என்று உளறிகிட்டு. சொந்தமா பேசு. எப்போ பார்த்தாலும் ஏதாவது படத்திலிருந்து பஞ்ச் டையலாகை சுட்டு பேசறதே வழக்கமா போச்சு " என்று அவள் பங்குக்கு கடுபடித்தாள். அவளின் எரிச்சலான பேச்சை கேட்டு,

"ஐயோ என் செல்ல அக்காவே, நான் பெயரை தானே கேட்டேன். அதில் ஏன் உனக்கு ஏக கடுப்பு. உனக்கு தான் பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லிவிட்டாய் . அப்புறம் என்ன ? நாங்களாவது சுட்டு பேசறோம்... ஆனால் நீ ஒரு நாளாவது என்னை மாதிரி பேசியிருப்பியா? எங்கே ஒரு பஞ்ச் டையலாக் எடுத்து விடு " என்று சவால் விட்டாள்.

“ஆமாம் ரொம்ப முக்கியம், மணியாச்சு சீக்கிரம் கிளம்பு , என்று எழுந்து கைகழுவ அவள் சென்றதும் , தாமோதரனிடம் மெதுவாக “அவ கிடக்கிறா... நீங்க சொல்லுங்கப்பா ” என்று கேட்டாள். அபிராமிக்கும் அது வரை மாப்பிள்ளையின் பெயர் என்ன என்று தெரியாததால் “ஆமாங்க எனக்கும் கூட தெரிந்துகொள்ள ஆசையா இருக்கு ” என்ற அவரின் ஆர்வத்தை பார்த்து சிரித்து கொண்டே, வாஷ்பேசின் பக்கம் பார்வையை செலுத்திவிட்டு ,

“மாப்பிள்ளையின் பெயர் ரிஷி. எப்படி இருக்கு ? என்று ரகசியமாக கேட்டார். “ம்ம் பேர் சூப்பரா தான் இருக்கு. பேரை கேட்டாலே அதிருது தான் . ஆனால் இருந்து என்ன புண்ணியம் . நம்ம வீட்டுக்கு அவன் மாப்பிள்ளை இல்லை என்று ஆயாச்சு. என்ன பண்ணறது ” என்று பெரிய மனுஷி தோரணையில் புலம்பிவிட்டு எழுந்து சென்றவளை பார்த்து தாமோதரனும், அபிராமியும் ஒருத்தரை ஒருத்தர் ஆச்சர்ய பார்வை வீசி கொண்டார்கள்.

இருவரும் கிளம்பி அம்மா ; அப்பாவிடம் சொல்லிக்கொண்டு அவர்களுடைய வண்டியை எடுக்க, சௌஜலிவுடைய ஸ்கூட்டி பஞ்சராகி இருப்பதை பார்த்து எரிச்சலில் அதை எட்டி உதைப்பதை பார்த்து , சைத்து சிரித்து,

“ஏய் உன் கோபத்தை ஏன் அதனிடம் காட்டுகிறாய். வா நான் உன்னை டிராப் செய்கிறேன் ” என்று அவனிடம் சொல்லிவிட்டு அப்பாவை கூப்பிட்டு வண்டியை பஞ்சர் ஓட்ட அனுப்ப சொல்லிவிட்டு இருவரும் டா டா காட்டிவிட்டு கிளம்பினார்கள். சௌஜலி எதுவும் பேசாமல் அமைதியாக வருவதை கண்ட சைத்து,

“ஏன் சௌஜலி ரொம்ப மூட் அவுட்டா இருக்கே, சாயங்காலம் பெண் பார்க்க வராங்க என்பது தான் உன் கோபத்திற்கு காரணமா? என்று கேள்வியை கேட்டு பதிலும் அவளே சொன்னாள்.

“பின்னே என்ன தன்யா , நான் எத்தனை முறை இவங்களிடம் சொல்லி இருக்கிறேன் , எனக்கு இப்போ கல்யாணம் வேண்டாம் என்று , அப்புறம் இவ்வளவு தூரம் சொல்லியும் திரும்ப யாரையோ பெண் பார்க்க வர சொல்லி இருக்காங்க , அவங்க வந்து அவங்களுக்கு இப்போ தேவையில்லாத விளக்கம் சொல்லி இதெல்லாம் எதுக்கு ? என்று அவள் குரலில் அலுப்பும், எரிச்சலும் மேலிட சொல்வதை கேட்டு சைத்துவுக்கு அவளின் மனசு புரிந்தது . அவளும் எதுவும் பேசாமல் சௌஜலிவை அவள் ஹாஸ்பிடலில் இறக்கிவிட்டு , அவள் கையை ஆதரவாக அழுத்தி ,

“அக்கா don't worry உன் சம்மதம் இல்லாமல் எதுவும் நடக்காது. அப்பாவும் அந்த மாதிரி நடக்க விடமாட்டங்க. இது எதிர்பாரமா நடந்துவிட்டது . இன்று ஒரு சர்ஜரிக்கு அசிஸ்ட் செய்யணும் என்றாயே அதை போய் முதலில் சரியா செய். உன் டீட்டி முடிந்ததும் எனக்கு போன் பண்ணு. நான் வந்து உன்னை பிக் அப் செய்து கொள்கிறேன் எதையும் மனசில் போட்டு குழப்பி கொள்ளாதே .ம்ம்ம்” என்று மென்மையாக சொல்லிவிட்டு , “ சரி என் கிளாசுக்கு நேரமாச்சு , நான் கிளம்பறேன் ” என்று ஸ்கூட்டியை ஸ்டார்ட் செய்தவன் அங்கிருந்து கிளம்பாமல் நிற்பதை கண்டு, “ஏய் நேரமாச்சு என்றாய் கிளம்பவில்லையா? என்ற சௌஜலிவிடம், இன்றைக்கு காலையிலிருந்து நீ சிரிச்சு நான் பார்க்கவே இல்லை , உன் சிரிப்பென்னும் இன்பவெள்ளத்தில் நீந்த ஓடோடி வந்த என்னை ஏமாற்றாதே சூசு என்று ராகம் போட்டு சொல்லிவிட்டு முதலில் நீ கொஞ்சம் சிரி. அப்போ தான் இங்கிருந்து கிளம்புவேன்” என்று அதற்கு மேல் அவள் மனசு விட்டு சிரிக்கவே மாட்டாள் என்று தெரிந்து தான் என்னவோ தீர்க்கதரிசி மாதிரி சின்ன குழந்தையாய் அடம் பிடித்தாள்.

சைத்து கேட்டதும் வெட்கத்துடன் சிரித்து “ச்சே போடி , உனக்கு எப்போ பார்த்தாலும் கிண்டல் தான் ” என்று அழகாய் சிரிக்க , சைத்து அவளின் சிரிப்பை ரசித்துவிட்டு , வேண்டுமென்றே “ நீ உம்மணா மூஞ்சியாய் இருந்ததே நன்றாக இருந்தது ” என்று சீண்டிவிட்டு ஸ்கூட்டியை கிளப்பிக்கொண்டு போக, சௌஜலி “சரியான வாலு... ” என்று சிரித்துக்கொண்டே ஹாஸ்பிட்டல் வளாகத்தின் உள்ளே நுழைந்தாள்.

அடுத்த பத்தாவது நிமிடத்திலே ஆபரேஷன் தியேட்டருக்குள் நுழைந்தவன் வீட்டில் நடந்த பிரச்சனைகளை மறந்துவிட்டு டாக்டருக்கு தேவையானவற்றை ஏற்பாடு செய்ததுவிட்டு அவர் வந்ததும் அவருக்கு உதவி செய்துகொண்டே கவனமாக கவனித்து கொண்டிருந்தாள். இரண்டு மணி நேரம் போனதே தெரியாமல் அதிலேயே மூழ்கிவிட, ஆபரேஷன் முடிந்ததும் அவளின் ஒத்துழைப்புக்கு நன்றி சொல்லி விட்டு அவளுக்கு ஏற்பட்ட சில சந்தேகத்திற்கு பதில் சொல்லிவிட்டு டீன் நகர்ந்ததும் இதற்காகவே காத்திருந்த மாதிரி அவள் தோழி நிகிதா அவளை நோக்கி பரபரப்புடன் ஓடிவந்தாள் .

அவளின் பரபரப்பை கண்டு, “என்ன நிகி ஏன் இப்படி ஓடி வரே, உனக்கு இன்றைக்கு அனாடமி கிளாஸ் ஆச்சே. அதை அட்டென்ட் செய்தியா? என்று விசாரித்தாள் . நிகிதா முதலில் தன்னை ஆசுவசப்படுத்தி கொண்டு,

“நான் கிளாஸ் அட்டென்ட் பண்றது இருக்கட்டும் . உனக்கு ஒரு ஆபத்து வந்துகிட்டு இருக்கு. அதை சொல்லி உன்னை காப்பாற்ற தான் வந்தேன் ” என்று சொல்லிவிட்டு அவளை தர தரவென்று வேறு இடத்திற்கு கையை பிடித்து இழுத்து செல்லாத குறையாக அழைத்து சென்றாள்.

சௌஜலிவுக்கு அவளின் பேச்சு, செய்கை எதுவும் புரியாமல் அவள் கூடவே செல்ல நிகி அவளை லேப்புக்குள் அழைத்து சென்று கதவை மூடி அந்த கதவு மேலே சாய்ந்து கொண்டாள்.

அவளின் செய்கை சௌஜலிவுக்கு உள்ளுக்குள் பயத்தை கிளப்ப , அது வெளிப்படையாக முகத்தில் தெரிய, நிகி “சௌஜலி நாம் பயந்தது நடந்து விட்டது . உனக்கு எத்தனை முறை சொல்லி இருக்கிறேன் . யாருக்கும் அளவோடு உதவி செய் என்று . இப்போ பாரு உன்னை எவ்வளோ பெரிய சிக்கலில் மாட்டிவிட்டது ” என்று பொரிந்தாள் .

அவள் விஷயத்தையே சொல்லாமல் பேசிக்கொண்டே போக சௌஜலி பொறுமை இழந்து , “ஐயோ நிகி முதலில் என்ன நடந்தது என்று சொல் . நீ பாட்டுக்கு ஏதோ ஏதோ சொல்லிக்கொண்டே போகிறாய் . என்ன நடந்துவிட்டது. என்ன ஆபத்து எனக்கு வர போகிறது. நீ சொல்றதை பார்த்தால் பயமா இருக்குடி ” என்று விட்டால் அழுதுவிடுபவள் போல் கேட்டாள்.

“என்னத்தை சொல்றது என்று தலையில் அடித்துக்கொண்டு, “கொஞ்ச நாளா உன்னை காதலிக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு திரிந்தானே சூர்யா , நீ கூட மறுத்துக்கொண்டு வந்தாயே ” என்றதும் சௌஜலி முந்தி கொண்டு

“ ஆமாம் நேற்று கூட என்னிடம் வந்து நான் அவனை காதலிக்கவில்லை என்றால் தற்கொலை செய்துகொள்வேன் என்று மிரட்டினான். நான் அவனுக்கு மண்டையில் ஏறும்படி புத்தி சொல்லிவிட்டு சென்றேன் . அவனுக்கு என்ன இப்போ ? என்று புரியாமல் கேட்டாள் .

“அந்த மாதிரி மண்டைக்கெல்லாம் உன் புத்தி மதி ஏறாது. உனக்கு என்ன பெரிய அன்னை தெரசா என்ற நினைப்பா? என்று மீண்டும் பொரிய, சௌஜலி பொறுமை இழந்து, “நிகி நீ இன்னும் விஷயதிர்க்கே வரலை. சூர்யாவுக்கு இப்போ என்னாச்சு ? என்று வெடித்தாள்.

“அவனுக்கு என்னவா? சரியா போச்சு, அந்த முண்டம் நீ சொன்ன புத்திமதியை காற்றில் பறக்க விட்டு விட்டு போய் தூக்கில் தொங்கிவிட்டது” என்றதும் தான் தாமதம் “என்ன? என்று அலறலாக கேட்டதும், நிகி அவளருகில் வந்து

“ஷ் சத்தம் போடாதே, யாருக்காவது கேட்கபோகுது ” என்று அவளை அடக்கிவிட்டு , “அவள் அண்ணன் தான் அவனை பார்த்து காப்பாற்றி ஹாஸ்பிடலுக்கு தூக்கி கொண்டு வந்து சேர்த்து இருக்கிறார்கள் . எவ்வளவோ போராடியும் பலனில்லாமல் கொஞ்ச நேரம் முன்னே தான் இறந்தான்” என்று சொல்லிமுடித்ததும் அதுவரை கண்ணில் பயத்தோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தவள் அவன் இறந்துவிட்டான் என்றதும் தன் சக்தியெல்லாம் வடிந்த மாதிரி அப்படியே மடங்கி சரிந்து அமர்ந்தாள்.

கண்களில் கண்ணீர் ஆறாக வழிந்தோட, பார்வை ஒரே இடத்தில் நிலை குத்தி போய் இருப்பதை கண்ட நிகிக்கு அவளின் நிலைமை பயத்தை அளித்தது. அவளை உலுக்க சௌஜலி பிரம்மை பிடித்தவள் மாதிரி இருப்பதை பார்த்து பயந்து போய் அவள் முகத்தில் தண்ணீர் எடுத்து வந்து தெளித்தாள்.

தண்ணீர் தெளித்ததும் சுய உணர்வுக்கு வந்தவள் மாதிரி நிகியை பார்த்து அழுகைநாடே , “எனக்கு சூர்யாவை பார்க்கணும் நிகி” என்று சொன்னதும்,

“நாசமா போச்சு, அவன் இறந்ததிற்கு காரணம் நீதான் என்று அவன் அண்ணன் ஆளுங்களை வைத்து தேடி கொண்டு இருக்கிறான் . அது தெரிந்து தான் நான் ஓடி வந்தேன். இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் இங்கேயும் தேடி வந்தாலும் ஆச்சர்யபடுவதிர்க்கில்லை. அதற்குள் நீ இங்கிருந்து கிளம்பு ” என்று அவளுக்கு நிலையை சொல்லி கிளம்பு சொல்லி அவசரப்படுத்தினாள் .

ஆனால் சௌஜலி கொஞ்சமும் அங்கிருந்து நகராமல் , “எப்படி நிகி நான் போக முடியும். நான் ஒன்றும் அவனை செய்யவில்லை என்றாலும் அவன் இறப்பதற்கு நான் காரணமாகிவிட்டேனே .

அவன் முகத்தை கடைசி ஒரு முறையாவது பார்த்துவிட்டு போகிறேனே ” என்று அழுதுகொண்டே கெஞ்சினாள் .

நிகிக்கு அவளின் அழகை மனதை கரைய வைத்தாலும், இறந்தவனின் சொந்தங்களுக்கு இந்த நேரத்தில் எதுவும் சொல்லி புரியவைக்க முடியாது. அவர்கள் கையில் இவள் கிடைத்தால் ,என்ன வேண்டுமென்றாலும் செய்வான்கள். முதலில் இவளை இங்கிருந்து கிளப்பறது தான் நல்லது ” என்று முடிவெடுத்தவள் இனி சௌஜலிவிடம் பேசி பலனில்லை என்று நினைத்தவள் சைத்துவுக்கு போன் செய்தாள்.

நிகிக்கு சைத்துவை ரொம்ப பிடிக்கும், சௌஜலிவுக்கு நேர்மாறான குணம் கொண்ட அவளிடம் நிகிக்கு எப்பவுமே ஒரு ஒட்டுதல் உண்டு. அவள் வந்தால் தான் இந்த சூழ்நிலையில் சௌஜலிவை காப்பாற்ற முடியும் என்று ஆணித்தரமாக நம்பியவள் அவளை அழைத்து விஷயத்தை சுருக்கமாக சொல்லி போனை வைத்தாள்.

அதற்குள் வெளியே சத்தம் கேட்க வெளியே எட்டி பார்த்த நிகி சூர்யாவின் அண்ணனுடைய ஆட்கள் சௌஜலிவின் பேரை சொல்லி விசாரித்து கொண்டிருக்க நிகிக்கு இதயமே எகிறி வாய் வழியே வந்துவிடும் போல் துடித்தது.

அழுதுகொண்டிருந்த சௌஜலிவை அங்கிருந்து வலுகட்டாயமாக இழுத்துக்கொண்டு போய் வேறு ரூமில் வைத்து கதவை சாத்திவிட்டு மீண்டும் சைத்துவுக்கு கால் செய்ய, ஹாஸ்பிடலுக்குள் நுழைந்து கொண்டிருந்த சைத்து அவர்கள் இருக்குமிடம் கேட்டு வந்து சேர்ந்தாள்.

ஏற்கனவே விஷயத்தை சொல்லியிருந்ததால் சைத்து அதற்கு மேல் எதுவும் கேட்காமல் பரிதாபமாக அழுது கொண்டிருந்த சௌஜலிவிடம் நெருங்க அவளை கண்டதும் “தன்யா.....” என்று தாயை கண்ட கன்று போல் ஓடி வந்து அவளை அணைத்துக்கொண்டாள் . அவளை ஆதரவாக அணைத்து முதுகை தட்டி கொடுக்க, நிகி

“சைத்து இனிமே இவள் இங்கிருப்பது safe இல்லை . இவளை யாருக்கும் தெரியாமல் முதலில் அழைத்து போ ” என்றதும் சைத்துவும், சௌஜலிவை தன்னிடமிருந்து விலக்கி கண்ணீரை துடைத்து, “அக்கா எதுவா இருந்தாலும் வீட்டில் போய் பேசிகொள்ளலாம் . முதலில் கிளம்பு ” என்றதும்,

“இல்லை தன்யா எனக்கு அவளை ஒரு தடவை பார்க்கணும். நான் எந்த தவறும் செய்யவில்லை அவங்களிடம் சொல்லணும். நான் யாரையும்கொல்லவில்லை தன்யா ” என்று மீண்டும் மீண்டும் அழுகிற அவளை தேற்ற முடியாமல் தவித்தவள் அடுத்த நிமிடமே, அவள் கையை பிடித்து இழுத்து கொண்டு பின் பக்கமாக அழைத்து சென்றாள் .

வண்டி சாவியை நிகியிடம் கொடுத்து பின் பக்கமாக வண்டியை கொண்டு வர சொல்லியிருந்ததால் அவள் கொண்டுவந்து நிறுத்தியதும் சௌஜலிவை ஏற்றி கொண்டு நிகிக்கு நன்றி தெரிவித்தாள் .

“இருக்கட்டும் சைத்து , நீ முதலில் கிளம்பு. பத்திரமா அழைத்து போ. அப்புறம் நான் போன் செய்து இங்கு இருக்கிற சூழ்நிலையை தெரிவிக்கிறேன். அப்புறம் இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் அவர்கள் உங்கள் வீட்டு முகவரி கண்டு பிடிப்பது மிகவும் சுலபம். அதனால் வீட்டிற்கு போகாதே . ஜாக்கிரதை ” என்று எச்சரித்து அனுப்பி வைத்தாள் .

சைத்துவுக்கும் முதலில் வீட்டிற்கு செல்லாமல் எங்கு செல்வது என்று குழப்பமாக தான் இருந்தது. ஒரு இலக்கில்லாமல் வண்டியை ஓட்டி கொண்டிருந்தவள் மூளைக்குள் பளிச்சென்று மின்னல் போல அவளுடைய தோழி சஹானாவின் நினைவு வர வண்டியை அவள் வீட்டுக்கு திருப்பினாள் . அவளுக்கு போகும் போதே போன் செய்து விஷயத்தை கூறிவிட அவள் தன் டி ஐ ஜி தந்தையுடன் இவர்களுக்காக காத்து கொண்டிருந்தாள் .

அத்தியாயம் 3

சஹானா வீட்டை அடையும் வரை சௌஜலி தான் எங்கே போகிறோம் என்று கூட தெரியாமல் சூர்யாவின் முடிவை நினைத்து சோகத்தில் இருந்தவள் தங்கள் வீட்டுக்கு செல்லாமல் வேறு யார் வீட்டிலோ வண்டியை நிறுத்தியவுடன் சைத்துவை கேள்வியோடு நோக்கினாள். அவளின் பார்வைக்கு பதில் சொல்லும் விதமாக அவள் கையை ஆதரவாக அழுத்தி,

“பயப்படாதேக்கா, முதலில் உள்ளே வா, ஏன் இங்கு வந்தேன் என்று சொல்கிறேன்.. இது என் ப்ரென்ட் வீடு தான் அவன் அப்பா ஒரு டி ஐ ஜி” என்று சொல்லிக்கொண்டே வீட்டின் காலின் பெல்லை அழுத்தினாள். உயரமாக ஒருத்தன் கதவை திறந்து “யார் நீங்க” என்றான் கேள்வியாக . அவனை புரியாமல் பார்த்துவிட்டு அவனுக்கு பதில் சொல்லாமல் சைத்துவின் பார்வை அவனை தாண்டி சென்றது. கதவை திறந்தவனின் பார்வை ஒரு அலட்சியத்தோடு இருவரையும் அலச , அதற்குள் சஹானா வேகமாக வெளியில் வந்து இருவரையும் வரவேற்றாள் .

அப்போதும் அவன் கேள்வியாக நோக்க, சஹானா, “அண்ணா இவன் என் ப்ரென்ட் சைதன்யா, அவங்க அவளுடைய அக்கா” என்று அறிமுகப்படுத்திவிட்டு, “ இவர் என் அண்ணா விஜேஷ் ” என்று கூறிவிட்டு “நீங்க உள்ளே வாங்க...” என்று உள்ளே அழைத்து சென்றாள்.

அது வரை வாசலை அடைத்து கொண்டு நின்றவன் , கொஞ்சம் விலகி வழிவிட, சைதன்யா அவனை முறைக்க , உதட்டுக்குள் சிரித்துக்கொண்டே முழுவதுமாக வழிவிட்டான் .

அதற்குள் சஹானாவின் அப்பாவும் பக்கவாட்டு அறையிலிருந்து வெளியில் வந்தவர், இருவரையும் வரவேற்று அமர சொன்னார். ஏற்கனவே சஹானா தன் அப்பா மூர்த்தியிடம் ஒரு ஹின்ட் மாதிரி சொல்லி வைத்திருந்ததால் சஹானா உள்ளே போய் ஜூஸ் கொண்டு வருவதற்குள் சைத்து சுருக்கமாக விஷயத்தை சொல்லி முடித்தாள்.

அதை கவனமாக கேட்ட மூர்த்தி, “எனக்கு என்ன சொல்றது என்றே தெரியலை மா.. இந்த காலத்து பசங்களுக்கு யாரை பற்றியும் கவலையில்லை. தன்னை பற்றியே சுயநலமாக யோசித்து முடிவெடுக்கிறார்களே தவிர தன் முடிவால் மற்றவர்களுக்கு பாதிப்பு வருமே என்றே யோசிப்பதில்லை” என்று ஒரு சராசரி தகப்பனாய் அங்கலாய்த்துவிட்டு ,

“சரிமா , இதை பற்றி கவலைபடாதே. நான் பார்த்துகொள்கிறேன். சட்டப்படி பார்த்தால் இதில் சூர்யா தான் குற்றவாளி. அவன் இறந்து விட்டதால் இந்த வழக்கில் குற்றவாளி என்பதே இல்லை. ஆனால் அவர்கள் வீட்டில் அவன் முடிவுக்கு உன் அக்கா தான் காரணம் என்று ஆத்திரப்படுவதால் அவர்களால் எதுவேண்டுமானாலும் நடக்கலாம். அப்படி எதுவும் நடக்காமல் இருக்க நான் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்” என்று ஒரு போலிஸ் அதிகாரியாய் அவளுக்கு தைரியமூடிவிட்டு ,

“ சரி இந்த விஷயத்தை பற்றி உங்கள் வீட்டில் சொல்லி விட்டீர்களா? ” என்று விசாரித்தார்.

அவர் கேட்டதும் “இல்லை அங்கிள் இன்றைக்கு அக்காவை பெண் பார்க்க மாப்பிள்ளை வீட்டுகாரர்கள் வருகிறார்கள். இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் அவர்கள் வந்து விடுவார்கள். இந்த சமயத்தில் இந்த மாதிரி விஷயத்தை சொல்லி அப்பா அம்மாவை பயப்படுத்த வேண்டாம் என்று தான் சொல்லவில்லை” என்றாள்.

“என்ன கொடுமை இது. இந்த மாதிரி சமயத்திலா இப்படியெல்லாம் நடக்கணும் . ஏன்மா சௌஜி உனக்கும் சூர்யாவுக்கும் இடையில் அப்படி என்ன தான் நடந்தது? என்று விசாரித்து கொண்டிருக்கும் போதே , இடையில் விஜேஷ் புகுந்து,

“ஆமாம் முதலில் இஷ்டத்திற்கும் பழகிவிட வேண்டியது. பசங்க காதல் வலையில் விழுந்து தன் காதலை சொல்ல வரும் போது இல்லையில்லை நான் ஒரு ப்ரெண்டா தான் பழகினேன் என்று சொல்ல வேண்டியது. அந்த முட்டாள் பசங்க அதை தாங்க முடியாமல் தற்கொலை செய்து கொள்கிறான்கள் . இது தான் நடந்திருக்கும் ” என்று சர்வ அலட்சியமாக சொன்னான். அதை கேட்டதும் சௌஜிவுக்கு சர்வமும் பதற,

“இல்லைஇல்லை நான் அந்த மாதிரி பெண்ணில்லை ” என்று கதறுவதை தாங்க முடியாமல் சைத்து விட்டால் கண்ணாலே எரித்து சாம்பலாக்கிவிடுபவள் போல் அவனை முறைத்தாள். அவளின் ஹை ஹோல்டேஜ் பார்வையை சர்வ அலட்சியமாக தாங்கி அவளை சளைக்காமல் பார்க்க, உள்ளே தீயாய் எரிய, பக்கத்தில் இருந்த சஹானாவிடம், “உங்க அண்ணனுக்கு அனுபவம் ரொம்பவே இருக்கு பா” என்று நக்கலாக கூறினாள்.

சஹானவுக்கும் அவன் பேசிய விதம் கோபத்தை மூடியதால் “அண்ணா நீ சொல்ற மாதிரி ஒன்றும் சௌஜி அக்கா இல்லை . யாரிடமும் அதிகமா பேச மாட்டாங்க ” என்று சௌஜிவுக்கு பரிந்து பேசினாள்.

“பின்னே ஏன் ஒருத்தன் காதலுக்காக தற்கொலை செய்து கொண்டான் . அவனிடம் நடந்துகொண்ட முறை அவனை காதலிக்க தூண்டி அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதால் தான் இந்த விபரீதம் நடந்திருக்கு ” என்று விடாபிடியாக சொன்னான் .

அதை கேட்டதும் செளஜிவின் அழகை அதிகமாக, சைத்து “அக்கா முதலில் இந்த அழகையை நிறுத்து. பெண்களுக்கு கண்ணீர் தான் பலவீனம். நீ அழுது ஏதாவது சாதிக்க முடியுமா? மற்றவர்களுக்கு எப்படி உன் அருமையான குணத்தை பற்றி எப்படி தெரியும்” என்று ஜாடையாக குத்திவிட்டு, அவனிடம் நேரிடையாக ,

“ஹலோ மகா கனம் பொருந்திய விஜேஷ் அவர்களே, ஆண்கள் எல்லோரும் மஹா மஹா புத்திசாலிகள், கனவான்கள், மற்றும் உலகத்தில் உள்ள அத்தனை நற்குணங்களும் அமைய பெற்றவர்கள் தான் . அதான் சேலை கட்டிய பொம்மையை கூட விட்டு வைக்கமால் ஜோள்ளு விடுகிறீர்கள் போலிருக்கு ” என்று ஆத்திரமாக முகம் சிவக்க சொல்லிவிட்டு, சொல்லிவிட்டு,

“சுமாரான அழகா இருந்தாலே பின்னாலே அலைவார்கள். இவ்வளவு அழகான பெண்ணை சும்மாவா விடுவார்கள் , பெரிசா பிரச்சனைக்கு என்ன காரணம் என்று கண்டுபிடித்துவிட்டார் ஜேம்ஸ் பாண்ட் ” என்று முனகிவிட்டு

“சாரி அங்கிள் ,தவறா நினைச்சுக்காதீங்க. என் அக்கா நல்லவள் என்று நான் யாருக்கும் நிரூபிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை தான் . இருந்தாலும் அவன் ஏன் என் அக்காவை காதலித்தான் என்று சில நல்ல...ல இதயங்களுக்கு ” என்று அழுத்தி சொல்லிவிட்டு விஜேஷை ஒரு கனல் பார்வை பார்த்துவிட்டு “புரியவைக்க வேண்டும் இல்லையா? அதனால் சொல்கிறேன் ” என்று சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

மூர்த்திக்கு அவளின் கோபம் கண்டு சிறிதும் கோபம் வராமல் மாறாக பெருமிதமாக மனதிற்குள் பாராட்டி கவனமாக கேட்கலானார்.

என் அக்கா பொதுவாகவே யார்க்கும் எந்த பலனும் எதிர்பார்க்கமால் உதவி செய்பவன் . வாரத்தில் ஒரு நாளாவது கருணை இல்லத்திற்கு சென்று இலவசமாக சேவை செய்வதை பழக்கமாக வைத்திருக்கிறான் . சிலசமயங்களில் அந்த சேவை மையத்திற்கு பன்ட்ஸ் கலெக்ட் செய்து கொடுப்பான்.

அப்படி தான் சுனாமி வந்த சமயத்தில் பாதிக்க பட்ட மக்களுக்கு உதவும் நோக்கத்தில் தன்னாலான பண உதவி செய்ததோடு மட்டுமில்லாமல் , அவள் காலேஜ் மாணவர்களிடமிருந்து பணம் சேகரித்து கொடுத்தாள். அப்போது தான் சூர்யாவுக்கும் செளஜிவின் குணம் புரிய ஆரம்பித்தது. அவனும் நல்ல வசதியான வீட்டு பையன் என்பதால் நிறைய பணம் கொடுத்து உதவினான்.

அது மட்டுமில்லாமல் தன்னிடமிருந்த பழைய துணிகளையும் கொடுத்து உதவினான். அவன் வேறு டிபார்ட்மென்ட் மாணவன் என்றாலும் செளஜிவின் நிறைய நல்ல காரியங்களுக்கு துணையாக நின்றான். அவன் குணம் செளஜிவுக்கு பிடித்ததினால் அவனிடம் அவளுக்கு ஒரு சாப்ட் கார்னர் .

அவனுக்கு படிப்பில் ஏதாவது சந்தேகம் என்றாலும் டிஸ்டிக்ஷன் மாணவியான செளஜிவிடம் கேட்பான். செளஜிவும் அவனுக்கு எந்த நேரத்திலும் சொல்லி கொடுப்பான். சில சமயம் அவன் எங்கள் வீட்டிற்கு கூட வந்திருக்கிறான். அவன் நிறைய தடவை செளஜிவை அவன் வீட்டிற்கு கூப்பிட்டாலும் நாசுக்காக மறுத்துவிடுவான் . என்ன தான் பழகினாலும் தன் எல்லையிலே தான் நின்றான்.

செளஜிவின் அழகும் அவளின் சேவை மனப்பான்மையும் அவனை கவர்ந்ததில் ஆச்சர்யமே இல்லை. கொஞ்ச கொஞ்சமாக ஈர்க்கப்பட்டு தன் காதலை செளஜிவிடம் வெளிபடுத்தினான். . ஆனால் செளஜி முதல் தடவை அவன் சொன்ன போதே , தனக்கு அந்த மாதிரி எண்ணம் இல்லை , எனக்கு படிப்பு தான் முக்கியம். இனி இது மாதிரி எண்ணத்தோடு என்னுடன் பழகாதே என்று மென்மையாக எடுத்து சொல்லியிருக்கிறான் .

அவனும் அத்தோடு அந்த பேச்சை விட்டு விட்டான். செளஜிவும் பரவாயில்லை நாம் சொன்னதை ஏற்று கொண்டான் , ரொம்ப நல்ல பையன் என்று என்னிடம் சொன்னான். அதோடு அவளும் மறந்துவிட்டாள் .

அதன் பிறகு சூர்யா சரியா கிளாசுக்கு வராமல் கட் அடிப்பான் .. இரண்டு மாதம் கழித்து வந்து மீண்டும் செளஜிவிடம் " நான் வரவில்லை என்று உனக்கு கவலையா இல்லையா ..." என்று கேட்டதற்கு, செளஜி "நான் ஏன் கவலை பட வேண்டும். உன் படிப்பு வீணாகுதே என்று நீ தான் கவலை பட வேண்டும்" என்று பட்டும் படாமல் சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறாள் . அடுத்த நாள் அவன் "நான் வராமலிருந்தால் என்னை தேடுவாய் அப்போது தான் காதல் அதிகமாகும் என்று என் நண்பர்கள் சொன்னார்கள் " என்று சொன்னான் . அதிலிருந்து செளஜி அவனை சுத்தமாக தவிர்க்க ஆரம்பித்தாள்.

அப்படியும் அவன் தொல்லை அதிகமாக நேற்று அவனிடம் மென்மையாக தன் லட்சியத்தை சொல்லி , "என் பெற்றோர் இங்கு படிக்கத்தான் என்னை அனுப்புகிறார்களே தவிர யாரையும் காதலிக்கவோ , என் வாழ்க்கையை பற்றி முடிவெடுக்கவோ அனுப்பவில்லை . என் கல்யாணம் என் அப்பா அம்மாவின் சம்மத்தோடு தான் நடக்கும்.

நம்முடைய எதிர்காலத்தை பெற்றவர்கள் தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். எனக்கு எப்படி திருமணம் செய்து வைக்கணும் என்று அவர்களுக்கு தெரியும். அதனால் எனக்கு யாரையும் காதலிக்கும் எண்ணமே இல்லை . உன் பெற்றோருக்கும் இதே மாதிரி ஆசைகள் தான் இருக்கும். அதனால் உன் படிப்பை முதலில் நல்ல படியா முடி. அதன் பிறகு உன் பெற்றோர் சொல்கிற பெண்ணை திருமண செய்து கொள். அதன் பிறகு அவளை காதலி. உன்னை யார் வேண்டாம் என்று சொல்ல போகிறார்கள்.

இதை சொல்ல எனக்கு உரிமை இல்லை என்றாலும் உன்னுடன் இத்தனை நாள் ஒரு சகோதரன் என்கிற உணர்வில் பழகி இருக்கிறேன். எனக்கு சகோதரன் இல்லை என்பதால் உன்னை அந்த ஸ்தானத்தில் வைத்து பழகினேன். ஆனால் நீ தவறாக புரிந்து கொண்டாய். அதனால் இனி ஒரு தடவை இந்த மாதிரி நினைவோடு என்னிடம் பேச வராதே " என்று என்று சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறாள் .

ஆனால் அவன் இப்படி முட்டாள் தனமா முடிவெடுப்பான் என்று எப்படி அங்கின் தெரியும் " என்று சற்று எரிச்சலாக சொல்லிமுடித்தாள் அதுவரை யாரும் எதுவும் குறுக்கே பேசாமல் அமைதியாக கேட்டுக்கொண்டிருந்த மூர்த்தி , விஜேஷிடம்,

"பார்த்தியா விஜி , நீ நினைத்ததற்கும், நடந்திருக்கும் உண்மைக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் பார். பெண்களுக்கு இருக்கிற தெளிவு ஆண்பிள்ளைகளுக்கு இல்லை. ஒரு பெண்ணால் ஒரு ஆணிடம் சகோதர தன்மையுடன் பழக முடிந்தாலும், ஒரு ஆனால் கண்டிப்பாக முடியாது" என்று பெண்களுக்கு பரிந்து பேசினார்.

உடனே சைத்து ஓர கண்ணால் அவனை முறைத்துவிட்டு , "ம்ஹீம் எங்களுக்கு இருக்கிற மன வலிமை ஆண் வர்க்கத்துக்கு இல்லை . அது தான் யோசித்து ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்காமல் இப்படி அவசரப்பட்டு முடிவு எடுத்து எல்லோரையும் சிக்கல் மாட்ட வைக்கிறதே வேலையா போச்சு" என்று ஆண் வர்க்கத்தையே சாடினாள்.

"நீ சொல்கிறது சரி தான்மா. எங்ககிட்ட வர கேசில் பாதி பசங்க சூசைட் கேஸ் தான் , கேட்டால் லவ் பெய்லியர் தான் " என்று வெறுத்து போய் சொன்னார். செளஜிவை பற்றி முழுவதும் கேட்டுவிட்டு அவன் மேல் ஒரு நல்ல அபிப்பிராயம் வந்தாலும் அவனுக்கு சைத்துவின் குத்தல் , நக்கல் எல்லாம் ஆத்திரத்தை தூண்டியது.

அதனாலே அவனை எப்படியாவது மூக்கை உடைக்க வேண்டும் என்று மூர்த்தி சொன்னதை கேட்டுவிட்டு "ஆமாம் நீங்க பெண்களுக்கு தான் வக்காலத்து வாங்குவீங்க" என்று எரிந்து விழுந்துவிட்டு அங்கிருந்து எழுந்து சென்றான்.

சுஹானாவிக்கும், மூர்த்திக்கும் அவன் அப்படி விருட்டென்று எழுந்து போனது வருத்தமாக இருக்க, அவர் சைத்துவிடமும், செளஜிவிடமும் மன்னிப்பு கேட்டார். சுஹானாவும் சாரி தன்யா " என்றதும் "விடு சுஹா எனக்கு இப்போ இதை பற்றி எல்லாம் கவலை பட நேரமில்லை" என்று அவனிடம் கூறிவிட்டு,

"அங்கின் இப்போ நாங்கள் வீட்டிற்கு செல்ல முடியாது. நீங்கள் தான் ஒரு வழி சொல்ல வேண்டும் என்று வேண்டுதல் வைத்தாள். உடனே சுஹானா "பேசாமல் இங்கேயே தங்கி விடுங்களேன் ..." என்று ஆலோசனை கூற, செளஜி கண்ணாலே வேண்டாம் என்று சைத்துவிடம் மறுத்தாள். சைத்து அவளின் கையை மென்மையாக அழுத்தினாள். மூர்த்தி ,

“முதலில் உங்க பெற்றோருக்கு தகவல் தெரிவிக்க வேண்டும் தன்யா. அவங்க இன்னும் நீங்க வரலை என்று கவலைபடுவாங்க இல்லையா? அதனால் அவங்களை இங்கே வர வச்ச நாளை விஷயத்தை சொல்கிறேன். மற்ற விஷயங்களை அப்புறம் கவனிக்கலாம். நீங்கள் ரெண்டு பேரும் முதலில் ஏதாவது சாப்பிடுங்க ” என்று சொல்லிவிட்டு, சஹானாவை அழைத்து போக சொன்னார்.

அத்தியாயம் 4

மூர்த்தி சொன்னதும் சஹானா இருவரையும் உள்ளே அழைக்க, செளஜலி தயங்கி நிற்கவும் சைத்து அவள் கையை மென்மையாக அழுத்தி “அக்கா கொஞ்ச நேரம் தான். நாம் இப்போ தனியா நம் வீட்டிற்கு போக முடியாத சூழ்நிலை , சோ அப்பாவும் அம்மாவும் வந்த பிறகு அடுத்து என்ன செய்யலாம் என்று முடிவெடுக்கலாம். அது வரை இங்கே இருப்பது தான் உனக்கு நல்லது” என்று நிலைமையை விளக்கினாலும் செளஜலிக்கு விஜேஷ் பேசின விதம் மனதை உறுத்தியது. அதை அவன் வாய்விட்டே கூறிவிட, சைத்துவுக்கு விஜேஷின் மேல் கோபம் வர மனதிற்குள்ளே அர்ச்சனை செய்தாள் .

சஹானவுக்கும் செளஜலிவின் சங்கடம் புரிய, அவள் செளஜலிவிடம் “அக்கா என் அண்ணன் ரொம்ப நல்லவன் தான். ஆரம்பத்தில் பெண்களுக்கு ரொம்ப மதிப்பு கொடுத்தவன் தான். ஆனால் போன வருடம் அண்ணனின் உயிர் நண்பன் ஒருவன் தான் காதலித்த பெண் தன்னை விட்டு வேறு ஒருவனை திருமணம் செய்து கொண்டு போனதில் மனம் உடைந்து போய் தற்கொலை செய்து கொண்டான். அதிலிருந்து தான் விஜேஷும் இப்படி பெண்களை தவறாக நினைக்க ஆரம்பித்துவிட்டான் .டிவியில் கூட இப்படி ஒரு சீன் வந்தால் திட்டிவிட்டு டிவியை நிறுத்திவிட்டு சென்றுவிடுவான். மற்றபடி அவன் ரொம்ப நல்லவன் சைத்து. அவன் பேசினதை மனதில் வைத்து கொள்ளாதீர்கள் செளஜலி அக்கா ப்ளீஸ் எனக்காக ” என்றாள் கெஞ்சாத குறையாக .

ஏற்கனவே இரக்க குணம் உள்ள செளஜலிக்கு அவனின் மனதின் வலி புரிய, அந்த நிலையிலும் சஹானவிடம் “சாரிமா நான் தான் புரிந்து கொள்ளாமல் பேசிவிட்டேன் ” என்றதும், சைத்துவும் தன் தலையை கையால் அழுத்திக்கொண்டே, “எனக்கு என்ன சொல்வது என்றே தெரியவில்லை. நான் கூட கொஞ்சம் கோபமா பேசிவிட்டேன் வாழ்க்கையில் எல்லோருக்கும் யாரோ ஒருத்தரால் மனதில் வலி இருக்கத்தான் செய்கிறது. அது உங்க அண்ணனையும் விட்டு வைக்கவில்லை . கவலைபடாதே சஹா சீக்கிரமே உங்க அண்ணன் அந்த சோகத்தில் இருந்து வெளியே வந்துடுவார்” என்று ஆறுதல் கூறினாள்.

இவர்கள் பேச்சு எதேச்சையாக அந்த பக்கம் வந்த விஜேஷ் காதில் விழ, முகத்தின் இறுக்கம் தளர்ந்து லேசான புன்னகை அரும்ப தலையை ஒரு கையால் கோதி தோளை குலுக்கி கொண்டு அங்கிருந்து அகன்றான்.

அடுத்த அரைமணி நேரத்தில் தாமோதரனும், அபிராமியும் பதறியடித்து போய் சஹானாவின் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.. அவர்களை கண்டதும் செளஜலி ஓடிவந்து தாமோதரனிடம் அடைக்கலமாக அவளை வாஞ்சையுடன் அணைத்து கொண்டார். மூர்த்தி அவர்களை வரவேற்று நடந்த விஷயங்களையும் இதனால் வர போகிற பிரச்சனைகளை பற்றி கூற இருவரும் அதிர்ந்தனர் . யாருக்கும் தீங்கு நினைக்காத நம் பெண்ணிற்க்கா இந்த நிலைமை என்று மருகினார்கள். அபிராமி செளஜலிவின் தலையை வருடிகொண்டே,

“இந்த பிரச்சனைக்கே முடிவே இல்லையா? பேசாமல் அவர்களிடம் போய் உண்மையை எடுத்து சொன்னால் புரிந்து கொள்ளமாட்டார்களா? என்று கலங்கிய கண்களுடன் கேட்டார். அவரின் கண்களை சைத்து துடைத்து, “அம்மா சூர்யா இறந்த நிலையில் இப்போ நாம் எது சொன்னாலும் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் மனோ பவம் அவர்களுக்கு இருக்காது. நாம் உண்மையை சொல்லபோகிறோம் என்று நாமே செளஜலிவை அவர்களிடம் ஒப்படைத்த மாதிரி ஆகிவிடும்” என்று நிலைமையை விளக்கியதும் , அபிராமி இன்னும் பயந்து போய்

“சரி இப்போதைக்கு நாம் எதுவும் சொல்ல வேண்டாம் , கொஞ்ச நாளைக்கு செளஜலிவை காலேஜிக்கு அனுப்பாமல் வீட்டிலேயே வைத்துக்கொள்வோம். பிரச்சனைகள் எல்லாம் முடிந்த பிறகு அனுப்பலாம் ” என்று புரியாமல் பேசுவதை பார்த்து ,

“அம்மா அதிலேயும் சிக்கல் இருக்கு, இப்போதைக்கு நாம் செளஜுவை வீட்டில் வைத்திருக்க முடியாது” என்றதும் அபிராமி அதிர்ச்சியுடன் “என்னடி சொல்றே, ஏன் வைத்திருக்கக் முடியாது . நீ சொல்றது எனக்கு புரியலை ” என்றார் புரியாத பாவனையுடன் .

“ஆமாம் மிஸ்ஸஸ் தாமோதரன் , உங்க பொண்ணு சொல்றது சரி தான் . இப்போதைக்கு செளஜு உங்கள் வீட்டில் இருப்பது நல்லது இல்லை” என்றதும் செளஜு தாமோதரனையும் , அபிராமியையும் நிமிர்ந்து கலங்கிய கண்களுடன் பார்த்துவிட்டு திரும்பவும் அவர் மடியில் முகம் புதைக்க, இருவருக்கும் மகளின் கண்ணீர் கண்டு வேதனையாக இருந்தது.

“கொஞ்ச நாளைக்கு அவளை வேறு ஏதாவது ஊருக்கு அனுப்பி வையுங்கள். பிரச்சனைகள் எல்லாம் முடிந்த பிறகு மறுபடி உங்கள் வீட்டிற்கு அழைத்து கொள்ளுங்கள். இது தான் செளஜுனயாவை காப்பாற்ற ஒரே வழி ” என்று முடித்துவிட்டு , “சரி நீங்க நால்வரும் பேசி ஒரு முடிவெடுங்கள் என்று கூறிவிட்டு சஹானவிடம் காபி கொண்டு வந்து கொடுக்க சொல்லிவிட்டு அவர்களுக்கு கொஞ்சம் தனிமை கொடுக்க வெளியே சென்றார்.. சஹானா இருவருக்கும் காபி எடுத்து வர, இருக்கிற மன நிலையில் குடிக்க தோன்றாமல் மறுத்தவர்களை தைரியமூட்டி காப்பியை அருந்த வைத்தார்கள் சைத்துவும், சஹாவும்.

இருவரும் எந்த முடிவெடுக்காமல் கலங்கி போய் இருக்க, சைத்து “அப்பா இப்படியே இருந்தால் எப்படி? தைரியமாக இருங்க. நீங்க ஒரு கலக்டர். உங்க வாழ்க்கையில் இந்த மாதிரி எத்தனை கேசை சந்திச்சிருப்பீங்க. அங்கிள் சொல்ற மாதிரி அக்காவை வேறு எங்கேயாவது அனுப்பி வைப்போம். கொஞ்ச நாள் இந்த விஷயத்தை ஆற விட்டால் கால போக்கில் கொஞ்ச கொஞ்சமாக மறந்துவிடுவார்கள். அதன் பிறகு நாம் அக்காவை வீட்டிற்கு அழைத்து கொள்ளலாம்” என்ற போது கூட தாமோதரனின் முகம் தெளிவில்லாமல் இருக்க,

“ப்ளீஸ் பா நமக்கு அழுகிற நேரம் இது அல்ல . எப்படியாவது செளஜுவை இந்த சிக்கலிலிருந்து வெளியே கொண்டு வரணும் ” என்று உறுதியான குரலில் தன் சின்ன பெண் பேசுவதை கண்டதும் தாமோதரனும் தன் முகத்தை துடைத்து கொண்டு, தெளிவான குரலில் “சரி மா நீ சொல்றது சரி தான். இப்படியே யோசித்து கொண்டே இருந்தால் முடிவே கிடைக்காது. நாளைக்கே செளஜுவை அனுப்பி வைக்கலாம் . அதுவரை நீங்கள் இருவரும் இங்கே இருப்பது தான் நல்லது ” என்றதும் செளஜு மீண்டும் அழ,

சைத்து, அவள் அருகில் அமர்ந்து “அக்கா முதலில் எழுந்திரு. இப்படி அழுதுகொண்டே இருந்தால் உன் பிரச்சனைகள் உன்னை விட்டு விலகி போகாது. அதிகமாக தான் ஆகும் ” என்று கூறிக்கொண்டே அவளை கை பிடித்து எழுப்பினாள்.

தாமோதரனும் “ஆமாடா செளஜு சைத்து சொல்றது சரி தான். அழாதே, எழுந்திரு. எந்த பிரச்சனையாக இருந்தாலும் அதை தைரியமா எதிர்கொள்ள கத்துக்கணும்” என்று அவள் கண்களை துடைத்துவிட்டார். “போய் முதலில் முகத்தை கழுவிக்கொண்டு வா” என்று உத்தரவிட, செளஜு அதற்கு மேல் எதுவும் பேசாமல் சஹானவுடன் சென்றாள் .

அதன் பிறகு இருவரும் மனதை தேற்றிக்கொண்டு செளஜுவை எங்கே அனுப்பி வைக்கலாம் என்று யோசிக்க, செளஜு “அப்பா நான் எப்படி தீடினென்று செல்வது. என் ஹவுஸ் சர்ஜன் ப்ராக்க்டிஸ் முடிய இன்னும் மூன்று மாதம் தான் இருக்கு. இப்படியே பாதியிலே விட்டு விட்டு போனால் என் டாக்டர் கனவு வீணாகிவிடுமே என்று கண்களில் கண்ணீர் தத்தளிக்க கேட்டவனை பார்த்து எல்லோருக்குமே ஏன் விஜேஷ் உள்பட பரிதாபமாக இருந்தது. எல்லோருமே மனதிற்குள் சூர்யாவை திட்டி தீர்த்தனர்.

தாமோதரன் அவளை கன்வின்ஸ் பண்ண முடியாமல் பரிதாபமாக விழிக்க சமயம் பார்த்து மூர்த்தி உதவிக்கு வந்தார். “செளஜுன்யா உன் ப்ராக்க்டிஸ் எந்த விதத்திலும் பாதிக்காத விதத்தில் நான் உனக்கு ஏற்பாடு செய்து தருகிறேன் ” என்று கூறியதும் செளஜுவின் முகம் பூவாய் மலர,

அவரின் கைகளை பிடித்து “நிஜமாகவா அங்கிள் நான் என் ப்ராக்க்டிசை தொடர முடியுமா? என்று மீண்டும் உறுதி படுத்திக்கொள்ள, மூர்த்தி மென்மையாக சிரித்து,

“நிச்சயமா என்னை நம்புமா? என்று அவளின் தலையை வருட, “தேங்க்ஸ் அங்கிள். இது போதும்” என்று கண்ணீரை துடைத்து கொண்டு நன்றி கூறினாள் .

“சரி நீ சஹாவுடன் உள்ளே போம்மா, என்று அவனை அனுப்பி வைத்தவுடன், தாமோதரன் மூர்த்தியிடம் “எப்படி சார் செளஜலுவின் ப்ராக்டிஸ் தொடரமுடியும் , how is it possible ?? Qஎன்று புருவம் முடிச்சிட கேட்டவருக்கு சிரிப்பை பதிலாக கொடுத்துவிட்டு,

“கலக்டர் சார் முதலில் நீங்க எந்த ஊருக்கு அனுப்ப போறீங்க என்று முடிவு செய்யுங்கள். அதன் பிறகு எப்படி என்று நான் உங்களுக்கு சொல்கிறேன். நீங்கள் எல்லாம் நேர்மையாக உழைத்தவர்கள் இந்த நாட்டிற்காக. உங்களுக்கு இது கூட நான் செய்யவில்லை என்றால் எப்படி ? . செளஜலுவை பொறுத்தவரை அவன் உயிர் நாடி படிப்பில் தான் இருக்கிறது என்று அவன் இங்கு வந்த நான்கு மணி நேரத்தில் தெரிந்து கொண்டேன் ” என்றதும் ,

தாமோதரனுக்கு கலவையான உணர்ச்சி வந்து அவரை ஆட்கொள்ள மூர்த்தியின் கையை பிடித்து நன்றி கூறிவிட்டு, நான் இன்னும் யோசிக்கவில்லை. அப்படி அனுப்புவது என்றால் என் தங்கை வீட்டிற்கு தான் அனுப்பனும் அவன் சென்னையில் இருக்கிறான் என்று கூறினார். அதை கேட்டுவிட்டு விஜேஷ் ,

“அங்கின் நான் ஒன்று சொல்லட்டுமா என்று அனுமதி கேட்டுக்கொண்டு, “சொந்தகாரர்களின் வீட்டிற்கு அனுப்புவதை விட, ஏதாவது உங்கள் நெருங்கிய நண்பரின் வீட்டிற்கு அனுப்பி வைப்புகள். ஏனென்றால் தீடிரென்று ஒரு பெண் பாதியிலே படிப்பை விட்டு விட்டு வந்து வீட்டில் தங்கினால் என்ன எது என்று விசாரிப்பார்கள். அப்புறம் உண்மையை சொல்ல வேண்டி வரும். அது பின்னாலே உங்கள் பெண்ணின் வாழ்க்கையை பாதிக்கும். எப்போதும் சொந்தங்கள் நமக்கு பேவரா நடபதில்லையே ” என்று யோசனை சொன்னதும் , அதை சரி என்றே மூர்த்தியும் ஆமோதித்தார்.

தமோதரனுக்கும் விஜி சொல்வது சரி தான் என்று தோன்ற எங்கே அனுப்பலாம் என்று முக வாயை தடவி கொண்டே யோசித்தார். . அவர் யோசனை கலைக்கும் விதமாக அவரின் செல்போன் சினுங்க , எடுத்து பார்த்துவிட்டு அபியிடம் வரதராஜன் தான் அழைக்கிறான் “என்று சைகை செய்துவிட்டு போனைஎடுத்ததும் அந்த பக்கம் அவர் என்ன சொன்னாரோ தாமோதரன் கொஞ்சம் எரிச்சலுடன்

“நான் கொஞ்சம் சிக்கலில் இருக்கிறேன் வரதா, நீ வேறு என்னை எரிச்சலூட்டாதே” என்றார்.

“.....”

“நீ முதலில் இந்த முகவரிக்கு வா என்ன விஷயம் என்று சொல்கிறேன்”

“.....”

“நீ நேரில் வா சொல்கிறேன் ” என்று முகவரி சொல்லிவிட்டு போனை வைத்தார்.

மூர்த்தியிடம் “இன்றைக்கு மாப்பிள்ளை வீட்டுகாரங்க வந்தார்கள். அதை பற்றி கேட்கிறான் என் நண்பன் வரதராஜன் ” என்று கூறினார்.

“ஆமாம் சைத்து கூட சொன்னான் இதை பற்றி. என்ன ஆச்சு மாப்பிள்ளை வீட்டுகாரங்க வந்தார்களா ? என்ன சொன்னார்கள். பொண்ணு வரவில்லை என்று ஏதாவது பிரச்சனையை ஆகிவிட்டதா? என்று அக்கறையோடு விசாரித்தார்.

“தாமோதரன் ஒரு பெருமூச்சை எடுத்துவிட்டு , ” கெட்டதிலும் ஒரு நல்லது என்பார்கள். அது போல தான் இன்று நடதிருக்கு. ஏற்கனவே செளஜலுவுக்கு இதில் விருப்பம் இல்லை. நான் வாக்கு கொடுத்தேன் என்பதற்காக பெண் பார்பதற்கு ஒத்து கொண்டாள். ஆனால் இன்று மாப்பிள்ளை வீட்டிலிருந்து மாப்பிள்ளையோட அண்ணியும், அண்ணனும் தான் வந்தார்கள். மாப்பிள்ளைக்கு கல்யாணத்தில் விருப்பம் இல்லையாம்.

அதை எப்படி சொல்வது என்று தயங்கி தயங்கி நின்றார்கள். பெண் எங்கே என்றார்கள் . நானும் அபியும் தயங்கி தயங்கி இப்போ வந்து விடுவான் என்று சமாளித்து பார்த்தோம். கடைசியில் அவர்களுக்கும் பெண் வரவில்லை என்றதும் பெண்ணுக்கும் திருமணத்தில் விருப்பம் இல்லை என்று உணர்ந்து உண்மையை சொல்லிவிட்டார்கள் . எனக்கும் நிம்மதியாகி விட்டது. இதுவே அவள் இருந்திருந்தால் கதையே மாறியிருக்கும்” என்று பெருமூச்சுடன் சொல்லிமுடிக்க, மூர்த்தி,

“எப்படியோ ஒரு பிரச்சனை நல்ல படியா முடிஞ்சது. இதே மாதிரி இந்த பிரச்சனையும் சுலபமா முடியும் கவலைபடாதீர்கள் ” என்று தைரியமூட்டினார். இவர்களின் பேச்சை காலிங் பெல் கலைக்க விஜேஷ் எழுந்து போய் கொஞ்ச நேரத்தில் வரதராஜனுடன் வந்தான்.

வரதராசனை மூர்த்திக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்த தாமோதரன் செளஜி வீட்டுக்கு வராத காரணத்தை சொல்லிவிட்டு செளஜிவை ஊருக்கு அனுப்ப போவதாக சொன்னதும், எல்லாவற்றையும் கவனமாக உள்வாங்கி கொண்டவர், “சாரி தாமு நான் தான் கொஞ்சம் கோபப்பட்டு உன்னிடம் பேசிவிட்டேன். சரி எல்லாம் நல்லதிற்கு தான் என்று எடுத்து கொள்ள வேண்டியது தான் ” என்றார்.

தாமோதரனும் அவரின் மன்னிப்பை ஏற்றுக்கொண்டவுடன் வரதராஜனே தொடர்ந்து , “தாமு நான் ஒன்று சொல்கிறேன் கேட்பாயா? என்று கொஞ்சம் தயக்கத்துடன் கேட்டார். அவர் கேட்டதும் என்ன என்பதாக எல்லோரும் அவர் முகத்தை ஆவலாக நோக்க ,

“செளஜிவை சொந்தக்காரர்களின் வீட்டுக்கு அனுப்ப நீ தயங்குவது எனக்கு புரியுது. எனக்கு என்ன யோசனை என்றால் என் நண்பன் ஒரு சேவை மையம் வைத்து நடத்துகிறான் . அங்கே தற் சமயம் ஒரு ஆள் தேவை படுது. அங்கே நம்ம செளஜிவை அனுப்பி வைத்தால் அவன் மனதுக்கு ஒரு மாற்றமும் கிடைக்கும். அவன் படிப்பும் அங்கேயே மூர்த்தி சார் சொன்ன மாதிரி தொடர முடியும். நீ என்ன சொல்கிறாய்? என்று யோசனை சொன்னார். அதை கேட்டதும் எல்லோருக்கும் அந்த யோசனை சரியாக பட்டது. அதன் படியே செய்வது என்று தீர்மானிக்க பட்டது. தாமோதரன் அபிராமியிடம் அபிப்பிராயம் கேட்க,

“அவர் என் பெண் நல்லா இருந்தா போதும் அவளுக்கு எந்த பிரச்சனையும் ஏற்படாதவாறு பார்த்து செய்யுங்கள் என்று முடிவை தாமோதரனிடமே விட்டு விட்டார்.

அத்தியாயம் 5

அதன் பிறகு செளஜிவை ஊட்டிக்கு அனுப்புவது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது . வரதராஜனின் நண்பர் அருணாசலத்திற்கு உடனடியாக போனில் தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டது. அடுத்து செளஜிவை அங்கே மூன்று மாதம் பயிற்சி எடுக்க ஸ்பெஷல் பர்மிஷன் எப்படி வாங்குவது என்று தாமோதரன் மூர்த்தியின் முகத்தை பார்க்க, அவர் ,

“நான் பேசி பெர்மிஷன் வாங்குகிறேன். அதை பற்றி கவலை படாதீர்கள். இப்போதே நேரம் அதிகமாகிவிட்டது. எல்லோரும் இங்கேயே தங்கிவிடுங்கள். காலையில் இங்கிருந்து வீட்டிற்கு சென்று தேவையான பொருட்களை எல்லாம் எடுத்து பேக் செய்து கொள்ளுங்கள். நாம் இருவரும் சென்று அவன் காலேஜ் டினை பார்த்து பேசிவிட்டு வரலாம் ” என்று கட கடவென்று முடிவுகள் எடுக்க , தமோதரனே அவரை பின் பற்ற தடுமாறினார் .

அதே போல் அடுத்த நாள் காலையில் மூர்த்தி சொன்ன மாதிரியே அவர்களுடன் விஜேஷையும் ம்படியில் ஒரு போலீசையும் அனுப்பி வைத்துவிட்டு தாமோதரனை அழைத்து கொண்டு ஹாஸ்பிடலுக்கு சென்று தன்னையும், தாமோதரனையும் அறிமுகபடுத்திவிட்டு செளஜிவுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிற பிரச்சனைகளை கூறி அதற்காக அவனை ஊட்டிக்கு அனுப்ப போவதாக கூறி அங்கே உள்ள JSS MEDICAL காலேஜில் பயிற்சியை தொடர அனுமதி கேட்டார் .

ஊனுக்கும் நேற்று நடந்த கலாட்டகனை பற்றி கொஞ்சம் தெரிந்தமையால் மூர்த்தியின் வாதத்திற்கு அதிகம் மறுக்காமல் செளஜிவின் பாதுகாப்பு கருதி அவர் கைப்பட ஒரு கடிதம் எழுதி அவளுடைய சர்டிபிகேட்களை இணைத்து கொடுத்தார். அதை வங்கி கொண்டு அவருக்கு நன்றி சொல்லி விட்டு வெளியே வந்ததும் நேரே வீட்டிற்கு சென்றார்கள் . முதல் நாளே ட்ராவெல்சில் சொல்லி பிளைட் டிகேட்ஸ் புக் செய்து வைத்திருந்தமையால் அவனை அழைத்து கொண்டு ஏர்போர்ட்டிற்கு அழைத்து சென்றார்.

இவையெல்லாம் காலை இரண்டு மணி நேரத்திற்குள்ளே நடக்க செளஜிவுக்கு தான் மனதளவில் மிகவும் பதிப்பாக இருந்தது. நேற்று இந்த நேரத்தில் நாம் ஹாஸ்பிடலில் தான் எந்த பிரச்சனையும் இல்லாமல் இருந்தோம் என்றே நம்ப முடியாத அளவிற்கு மல மளவென்று விஷயங்கள் நடந்து கடைசியில் எல்லோரையும் பிரிந்து தனியாக ஊட்டிக்கு பிளைட் ஏறுகிற அளவிற்கு வந்திருக்கிறோம்

என்று நினைக்க நினைக்க கண்களில் கண்ணீர் ஊற்றெடுத்தது. அபிராமியும் ஒரு பக்கம் அழ, தமோதரனுக்கும் சைத்துவுக்கும் தான் இரண்டு பேரையும் மாற்றி மாற்றி தேற்ற கஷ்டமாக இருந்தது.

சௌஜுவின் கண்ணீரை துடைத்துவிட்டு சைத்து , “அக்கா ப்ளீஸ் அழாதே, நீ என்ன வெளிநாட்டுக்கா போறே. இதோ இங்கே இருக்கிற ஊட்டி தானே . வெறும் 513 கிலோமீட்டர் தானே. உன்னை பார்க்கணும் என்று தோன்றினால் நாங்கள் வந்து விட போகிறோம். அவ்வளவு தானே” என்று அவள் கையை பிடித்தி அழுத்தி தைரியம் கூறினாள். அப்போதும் அவள் கண்களில் கண்ணீர் நிற்காமல் வழிய, சைத்து ,

“நீ என்ன சீரியல் கதாநாயகி மாதிரி அழுது கொண்டே இருக்கிறாய். நீ எங்கள் பக்கத்தில் இருப்பதை பாதுகாப்பாக இருப்பது தான் முக்கியம். அதற்கு தான் இவ்வளவு தூரம் அனுப்புகிறோம்” என்று அவளிடம் சலித்துக்கொண்டு, , “அம்மா நீயும் இப்படியே அழுதா அப்புறம் சூச எப்படி சந்தோஷமா இங்கிருந்து கிளம்புவாள். முதலில் உன் கண்ணீர் டேங்கை மூடு ” என்று கேலி செய்து சூழ்நிலையின் இறுக்கத்தை குறைக்கக் முயற்சி செய்தாள். அவள் நினைத்தது போலவே

அபிராமிக்கு அந்த நேரத்தில் சிரிப்பு வர, கண்ணை துடைத்து கொண்டு , “சீ போடி உனக்கு நேரம் காலமே கிடையாது , எப்போ பாரு கிண்டலும் கேலியும் ” என்று அவளை செல்லமாக வைதுவிட்டு சௌஜுவின் கண்ணீரை துடைத்து,

“இங்கே பாருடா சௌஜு நீ இப்படியே கண் கலங்கினால் அம்மா அப்புறம் எப்படி நிம்மதியா இருக்க முடியும். சைத்து சொன்ன மாதிரி உன் பாதுகாப்பு தான் எங்களுக்கு இப்போ முக்கியம். உனக்கு உன் படிப்பு முக்கியம். அதற்காக தான் உன்னை ஊட்டிக்கு அனுப்பி வைக்கிறோம். ம்ம் . நீ இந்த சூழ்நிலையில் சிரிக்க முடியாது என்று தெரியும். இருந்தாலும் அழாமல் இருந்தாலே போதும் . போய் உன் படிப்பை நல்ல படியா தொடரு ...” என்று கனிவாக அறிவுரை கூற சௌஜு அதை ஏற்று கொண்டு கண்களை துடைத்து கொண்டாள். தாமோதரனும் அவர் பங்கிற்கு ஆறுதல் கூறி அறிவுரைகள் கூற அதை எல்லாம் கவனமாக கேட்டு கொண்டாள். ஆனால் அதை கேட்டு கொண்டிருந்த சைத்துவிற்கு தான் எரிச்சலாக ,

“ஐயோ அப்பா அம்மா இரண்டு பேரும் விட்டால் பெரியாய் பிரசங்கமே நடத்துவீங்க போலிருக்கு. அக்கா உனக்கு நேரமாச்சு , பிளைட் அறிவிப்பு கொடுக்கிறாங்க , அதோ பார் மூர்த்தி அங்கிள் கூட வராரு ” என்று அவளை திசை திருப்பினாள் . சௌஜுவும் மற்ற எல்லாத்தையும் மறந்துவிட்டு தான் உடமைகளை சரி பார்த்துகொண்டு கிளம்ப ஆயத்தமாக வரதராஜன்,

“சௌஜு நீ கோயம்புத்தூர் விமான நிலையத்தில் போய் இறங்கியதும் அங்கே என் நண்பன் அருணாசலம் வந்து உன்னை அழைத்து கொண்டு போவான். நீ எதற்கும் பயப்படாதே. இது அவன் போன் நம்பர் என்று சொல்லி அவருடைய நம்பரை கொடுத்துவிட்டு ” நல்ல படியா போயிட்டு வாம்ம்மா ...” என்று வாழ்த்தினார். மூர்த்தியும் அவளை அழைத்து கொண்டு செல்ல சௌஜு எல்லோரிடமும் விடை பெற்று கொண்டு உள்ளே சென்றாள்.

அதுவரை அவர்களுக்கு பாதுகாப்பாக நின்று கொண்டிருந்த விஜேஷ், சௌஜுவுக்கு வாழ்த்து சொல்ல அதை ஏற்றுக்கொண்டு கிளம்பினாள். அவள் சென்றதும் அபிராமி அழ, சைத்து அவரை தைரியம் சொல்லி தேற்றுவதை ஆச்சர்யத்துடன் கவனித்தான் .

ஏற்கனவே அவள் சௌஜுவுக்கு தைரியம் சொன்னதையும் சூழ்நிலையின் இறுக்கத்தை குறைத்ததையும் பார்த்தவனுக்கு சைத்துவின் மேல் ஒரு தனி மரியாதையே ஏற்பட்டது. ஆனால் அவள் மறந்தும் கூட விஜேஷ் பக்கம் திரும்பாமல் அதே சமயம் ரொம்பவும் அலட்டிகொள்ளாமல் மிகவும் இயல்பாக நடந்து கொண்டதும் அவன் மனதில் ஒரு படி உயர்ந்தாள்.

செக்கிங் முடிந்து சௌஜு விடை பெற்று சென்றதும், மூர்த்தி இருவருக்கும் தைரியம் சொல்லி அவர்களை கொண்டு வந்து வீட்டில் இறக்கிவிட்டு விட்டு சென்றார். அவருக்கு தாமோதரன் தெரிவித்த நன்றியை ஒரு புன்னகையுடன் ஏற்று கொண்டு விஜேஷிடம் கொஞ்ச நேரம் பேசிவிட்டு வருமாறு பணித்துவிட்டு சென்றுவிட்டார்.

விமானத்தில் எரிய சௌஜுவுக்கு அது முதல் பயணம் என்பதால் மனதிற்கு கொஞ்சம் டென்ஷனாக இருந்தது. அதே சமயம் பிரச்சனையை எதிர்கொள்ளாமல் இப்படி பயந்துகொண்டு ஓடுகிறோமே என்ற தாழ்வு மனப்பான்மையும் எழ ,அவளின் மனசாட்சி,

“ஆமா , நீ பயந்து அழுததும் இல்லாமல் எல்லோரையும் சேர்த்து அல்லவா பயமுறுத்தி விட்டாய். சைத்து மாதிரி தைரியமாக துணிந்து நின்றிருந்திருந்தால் இப்படி ஓட வேண்டிய அவசியம் இருந்திருக்காதே” என்று இடித்துரைத்தது.

அதுவே சௌஜலிவுக்கு தான் கோழை தனத்தின் மேல் வெறுப்பை வளர்க்க மனதிற்குள் இனிமே எதற்கும் அழ கூடாது என்று வானமே போதி மரமாக மாற ஞானோதயம் பிறந்து சபதம் எடுத்து கொண்டாள் .

அதன் பிறகு அவள் மனதிலிருந்த பயம் கொஞ்சம் மறைய மருத்துவ புகை எடுத்து படிக்க ஆரம்பித்தாள். கொஞ்ச நேரத்திலே சென்னை, அம்மா, அப்பா சூர்யாவின் இறப்பு, நேற்று அழுதது எல்லாம் தன் நெஞ்சை விட்டு மறைய அந்த புத்தகத்திலே மூழ்கி போனாள் . விமானம் தரையிறக்குவதற்கு முன் சீட் பெல்ட் போட அறிவிப்பு வந்ததும் தான் மீண்டும் இவ்வுலகத்திற்கு வந்தவள் எல்லாவற்றையும் ஒழுங்கு செய்துவிட்டு அங்கிளின் நண்பரை எதிர்கொள்ள காத்திருந்தாள்.

எல்லாம் முடிந்து அருணாசலம் அங்கிள் வந்திருக்கிறாரா என்று கண்ணால் துழாவியபடியே வெளியே வந்தவளுக்கு முப்பது வயதிற்குள் உயரமாக ஒருவன் தன் பெயர் தாங்கிய பலகையை பிடித்தபடி வெளியே வருபவர்களை தன்னைபோலேவே தேடி கொண்டிருப்பதை பார்த்துவிட்டு குழம்பி போனாள்.

வரது அங்கிள் சொன்ன நண்பரா இவன் ? இவன் எப்படி வரது அங்கிளின் நண்பராக இருக்க முடியும். அவனிடம் சென்று நான் தான் நீங்கள் தேடும் ஆள் என்று சொல்லலாமா? இல்லை அவனே வந்து கேட்கும் வரை கொஞ்சம் வெயிட் பண்ணலாமா? என்று பலவாறு யோசித்தவாறு அவனையே பார்த்துகொண்டு நின்று கொண்டிருந்தாள் ..

அதற்குள் இவளை கவனித்துவிட்ட அவன் சௌஜலிவின் அருகில் வர, அவளுக்கு வழக்கமான பயம் தலை தூக்க விமான போதிமரத்தில் எடுத்த ஞானோதயம் சற்றென்று ஞாபகம் வர தலை தூக்கிய பயத்தை அதன் தலையில் தட்டி அடக்கிவிட்டு அவன் அருகில் வருவதற்கு காத்திருந்தாள்.

அவன் அருகில் வந்து “நீங்க மிஸ் சௌஜன்யா ப்ரம் சென்னை டாட்டர் ஆப் கல்கட்டர் தாமோதரன் ...” என்று விலாவரியாக தன் ஜாதகத்தை சொன்னதும் குழப்பம் தெளிந்து சௌஜலி விட்டால் இவன் நாம் பிறந்த நேரத்தை சொல்வான் போலிருக்கு என்று மனதிற்குள் கேலியாக நினைத்துக்கொண்டு, புன்னகையுடன்

“எஸ் ஐ அம் சௌஜன்யா , நீங்க ” என்று முடிக்காமல் இழுக்க , அவன் அந்த fill in the blank -ஐ பூர்த்தி செய்யும் விதமாக , “ஐ அம் ஆதர்ஷ் ப்ரம் ஊட்டி . அருணாசல அங்கிள் தான் என்னை அனுப்பினார் ” என்று கூறி கையிலிருந்த போகேயை நீட்டி வெல்கம் டு ஊட்டி ” என்றான் வசீகர புன்னகையுடன் .

சௌஜலி அதை நன்றி சொல்லி புன்னகையுடன் வாங்கி கொள்ள அவள் லக்கேஜை கலக்ட் செய்துகொண்டு “லெட்ஸ் கம் ” என்று முன்னால் நடக்க சௌஜலி அவனை பின்தொடர்ந்தாள். பார்க்கிங்கில் நிறுத்தியிருந்த காரிடம் சென்று அவள் லக்கேஜை டிக்கியில் வைத்துவிட்டு காரின் முன் பக்க கதவை திறந்து விட்டாள். சௌஜன்யா அவன் பக்கத்தில் அமர தயங்க, அதை கவனித்துவிட்டு ,

“நான் ஒன்றும் உங்க வீட்டு வேலைக்காரன் இல்லையே , நீங்கள் பின்னால் உட்கார நான் டிரைவர் வேலை செய்வதற்கு ” என்று முகத்தில் அறைந்தார் போல பதில் வர அதற்கு மேல் தயங்குவது சரி இல்லை என்று உள்ளே அமர்ந்தாள்.

வேறு எதுவும் பேசாமல் அவன் காரை எடுக்க சௌஜலிவுக்கு “என்ன மனிதன் இவன் . சற்று முன் தான் இனிமையாக உங்களை ஊட்டிக்கு வரவேற்றிறேன் என்றான் . அடுத்த பத்தாவது நிமிடம் அதிகம் பழகாத ஒரு பெண்ணிடம் முகத்தில் அறைந்தார் போல பேசுகிறானே ” என்று உள்ளுக்குள்ளே அவனுக்கு அர்ச்சனை செய்து கொண்டே அவனை பக்கவாட்டில் திரும்பி அவனை முறைத்தாள் .

இவளின் பார்வை உணர்ந்து ஆதர்ஷ் திரும்பி பார்க்க சௌஜலி சற்றென்று முகத்தை திருப்பி வெளியில் வேடிக்கை பார்க்க தொடங்கினாள். ஆனால் அவள் மனத்தில் “யார் இவன் ஒரு வேளை அருணாசல அங்கிளின் மகனாக இருப்பானோ ? ஆனால் அவருக்கு குடும்பமே இல்லை என்று சொன்னதாக தானே ஞாபகம் . இவனும் அவரை அங்கிள் என்று தானே சொன்னான். அவருக்கு தெரிந்தவனா? இல்லை பக்கத்து வீட்டில் இருப்பவனா? என்று மண்டையை போட்டு உடைத்து கொண்டது தான் மிச்சமாயிற்று. அவனை பற்றி அவளால் எந்த முடிவுக்கும் வர முடியாமல் ,

“ச்சே இவன் யாரா இருந்தால் நமக்கு என்ன? இதுக்கு தானா நாம் ஊட்டிக்கு வந்திருக்கிறோம் ” என்று தன்னையே குட்டி கொண்டு வெளியில் தெரிந்த இயற்கை காட்சியில் ஒன்றி போனான் .

ஆதர்ஷும் எதுவும் பேசாமல் வண்டியை ஓட்டா கோயம்புத்தூரை தாண்டி ஊட்டி மலை பாதையில் வண்டி ஏற தொடங்கியதும் காரின் கண்ணாடியை திறந்து வைத்திருந்ததால் மிகவும் குளிர தொடங்கியது. செளஜலி வெறும் சுரிதார் மட்டும் அணிந்திருந்ததால் குளிர் அவள் எலும்பை தாக்க, அவள் தேகம் மெலிதாக நடுங்க தொடங்கியது.

கண்ணாடியை மூடவேண்டுமேன்றால் அவன் பக்கமிருக்கும் பட்டனை தான் அழுத்த வேண்டுமென்பதால் அவனிடம் கேட்க தயங்கி கொண்டு கையை மார்புக்கு குறுக்காக அழுத்த கட்டிக்கொண்டு குளிரை சமாளிக்க முயற்சி செய்தான்.

அவளின் நடுக்கத்தை கவனித்து காரின் கண்ணாடியை மூடிவிட்டு “ஏன் கண்ணாடியை மூடவேண்டும் என்று வாயை திறந்து சொன்னால் என்ன? இப்படி நடுங்கி கொண்டு இருக்கிறாய் ? என்று ஒரு டோஸ் விட்டு விட்டு காரை நிறுத்தி டிக்கியிலிருந்து ஒரு கம்பளியை எடுத்து அவனிடம் கொடுத்து போர்த்திகொள்ள சொல்லிவிட்டு வண்டியை எடுத்தான்.

செளஜலிவை இது வரை யாரும் திட்டியதில்லை என்பதால் ஆதர்ஷின் கடு கடுவென்ற பேச்சு அவளின் பொறுமையை மிகவும் சோதித்து. யார் என்றே தெரியாத அவனிடம் அருணாசல அங்கிள் அனுப்பினார் என்ற தகவல் மட்டும் தான் தெரியும் நிலையில் அவனிடம் தன் கோபத்தை காட்டுவது சரியில்லை என்று தன் குணத்திற்கு மாறாக வந்த கோபத்தை அடக்கிக்கொண்டு முகத்தை வெளிப்பக்கம் திருப்பி கொண்டான்.

ஆரம்பமே கச்சேரி களை கட்டுதே போக போக என்ன நடக்குமோ என்ற அச்சம் லேசாக எழ, அவளின் சபதம் எடுத்த மனது “என்ன ஆனாலும் சரி , நம் படிப்பை நல்ல படியாக முடித்துவிட்டு தான் போக வேண்டும் ...” என்று வில்லன் நம்பியார் கணக்காக இரண்டு கையையும் தேய்க்காத குறையாக உறுதி பூண்டது.

அதன் பிறகு ஆதர்ஷின் அலட்சிய பேச்சையும் பார்வையையும் பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ளாமல் அமைதியாக வந்தாள். மாலை ஆறு மணி அளவில் ஊட்டியை அடைந்து அருணாசல சேவை மையத்தின் முன் வண்டி நின்றது . வண்டியிலிருந்து இறங்கிய செளஜன்யாவை வரவேற்க ஐம்பது வயது மதிக்க தக்க ஒருவர் உள்ளே இருந்து ஓடி வந்து செளஜலிவை அன்புடன் வரவேற்றார்.

அத்தியாயம் 6

செளஜலிவை அன்புடன் வரவேற்று உள்ளே அழைத்து சென்ற அருணாசலம் அவள் பயணத்தை பற்றி விசாரித்தார். எல்லாவற்றிக்கும் புன்னகையுடன் பதில் சொல்லிவிட்டு அந்த இடத்தை கண்ணாலே அளந்தாள் . பெரிய இடமாக இருந்தாலும் நிறைய பிள்ளைகள் இருந்ததால் என்னவோ நெருக்கடியாக இருந்த மாதிரி அவள் கண்ணுக்கு புலப்பட்டது. அதற்குள் செளஜலிவின் பெட்டிகளை உள்ளே கொண்டு வந்து வைத்த ஆதர்ஷுக்கு நன்றி சொல்ல ஒரு தலையசைப்பில் அதை ஏற்று கொண்டான் .

அவனிடம் அருணாசலம் “இவர் பெர்யர் ஆதர்ஷ் மா . த கிரேட் டெக்ஸ்டைல் டிசைனர் இன் கோயம்புத்தூர் . என் நண்பனுடைய பையன் ” என்று அறிமுகப்படுத்தும் போதே ஆதர்ஷ் குறுக்கிட்டு ,

“அங்கிள் என்னை பற்றி அப்புறம் சொல்லலாம் , இப்போ அவங்க ரெஸ்ட் எடுக்கட்டும். நான் போய் சுவாதியை அழைச்சிவிட்டு வந்துடறேன் ” என்று அவரிடம் கூறிவிட்டு அவரின் பதிலுக்கு கூட காத்திராமல் விடு விடுவென்று அங்கிருந்து சென்றுவிட்டான்.

ஒரு மரியாதைக்கு கூட செளஜலிவிடம் சொல்லாமல் சென்ற அவளின் முதுகை எரிச்சல் மூள வெறித்து பார்த்தவன் அடுத்த நிமிடமே “ச்சே யார் எப்படி இருந்தால் நமக்கென்ன . ஏற்கனவே ஒருவனிடம் கனிவாக பழக போய் ஊரை விட்டு ஓடிவரும்படி ஆகிவிட்டது. இன்னொரு தடவை அந்த மாதிரி எங்கேயும் ஓட எனக்கு தெம்பில்லை. இவன் இந்த மாதிரி இருப்பதே நமக்கு ஒரு வகையில் நல்லது ” என்று மனக்கணக்கு போட ஆண்டவனின் கணக்கோ வேறு மாதிரி இருந்தது.

அவளை ரெப்ரெஷ் செய்து வர சொல்லி சாப்பிட வைத்து பிறகு அந்த இடத்தை சுற்றி கட்டினார். அதன் பிறகு அவளிடம் அவள் குடும்பத்தை பற்றி , வரதராஜனை பற்றி விசாரித்துக்கொண்டு இருக்கும் போது ஆதர்ஷ் ஒரு மூன்று வயது அழகான குழந்தையுடன் திரும்ப வந்தான் .

அருணாசலத்தை பார்த்ததும் அந்த குழந்தை ஆதர்ஷின் பிடியிலிருந்து விடுபட்டு "தாத்தா" என்று ஓடி வர அவர் குனிந்து ஆசையுடன் அள்ளி "சுவாதி குட்டி ..." என்று தூக்கி முத்தமிட்டார். ஆச்சர்யத்துடன் பார்த்த சௌஜலிவிடம்,

"இவள் ஆதர்ஷின் குழந்தை பெயர் சுவாதி " என்று அறிமுகப்படுத்த , சுவாதி அப்போது தான் சௌஜலிவை கவனித்து அவர் கையிலிருந்து இறங்கி , "ஐ !! தாத்தா யார் இந்த ஆண்டி ...ரொம்ப அழகா இருக்காங்க " என்று தன் அழகான திராட்சை போன்ற கணைகளை உருட்டி அவளிடம் தூக்குமாறு கையை தூக்க , சௌஜலி குழந்தையின் மழலை பேச்சில் மனம் மயங்கி அவளை தூக்கி அவளின் பஞ்சு போன்ற குண்டு கன்னத்தில் தன் சிவந்த இதழ்களை பதித்தாள்.

பதிலுக்கு குழந்தையும் முத்தமிட்டுவிட்டு, "உன் பேர் என்ன ? என்று தத்தி தத்தி கேட்க சௌஜலி சிரித்து கொண்டே, "நான் சௌஜன்யா, சென்னையில் இருந்து வந்திருக்கிறேன். "சரி உங்க பேர் என்ன" என்று அவள் பெயர் தெரிந்திருந்தாலும் மீண்டும் குழந்தையின் வாயால் கேட்க ஆசைப்பட்டு கேட்டாள் .

"என் பேர் துவாதி..." என்று மழலை குரலில் சொன்னதை கேட்டு எல்லோரும் ரசிக்க, சௌஜலி அதை கேட்டு மனம் விட்டு சிரித்தாள் . மீண்டும் ஆசையுடன் அவள் கன்னத்தில் முத்தமிட்டு ஆதர்ஷிடம், "உங்க குழந்தை ரொம்ப கியூட் சார் " என்று சிலாகித்தாள் .

அதை கேட்டு அருணாசலத்தின் முகம் மலர, ஆதர்ஷ் அதை ஏற்று கொள்ளும் விதமாக புன்னைகைத்தாலும் அவன் முகத்தில் ஏதோ வேதனை ஒளிந்திருந்த மாதிரி தோன்றியது சௌஜலிவுக்கு.

மறுபடியும் குழந்தையிடம் "உங்க அம்மா எங்கே செல்லம் " என்று விசாரிக்க, அதற்குள் ஆதர்ஷ் அவசரமாக குறுக்கிட்டு , அதை அப்புறம் கேட்கலாம் " என்று அவளிடம் இருந்து குழந்தையை வாங்கி அங்கிருந்த ஒரு ஆயாவிடம் கொடுத்து குழந்தை அழைத்து போ " என்று கூற சௌஜலிவுக்கு கையிலிருந்த ஐஸ்க்ரீமை (எத்தனை நாள் தான் மிட்டாய் என்பது)பிடிங்கிய மாதிரி இருந்தது.

அருணாசலத்திடம் "எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிடங்களா? என்று கேட்டதற்கு அவர் இல்லை என்று பதில் சொன்னதும் சௌஜலிவுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை.

அவளின் முக குறிப்பை உணர்ந்தவர் போல "அம்மா சௌஜலி எனக்கு இங்கு நிர்வாகம் செய்ய ஒரு ஆள் தேவை தான். ஆனால் அதே சமயம் சுவாதியை கவனித்து கொள்ள ஒரு திறமையான பெண் வேண்டும் . அதை தான் வரதுவிடம் சொல்லி வைத்திருந்தேன். அவன் உன்னிடம் ஏதாவது சொன்னா? என்று கேட்க சௌஜலி இல்லை என்று தலையசைத்தாள் .

"சரி பரவாயில்லை. இங்கே உள்ள வேலையை கூட நான் பார்த்து கொள்வேன் . ஆனால் ஆதர்ஷால் குழந்தையை சமாளிக்க முடியவில்லை. அவனுக்கு கம்பனி வேலையே அதிகமாக இருப்பதால் கம்பனியை விட்டு வருவதற்கு தினமும் நேரமாகிவிடுகிறது . வீட்டில் வேலை செய்கிற ஆயா கவனித்து கொண்டாலும் என்னவோ மனதுக்கு திருப்தியாக இல்லை. அதற்கு தான் உன்னை மாதிரி படித்த , முக்கியமா குழந்தையை கவனமாக , அன்பாக பார்த்துகொள்கிற ஒரு பெண் வேண்டும் என்று என்னிடம் சொல்லியிருந்தான். நான் தான் உன்னை பற்றி சொன்னேன் . நீ என்னமா சொல்கிறாய் , உன் படிப்பையும் எந்தவித தடங்களும் இல்லாமல் தொடரலாம் " என்று ஒரே மூச்சில் சொல்லிமுடித்துவிட்டு அவளின் சம்மதத்திற்காக அவள் முகத்தை நோக்கினார்.

ஆதர்ஷும் அருணாசலம் சொல்வதை கவனமாக கேட்டவன், அவளிடம் , " இன்னும் உங்க ஹவுஸ் சர்ஜன் ப்ராக்டிஸ் மூன்று மாதம் பாக்கி இருக்கு என்று அங்கிள் சொன்னங்க. அதை பற்றி கவலைபடாதீங்க அதற்கு நான் ஏற்பாடு செய்கிறேன். காலையில் குழந்தையை நான் பார்த்து கொள்வேன். நீங்க உங்க காலேஜ் முடிந்து வந்து நான் இரவு திரும்பி வரும்வரை பார்த்து கொண்டால் போதும் " என்று முடித்துவிட்டு ,

"உங்களுக்கு இஷ்டம் இருந்தால் சொல்லுங்க. இல்லையென்றால் நான் வேறு ஆள் பார்த்து கொள்கிறேன் " என்று மீண்டும் கறாராக பேசினான். சௌஜலிவுக்கு எந்த மாதிரி வேலை என்று யாரும் அவளிடம் சொல்லவில்லை. அப்படியே சொன்னாலும் சௌஜலி இப்போதைய தன்

நிலைமைக்கு எப்படியும் அனுசரித்து போக வேண்டிய மன நிலையில் தான் இருந்தான். அதனால் ஆதர்ஷும் அருணாசலமும் தன் வேலையை விவரித்த போது வித்தியாசமான அனுபவமாகவும் , விநோதமாகவும் இருந்தது. அதுவும் குழந்தைகள் என்றால் அவளுக்கு கொள்ளை பிரியம். குழந்தையை கவனித்துக்கொள் என்றதும் சௌஜலிவுக்கு கரும்பு தின்ன கூலி கொடுப்பது போல சிரிப்பாக இருக்க அதை முகத்தில் காட்டிவிடாதவாறு முகத்தை இயல்பாக வைத்துக்கொண்டு “ஓகே ...” என்றான் ஒற்றை வார்த்தையாக.

அவன் சம்மதம் சொன்னதும் “வேறு ஏதாவது சொல்லனுமா? இல்லை ஏதாவது சந்தேகம் இருக்கா? என்று கேட்டான். சௌஜலி இல்லை என்று அவசரமாக தலையசைத்துவிட்டு கொஞ்சம் தயங்கி ஆமாம்” என்பதாக தலையசைக்க, ஆதர்ஷுக்கு அவன் தன்னிடம் பேச பயந்து இப்படி குழப்படியாக தலைசைப்பதை கண்டு உள்ளுக்குள் சிரிப்பு வர அதை மென்று கொண்டு ,

“என்ன சந்தேகம்” என்றான் .

அருணாசலம் அவன் ஆதர்ஷிடம் பேச பயபடுவதை கண்டு “என்னம்மா சௌஜலி உனக்கு சந்தேகம் ” என்று உதவிக்கு வர, சௌஜலிக்கு அப்பாடா என்று இருந்தது. அவரிடம்

“நான் எங்கே தங்குவது என்றே சொல்லவே இல்லியே” என்று தன் சந்தேகத்தை கேட்டதும் தான் ஆதர்ஷுக்கு “ச்சே எங்கே தங்குவது என்று சொல்லாமலே என் கண்டிஷன்களை சொல்லிக்கொண்டே போகிறேனே ” என்று தன்னை மானசீகமாக குட்டி கொண்டு ,

“சாரி நான் முதலிலேயே சொல்லி இருக்கணும் . நீங்கள் என் வீட்டிலேயே தங்கி கொள்ளலாம். சரி இங்கே உள்ள காலேஜில் சேருவதற்கு அங்கே இருந்து ஏதாவது லெட்டர் வாங்கி வந்தீங்களா ? என்று கேட்டான் .

அவன் கேட்டதும் சௌஜலி தன் ஹான்ட் பேகிலிருந்து சர்டிபிகேட்ஸ் மற்றும் லெட்டரை எடுத்து தந்ததும் அதை பார்த்தவன் ஒரு ஆச்சர்ய பார்வையை அவன் மீது வீசிவிட்டு மீண்டும் கடிதத்தை உன்னிப்பாக படித்தான் . படித்து முடித்ததும் வேறு எதுவும் பேசாமல் அவளிடம் கொடுத்துவிட்டு, அருணாசலத்திடம் ,

“ஓகே அங்கிள் நான் கிளம்பறேன் ...” என்று கூறிவிட்டு , “ சுவாதி ...” என்றழைக்க அழைத்து கொண்டு போன ஆயா குழந்தையை தூக்கி கொண்டு வந்து தந்ததும் அவளை தூக்கி கொண்டு, சௌஜலிவின் ஒரு பெட்டியை எடுத்து கொண்டு , வாங்க போகலாம்” என்று முன்னால் நடந்தான்.

சௌஜலி ஒரு நிமிடம் தயங்கி அருணாசலத்தை பார்க்க, அவர் “பயப்படாமா போம்மா, நாளைக்கு காலேஜில் போய் சேர்ந்ததும் என்னிடம் வந்து சொல். அப்பறம் உனக்கு நேரம் கிடைக்கும் போது கண்டிப்பா இங்கே வந்து விட்டு போ..., நானும் அங்கே வந்து உன்னை பார்க்கிறேன் . நான் போன் செய்து வரதுவிடம் சொல்லிவிடுகிறேன். நீயும் ஊருக்கு போன் செய்துவிடு ” என்று ஒரு தகப்பனின் அக்கறையோடு கூறியதும் சௌஜலி மௌனமாக தலையாட்டிவிட்டு தன் பெட்டியை தூக்கிக்கொண்டு அவன் பின்னால் நடந்தான் .

காரில் ஏறி அமர்ந்ததும் சுவாதி சுவாதீனமாக அவன் மடியில் ஏறி கொண்டாள். சௌஜலிவும் அவளை மார்போடு அணைத்து கொள்ள சுவாதி அவளோடு மிகவும் சுலபமாக பொருந்தி போனாள். ஆதர்ஷ் கவனமாக அதை மனதில் குறித்துக்கொண்டான் . வழியெல்லாம் இருட்டாக இருக்க , கொஞ்ச நேரத்திலே ஸ்வாதி சௌஜலிவிடம் கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்டு தளர்ந்து போய் சேவை மையத்திலே சாப்பிட்டு விட்டதால் அயர்ந்து போய் சௌஜலிவின் மார்பிலே சாய்ந்து தூங்கிவிட்டாள்.

அருணாசலத்தின் சேவை மையத்திலிருந்து ஐந்து கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் ஆதர்ஷின் வீடு இருந்தது. வண்டி அவன் வீட்டின் முன் நிற்க, அவன் வண்டியை நிறுத்திவிட்டு சுற்றி வந்து தூங்குகிற குழந்தையை தூக்க முயற்சிக்க, சௌஜலி அவனை தடுத்து ,

“பரவாயில்லை , நானே தூக்கிக்கிறேன்” என்று கூறிவிட்டு குழந்தையை தோள் மீது தூக்கி போட்டுக்கொள்ள ஆதர்ஷ் நன்றியுடன் ஒரு பார்வை பார்த்துவிட்டு அவன் பெட்டிகளை தூக்கி கொண்டு சௌஜலி பின் தொடர முன்னால் நடந்தான். எங்கும் இருட்டாக இருந்ததால் கண்ணுக்கு எதுவும் புலப்படவில்லை. கேட்டை தாண்டி உள்ளே சென்றதும் சாவி போட்டு கதவி திறந்து உள்ளே சென்று லைட்டை போட அது பளிச்சென்று வெளிச்சத்தை உமிழ அப்போது தான் அந்த வீட்டின் அழகே முழுவதுமாக தெரிந்தது.

அந்த வீட்டின் அழகை ரசித்து கொண்டே ஆதர்ஷ் காட்டிய அறையில் குழந்தையை படுக்க வைத்து போர்வையை அழகாக போர்த்திவிட்டு கொஞ்ச நேரம் அந்த அழகிய ரோஜா போல தூங்கும் குழந்தையை ரசித்து அவள் பட்டுபோன்ற கன்னத்தில் தன் இதழ்களை பதித்துவிட்டு திரும்பிய சௌஜி எதிரில் ஆதர்ஷை பார்த்ததும் தூக்கிவாரி போட நிமிர்ந்தாள். அவளின் மிரளும் பார்வையை கண்டவன் ,

“சாரி ...சாரி உங்க அறையை காட்ட அழைத்து போகத்தான் வந்தேன் ..” என்றதும் சமாதானமடைந்து அவன் பின்னால் சென்றான். ஸ்வாதியின் அறையின் பக்கத்திலே அவளுக்கு ஒரு அறையை காட்டி “இது தான் உங்க அறை. நீங்க போய் ரெப்ரெஷ் செய்துகிட்டு வாங்க சாப்பிடலாம் ” என்று உணர்ச்சியே இல்லாமல் கூறிவிட்டு நகர முயன்றவனை ஒரு நிமிஷம் என்று நிறுத்தினாள். என்ன என்று கேள்வியாக திரும்பியவனிடம் ,

“வந்து....வந்து... என்று இழுத்துவிட்டு , நாம வீட்டுக்கு வரும் போது வீடு பூட்டியிருந்தது.. அப்படி என்றால் சுவாதியின் அம்மா எங்கே என்று தெரிஞ்சிக்கலாமா? என்று ஒரு வழியாக மென்று முழுங்கி கேட்டுவிட்டாள்.

அவள் கேள்விக்கு பெருமூச்சை இழுத்து விட்டு “சொல்றேன் ... முதலில் நீங்க சாப்பிட வாங்க ” என்று சென்று விட்டாள். ஆனால் சௌஜி “சுவாதியின் அம்மா எங்கே? ஏன் சேவை மையத்தில் குழந்தையிடம் கேட்டபோது இடை மறித்து பேச்சை திசை திருப்பினாள்? இப்போது சாப்பிட வா என்றால் யார் சமைத்திருப்பார்கள். ? வீட்டில் வேலைக்காரி கூட இருக்கிற மாதிரி தெரியவில்லையே ? என்று மண்டையை போட்டு உடைத்து கொண்டாள்.

ரெப்ரெஷ் செய்து கொண்டு டிரெஸ்ஸை மாற்றி கொண்டு டைனிங் ஹாலுக்கு செல்ல அங்கே ஆதர்ஷ் இவளுக்காக காத்து கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு சாரி சொல்லிவிட்டு அமர்ந்தவளுக்கு சப்பாத்தியும் குருமாவும் பரிமாறிவிட்டு அவனும் எடுத்து போட்டு கொண்டு சாப்பிட்டான் . சௌஜி சாப்பிடாமல் இருக்க, கண்ணாலே சாப்பிடு என்று சைகை செய்ய சௌஜி அதற்கு மேல் தயங்காமல் சாப்பிட ஆரம்பித்தாள். சாப்பிட்டு கொண்டே ஆதர்ஷை பார்த்து ,

“ சார் நீங்க நான் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்லவே இல்லையே ” என்று மீண்டும் தன் கேள்வியை அவனுக்கு நினைவூட்டினாள்.

தன் பாட்டுக்கு சாப்பிட்டு கொண்டிருந்தவன் சௌஜிவின் கேள்விக்கு நிமிர்ந்து பார்த்துவிட்டு “ம்ம்ம் அவங்க இப்போ உயிரோடு இல்லை ” என்று முகம் இறுக சுருக்கமாக சொன்னதும் அதை கேட்டு சௌஜிவுக்கு தொண்டைக்குள் சாப்பாடு இறங்காமல் முள் குத்திய மாதிரி வலிக்க , அவனை பரிதாபமாக பார்த்தாள்.

அவனே தொடர்ந்து “இங்கே சமையல் செய்ய ஒரு வேலை செய்கிற அம்மா இருக்கிறாங்க . இன்றைக்கு ஏதோ ஒரு முக்கியமான வேலை இருக்கு என்று ஊருக்கு போயிருக்காங்க. நாளைக்கு மதியம் வந்துடுவாங்க” என்று அவள் கேட்காமேல் உபரி தகவலை கொடுத்துவிட்டு அதற்கு மேல் பேச எதுவும் இல்லை என்கிற மாதிரி எழுந்து சென்றான்.

ஆனால் சௌஜிவுக்கு தான் அதற்கு மேல் சாப்பிட முடியாமல் பாதியிலே எழுந்து கையை கழுவி கொண்டு தன் அறைக்கு திரும்பினாள். உள்ளே போய் கதவை சாத்தியவள் போனை எடுத்து வீட்டுக்கு போன் செய்து தான் பத்திரமாக வந்து சேர்ந்ததையும், ஆதர்ஷ் பற்றி சொல்லி அவர் வீட்டில் தங்கி இருப்பதையும் கூறிவிட்டு போனை வைக்கையில் கதவு தட்டும் சத்தம் கேட்டது. எழுந்து போய் கதவை திறக்க வெளியே நின்றிருந்த ஆதர்ஷுக்கு சௌஜி அணிந்திருந்த மெல்லிய நைட்டி அவளின் வரிவடிவத்தை காட்ட கண்களை மூடி திறந்து அவளை பார்க்காமலே

“காலையில் காலேஜுக்கு போக எல்லா பேப்பரையும் ரெடியா எடுத்து வைச்சுகோங்க , நான் அழைத்துக்கொண்டு போகிறேன். குட் நைட் ” என்று கூறிவிட்டு சென்றுவிட்டாள். அவன் சென்றதும் மீண்டும் கதவை சாத்திவிட்டு வந்து படுத்தவனுக்கு ஆதர்ஷின் நிலைமையை நினைத்து மிகவும் பரிதாபமாக இருந்தது.

அடுத்த நாள் காலையிலே எழுந்து குளித்துவிட்டு வெளியில் வந்து பார்த்தபோது ஊட்டியே அந்த இளங்காலை வெயிலில் மிகவும் ரம்யமாக இருந்தது. அதை ரசித்துக்கொண்டே முன் பக்க தோட்டத்தில் வெரைட்டியாக இருந்த ரோஜா பூக்களை ரசித்துக்கொண்டே நடந்தவன் கொஞ்ச கொஞ்சமாக குளிர் எலும்பை தாக்க அதற்கு மேல் தாக்கு பிடிக்க முடியாமல் உள்ளே சென்றான்.

சுவாதியின் அறைக்கு சென்று குழந்தை எழுந்துவிட்டாளா என்று எட்டிபார்க்க, ஸ்வாதி அப்போது தான் எழுந்து பொம்மையை வைத்து விளையாடி கொண்டிருந்தாள். சௌஜுவை கண்டதும் பொம்மையை போட்டுவிட்டு ஆன்ட்டி...." என்று ஓடிவந்து கட்டிக்கொண்ட குழந்தையை அள்ளி முத்தமிட்டவன் ,

"சரி நேரமாச்சு, நாம் கிரஷுக்கு போகலாமா? என்று கேட்க , சுவாதி "ஓஹ்....." என்று சந்தோஷத்துடன் சம்மதித்தாள். அவளை குளிக்க வைத்து அவளின் தங்க கலருக்கு ஏற்ற மாதிரி டார்க் கலர் ப்ராக் போட்டு பாப் வெட்டி விட பட்டிருந்த முடியை இரண்டாக பிரித்து சீவி போனி டைல் போட்டு சிறியதாக போட்டு வைத்து அழகு பார்த்தபோது குட்டி தேவதையே வானில் இருந்து இறங்கி வந்தவன் போல ஜொலித்தாள். அவளை இருக்க அணைத்து ஆசை தீரமுத்தமிட்டுவிட்டு அவளை ஹாலுக்கு அழைத்து வந்த போதும் ஆதர்ஷ இன்னும் எழுந்து வந்திருக்கவில்லை .

வேலைக்கார அம்மாள் மதியம் தான் வருவார்கள் என்று நேற்று சொன்னது ஞாபகத்தில் வர , சமையல் அறைக்கு சென்று எது எது எங்கே இருக்கு என்று தேடி குழந்தைக்கு போர்ன்விடா போட்டு குடிக்க வைத்தாள். சுவாதியை ஆதர்ஷ ரூமுக்கு அனுப்பி " அப்பாவை போய் எழுப்புடா" என்று அனுப்பிவிட்டு தெரிந்தவரைக்கும் ஏதோ ரவை உப்புமா கிளறினாள். இதுவரைக்கும் சமையல் அறை பக்கமே சென்றதே இல்லையாததால் சமையல் அனுபவமே இல்லையே என்று இந்த நேரத்தில் தான் அதை மைனஸாக உணர்ந்தாள்.

இவ்வளவு நாள் மறக்க முயற்சி செய்து ஓரளவு வெற்றி பெற்று இருந்த ஒன்றை நேற்று சௌஜு கேட்ட கேள்வியினால் மீண்டும் ஞாபகபடுத்த நேற்று இரவு முழுவதும் தூங்காமல் அந்த நினைவுகள் அவனை வாட்டி எடுத்ததினால் தூக்கம் போய் அதிகாலை நேரத்தில் கண்ணை இழுத்து கொண்டு போனது ஆதர்ஷுக்கு.

அதனால் வழக்கமான நேரத்தில் எழுந்திருக்க முடியாமல் இன்னும் தூங்கி கொண்டிருந்தவனை சுவாதியின் மென்மையான தொடுகையும், அவளின் மழலை குரலும் தான் கலைத்தது . அவளின் குரல் கேட்டு "ஐயோ நேரமாச்சே, சுவாதியை கிரஷுக்கு கிளப்பனுமே, வேலைக்கார அம்மாள் கூட இல்லையே" என்று அரக்க பறக்க எழுந்தவன் சுவாதியின் கோலத்தை பார்த்ததும் வியப்பு மேலிட்டது.

ஏதோ பாத்திரத்தில் ஓட்டி கொள்ளாமல் நல்ல படியா வந்தததை நினைத்து "சௌஜு பர்ஸ்ட் அட்டேம்ப்ட்லே பாஸ் பண்ணிட்டே .." என்று தனக்கு தானே பேசி காலரை தூக்கி விட்டுகொண்டதை அந்த பக்கம் வந்த ஆதர்ஷ பார்த்துவிட்டு மௌனமாக சிரித்துக்கொண்டே அவள் பார்க்கும் முன் அந்த இடத்தை காலி செய்தான்.

அவன் ரெடியாகி வருவதற்குள் சௌஜு மெல்லிய ஒப்பனையுடன் ஆர்கேன்சா புடவையில் ரெடியாகி சுவாதியையும் சாப்பிட வைத்து ஆதர்ஷுக்காக காத்திருந்தாள். மனதின் ஓரத்தில் உப்புமாவை சாப்பிட்டுவிட்டு என்ன சொல்ல போகிறானோ என்று நெஞ்சம் திக் திக்கென்று அடித்துக்கொள்ள ஒரு திகில் படம் பார்க்கும் உணர்வு தான் அப்போது அவனிடம் இருந்தது. ஏற்கனவே நேற்று அவனிடம் வாங்கி கட்டிக்கொண்ட அனுபவம் இருந்ததால் பயம் அழையா விருந்தாளியாக வந்திருந்தது .

ஆனால் அதற்கு எதிர்மாறாக எதுவும் சொல்லாமல் சாப்பிட்டுவிட்டு மென்னகையுடன் "நல்லா இருக்கு. ரொம்ப தேங்கஸ் இந்த சிரமம் உங்களுக்கு நாளையிலிருந்து இருக்காது " என்று பட்டும் படாமல் சொல்லிவிட்டு எழுந்து போக சௌஜு

"அதை கொஞ்சம் சிரிச்சிகிட்டே சொன்னால் தான் என்னவாம் . பெரிய புன்னகை மன்னன் என்று நினைப்பு. சரியான சிடு மூஞ்சி ம்ஹீம் " என்று உள்ளுக்குள் அர்ச்சனை செய்துவிட்டு தலையை சிலுப்பி கொண்டு எல்லாவற்றையும் உள்ளே எடுத்து வைத்தாள்.

கொஞ்ச நேரத்திலே ட்ரிம்மாக உடையணிந்து கிளம்பி வந்த ஆதர்ஷ சௌஜுவை பார்த்து போகலாமா? என்று கேட்டதும் வெறும் தலையை மட்டும் பூம் பூம் மாடு மாதிரி ஆட்டினாள். கார் சாவியை எடுத்துக்கொண்டு சுவாதியை தூக்கி கொண்டு முன்னால் நடக்க அவனை பின் தொடர்ந்தாள்.

காலை நேரத்திலே குளிர் அதிகமாக இருக்க சௌஜலி புடவை தலைப்பை இழுத்து போர்த்தி கொள்ள அவளை ஒரு பார்வை பார்த்துவிட்டு வண்டியை எடுத்தான்.

முதலில் சுவாதியை பக்கத்திலே இருக்கிற குட் ஷெபர்ட் ஸ்கூல் கம் கிரவுவில் விட்டு விட்டு நேரே JSS மெடிக்கல் காலேஜுக்கு அழைத்து சென்றான். வண்டியை பார்க்கிங்கில் விட்டு விட்டு, உள்ளே அழைத்து சென்றவன் வரவேற்பறையில் நின்றுருந்த பெண்ணிடம் டின் லும் எது என்று விசாரித்து அழைத்து சென்றான். அவன் பெயரை கேட்டு வெளியில் அமர சொல்லிவிட்டு உள்ளே பியூன் செல்ல இருவரும் வெளியே காத்திருந்தார்கள்.

சௌஜலி அந்த ஹாஸ்பிடலை சுற்றிலும் நோட்டமிட, ஆதர்ஷ் கையை கட்டிக்கொண்டு அமைதியாக அமர்ந்திருந்தான் . உள்ளே இருந்து அழைப்பு வந்ததும் இருவரும் உள்ளே செல்ல ஆதர்ஷ் பார்த்ததும் ஹாஸ்பிடல் டின் சுதர்சன் "வெல்கம் மை யெங் மேன்" என்று இரு கைகளையும் விரித்து அன்பாக வரவேற்று அவனை கட்டிக்கொண்டார். ஆதர்ஷும் "ஹலோ அங்கிள்" என்று பளிசென்ற பல் வரிசை தெரிய சிரித்து கை குலுக்கினான் .

அவன் சிரித்ததும் அவனின் முகம் இன்னும் வசீகரமாக சௌஜலிவால் அவன் முகத்திலிருந்து கண்ணை எடுக்கவே முடியாமல் திணறினான் . இருவரும் பரஸ்பரம் பேசிவிட்டு ஆதர்ஷ் சௌஜலிவிடம் திரும்பி அவளிடமிருந்து சென்னை ஹாஸ்பிடல் டின் கொடுத்த லெட்டரை காட்டி ஏதோ சொல்ல அவர் அதை படித்துவிட்டு அவளுடைய சர்ட்டிபிகேட்ஸ் எல்லாம் வாங்கி ஒரு நோட்டமிட்டுவிட்டு கம்ப்யூட்டர்-ரில் அவன் பற்றிய விவரங்களை அவளிடம் கேட்டு பதிந்து விட்டு லெட்ஜரில் கையெழுத்து வாங்கிவிட்டு பியூனை கூப்பிட்டு அவளை அனுப்பி வைத்ததார்.

போவதற்கு முன் சௌஜலி "தேங்க்ஸ் சார்" என்று டினிடம் சொல்லிவிட்டு அதையே ஆதர்ஷிடம் சொல்ல, ஆதர்ஷ் அவன் கையை குலுக்கி "best of luck" என்று வாழ்த்தி , " நீங்க போங்க நான் கொஞ்சம் பேசிவிட்டு வருகிறேன் " என்று அனுப்பி வைத்தான். .

அவன் சென்றதும் டினிடம் "அங்கிள் மிஸ் சௌஜன்யாவுக்கு மோர்னிங் டு ஈவ்னிங் ஷிப்ட் இருக்கிற மாதிரி கொஞ்சம் அட்ஜஸ்ட் செய்து போடுங்கள். பிகாஸ் இப்போதைக்கு அவள் தான் சுவாதியை பார்த்துக்கிற பேபி சிட்டர். நான் வேலை முடிந்து மாலை வர நேரமாகிவிடும். அதனால் தான் இந்த ரிக்வேஸ்ட் வைக்கிறேன் " என்று வேண்டுகொள்ள,

"டோன்ட் வொர்ரி யெங் மேன் , எனக்கு உன் ப்ரோபளம் தெரியும். இந்த ஹாஸ்பிடல் டின் நான் . சோ உனக்கு பேவரா செய்யறேன். சரி குட்டி ஏஞ்சல் எப்படி இருக்கா? ஹாப்பியா இருக்காளா? இல்லை அம்மா வேண்டும் ... அம்மா வேண்டும் என்று நச்சுரிகறாளா ? என்று விசாரித்தார்.

"ரொம்ப தேங்க்ஸ் அங்கிள் , இந்த உதவியை நான் என்றுமே மறக்க மாட்டேன் " என்று நன்றி சொல்லவிட்டு "இல்லை அங்கிள் கொஞ்ச நாளா அம்மாவை பற்றி எதுவுமே கேட்பதில்லை. அதுவும் நேற்று மிஸ் சௌஜன்யா வந்ததிலிருந்து அவள் சுத்தமா மறந்துவிட்டாள். நேற்று மாலையிலிருந்து அவளிடம் தான் ஓட்டி கொண்டிருந்தாள். அனேகமா இனிமேல் அதிகமா தொல்லை தர மாட்டாள் என்று நினைக்கிறேன்" என்று யோசனையுடன் சொன்னான் .

அப்போது தன ஞாபகம் வந்தவர் போல் சௌஜலிவை பற்றி அவர் விசாரிக்க ஆதர்ஷ் அருணாசலம் அங்கிள் மூலம் வந்தால் என்று அவளை பற்றி எல்லாம் கூறியதும் சுதர்சன் ஒரு பெருமூச்செடுத்து

"யாருக்கு எப்போது என்ன பிரச்சனை வரும் என்றே சொல்ல முடியவில்லை. சென்னையில் பணக்காரியான ஒரு கலக்டரோட பெண் இங்கே பேபி சிட்டரா வேலை பார்க்க வேண்டிய கால கொடுமையை என்ன சொல்வது " என்று என்று ஆழ்ந்த பெருமூச்செடுக்க, ஆதர்ஷுக்கும் சௌஜலிவின் நிலைமை நினைத்து கஷ்டமாக தான் இருந்தது. கொஞ்ச நேரம் இருவரும் பேசிவிட்டு,

"ஓகே அங்கிள் எனக்கு கம்பனிக்கு நேரமாச்சு , நான் சௌஜன்யாவை பார்த்துவிட்டு போகிறேன் " தேங்க்ஸ் பார் எவரிதிங் " என்று கைகுலுக்கி விடை பெற்றான் . சௌஜலி இருக்கும் வார்டை கேட்டு தேடி சென்று அவளிடம்,

"நான் டினிடம் பேசிவிட்டேன் . உங்களுக்கு எப்போதுமே காலை டு மாலை தான் டுட்டி , சோ மாலை உங்கள் வேலை முடிந்ததும் ரெடியாக இருங்கள். இன்று மட்டும் உங்களை நான் வந்து பிக் அப் செய்து கொள்கிறேன். நாளையிலிருந்து வீட்டில் ஒரு கைநெடிக் ஹோண்டா இருக்கு , அதை எடுத்து கொள்ளுங்கள் " என்று கூறிவிட்டு "வண்டி ஓட்ட தெரியுமா? என்று சந்தேகத்துடன் கேட்டான் .

சௌஜி தெரியும் என்றவுடன் , “ஓகே மிஸ் சௌஜன்யா எனக்கு கம்பனிக்கு நேரமாச்சு” என்று மணிக்கட்டில் கட்டியிருந்த வாட்சை பார்த்துக்கொண்டே அவளிடம் இருந்து விடை பெற்றவன் , திரும்ப வந்து

“சாரி சொல்ல மறந்துட்டேனே, இன்று ஒரு நாள் காண்டினில் சாப்பிட்டு கொள்ளுங்கள். நாளையிலிருந்து வீட்டிலிருந்து சாப்பாடு எடுத்து வந்து விடுங்கள் ” என்று கூறிவிட்டு அவளின் பதிலுக்கு கூட காத்திருக்காமல் அங்கிருந்து வேகமாக சென்றுவிட்டான்.

அவன் சென்றதும் சௌஜிவுக்கு “என்ன இது இவன் நம் பதிலை எதிர்பார்க்கமலே அவன் பாட்டுக்கு பேசிவிட்டு போய்விடுகிறான். இது தான் இவனுடைய குணமா? இல்லை நடுவில் வந்ததா? எது எப்படி இருந்தாலும் நான் இருக்க போவது மூன்று மாதம். அப்புறம் பார்ப்போம் இவன் நடந்து கொள்வதை வைத்து இங்கே இருக்கலாமா? இல்லை போகலாமா? என்று முடிவு செய்து கொள்ளலாம் ” என்று தனக்குள் தீர்மானித்தபடி தன் வேலையை கவனிக்க சென்றாள்.

அதன் பிறகு அவளுக்கு யோசிக்கவே நேரமில்லாமல் போய்விட புதிதாக சேர்ந்தவன் என்பதால் கொஞ்சம் அதிகமாகவே ஆளாளுக்கு வேலை வாங்கினார்கள். அத்தனையும் எவ்வளவு வேலை கொடுத்தாலும் அவ்வளவும் நமக்கு அனுபவம் தானே என்று முகம் சுளிக்காமல் செய்தாள் . மதியம் நேரம் நெருங்க எல்லோரும் சாப்பிட செல்ல, சௌஜி காண்டினுக்கு சென்று சாப்பாடு வாங்கி சாப்பிட அமர்ந்தவளுக்கு சுவாதியின் ஞாபகம் வர, “சுவாதி சாப்பிட்டாளா ? இல்லையா ? இப்போ என்ன செய்கிறாள் ? என்று புதிதாக கவலை முளைத்தது.

உடனே கைபேசியை எடுத்து காலையில் ஆதர்ஷ் கொடுத்த கிராஷ் நம்பருக்கு கால் செய்து சுவாதியை பற்றி விசாரித்தாள். காலையில் சௌஜிவை அவர்களுக்கு ஆதர்ஷ் அறிமுகம் செய்து வைத்ததால் சௌஜி கேட்ட கேள்விக்கு பொறுப்பாக பதில் சொல்ல சௌஜிவும் நிம்மதியுடன் சாப்பிட்டு தன் வேலையை கவனிக்க சென்றாள் .

வேலை சுவாரசியத்தில் நேரம் போனதே தெரியாமல் இருக்க ஆதர்ஷ் சௌஜிவை தேடி வந்த பிறகு தான் டீட்டி முடிந்துவிட்டது என்றே புரிந்தது. அவளிடம் சாரி கேட்டுக்கொண்டு போய் முகத்தை கழுவி , லேசாக முகத்தை திருத்தி , பொட்டு வைத்து , புடவையை சரி செய்து கொண்டு தன் பேகை எடுத்து கொண்டு வெளியில் ஆதர்ஷுடன் வந்தாள். வண்டியில் ஏறி அமர்ந்ததும் ஆதர்ஷ் பேசாமல் வண்டியை எடுக்க, சௌஜிவும் எதுவும் பேசாமல் மௌனமாக வந்தாள் .

கொஞ்ச நேரம் கழித்து ஆதர்ஷ் “ஹாஸ்பிடல் உங்களுக்கு பிடிச்சிருக்கா, வேலை எல்லாம் எப்படி இருந்தது? மதியம் என்ன சாப்பிட்டீர்கள் ” என்று மௌனத்தை கலைத்தான் . அவன் கேட்டதும் “இப்படியெல்லாம் கூட பேச தெரியுமா ...” என்று சௌஜி அவனை ஆச்சர்யத்துடன் பார்த்து விட்டு , கடமையே என்று

“ம்ம் நல்லா இருந்துச்சங்க சார், சென்னையில் செய்த அதே வேலை தானே. எனக்கு எப்பவுமே ரொம்ப பிடிக்கும் சார் ” என்று சுவாரசியமில்லாமல் பட்டும் படாமல் சொல்வதை கேட்ட ஆதர்ஷுக்கு ஏனோ ஒரு மாதிரியாக இருந்தது . தலையை அழுந்த கோதிக்கொண்டு , “மிஸ் சௌஜன்யா , எதுக்கு வாக்கியத்துக்கு வாக்கியம் சார் போடறீங்க. ஜஸ்ட் கால் மீ ஆதர்ஷ் ” என்றான் . அவனை திரும்பவும் ஆச்சர்யத்துடன் பார்த்துவிட்டு,

அவனை மீண்டும் ஒரு புரியாத பார்வை பார்த்துவிட்டு , மௌனமாகிவிட, சௌஜி அவன் பக்கமே திரும்பாமல் ஊட்டியின் அழகை பார்த்துகொண்டு வந்தாள் . வண்டி தீடிரென்று ஒரு கடையின் முன் நிற்க அவனை திரும்பி ஏன் ? என்கிற மாதிரி பார்க்க வாங்க ... என்று வேறு எதுவும் சொல்லாமல் அழைத்து போனான். உள்ளே சென்றதும் தான் தெரிந்தது அது ஒரு ஸ்வெட்டர் விற்கிற கடை என்று.

அவளிடம் உங்களுக்கு பிடித்த மாதிரி ஸ்வெட்டர் நீங்களே செலக்ட் செய்துகோங்க ...” என்று சொல்லிவிட்டு அவன் பான்ட் பாக்கெட்டில் கையை விட்டு கொண்டு ஒரு ஓரமாக நின்று விட, சௌக்யுக்கு அவனை புரிந்து கொள்வதே பிரம்மயதனமாக இருந்தது. அவளுக்கு அப்போதைய நிலைமைக்கு ஸ்வெட்டர் தேவை என்பதால் வேறு எதுவும் பேசாமல் தனக்கு பிடித்த மாதிரி மூன்று ஸ்வெட்டர்களை தேர்ந்து எடுத்து பில் போட சொன்னாள். பில் வந்ததும் ஆதர்ஷ் தன பர்சிலிருந்து பணம் எடுத்து கொடுக்க, சௌஜி அவனை தடுத்துவிட்டு,

“சாரி சார், என் தேவைக்கு என்று வாங்கியது. நானே பே பண்ணேன்” என்று நாகுக்காக மறுத்துவிட்டு அவன் பேகிலிருந்து பணம் எடுத்து கொடுத்தான். ஆதர்ஷ் வேறு எதுவும் பேசாமல் வண்டியில் அமர,

அதற்கு மேல் வழக்கம் போல் இருவரும் பேசாமல் சுவாதியின் கிரவுக்கு வந்தார்கள். செளஜி இறங்கி போய் சுவாதியை கூட்டிக்கொண்டு வர அவள் செளஜிவுடன் வள வளவென்று பேசிக்கொண்டே வந்தாள் .

எப்போதும் கிரவுளிருந்து வந்ததும் “அப்பா என்று ஆதர்ஷின் கழுத்தை கட்டிக்கொண்டு கீழே இறங்க மறுப்பவள் இன்று ஆதர்ஷை பக்கம் கூட தயும்பாமல் கிரவுவில் அவளுக்கு சொல்லி கொடுத்த ரைம்சை செளஜிவுக்கு பாடி காட்டி கொண்டிருந்ததை பார்த்து ஆதர்ஷுக்கு குழந்தைக்கு அம்மா என்ற உறவு எவ்வளவு முக்கியம் என்று உணர்ந்தாள்.

அத்தியாயம் 8

வீட்டிற்கு சென்றதும் வேலைக்கார கமலா அம்மாள் வந்திருக்க அவரிடம் செளஜிவை அறிமுகப்படுத்திவிட்டு அவன் அறைக்கு சென்றுவிட, செளஜி அந்த கமலம்மாவிடம் கொஞ்ச நேரம் பேசிவிட்டு சுவாதியை அழைத்து கொண்டு சென்றாள். சுவாதிக்கு உடம்பு கழுவி டிரஸ் மாற்றி , அவளும் வேறு புடவையை மாற்றி கொண்டு ஹாலுக்கு வந்த போது ஆதர்ஷ் சோபாவில் அமர்ந்து பேப்பர் படித்து கொண்டிருந்தான். செளஜி எதிர் சோபாவில் அமர்ந்து சுவாதியிடம் கிரவுவில் என்ன செய்தாய் என்று கேட்க அவள் அங்கு என்ன என்ன சொல்லி கொடுத்தார்கள் என்றுதன் மழலை குரலில் விவரிப்பதை கன்னத்தில் கையை வைத்துக்கொண்டு சுவாதியை ரசித்து கொண்டே ஆர்வத்துடன் கவனித்தாள் .

நடுவே வேலைக்கார அம்மாள் கமலம்மா கொண்டு வந்து கொடுக்க, அந்த போர்ன்விட்டாவை குடிக்காமல் செளஜிவிடம் பேசுவதிலே சுவாரசியமாக இருக்க , கமலம்மா அவளிடம் பல முறை சொல்லியும் கேட்காமல் மீண்டும் மீண்டும் அவள் பேசுவதிலே குறியாக இருக்க செளஜி அவரிடம் நாம் பார்த்துகிறேன் என்று சைகை காட்டிவிட்டு அவளிடம்,

“செல்லம் நீங்க போர்ன்விட்டா குடித்தால் தான் ஆன்ட்டி மீதி கதையை கேட்பேனாம் ” என்று சிறு குழந்தையாக மாறி ஒப்பந்தம் போட்டதும் அடுத்த நிமிடமே கமலம்மாவிடம் இருந்த போர்ன்விட்டாவை வாங்கி வேகமாக குடித்துவிட்டு கப்பை கமலம்மாவிடம் கொடுக்க அவர் ஆர்ச்சர்யத்துடன் ,

“என்னால் நம்பவே முடியவில்லை மா, இவ்வளவு நாள் நானும் , ஆதர்ஷ் தம்பியும் இவளிடம் போர்ன்விட்டாவை குடிக்க வைக்க படாத பாடு படுவோம். ஆனால் இன்று நீ ஒரு வார்த்தை சொன்னதும் உடனே கேட்கிறாளே ...” என்று சிலாகித்து சொன்னார் . செளஜி,

“அப்படியெல்லாம் இல்லை அம்மா , நாம் குழந்தைகளிடம் அவர்கள் பாணியிலே பேசினால் அவர்கள் உடனே கேட்பார்கள். அவர்கள் உலகமே வேறு. அவர்கள் நம் பேச்சை கேட்கவேண்டுமென்றால் நாம் தான் அவர்கள் லெவலுக்கு இறங்கி வர வேண்டும் . நம் லெவலுக்கு வர சொல்லி அவர்களை போர்ஸ் செய்ய கூடாது” என்று மென்மையாக எடுத்து கூற,

“என்னமோமா நீ சொன்னால் சரி தான்...” என்று அவர் செல்ல செளஜி மீண்டும் சுவாதியின் பேச்சை கவனிக்க ஆரம்பித்தாள். ஆதர்ஷுக்கு கண் தான் பேப்பரில் இருந்ததே தவிர கவனமெல்லாம் இவர்கள் பேச்சில் தான் இருந்தது. அவளின் மென்மையான பேச்சும், அணுகு முறையும் அவன் மனதில் ஆழமாக பதிந்தது. ஆனால் அதை பாராட்டி சொல்ல வாய் தான் வரவில்லை அப்படி என்பதை விட அவளின் கசப்பான அனுபவம் அவனை தடுத்தது.

ஆனால் செளஜி எதையும் கவனிக்காமல் சுவாதிக்கு abcd சொல்லி தருவதில் மும்மராக இருந்தவள் அவள் ஏதோ கேட்டாள் என்று அவளுடன் ரூமிற்கு சென்று விட்டாள் . அவள் சென்ற கொஞ்ச நேரத்தில் செளஜி மறந்துவிட்டு சென்ற அவள் மொபைல் சிணுங்கியது. இருவரும் ரூமிற்கு சென்றதும் கவனத்தை மீண்டும் பேப்பரில் வைத்தவன் போன் சிணுங்க கவனம் கலைந்து பார்த்தவன் அது செளஜி போன் என்றதும் , அவள் ரூம் பக்கம் பார்வை சென்று சென்று மீண்டது. ஆனால் செளஜி வரும் அறிகுறியே இல்லாமல் இருக்க, அதை எடுக்கலாமா? வேண்டாமா? என்று தயங்கினான். ஆனால் போன் விடாமல் சிணுங்க, தயக்கத்துடன் போனை எடுத்து காதில் வைத்தவுடன்,

“ஹேய் செளஜி நான் தன்யா , நீ எப்படி இருக்கே, ஏன்மா மகாராணி அங்கே போனதும் என்னை எல்லாம் மறந்துட்டாயா? நேற்று நைட் பேசினாய் . இன்று காலேஜில் சேர்ந்ததும் போன் செய்வாய்

என்று இங்கே நாங்கள் காத்து கொண்டிருக்கிறோம் , நீ என்னடாவென்றால் எங்களை எல்லாம் மறந்த மாதிரி போனே செய்யவில்லை. திஸ் இஸ் டீ பேட் சூசு . நீ இல்லாமல் வீடே நல்லா இல்லே செளஜி ” ... என்று ஓட்டை பாத்திரத்திற்குள் நண்டை விட்டார் போல பேசிக்கொண்டே போக ஆதர்ஷுக்கு காது வலித்தது. அதற்குள் அவன் குறுக்கிட்டு ,

“ஹலோ , ஹலோ நான் செளஜன்யா இல்லை, ஆதர்ஷ் , நீங்க யார் ? என்று அழுத்தமான குரலில் கேட்டதும் சைதன்யாவுக்கு ஒரு நிமிடம் சந்தேகம் வந்து நம்பரை செக் செய்ய , அது சரியான நம்பர் தான் என்று உறுதி செய்து கொண்டு,

“ஹலோ மிஸ்டர் இது என் சிஸ்டர் செளஜிவின் போன் நம்பர். நீங்க யார். அவ போன் உங்களிடம் எப்படி வந்தது ? என்று மீண்டும் கடுகு போல பொரிந்தாள் .

“ஓஹ் !!! நீங்க செளஜன்யாவின் சிஸ்டரா ? இருங்க அவங்களை கூப்பிடுகிறேன் ” என்று கூறிவிட்டு அவள் அறைக்கு சென்றாள். அங்கே செளஜி கட்டிலில் படுத்துக்கொண்டு சுவாதிக்கு கதை சொல்லிக்கொண்டிருக்க அவள் படுத்திருந்த விதத்தில் அவள் அழகு பட்டும் படாமல் தெரிய, ஆதர்ஷுக்கு மூச்சடைத்தது.

அதற்கு மேல் உள்ளே செல்லாமல் வெளியே வந்து சுவாதியை கூப்பிட்டு போனை “ஆன்டியிடம் போனை கொடு ” என்று கொடுத்துவிட்டு வேகமாக தன் அறைக்கு சென்றுவிட்டாள். சுவாதி கொடுத்த போனை வாங்கிக்கொண்டே,

இவன் ஏன் இப்படி தலை தெறிக்க ஓடுகிறான் ” என்று விநோதமாக பார்த்துவிட்டு “ஹல்லோ ..” என்றாள்.

செளஜிவின் குரல் கேட்டதும் சைத்து , ஹேய் சூசு யார் அந்த கந்தர்வன் ” என்று கேட்க செளஜி “ஏய் நேற்று சொன்னேனே அருணாசலம் அங்கிள் ஒரு குழந்தைக்காக என்னை ஒரு வீட்டில் கொண்டு வந்து விட்டார் என்றேனே , அவருடைய குரல் தான். நான் ரூமில் இருந்தேன். அதான் கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டு போகிறார் ” என்று விளக்கினாள்.

ஓஹ் !!! என்று இழுத்துவிட்டு “ சூசு சும்மா சொல்ல கூடாது குரல் செம மேன்லியா இருக்கு ஆள் எப்படி கந்தர்வனா? இல்லை அம்மாஞ்சியா? என்று சற்று ஆர்வமாக கேட்டாள். அதற்கு செளஜி எரிச்சலுடன் “ம்ம்ம் செம சுடு மூஞ்சி. ஹேய் சும்மா இரு எப்போ பார்த்தாலயும் கிண்டலும் கேலியாவே பேசிவிட்டு இருக்கே, சரி அப்பா அம்மா எப்படி இருக்காங்க ” என்று கேட்டதற்கு சைத்து அவர்களிடமே போனை கொடுக்க அவர்களிடம் இரண்டு வார்த்தை பேசிவிட்டு மீண்டும் சைத்துவிடம்

“நிகி போன் செய்தாளா? அங்கு ஏதாவது பிரச்சனையா இருக்கா? என்று கேள்விகளை அடுக்கினாள்.

“நிகி இன்று காலையில் தான் போன் செய்தாங்க. உன்னை பற்றி விசாரித்தாங்க . அப்புறம் இன்று தான் சூர்யாவை அடக்கம் செய்தார்களாம். அது தான் காலேஜே ஒரு பர பரப்பா இருந்தது என்று சொன்னார்கள். ஒரு ஆறு மாதம் உன்னை சென்னை பக்கம் தலை காட்டவேண்டாம் என்றார்கள். பார்ப்போம். காலபோக்கில் எல்லாம் சரியாகும் என்று நம்புவோம்” என்று பெரிய மனுஷியாய் ஆறுதல் சொன்னாள்.

ஆனால் செளஜிவுக்கு தான் அதை கேட்டதும் ஒரு பக்கம் ஒரு உயிர் போக காரணமாகிவிட்டோமே என்று மீண்டும் அவளின் மரணம் நெஞ்சை வண்டாய் குடைய அதற்கு மேல் பேச முடியாமல் தொண்டை அடைத்து , கண்களில் கண்ணீர் வழிந்தது. செளஜி பேசுவதை கேட்டுக்கொண்டிருந்த சுவாதி செளஜிவின் கண்ணில் இருந்து கண்ணீர் வழிய, அவள் பிஞ்சு கரங்களால் கண்ணீரை துடைத்து,

“ஏன் ஆன்ட்டி அழறீங்க ” என்று கேட்கும் போதே அவளின் அன்பான ஆன்ட்டி அழுகிறார்கள் என்றதும் அவளின் உதடு அழகையில் பிதுங்கியது. அதற்கு மேல் பேச முடியாமல் சைத்துவிடம் சொல்லிவிட்டு போனை வைத்த செளஜி சுவாதியின் கண்களில் கண்ணீர் கண்டதும் பதறி போய்,

“ஏண்டா செல்லம் அழறீங்க என்னாச்சு உங்களுக்கு ” என்று பரிவாக கேட்டாள் . கள்ளம் கபடம் அறியாத பிஞ்சு மனது “நீங்க ஏன் ஆன்ட்டி அழறீங்க ...” என்று பதிலுக்கு கேட்க செளஜிவுக்கு அப்போது தான் விளங்கியது. நெஞ்சு விம்மி தணிய அவளை மார்போடு அள்ளி அணைத்து முத்தங்களை குழந்தையின் முகம் முழுவதும் வாரி வழங்கினாள்.

அறைக்கு சென்ற ஆதர்ஷுக்கு சௌஜலிவின் மேல் கோப கோபமாக வர, "அவள் இருந்தால் சரி வராது இப்போதே அருணாசலம் சேவை மையத்திற்கு அனுப்பி விடலாமா? என்று யோசித்தான் . அதை யோசித்து ஒரு முடிவெடுப்பதற்குள் சுவாதி ஓடிவந்து "அப்பா .. அப்பா...ஆன்ட்டி அழறாங்க" என்று திக்கி திக்கி சொன்னாள். அதை கேட்டதும் தன் முடிவை மறந்துவிட்டு "ஏன் என்னாச்சு ..." என்று புருவம் முடிச்சிட அந்த குழந்தைக்கு பதில் சொல்ல தெரியாது என்று தெரிந்திருந்தாலும் தன்னையும் மறந்து அந்த கேள்வியை அனிச்சையாக கேட்டான்.

சுவதியுடன் அவசரமாக வெளியே வந்து சௌஜலிவின் அறை பக்கம் வந்து எட்டி பார்க்க அவள் கட்டிலில் குத்துகாலிட்டு அதை முகத்தை பதித்து அமர்ந்திருப்பதை கண்டு அவனுக்கு அவள் மேலிருந்த கோபம் போய் வருத்தம் மேலிட கூப்பிட நினைத்து அடுத்த வினாடியே வேண்டாம் என்று முடிவை மாற்றி கொண்டு அங்கிருந்து சென்றுவிட்டான்.

அதன் பிறகு அடுத்த வந்த நாட்களில் சௌஜலி காலையில் எழுந்ததும் ஒரு வாக் போய்விட்டு வந்து சுவாதியை எழுப்பி அவளை கிளப்பிவிட்டு தானும் கிளம்பி கமலம்மாவுக்கு அதிகம் சிரமம் கொடுக்காமல் அவருக்கும் உதவி செய்துவிட்டு சுவாதியை அழைத்து கொண்டு கிரஷில் கொண்டு போய் விட்டு விட்டு அப்படியே ஹாஸ்பிடலுக்கு போய்விடுவாள் . மாலை வரும் போது சுவாதியை அழைத்து வந்து டிரஸ் மாற்றி போர்ன்விட்ட குடிக்க வைத்து ஏதாவது சாப்பிட வைத்து சில நாட்களில் பாடுவதற்கும், சில நாட்களில் தனக்கு தெரிந்த பரத நாட்டிய அடவுகளை சொல்லி தருவாள். சுவாதி சௌஜலி சொல்லி தருவதை அழகாக கற்று கொள்வதை கண்டு சௌஜலிவுக்கு உற்சாகம் பீறிட அவளை ஊக்கிவித்தாள் . அதை கமலா அம்மாவும் கூட சேர்ந்து ரசிப்பார். ஆதர்ஷ் சில சமயங்களில் வீட்டில் இருந்துவிட்டால் அவள் சொல்லி தருவதை மௌனமாக ரசிப்பான்.. ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள் வீட்டிற்கும் போன் செய்து பேச மனதிற்கும் இதமாக இருந்தது.

சில சமயங்களில் கமலாம்மவிடம் இருந்து சில ஐட்டங்களை கற்று கொண்டு அதை அவள் செய்து பார்த்து அவரிடம் பாராட்டும் பெற்றாள். அவருக்கு கொஞ்ச நாட்களிலே சௌஜலிவின் நடவடிக்கை, அவளின் அன்பான பேச்சும், பழகும் முறையும் மிகவும் பிடித்துவிட, அவளை தன் பெண் போல பார்த்துகொண்டார்.

ஆனால் ஆதர்ஷ் மட்டும் அவளிடம் முதல் நாள் பழகிய அளவிற்கு கூட பழகாமல் ஒதுங்கியே சென்றான். அநேக நேரம் ஆதர்ஷ் வரும் நாட்களில் சௌஜலிவும், சுவாதியும் சாப்பிட்டுவிட்டு அறைக்கு சென்று விடுவார்கள். சௌஜலிவும் அவளிடம் பேசாமல் சுவாதி, ஹாஸ்பிடல் , கமலம்மா என்றே தன் நாட்களை மிகவும் இனிமையாக கழித்தாள். அதனால் சௌஜலிவுக்கு ஆதர்ஷ் ஒரு ஒதுக்கதுடன் நடந்து கொள்வது பெரிசாக படவில்லை. அது அவன் குணம் என்றே எண்ணி அவளும் தன் போக்கில் ஒதுங்கியே நடந்து கொண்டாள்.

சௌஜலிவுக்கு வாரத்தில் ஒரு நாள் லீவு கிடைத்தால் சமையலறையில் புழுந்து ரெசிபி புக்கை வைத்து கமலாம்மாவின் உதவியோடு ஏதாவது புதுசாக சமைத்து அமர்களபடுத்துவாள். கமலம்மாவும் ஆதர்ஷுக்கு என்ன பிடிக்கும் பிடிக்காது என்று சமைக்கும் போதே சொல்வதை மனதில் குறித்து கொண்டு அதற்கு ஏற்றவாறு சமைப்பாள் . ஆனால் அவளின் அபிப்பிராயம் கேட்க மட்டும் மறுத்துவிடுவாள். கமலா அம்மாவும் நீயே போய் பரிமாறு சௌஜலி கண்ணு என்று எவ்வளவு சொன்னாலும் அதை "இல்லைமா இது என் ஆசைக்காக சமைக்கிறேன் . அது நல்லா இருக்கு நீங்க சொன்னால் போதும். அவரிடம் எல்லாம் என்னால் போய் கேட்க முடியாது" என்று நிர்தாட்சண்யமாக மறுத்துவிடுவாள் . கமலா அம்மாவுக்கு இவளின் இந்த குணமே அவளின் மேல் ஒரு தனி மதிப்பை ஏற்படுத்தியது.

சில சமயங்களில் சௌஜலிவின் ஆப் ஞாயிற்று கிழமைகளில் வந்துவிட்டால் ஆதர்ஷ் சுவாதியை வெளியே அழைத்து செல்ல கிளம்பும் போது சௌஜலி முடிந்தவரை அவர்களுடன் வெளியே செல்வதை தவிர்க்க முயற்சி செய்வாள். ஆனால் சுவாதியின் பிடிவாதம் காரணமாக கூட செல்ல வேண்டி வரும் போது அரை மனதாகாவே கூட செல்வாள் . ஆனால் சில சமயங்களில் அருணாசலம் அங்கிளின் சேவைமையத்திற்கு செல்லும் போது மட்டும் சந்தோஷத்துடன் சென்று அங்கு தன்னால் முடிந்த உதவிகளை செய்வாள் . தாமோதரனிடம் சொல்லி அவ்வபோது பண உதவிகளையும் செய்ய சொல்வதால் அவள் அங்கே ஒரு முக்கியமான நபராக கருதப்பட்டாள். ஆதர்ஷிடம் அவர் சௌஜலிவை பற்றி சிலாகித்து பேசும்போது மட்டும் மெல்லிய புன்னகை மட்டும் சிந்துவான். ஆனால் அவளை பற்றி ஒரு நல்ல வார்த்தை கூட பாராட்டி அவள் எதிரில் பேசமாட்டான் . ஆனால் அவனும் சௌஜலிவை புரிந்து கொள்ளும் நாளும் வந்தது.

அத்தியாயம் 9

சென்னை

குளித்துவிட்டு , பேண்டும் குர்தாவும் அணிந்து கூந்தலை தன மெல்லியே விரல்களால் கோதிக்கொண்டே “வசீகரா என் நெஞ்சினிக்க உன் பொன்மடியில் தூங்கினால் போதுமடி” என்று இனிமையாக பாடி கொண்டே வந்தவள் ஹாலில் விஜேஷை பார்த்ததும் சற்று அதிர்ந்து லேசாக வெட்கம் வர சற்றென்று பாட்டை நிறுத்திவிட்டு லேசாக அசட்டு சிரிப்பை உதிர்த்தாள்.

ஹாலில் தமோதரனுடன் பேசி கொண்டிருந்தவன் சைத்துவின் இனிமையான குரலில் பாட்டை கேட்டதும் பேச்சை நிறுத்திவிட்டு ரசித்து கொண்டிருந்தவன் அவள் அசடு வழிந்ததும் வந்த சிரிப்பை மென்று கொண்டு, “ஹாய்” என்றான் சிநேகமாக .

சைத்து பதிலுக்கு ஹாய் சொல்லிவிட்டு முகத்தை திருப்பி “மடையா இப்படியா தீடீர் என்று வருவாய் . ஐயோ என்ன சொல்லி கிண்டல் செய்ய போகிறானோ சஹானாவிடம் ” என்று கொஞ்சம் அவனுக்கு மனதிற்குள் அர்ச்சனை செய்தவன் அடுத்த நிமிடமே இயல்பான குணம் தலை தூக்க ,

“இவன் பெரிய இவன் இவனுக்கு என் நாம் பயப்படனும், பாடுவது என் உரிமை ” என்று அலட்சியம் எழ, அவன் பக்கம் திரும்பி லேசாக சிரித்து விட்டு (இல்லை இளித்துவிட்டு) சஹானா எப்படி இருக்கிறாள் ” என்று கேட்டாள் . அவன் பதில் சொல்வதற்குள் அபிராமி அவளை அழைக்க ,

“எக்ஸ்க்யூஸ் மீ” என்று மன்னிப்பு கேட்டுக்கொண்டு அங்கிருந்து தப்பித்தால் போதும் என்று ஓடியவளை பார்த்து விஜேஷுக்கு சிரிப்பாக இருந்தது. “என்ன அம்மா எப்பவும் சர வெடி மாதிரி வெடிப்பாங்க இன்று அசடு வழியறாங்க ” என்று மனதிற்குள் எண்ணிக்கொண்டு தாமோதரனிடம் பேசிக்கொண்டு இருந்தான் .

அதற்குள் காபி கொண்டு வந்தவன் அவனிடம் கொடுக்க அவளை ஒரு பார்வை பார்த்துவிட்டு “தேங்க்ஸ்.....” என, அதை ஏற்று கொள்ளும் விதமாக சைத்து லேசாக சிரித்துவிட்டு தாமோதரன் பக்கத்தில் அமர்ந்துகொண்டான் .

தாமோதரன் “நீங்க பேசிக்கிட்டு இருடா சைத்து , இதோ வரேன் ..” என்று எழுந்து உள்ளே செல்ல, சைத்துவுக்கு ரொம்ப நெர்வஸாக இருந்தது . காபியை குடித்துக்கொண்டே, “ஏங்க பாட்டை பாதியிலே நிறுத்திடங்க. நல்லா தானே பாடினீங்க ” என்றதும் முகம் புன்னகையில் விரிய “தேங்க்ஸ்” என்றவன்

அவன் அடுத்து “உங்க இசையென்னும் இன்ப வெள்ளத்தில் நீந்த ஒட்டி வந்த என்னை ஏமாற்றாதீங்க சைதன்யா ...” என்று குறும்புடன் சொன்னதும் , முகத்தில் எள்ளும் கொள்ளும் வெடிக்க, பல்லை கடித்து கொண்டு ,

“ஹம்ம் அப்படியே அந்த வெள்ளத்திலே மூழ்கி தொலைஞ்சு போங்க ...” என்று சாபம் கொடுத்துவிட்டு விருட்டேன்று எழுந்து போனாள். அவள் சொன்னதும் “ஆஹாங் ...” என்று ஒரு நிமிடம் அதிர்ந்தவன் அடுத்த நிமிடம் அடக்கக் முடியாமல் சிரித்தான் .

திரும்பி வந்த தாமோதரன் அவனின் சிரிப்புக்குண்டான காரணத்தை கேட்க அதை விஜேஷ் சொன்னதும் அவரும் சிரித்தார். அவரிடம் சொல்லிக்கொண்டு விடை பெற்று வெளியே வந்தவன் ஏதேச்சையாக மாடியை நிமிர்ந்து பார்க்க அங்கே சைத்து நின்று வேடிக்கை பார்த்து கொண்டிருந்தவன் இவனை கண்டதும் “ம்ஹீம்ம்ம்ம்ம்ம் .” சிலுப்பி கொண்டு உள்ளே செல்ல விஜேஷு குறும்பாக சிரித்து கொண்டே பைக்கை ஸ்டார்ட் செய்தான்.

காலேஜிலிருந்து தோழிகளுடன் பேசிக்கொண்டு வந்தவன் அவர்களிடம் விடை பெற்று தன் ஸ்கூட்டியை உசுப்பி பாதி தூரம் வந்தவன் நடு ரோட்டில் நின்று விட ஸெல்ப் ஸ்டார்ட் எடுக்காமல் கிக்கரை உதைத்து உதைத்து ஸ்டார்ட் ஆகாமல் எரிச்சலுடன் ஸ்கூட்டியை ஓங்கி ஒரு உதை விட்டான். பெட்ரோலை செக் செய்ய அது சுத்தமாக காலியாகி இருந்தது. தன் தலையில் ஓங்கி குட்டி கொண்டு,

“ச்சே இதை நாம் கவனிக்கவே இல்லையே... இப்போ பெட்ரோல் பங்குக்கு இங்கிருந்து இரண்டு கிலோ மீட்டர் இருக்குமே. அவ்வளவு தூரம் எப்படி தள்ளி கொண்டு போவது என்று சுற்றும் முற்றும்

பார்த்தவள் வேறு வழி இன்றி தள்ள முடியாமல் ஸ்கூட்டியை திட்டி கொண்டே தள்ளிக்கொண்டு சென்றாள் .

எதிரில் வந்த விஜேஷ் சைத்து ஸ்கூட்டியை தள்ளி கொண்டு வருவதை கண்டதும் தன் பைக்கை அவளருகில் நிறுத்தினான்.

தன் தலைவியை நொந்து கொண்டு தலையை குனிந்து கொண்டே ஸ்கூட்டியை தள்ளி கொண்டு வந்தவன் தீடினென்று ஒரு பைக் தன்னருகில் ப்ரேக் போட்டு நின்றதும் தூக்கி வாரி போட தன் பிடியிலிருந்து ஸ்கூட்டியை நழுவி விட்டான்.

ஆத்திரத்தோடு நிமிர்ந்தவன் விஜேஷை பார்த்ததும் கண்ணாலே எரித்து சாம்பலாகிவிடுபவள் போல் முறைத்து “ஆர் யூ மேட், இப்படி தான் தீடினென்று கிட்டே வந்து ப்ரேக் போடுவாங்களா? அது சரி உங்களுக்கு ரோட்டில் பைக் ஓட்ட தெரியாதா? ஓரமாக வந்துகொண்டு இருக்கிற என் மேல் மோதுவது போல் வந்து நிறுத்தறீங்க . என்ன பைக் ஓட்டினா ப்ளைட்டில் போற நினைப்பா உங்களுக்கு எல்லாம் ” என்று அவனை பேச விடாமல் கடுகு போல பொரிந்தாள்.

விஜேஷ் அவள் கோபத்தை சற்றும் பொருட்படுத்தாமல் சிரித்துக்கொண்டே , கீழே விழுந்த ஸ்கூட்டியை நிமிர்த்தி நிறுத்திவிட்டு , “சாரி சைதன்யா நீங்க ஸ்கூட்டியை ஏன் தள்ளிகிட்டு வரீங்க என்று கேட்கத்தான் கிட்டே வந்து நிறுத்தினேன். நீங்க இப்படி பயபடுவீங்க என்று நான் நினைக்கவே இல்லை. ஒன்ஸ் அகைன் சாரி ...” என்று தன்மையாக மன்னிப்பு கேட்டதும் சைதன்யாவுக்கு இதற்கு மேல் கோபபடுவது சரியில்லை என்று தோன்ற, ஒழிஞ்சு போ என்பது மாதிரி “இட்ஸ் ஓகே ...” என்றாள்.

“சரி உங்க ஸ்கூட்டிக்கு என்னாச்சு , ஏன் தள்ளிகிட்டு வரீங்க என்று கேட்டுக்கொண்டே ஸ்கூட்டியை குனிந்து ஆராய்ந்தான். அவன் கேட்டதும் அவன் மேல் உள்ள கோபம் கொஞ்சம் மறைய, “ஸ்கூட்டிக்கு ஒன்றும் பிரச்சனையில்லை . பெட்ரோல் தீர்ந்து போச்சு...” என்று சற்று சலிப்பாக சொன்னாள். அதை கேட்டதும் ஒஹ... என்றவன் வேறு ஒன்றும் பேசாமல் தன் பைக் சீட்டிலிருந்து சிறிய பாட்டில் எடுத்து அவன் பைக்கிலிருந்து பெட்ரோல் எடுக்க, சைத்து பதறி போய் ,

“இல்லை..... இல்லை..... வேண்டாம்.... இன்னும் கொஞ்ச தூரம் தான் நான் அங்கே போய் போட்டுகிறேன் ..” என்று தடுக்க தடுக்க விஜேஷ் கேட்காமல் அவன் ஸ்கூட்டியில் பெட்ரோலை ஊற்றிவிட்டு “மேடம் இங்கிருந்து இரண்டு கிலோமீட்டர் தள்ளிகிட்டே போகணும். இப்படியே தள்ளிகிட்டே போனீங்க உங்க முதுகு பழுத்துடும். சரி ஏன் நான் எல்லாம் உங்களுக்கு உதவி செய்ய கூடாதா ? என்று ஒற்றை புருவத்தை வில்லாக வளைத்து கேட்டான்.

இப்போது சைத்துவுக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியாமல் விழித்துவிட்டு, “இல்லை ஏற்கனவே என் அக்காவிற்கு நிறைய உதவிகள் செய்திருக்கீங்க. இதற்கே என்ன கைம்மாறு செய்ய போறோம் என்று தெரியவில்லை . அது தான் மேலும் மேலும் உங்களை தொந்தரவு செய்ய வேண்டாம் என்று தான் ” என்று தயங்கி தயங்கி சொன்னாள். அதை கேட்டதும் விஜேஷ் கலாட்டாவாக சிரித்துவிட்டு ,

“பரவாயில்லை நல்லாவே சமாளிக்கறீங்க. சரி இப்போ உங்களுக்கு சூர்யாவின் அண்ணனால் ஏதாவது பிரச்சனை இருக்கிறதா? அப்படி இருந்தால்தயங்காமல் ஃ சொல்லுங்க ” என்று அக்கறையோடு விசாரிக்க,

“அப்படிஎல்லாம் இல்லை நான் அந்த பக்கம் போவதே இல்லை. என் காலேஜ் ஹாஸ்பிட்டல் பக்கத்திலே தான் இருந்தாலும் நான் வேறு வழியாக தான் செல்கிறேன். அது மட்டுமில்லை நான் ஹாஸ்பிட்டல் பக்கமே தலை வைச்சு படுப்பதில்லை . சோ நோ ப்ரோப்லேம் அட் ஆல் ” என்று முறுவலித்தாள். அதை கேட்டு நிம்மதியடைந்து,

“அது சரி அது என்ன கைம்மாறு அது இது என்று பாட்டி மாதிரி பேசறீங்க” என்று கேலி செய்ய சைத்துவுக்கு தன் குணம் திரும்ப அவனை முறைத்தாள்.

அவளின் முறைப்புக்கு பயந்தவன் போல் நடித்து “ஓகேஓகே.....நீங்க திருப்பி எனக்கு உதவி செய்யணும் அவ்வளவு தானே. கண்டிப்பா ஒரு நாள் கேட்கும் காலம் வரும் அப்போ கேட்கிறேன் மறுக்காமல் செய்யுங்கள்” என்று குனிந்து அவளருகில் கிசு கிசுப்பாக கூற சைத்து அதிர்ந்து .. “வ்ஹாட்.....” என்றாள் .

“கூல் ...கூல் .மேடம் எனக்கும் உங்க அப்பாவின் உதவி தேவை படும் அல்லவா அப்போது எனக்கு கொஞ்சம் ரெகமன்ட் செய்யுங்க என்றேன் ” என்று குறும்புடன் விளக்க , சைத்து அசடு வழிந்து ,

“..... சாரி தப்பா புரிஞ்சிகிட்டேன் ... அப்புறம் ஆரம்பத்தில் ரொம்ப கோபமா பேசிட்டேன். அதையெல்லாம் ப்ளீஸ் மனசில் வைச்சிகாதிங்க....” என்று தாழ்ந்து போய் மன்னிப்பு கேட்டாள். விஜேஷ் தலையை சரித்து பார்த்துவிட்டு ,

“ம்ஹீம், இது மிஸ் சைதன்யாவின் இயல்பு இல்லையே..... உங்க தோழியின் அண்ணன் என்பதால் தாழ்ந்து போகிறீர்களா? நீங்க நீங்களாகவே இருங்க. அது தான் எனக்கு பிடிக்கிறது சரி நீங்க கிளம்புங்க... பத்திரமா போங்க ” , என்று தன் பைக்கை உதைத்து அவள் பதிலுக்கு கூட எதிர்பாராமல் அங்கிருந்து கிளம்பிபோனான்.

அவன் “அது தான் எனக்கு பிடிக்கிறது” என்றதும் அதன் அர்த்தம் புரியாமல் விழித்தவள் கொஞ்சம் மூளையை கசக்கி யோசிக்க அதன் அர்த்தம் பிடிபட ஒரு நிமிடம் தன் உடம்பு முழுவதும் புதுசாக ரத்தம் பாய்ந்தது போல உணர்ந்தாள். ஆனால் அடுத்த நிமிஷம் “புல் ஷிட் அவன் ஏதோ ஒரு அர்த்தத்தில் சொல்லிவிட்டு போகிறான். அதை கேட்டு சினிமா கதாநாயகி மாதிரி டூயட் பாடணுமா என்ன ? என்று தன்னையே திட்டிகொண்டு தலையை குலுக்கி கொண்டு ஸ்கூட்டியை கிளப்பிக்கொண்டு விரைந்தாள் .

ஊட்டி.....

வழக்கம் போல ஹாஸ்பிடலில் இருந்து திரும்பிய செளஜி டிரெஸ்ஸை மாற்றி கொண்டு சுவாதியை அழைத்து வந்தாள் . அவளுக்கு செய்ய வேண்டியதை செய்துவிட்டு கமலா அம்மாவிடம் சொல்லிவிட்டு வெள்ளிகிழமை என்பதால் பக்கத்தில் இருந்த முருகன் கோயிலுக்கு தனியாக சென்றாள் . சுவாமி தரிசனம் செய்துவிட்டு கிளம்ப எத்தனிக்கும் போது மழை லேசாக தூர , புடவையை இழுத்து போர்த்திக்கொண்டு ரோட்டில் இறங்கி நடக்கக் ஆரம்பித்தாள் . ஆனால் சிறிது நேரத்திலே மழை வலுத்துவிட அதற்கு மேல் தாக்கு பிடிக்க முடியாமல் ஒரு ஓரமாக ஒதுங்கியவள் மழை எப்போது நிற்கும் என்று குளிரில் நடுங்கி கொண்டே காத்திருந்தாள். ஆனால் மழை நிற்கும் அறிகுறியே தெரியாததால் இதற்கு மேல் காத்திருந்தால் சரியாக இருக்காது என்று ஓட்டமும் நடையுமாக விரைந்தாள் .

அன்று சீக்கிரமே வேலை முடித்து வீட்டுக்கு வந்த ஆதர்ஷ் சுவாதி ஹாலில் அமர்ந்து டிவி-யில் கார்ட்டூன் சேனலை பார்த்துகொண்டிருக்க, வியப்புடன் பார்த்தான். பொதுவாக அந்த நேரத்தில் செளஜி ஸ்வாதிக்கு டான்சோ அல்லது பாட்டோ கற்று கொடுத்து கொண்டிருப்பாள் . இல்லை டிவி பார்த்தல் கூட பக்கத்தில் அமர்ந்து குழந்தையோடு குழந்தையாக குதுகளிப்பால் . ஆனால் இன்று ஸ்வாதி மட்டும் டிவி பார்க்க , செளஜி இல்லாமல் இருக்க, அவள் ரும் பக்கம் எட்டி பார்த்தான். அங்கேயும் இல்லாமல் இருக்க , கமலா அம்மாவிடம் கேட்டான் .

என்றைக்கும் இல்லாத திருநாளா ஆதர்ஷ் செளஜிவை பற்றி கேட்டதும் கமலா அம்மாவின் பார்வையில் வியப்பு மேலிட அவன் அவசரமாக “இல்லை எப்போது பார்த்தாலும் சுவதி கூடவே இருப்பாங்களே . இன்று இல்லையே என்று தான் கேட்டேன் ” என்று விம் போட்டு விளக்காத குறையாக விளக்கினான்.

அவரின் பார்வையில் நான் நம்பவில்லை என்ற பாவம் தெரிந்தாலும் தவறாமல் அவர் அவள் கோயிலுக்கு போன விஷயத்தை சொல்லிவிட்டு அவர் தொடர்ந்து வேலையை கவனிக்க, சமையலறையை விட்டு வெளியே வந்தவனுக்கு

“நாம் சொன்னதை கமலா அம்மா நம்பாத மாதிரி இருந்ததே , அவர்கள் பார்வையில் லேசாக கேலி கூட தெரிந்ததோ , இல்லை மன பிராந்தியா ? என்று குழம்பிக்கொண்டே முகத்தை கழுவிக்கொண்டு சுவாதி பக்கத்தில் அமர்ந்து அவளிடம் பேசிக்கொண்டே டிவி பார்க்க ஆரம்பித்தான்.

கண்கள் என்னவோ டிவியில் இருந்தாலும் அவனின் மனம் மட்டும் செளஜிவின் நினைவிலே சுற்றி சுற்றி வந்தது. இவ்வளவு நாள் இல்லாத ஒரு வேறு பாடு அவனுக்கு நன்றாக தெரிந்தது . செளஜி இல்லாமல் வீடே வெறுமையாக இருப்பதை உணர கண்கள் வாசற்படிக்கு போய் மீண்டு மீண்டு வந்தது. கமலா அம்மா அவனுக்கு காபி கொண்டு வந்தவர் அவனின் கண்களும் அவனும் நிலைகொள்ளாமல் தவிப்பதை பார்த்து உள்ளுக்குள் சிரித்து “கடைசியில் மகனே நீயும் மாட்டிகிட்டியா? என்று கேலி செய்தது. ஆனால் வெளியே எதுவும் காட்டிக்கொள்ளாமல் , “இந்தாங்க தம்பி காபி ...” என்று பதவிசாக நீட்ட அதை வாங்கிக்கொண்டே,

“ஏம்மா.. எப்போ கோயிலுக்கு போனாங்க . இவ்வளவு இருட்டி போச்சு, மழை வேறு பெய்கிறது.....” என்று கொஞ்சம் தவிப்பாக கேட்டான் . கமலா அம்மாவுக்கும் அப்போது தான் “ஆமாம் சௌஜி போய் இவ்வளவு நேரமாகிறது , இன்னும் காணாமே ” என்று தோன்ற அவருக்கும் லேசாக பயம் தலை தூக்கியது. கொஞ்சம் கலவரத்துடன் அவள் எத்தனை மணிக்கு சென்றாள் என்று கூறியவுடன் அதற்கு மேல் ஆதர்ஷால் அங்கு நிம்மதியாக உட்கார முடியவில்லை.

போட்டு இருந்த டிரஸ் மேலே ரெயின் கோட் போட்டு கொண்டு முன் யோசனையாக அவளுக்கு ஒரு ரெயின் கோட் எடுத்து கொண்டு போர்கால அவசரத்துடன் வெளியே வந்து காலை எடுத்தாள் . நெஞ்சத்தில் ஏனோ புரியாத ஒரு தவிப்பு அவனை பாடாய் படுத்த காலை ஒட்டிக்கொண்டு இரண்டு சாலையின் இரண்டு பக்கமும் பார்வையால் அலசி கொண்டே சென்றாள்.

அவனை அதிகம் தவிக்க விடாமல் சௌஜி புடவை தலைப்பை இழுத்து போர்த்திக்கொண்டு எதிரில் குளிரில் நடுங்கிய படி வர ஆதர்ஷுக்கு அப்பாடா என்று இருந்தது. அவளருகில் வண்டியை நிறுத்தி “வண்டியில் ஏறுங்க....” என, சௌஜி தன் உடையில் இருந்த ஈரத்தால் காரின் சீட் வீணாகிவிடுமே என்ற எண்ணத்தில்,

“இல்லை இன்னும் கொஞ்ச தூரம் தான் நான் நடந்தே வந்து விடுகிறேன்...” என்று கூறிவிட்டு அவனின் பதிலுக்கு காத்திராமல் விடு விடுவென்று நடக்க, ஆதர்ஷுக்கு யாரோ பளாரென்று கனனத்தில் அறைந்த மாதிரி இருந்தது. அவள் இப்படி ஒதுங்கி இருப்பதற்கு பாதி காரணம் அவள் தான் என்பதை சுத்தமாக மறந்துவிட்டாள். அவள் தன்னை ஒதுக்குகிறாள் என்று மட்டுமே அந்தநேரத்தில் தோன்ற மனம் சோர்ந்து சோர்ந்து போனது.

ஆனால் அடுத்த நிமிடமே அவனின் மனம் இடித்துரைக்க தான் ஒதுங்கி போவதால் தான் சௌஜிவும் ஒதுங்கி போகிறாளோ என்று தோன்றியது. அதற்காக இப்படி தொப்பலாக நனையும் போது என்ன பிடிவாதம் வேண்டி கிடக்கிறது. ச்சே , நம்மால் அவள் கையை பிடித்து இழுத்து உட்கார வைக்க முடியாமல் நம்மை எது தடுக்கிறது ” என்று தன் மேலே அவனுக்கு கோப கோபமாக வந்தது. காரிலிருந்து இறங்கி மழையில் நனைந்து கொண்டே அவள் செல்வதை ஒரு இயலாத தன்மையுடன் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தவனுக்கு காரின் ஹெட் லைட் வெளிச்சத்தில் அவள் தேகம் நடுங்குவதை நன்றாக பார்க்க முடிந்தது.

வேகமாக இடி இடிக்க சுய உணர்வு வந்தவன் வண்டியில் ஏறி வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தான். உள்ளே வந்தவன் நனைந்திருப்பதை பார்த்து கமலா அம்மா பதறி போய்

“என்ன தம்பி நீங்களும் நனைஞ்சு போய் வந்திருக்கீங்க. சௌஜன்யா வந்துட்டாப்பா . அந்த பொண்ணும் தொப்பலா நனைஞ்சு தான் வந்துச்சு . சரி நீங்க போய் சீக்கிரம் டிரஸ் மாத்திக்கிட்டு வாங்க . சளி பிடிச்சிக்க போகுது ” என்று அக்கறையாக கூற ஆதர்ஷ் வேறு எதுவும் சொல்லாமல் ட்ரைசு மாற்றி கொண்டு தலையை துவட்டிக்கொண்டே ஹாலுக்கு வந்தான்.

அங்கே சுவதியோடு சௌஜி பேசிக்கொண்டு இருக்க அவனை வெறித்து பார்க்க ஆனால் சௌஜி இவனை கவனிக்காமல் சுவாதிக்கு சுவாரசியமாக சின்ரெல்லா கதை சொல்லி கொண்டிருந்தாள்.

ஆதர்ஷுக்கு அவள் அவனை கண்டுகொள்ளாமல் விலகி விலகி செல்ல தான் அவள் மேல் ஒரு ஈடுபாடு வர சௌஜி அவன் மனத்தில் அவனறியாமலே சத்தமில்லாமல் குடிபுகுந்தாள் . அவள் சொல்லும் சின்ரெல்லா கதையில் வரும் கதாநாயகி சின்ரெல்லா மாதிரியே அவன் கண்ணுக்கு அவள் தெரிய அவனையும் அறியாமல் மெல்லிய புன்னகை ஒன்று மலர்ந்தது .

கொஞ்ச நேரத்திலே சௌஜி தலைவலி என்று போய் படுத்துவிட, கமலா அம்மா அவளுக்கு தைலம் தேய்த்துவிட்டு மாத்திரை போட சொல்லி ரெஸ்ட் எடுமா என்று கதவை சாத்திக்கொண்டு வந்தார்.

சாப்பாடு வேண்டாம் என்றவளுக்கு ஒரு டம்ளர் பால் மட்டும் வற்புறுத்தி குடிக்க வைத்தார். சுவாதிக்கு சௌஜி இல்லாததால் சாப்பாடு ஊட்ட அவள் சாப்பிடாமல் அடம்பிடித்து அழுது ஆர்பாட்டம் செய்து ஒரு வழியாக சாப்பிட்டு முடித்தாள் . சௌஜி இருந்தால் சாப்பிட்டு முடிந்ததும் கதை சொல்லி தூங்க வைப்பாள்.

ஆனால் இன்று அவள் இல்லாமல் போரடித்துபோய் சோபாவிலே உட்கார்ந்தபடி தூங்கிவிட, ஆதர்ஷ் அவளை தூக்கி கொண்டு அவளின் அறையில் படுக்க வைத்துவிட்டு வெளியே வந்தவன் சௌஜிவின் அறை கதவு லேசாக திறந்திருக்க அவளின் ஜூர் வேகத்தில் அனத்துக்கிற சத்தம் கேட்டு சற்று தயங்கி எட்டி பார்க்க, சௌஜி குளிரில் நடுங்கி கொண்டிருந்தாள் .

வேகமாக போய் கமலா அம்மாவை பார்க்க அவர் வேலையை முடித்து கொண்டு சமையல் அறையில் தூங்கி கொண்டிருந்தார். அவரை எழுப்பலாமா வேண்டாமா என்று தயங்கி , கடைசியில் வேண்டாம் என்று முடிவு செய்து அவனே பாலை குடு செய்து மாத்திரை எடுத்துக்கொண்டு அவள் அறைக்கு சென்றான்.

அறை அருகே வந்தவன் உள்ளே செல்லலாமா ? வேண்டாமா ? என்று மனதிற்குள்ளே பட்டி மன்றம் நடத்திவிட்டு ஆபத்திற்கு பாவமில்லை என்று அவனே தன் பட்டி மன்றத்திற்கு நடுவராக சாலமன் பாப்பையாவாக மாறி தீர்ப்பு கொடுக்க அடுத்த நிமிடம் தன் தயக்கத்தை துடைத்தெறிந்துவிட்டு உள்ளே சென்றான்.

அவள் கட்டிலின் அருகில் சென்று அவளை சௌஜலி...சௌஜலி என்று மென்மையாக அழைக்க அதற்கு அவளிடம் இருந்து எந்த பதிலும் வராமல் போகவே கொஞ்சம் தயங்கிவிட்டு அவள் தொட்டு எழுப்பினாள். கண்களை திறக்க முடியாமல் திறந்தவளின் கண் மீண்டும் மூடி கொள்ள அவள் கட்டிலில் அமர்ந்து அவளை தன் மடியில் படுக்க வைத்து அவள் கன்னத்தை மெதுவாக தட்டினான் .

அப்படியும் அவள் கண் திறக்காமல் இருக்க அவள் வாயை திறந்து மாத்திரையை போட்டு பாலை மெதுவாக புகட்டினான். சௌஜலி தூக்கத்திலே குடித்து முடித்ததும் அவள் வாயை துடைத்து தன்னிடமிருந்து விலக்கி கட்டிலில் படுக்க வைக்க முயற்சிக்க சௌஜலி ஜூர வேகத்தில் குளிர் தாங்காமல் அனிச்சையாக அவளிடம் ஒண்டி கொண்டாள்.

அவளின் தேகம் குளிரல் தூக்கி தூக்கி போட கம்பளியை இழுத்து நன்றாக போர்த்தினான். அப்படியும் அவள் உடம்பு நடுங்க வேறு வழியில்லாமல் தன்னோடு சேர்த்து இறுக அணைத்து கொண்டான் . கொஞ்ச நேரத்திலே ஆதர்ஷின் அணைப்போ அல்லது மாத்திரையோ எது வேலை செய்ததோ சௌஜலிவின் நடுக்கம் குறைந்து ஆழ்ந்த நித்திரை கொள்ள, அவளை தன் அணைப்பிலிருந்து விலக்கி கட்டிலில் படுக்கக் வைத்து விட்டு அவள் முகத்தையே கொஞ்ச நேரம் ஆசையுடன் பார்த்துவிட்டு

“சாரி மா உன் அனுமதி இல்லாமல் உன்னை தொட்டுவிட்டேன். எனக்கு வேறு வழி தெரியலை . என்னை மன்னிச்சுடு ” என்று மெதுவாக அவளிடம் மன்னிப்பு கேட்டுக்கொண்டு நெற்றியில் மென்மையாக முத்தமிட்டு விட்டு கதவை சாத்திவிட்டு வெளியே வந்தான்.

அத்தியாயம் 10

ஆதர்ஷுக்கு அன்று இரவு முழுவதும் தூக்கம் வராமல் இடையிடையே எழுந்து போய் சௌஜலிவை எட்டி பார்த்து கொண்டிருந்தான். விடியற் காலை ஐந்து மணிக்கு எழுந்த கமலா அம்மா இவன் தூங்காமல் அங்கும் இங்கும் நடப்பதை கண்டு விசாரிக்க, நைட் சௌஜலிவுக்கு ஜூரம் அதிகமானதை சொல்ல அவருக்கு “ஐயோ நாம் சௌஜலிவை கவனிக்காமல் தூங்கிவிட்டோமே ” என்று குற்ற உணர்வு மேலுங்கி எழுந்தது. அதை அவளிடமே சொல்லி மன்னிப்பு கேட்க, அவளை கவனமாக பார்த்துக்கொள்ள சொல்லிவிட்டு தன் அறைக்கு தூங்க சென்றான்.

ஜூரத்தின் பாதிப்பால் சௌஜலி ஏழு மணியாகியும் எழுந்திருக்காமல் இருக்க சுவாதி அவளுடைய அறைக்கு சென்று “ஆன்ட்டி ஆன்ட்டி.... என்று உலுக்கினாள். சுவாதியின் குரல் கேட்டு கண் விழித்தவளுக்கு விடிந்து வெகு நேரமாகிவிட்டது என்று தெரிந்ததும் அரக்க பறக்க ஹாஸ்பிடலுக்கு கிளம்பியவள் டேபிளின் மேல்

“ஜூரத்தோடு ஹாஸ்பிடலுக்கு போக வேண்டாம் ரெஸ்ட் எடு ” என்ற மெசஜ் பார்த்ததும் சௌஜலிவுக்கு ஒரே குழப்பமாக இருந்தது. “எனக்கு ஜூரம் வந்தது இவனுக்கு எப்படி தெரியும். நான் கமலா அம்மாவிடம் கூட சொல்லவே இல்லையே . அப்படியே இருந்தாலும் இவன் எப்படி என் அனுமதி இல்லாமல் உள்ளே வந்தான். அதுவும் எப்போது வந்தான் என்றே தெரியவில்லையே” என்று யோசித்து யோசித்து ஒன்றும் பிடிபடாமல் நேரமாகிவிட அப்புறம் பார்த்துகொள்ளலாம் என்று அந்த விஷயத்தை அப்போது தற்காலிகமாக தள்ளி வைத்துவிட்டு கிளம்பலானாள் .

சனிகிழமை என்பதால் ஆதர்ஷ் குழந்தையை பார்த்துகொள்வான் என்பதால் சுவாதியை குளிக்க வைத்து டிரஸ் மட்டும் மாற்றி கமலா அம்மாவிடம் விட்டு விட்டு அவர் தடுக்க தடுக்க ஹாஸ்பிடலுக்கு கிளம்பி போய்விட்டாள்.

ஹாஸ்பிடலுக்கு சென்றவளுக்கு கொஞ்ச நேரத்திலே மீண்டும் ஜூரம் பற்றி கொள்ள உடம்பு சோர்வாக வேலை செய்ய முடியாமல் தடுமாறியது. அதை ஒரு மாத்திரை போட்டு சமாளித்து பல்லை கடித்து கொண்டு வேலை செய்து கொண்டிருந்தாள் . ரௌண்ட்ஸ் வந்த டீன் சுதர்சன் சௌஜலி சோர்வாக இருப்பதை கண்டு விசாரிக்க சௌஜலி தனக்கு ஜூரம் என்று கூறாமல் "ஜஸ்ட் தலைவலிதான் டாக்டர், ஒரு மாத்திரை போட்டு இருக்கேன். இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் நார்மலாகிவிடும் " என்று சமாளித்தாள் .

ஆனால் அவள் பேச்சுக்கு எதிர்மாறாக பளிங்கு போல அவள் முகம் அவள் உடல் நிலை சரியில்லாததை காட்ட அவரே சௌஜலியை சோதிக்க அவளுக்கு ஜூரம் இருப்பதை கண்டு "என்னம்மா இப்படி உடம்பு கொதிக்குது. ஜஸ்ட் தலைவலி என்கிறாய் . உன் வேலையை அப்புறம் பார்த்துகொள்ளலாம் . நீ முதலில் வீட்டுக்கு போ " என்றதும்,

சௌஜலி தயங்கி, "இல்லை சார் எனக்கு ஒன்றுமில்லை. அப்படியே இருந்தாலும் நான் சமாளித்து கொள்வேன். இன்று நான் லீவ் போட்டால் என் இன்டெர்ன்ஸ் மார்க் குறைந்து விடும். ப்ளீஸ் சார் என்னை புரிந்து கொள்ளுங்கள்" என்று மன்றாடினாள். சௌஜலிவுக்கு இவ்வளவு நாள் ஒழுங்காக படித்துவிட்டு கடைசி கட்டத்தில் இன்று ஒரு நாளால் தன் ரேங்க் குறைந்துவிடுமோ , அதனால் தன் டிஸ்டிக்ஷன் பிளேஸ் தன்னை விட்டு போய்விடுமோ என்ற அச்சத்தில் இருந்தாள்.

சுதர்சனுக்கு அவள் அந்த நிலையிலும் தன் படிப்பை பற்றியே யோசிப்பதை கண்டு அவரால் ஆச்சரியப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை. சௌஜலி இங்கு வந்து சேர்ந்த நாளிலிருந்து அவள் ஒரு நாள் கூட வேலை செய்யாமலோ அல்லது தன்னிடம் விடப்பட்ட வேலையை சரியாக செய்யாமல் இருந்ததோ இல்லை என்பதால் அவள் மேல் ஒரு மதிப்பு. அது மட்டுமில்லை படிப்பில் அவள் ஓர் டிஸ்டிக்ஷன் ஸ்டுடென்ட் என்பதும் அந்த மதிப்புக்கு சிகரம் வைத்தது போல் இருந்தது .

அவளிடம் மெதுவாக "மிஸ் சௌஜன்யா , இன்று ஒரு நாள் நீங்கள் ஓய்வு எடுப்பதால் உங்கள் மார்க் ஒன்றும் குறைந்து போவதில்லை. அது மட்டுமில்லை நீங்கள் அதிகமாகவே உங்க டீட்டியை செய்து இருக்கிறீர்கள். சோ அந்த மார்க் உங்களுக்கு ஈக்குவல் ஆகிவிடும். உன் படிப்பு ரொம்ப முக்கியம் தான். ஆனால் அதை விட உன் உடல்நிலையை கவனிப்பதும் ரொம்ப முக்கியம். சுவர் இருந்தால் தானே சித்திரம் வரைய முடியும். மம்ம் .. அதனால் முதலில் நீங்க வீட்டுக்கு கிளம்புங்க" என்று அதிகாரம் கலந்த அக்கறையோடு அவள் பேச இடம் கொடுக்காமல் அந்த பேச்சுக்கு முத்தாய்ப்பு வைத்துவிட்டு ,

ஹெட் நர்சை கூப்பிட்டு "இவங்களை டீட்டியில் இருந்து ரீலீவ் செய்யுங்க. இவங்க இடத்திற்கு வேறு ஆளை போடுங்க « என்று மள மளவென்று உத்தரவுகளை பிறப்பித்துவிட்டு ,

"சௌஜன்யா நீங்க எதில் வந்தீங்க" என்று கேட்டார். அவள் தான் கைநெடிக் ஹோண்டா வைத்திருப்பதை சொன்னதும் கொஞ்சம் யோசித்துவிட்டு ,

"இப்போதிருக்கிற நிலைமையில் இதில் நீங்க வந்ததே தவறு. வழியில் ஏதாவது ஆகியிருந்தால் உங்க பெற்றோருக்கு யார் பதில் சொல்வா, என்று அக்கறையுடன் கூறிவிட்டு ஆதர்ஷுக்கு போன் செய்தார்.

சுதர்சன் அவனுக்கு போன் செய்ததும் சௌஜலி பதறி போய், "ப்ளீஸ் சார் நான் இதிலேயே போய்விடுகிறேன். அவரை ஏன் தொல்லை செய்யறீங்க " என்று சற்று அலுப்பாக சொல்ல, ஆனால் அவர் காது என்ற ஒரு உறுப்பே இல்லாத மாதிரி அவள் சொன்னதை கேட்காமல் அவனுக்கு போன் செய்து வரவழைத்தார் .

ஏற்கனவே இருந்த சோர்வில் சுதர்சன் வேறு தன் பேச்சை கேட்காமல் ஆதர்ஷுக்கு போன் செய்யவும் ஏற்கனவே அவன் தன் அனுமதி இல்லாமல் ரூமிற்கு எப்படி வந்தான் என்ற குழப்பத்தில் இருந்தவளுக்கு அது மேலும் எரிச்சலை தூண்ட தலையை பிடித்துக்கொண்டு அப்படியே அமர்ந்துவிட்டாள்.

சௌஜலி சென்றதும் சுவாதிக்கு ஆதர்ஷும் தூங்கி கொண்டிருக்க போரடித்து போனவள் அவனின் அறைக்கு வந்து அவன் மேல் ஏறி படுத்து கொண்டாள் . நன்றாக தூங்கி கொண்டிருந்தவன் சுவாதியின் அசைவால் தூக்கம் கலைந்து எழ அவன் கண் விழித்ததும் "டாடிஈஈஈஈ..... " என்று அவன் கழுத்தை கட்டி கொண்டாள் .

அவளை அணைத்தபடியே படுக்கையிலிருந்து எழுந்து அவளை முத்தமிட்டுவிட்டு, "என்டா செல்லம் உன் ஆன்ட்டி எழுந்து விட்டார்களா? அவங்களுக்கு இப்போ உடம்பு எப்படி இருக்கு ? என்று கேட்டான்.

சுவாதிக்கு அவன் கேட்டது பாதி புரியாமல் முழித்துவிட்டு "டாடி ஆன்ட்டி ஹாஸ்பிடலுக்கு போயாச்சு , என்று பாதி பேச்சும் பாதி சைகையுமாய் சொல்ல ஆதர்ஷுக்கு சுள்ளேன்று கோபம் தலைக்கு ஏறியது . அந்த கோபத்தோடு சுவாதியை தூக்கிக்கொண்டு வெளியே வந்தான். எதிரே கமலா அம்மா வர அவரிடம் ,

"அம்மா நான் உங்களிடம் காலையில் அவ்வளோ தூரம் சொல்லிவிட்டு போனேன். நீங்க என்னடாவென்றால் அவங்க ஹாஸ்பிடலுக்கு போக விட்டு இருக்கீங்க. சரி அவங்க உடம்பு பரவாயில்லையா? என்று சற்று கோபத்துடன் விசாரித்தான்.

"நான் எவ்வளோ சொன்னேன் தம்பி ஆனால் அந்த பொண்ணு கேட்கவே இல்லை. நான் நல்லா தான் இருக்கேன் மா என்று என்னை சமாதனம் செய்துவிட்டு போய்விட்டாள் . அதற்கு மேலும் நான் என்னப்பா செய்யமுடியும் " என்று பரிதாபமாக கேட்க, ஆதர்ஷுக்கும் இவரிடம் கோபப்பட்டு என்ன ஆகபோகுது என்று சலிப்பு வர ,

"சரி சுவாதி சாப்பிட்டாளா? என்று கேட்டு அவள் சாப்பிடவில்லை என்றதும் சாப்பாடு ஊட்ட சொல்லி அவருடன் அவளை அனுப்பிவிட்டு நைட் எல்லாம் இப்படி குளிரில் கஷ்டப்பட்டவள் இப்போ மறுபடியும் மழையில் கிளம்பி போய் இருக்கிறாள் , நான் வைத்த குறிப்பை பார்க்கவில்லையா? அல்லது பார்த்துவிட்டு தான் சென்றாளா? இப்போ எப்படி இருக்கிறாளோ பேசாமல் ஒரு நடை ஹாஸ்பிடல் போய் பார்த்துவிட்டு வரலாமா ...? " என்று யோசித்து கொண்டு ஆத்திரத்துடன் புலியை போல குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடந்து கொண்டிருந்தான்.

செல்போன் சிணுங்க போனை எடுத்தவன் சுதர்சன் அங்கிள் என்றதும் அவனுக்கு பாதி விஷயம் விளங்க அவர் விஷயத்தை சொல்லி அவனை வர சொல்லவும் மனதில் மூண்ட கோபத்தோடு கமலா அம்மாவிடம் சுவாதியை கவனித்து கொள்ள சொல்லிவிட்டு வேகமாக கிளம்பினான்.

கொஞ்ச நேரத்திலே ஹாஸ்பிடலை அடைந்தவனை சுதர்சன் எதிர் கொண்டு வரவேற்று சௌஜலி இருக்குமிடத்திற்கு அழைத்து சென்றார். சௌஜலிவுக்கு அவனை கண்டதும் அவன் மீது கோபம் வர அதை காட்டிகொள்ளாமல் எதுவும் பேசாமல் இறுக்கமான முகத்தோடு அமைதியாக இருந்தான் . சுதர்சனிடம் சொல்லிவிட்டு அவளை அழைத்து கொண்டு வெளியே வந்து காரில் ஏறியதும் காரை எடுத்தான்.

சௌஜலி எதுவும் பேசாமல் மனதிற்குள் ஏற்பட்ட குழப்பத்துடன் முகத்தை வெளிப்பக்கம் திருப்பி வேடிக்கை பார்த்துகொண்டு வர கொஞ்ச நேரம் பொறுத்து பார்த்த ஆதர்ஷ் அதற்கு மேல் தாங்காமல் "உங்களுக்கு தான் உடம்பு சரியில்லையே . அப்புறம் ஏன் கமலா அம்மா சொல்லியும் , நான் வைத்த குறிப்பையும் மீறி வந்தீங்க " என்றான் அக்கறையாக .

அவன் கேட்டதும் சடாரென்று திரும்பியவன் "நேற்று எப்போ என் ரூமிற்கு வந்தீங்க" என்றாள் கேள்வியாக . அவளின் கேள்விக்கு

"ஏன் நேற்று நைட் உங்களுக்கு குளிரில் உடம்பு தூக்கி தூக்கி போட்டது. கமலா அம்மாவும் தூங்கிட்டாங்க . அதான் நான் வந்து உங்களுக்கு மருந்து கொடுத்தேன் " என்று விகல்பமில்லாமல் சொன்னதும் சௌஜலிவுக்கு அதுவரை மங்கலாக இருந்த விஷயம் பளிச்சென்று புரிய

"அப்போ நைட் நாம் குளிரில் நடுங்கிய போது கம்பனி போர்த்தியது, மாத்திரை கொடுத்தது, நம்மை அணைத்தது எல்லாம் இவனா? இதெல்லாம் நம் கனவில் அம்மா தானே அணைத்தது போல இருந்தது . அப்போ நிஜத்தில் இவனா நம்மை அணைத்தான். இவனக்கு யார் அந்த தைரியத்தை கொடுத்தது . எப்படி இரவில் ஒரு பெண் தனியாக இருக்கிற அறைக்கு உள்ளே அனுமதி இல்லாமல் வரலாம் " என்று நினைக்க நினைக்க ஆத்திரம் பொங்க அவன் கேள்விக்கு பதில் சொல்லாமல் முகத்தை திருப்பி கொண்டான் . ஆனால் அவன் மனதில் மட்டும் கோபம் தீயாய் கனன்றது.

சௌஜலி பதில் சொல்லாமல் அமைதியாகிவிட ஆதர்ஷ் தோளை குலுக்கி கொண்டு அதற்கு மேல் அவளிடம் எதுவும் கேட்டு தொந்தரவு செய்யாமல் அமைதியாக வண்டியை ஓட்டுவதில் முனைந்தான்.

சௌஜலிவுக்கு ஏற்கனவே இருந்த சோர்வும் , நேற்று இரவு அவன் அணைப்பில் அடங்கியதையும் அதனால் வந்த தன் மேலே வந்த கோபமும், அனுமதி இல்லாமல் அவன் தொட்டத்தையும் நினைக்க எல்லாம் சேர்ந்து சௌஜலிவுக்கு உலகமே தட்டாமாலை சுற்ற வண்டியிலிருந்து இறங்க கீழே காலை வைத்தவன் கால் கீழே பாவாமல் அந்தரத்தில் மிதப்பது போல உணர்ந்த அடுத்த வினாடி தன்னை சமாளித்துக்கொண்டு தடுமாறியபடி உள்ளே சென்றவன் தன் அறைக்கு சென்று கதவை சாத்திகொண்டு அப்படியே கட்டிலில் விழுந்து ஆத்திரம் தாங்காமல் அழ ஆரம்பித்தான்.

சௌஜன்யா வேகமாக உள்ளே வந்து கதவை தாளிடவும் கமலா அம்மாவுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை . அவளை தொடர்ந்து வந்த ஆதர்ஷை நோக்கி "என்ன தம்பி ஏன் சௌஜலி கோபத்தோடு போய் கதவை சாத்திக்கிட்டா? என்னாச்சு..... நீங்க ஏதாவது கோபமா பேசிடங்களா ? என்று குறுக்கு விசாரணை செய்தார்.

அவரின் கேள்விக்கு தோளை குலுக்கி "நான் ஒன்றுமே சொல்லவில்லை . ஏன் உடம்பு சரியில்லாத போது எதற்கு ஹாஸ்பிடலுக்கு போனீங்க என்று கேட்டேன். அது மட்டுமில்லை நேற்று அவங்களுக்கு மாத்திரையும் பாலும் கொடுத்ததா சொன்னேன் . அதற்கு அவங்க பதிலே சொல்லாமல் இறங்கி போய்டாங்க. ஏம்மா நான் என்ன சொல்லிட்டேன் என்று இப்படி பதிலே சொல்லாமல் போனாங்க என்று புரியவில்லை " என்று நிஜமாகவே புரியாமல் தான் கேட்டான்.

அதை கேட்டதும் கமலா அம்மாவிற்கு லேசாக விஷயம் புரிய, "ஏன் தம்பி நான் சொல்றேன் என்று தப்பா நினைக்காதீங்க . பொதுவா எந்த ஒரு நல்ல பெண்ணும் தன் அறைக்கு ஒரு ஆண்பிள்ளை இரவில் வருவதை விரும்ப மாட்டார்கள். விரும்ப மாட்டார்கள் என்பதை விட அனுமதிக்க மாட்டார்கள் . அப்படி சென்றதாக இந்த ஊருக்கு தெரிந்தால் அந்த பெண்ணை இந்த ஊர் கேவலமாக பேசும் " என்று சொல்ல ஆதர்ஷ் குறுக்கிட்டு ,

"அம்மா நீங்களும் என்னை தவறா நினைக்கறீங்களே , அவங்க ஜூரத்தில் கஷ்டப்படுவதை பார்த்து தான் உள்ளே சென்றேனே தவிர வேறு எந்த கெட்ட எண்ணமும் இல்லைமா? என்னை பற்றி உங்களுக்கு தெரியாதா? நான் ஒரு மனிதாபிமான அடிப்படையில் தான் செய்தேன். இதை சரியா யோசித்தால் என் மீது எந்த தவறும் இல்லை என்று உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியும் " என்று சௌஜலி தன்னை கேவலமாக நினைத்துவிட்டானோ என்ற வேதனையில் அவருக்கு விளக்கினான்.

கமலா அம்மாவுக்கும் அவனின் வாதம் புரிந்தாலும் "தம்பி எனக்கு உங்களை பற்றி நல்லா தெரியும். ஆனால் பொதுவா பார்த்தால் இது தப்பு என்று தன் சொல்வேன். சேலை முள் மீது பட்டாலும், முள் சேலை மீது பட்டாலும் கிழிவது என்னமோ சேலை தான். அந்த முள்ளுக்கு எந்த பாதிப்பும் இல்லை. இது உங்களுக்கு புரியும் என்று நினைக்கிறேன் " என்று சொல்லிவிட்டு அங்கிருந்து செல்ல ஆதர்ஷுக்கு

கடவுளே நான் உதவிசெய்கிறேன் என்று ஒரு பெண்ணை கூனி குறுக வைச்சிட்டேனே, ரூமிற்கு போனதற்கே இப்படி கோபப்படுகிறாள் என்றால் அவளை அணைத்தேன் என்று தெரிந்தால் இந்த வீட்டை விட்டு போய்விடுவாளா? என்று நினைத்தவுடன் அவனுக்கு இதயம் தூக்கிவாரிபோட்டது .

சௌஜலிவிடம் தான் செய்த செயலுக்கு மன்னிப்பு கேட்கவேண்டும் என்று அவள் ரும் கதவை தட்ட , தட்ட அவள் திறக்காமல் அழுது கொண்டிருந்தாள். தட்டி தட்டி சோர்ந்து போன ஆதர்ஷுக்கு அடுத்து என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் பரிதாபமாக தவிக்க கமலா அம்மாவிற்கு அவனின் நிலையை கண்டு மிகவும் பாவமாக இருந்தது. அவர் சமையலறையிலிருந்து சேலை முந்தானையில் கையை துடைத்து கொண்டே வந்தவர், ஆதர்ஷிடம்,

"தம்பி இப்போ சௌஜலி ரொம்ப கோபமா இருப்பாங்க. இப்போதைய நிலமைக்கு நீங்க அவ முகத்தை பார்க்காமல் இருந்தால் தான் நல்லது" என்று எடுத்து சொல்ல, "இல்லைமா நான் அவங்களிடம் மன்னிப்பு கேட்கணும். அவங்களும் கூனி குறுகி , என்னையும் அவங்க தப்பா நினைச்சிகிட்டு இது நல்லா இருக்காதுமா. நானே அவங்களிடம் மன்னிப்பு கேட்டுடறேன் " என்று முகம் கசங்க ஆதர்ஷ் சொல்வதை கேட்டு கமலா அம்மாவிற்கு மனது வலித்தது.

"ம்ஹீம் எவ்வளோ நல்லா பையன் , உதவி செய்ய போய் அது தப்பா போய் இப்போ இரண்டு பேரும் வருத்த படற மாதிரி ஆகிவிட்டதே " என்று பெருமூச்சு எழு, அவனிடம்,

"நான் சொல்றதை கேளுங்க. நீங்க மன்னிப்பு அப்புறம் கேட்கலாம். நான்முதலில் சௌஜலிவிடம் பேசறேன். அப்புறம் நீங்க மன்னிப்பு கேளுங்க. இப்போ நீங்க இங்கே இருந்தாவது கதவு திறக்க

மாட்டாள் . நீங்க முதலில் உங்க அறைக்கு போங்க. பாருங்க சுவாதி குட்டி என்னமோ ஏதோ என்று பயந்து போய் பார்க்கிறா” என்று கூறியதும் தான் ஆதர்ஷ் சுவாதியை கவனித்தான்.

“ஆன்ட்டி ஏன் உள்ளே இருக்காங்க, அப்பா கண்களில் ஏன் கண்ணீர் என்று தெரியாமல் அந்த பிஞ்சு முகம் கமலா அம்மாவையும், ஆதர்ஷியும் மாறி மாறி பார்த்து விழித்து கொண்டிருக்க ஆதர்ஷ் குனிந்து சுவாதியை தூக்கிக்கொண்டு , “சரிமா நான் இங்கிருந்து போறேன். இனிமே அவங்க கண்ணிலே பட மாட்டேன். நான் மன்னிப்பு கேட்டதா சொல்லிடுங்க ...” என்று குரல் கர கரக்க சொல்லிவிட்டு ஒரு வேக நடையோடு தன் அறைக்கு சென்றான்.

அவன் சென்றதும் கமலா அம்மா கதவை திறக்க சொல்லி சொன்னதும் சிறிது நேரம் கழித்து கதவை திறந்த சௌஜலிவுக்கு அழுதழுது முகம் வீங்கி போய் இருக்க ஒரே நாளில் முகம் எல்லாம் ஓ ” வென்று இருந்தது. அதை பார்த்தவருக்கு மனது தாங்காமல் “எதுக்குமா இப்படி உடம்பு சரியில்லாத நேரத்தில் அழுது மேலும் உடம்பை கெடுத்துகிறே , இப்போ என்ன நடந்துடுச்சு மம்ம்ம் ” என்று அவன் பக்கத்தில் அமர்ந்து கலைந்த அவன் முடியை ஒதுக்கிவிட்டு கொண்டே பரிவாக கேட்க , சௌஜலி தாங்க முடியாமல் அவர் மடியில் படுத்து குலுங்கி குலுங்கி அழ அவருக்கு அவளை தேற்றுவது பேரும் பாடாக இருந்தது.

அவன் அதிகம் அழுதால் உடம்பு மிகவும் கெட்டுவிடும் என்று நினைத்தவர் இனி அவளை அழ விட கூடாது என்று முடிவெடுத்து அவளை வலுக்கட்டாயமாக எழுப்பி,

“ஆதர்ஷ் தம்பி எல்லாம் என்னிடம் சொல்லிச்சு. அந்த தம்பி என்ன செய்துச்சு என்று இப்போ நீ அழுகிறாய். இரவில் உன் ரூமிற்கு வந்தது நீ தவறு என்கிறாய். சரி. ஆனால் எதுக்கு வந்தார் என்று முதலில் யோசிக்கணும் சௌஜலிமா. உனக்கு உடம்பு சரியில்லை என்று தானே மருந்து கொடுக்கக் வந்தார் . இதில் என்ன தவறு இருக்கு ?

நீ ஒரு எதிர்கால டாக்டர் , ஏன் நீங்க ஒரு பேஷண்ட் ஆண்பிள்ளையா இருந்தால் அவருக்கு மருந்து மாத்திரை கொடுக்க இரவில் போக மாட்டீர்களா ? இல்லை அவன் ஆண்பிள்ளை அதனால் அவன் ரூமிற்கு நான் போக மாட்டேன் என்று டீர்மென்ட் கொடுக்காமல் இருப்பீர்களா? என்று அதிரடியாக அவளையே கேள்வி கேட்க சௌஜலிவுக்கு அவர் கேட்ட கேள்வியில் அதிர்ந்து அழுகை நிற்க , பின் அதில் இருந்த உண்மை புரிந்தாலும் அவன் அனைத்தது தப்பு தானே என்று தோன்ற மீண்டும் முகம் அழுகையில் கசங்க ,

“அம்மா அவர் என்னை தொட்டது தப்பு தானே மா? என்று முழுவதும் சொல்லாமல் மொட்டையாக இதைமட்டும் சொல்ல, அவர் அவளை கையமர்த்தி,

“சௌஜலி மறுபடியும் அதையே தான் சொல்கிறேன் , நீ நன்றாக இருக்கும் போது உன் அனுமதி இல்லாமல் தொட்டால் தான் தவறு . ஆனால் உடம்பு சரியில்லாமல் இருக்கும் போது உதவி செய்யும் போது மேலே கை பட தான் செய்யும். அது எப்படி தவறாகும் .

உங்க மருத்துவ நியதி படி பேச்சு மூச்சில்லாமல் இருக்கிற ஒரு நோயாளியை அது ஆணாக இருந்தாலும் சரி பெண்ணாக இருந்தாலும் சரி அவங்க வாயோடு வாய் வைச்சு உங்க மூச்சை கொடுத்து உயிரை காப்பாற்ற சொல்லுவாங்க இல்லையா? அப்போ அந்த மாதிரி சமயத்தில் நீ இந்த மாதிரி எல்லாம் யோசித்தால் ஓர் உயிர் போய்விடாதா, அது மாதிரி தான் இதுவும் என்று நினைத்து கொள். உனக்கு தவறாகவே தோன்றாது. எதையும் நாம் எடுத்து கொள்ளும் விதத்தில் தான் இருக்கிறது .

நீ தவறு என்று நினைத்தால் இந்த மாதிரி தான் அழுது கொண்டே இருக்கணும்? ஆபத்தில் செய்த உதவி என்று நினைத்தால் தவறாகவே தோன்றாது. நன்றி செய்தவருக்கு நன்றி சொல்ல தான் தோன்றும் . நீ படிச்ச பொண்ணு உனக்கு படிக்காத நான் இதற்கு மேல் என்ன சொல்வது ” என்று பேச்சை முடித்தார் .

சௌஜலிவுக்கு அவர் பேச பேச அவர் சொல்வது ஒரு வகையில் சரியோ. நாம் தான் ஆதர்ஷ் செய்த உதவியை விகல்பமாக எடுத்து கொண்டோமோ என்று தோன்ற ஆரம்பிக்க கொஞ்ச கொஞ்சமாக அவன் அழுகை குறைந்து கண்களை துடைத்து கொள்ள, கமலா அம்மாவிற்கு மனதிற்குள் நிம்மதி ஏற்பட்டது. அப்படியே ஆதர்ஷ் மன்னிப்பு கேட்ட விஷயத்தை அவளிடம் போட்டுவிட சௌஜலி வேதனையோடு அவர் முகத்தை பார்த்தாள்.

அவளின் வேதனையான பார்வைக்கு அர்த்தம் புரியாமல் கமலா அம்மா “உன் மனசில் நீ என்ன நினைக்கிறே என்று தெரியலை மா நீங்கள் எல்லாம் படிச்சவங்க உங்க மனசை படிக்கிற அளவிற்கு புத்தி இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அனுபவம் என்று ஒன்று இருக்கு. அது என்னிடம் நிறையவே இருக்கு. நான் இப்போ ஆதர்ஷ் தம்பி மன்னிப்பு கேட்ட விஷயத்தை சொன்னதற்கு காரணம் உன்னை நான் சமாதனப்படுத்தவோ அல்லது அந்த தம்பியை நியாயப்படுத்தவோ இல்லை. நேற்று இரவு முழுவதும் தூங்காமல் அந்த தம்பி உன்னை கவனித்து கொண்டது.

நான் எழுந்து வந்த பிறகு தான் என்னிடம் சொல்லிவிட்டு தூங்க சென்றது. நீ நினைக்கிற மாதிரி அந்த தம்பி மோசமான நபர் இல்லை என்று உனக்கு தெரியவைக்க மட்டும் தான் ” என்றதும் சௌஜி அவர் கையை பிடித்துக்கொண்டு,

“நீங்க சொல்றது சரி தான் மா.. நான் கூட அவர் என் ரூமிற்கு அனுமதி இல்லாமல் வந்தபோது எனக்கு கோபம் வந்தது உண்மை தான். ஆனால் நீங்க சொல்லியதை கேட்ட பிறகு அவர் பக்கம் தவறு இல்லை என்று புரிகிறது. டாக்டருக்கு படிக்கிற எனக்கு நோயாளி ஆணா அல்லது பெண்ணா என்று பார்க்காமல் நோயை எப்படி குணப்படுத்துவது என்று மட்டும்தான் பார்க்கணும்.

ஆனால் என்ன செய்வது? என்னதான் படித்தாலும் அடிப்படையில் நான் ஒரு பெண் அதுவும் வீட்டை விட்டு வந்து யாரோ ஒருவர் வீட்டில் தங்கி இருக்கிறேன் என்றபோது என் எல்லை கோடு மிகவும் சிறியதாக தான் இருக்கிறது . அதை தாண்டி என்னால் யாரை பற்றியும் , விசாலாமாகவும் யோசிக்க முடியவில்லை ” என்று வருத்தப்பட்டு கூறியதும்,

“நீ சொல்றது எந்த விதத்திலும் தவறு இல்லையே. பெண்களுக்கு எப்போதும் ஜாக்கிரதை உணர்வு அதிகமாக இருக்கணும் தான். நான் இல்லை என்று சொல்ல மாட்டேன். நான் இங்கு வந்ததில் இருந்து உன்னை பார்த்து கொண்டு தான் இருக்கிறேன். நீயும் ஆதர்ஷ் தம்பியும் ஒரு நாள் கூட எல்லை மீறி பேசிக்கொண்டதே இல்லை என்னும் போது இப்படி ஒரு சம்பவத்தை எப்படி என்னால் தவறாக எடுத்து கொள்ள முடியும்.

சரி நடந்ததை எல்லாம் மறந்து விடு. ரொம்ப சோர்வா இருக்கிறாய் . வந்து ஒரு வாய் சாப்பிடு முகத்தை கழுவிக்கிட்டு வா. நான் போய் சாப்பாடு எடுத்து வைக்கிறேன் ” என்று அவள் அறை கதவை லேசாக சாத்திவிட்டு ஆதர்ஷ் அறைக்கு சென்றார்.

சுவாதியோடு அவன் பேசிக்கொண்டிருந்தாலும் அவன் மனம் முழுவதும் “நாம் செய்தது தவறோ. பேசாமல் கமலா அம்மாவையே எழுப்பி இருக்கலாம். இப்போ இந்த பிரச்சனையே எழுந்திருக்காது. பெண்களை பார்த்தால் ஒதுங்கி போகிற நான் ஏன் சௌஜி கஷ்டப்பட்டதும் ஏன் என்னால் தாங்க முடியவில்லை .

இவளிடம் மட்டும் நெருங்கணும் என்று கொஞ்ச நாளாக நினைக்கிறேன். மற்றவர்களிடம் பேசுவதை விட ஏற்கனவே சில பெண்களிடம் சூடு பட்டதால் இவளிடம் எப்போதும் கடுகடுவென்று தானே இருந்தேன். அப்படி இருந்தும் எது என்னை அவளிடம் ஈர்த்தது?

அவளின் அழகா? அமைதியான குணமா? சுவாதியிடம் காட்டுகிற உண்மையான பாசமா? இல்லை ஆண்களை கண்டால் ஒதுங்கி போகிற குணமா? ” என்று யோசிக்க யோசிக்க எதுவும் புலப்படாமல் போக கண்கள் தாமாக சுவாதியின் மேல் பாய்ந்தது.

அவள் சந்தோஷமாக ஒரு பேப்பரில் கலர் பென்சிலை வைத்து படம் வரைகிறேன் என்று கிறுக்கி கொண்டிருக்க அதை கொஞ்ச நேரம் ரசித்தவனுக்கு அவள் இப்படி அழகாக பேப்பரில் பென்சிலை பிடித்து எழுதுவதற்கும் காரணம் சௌஜி தான் என்ற எண்ணம் எழுந்தபோது தான் அவள் மேல் ஈர்க்கப்பட்டதற்கு இதுவும் ஒரு காரணமோ என்று தோன்ற அவன் இதழில் மெல்லிய புன்னகை ஒன்று மலர, அவன் மனது எப்படி சுற்றி வளைத்து யோசித்தாலும் அது சௌஜி என்ற புள்ளியில் முடிவதை நினைத்து , விவேக் பாணியில் “எப்படி இருந்த நான் இப்படி மாறிவிட்டேன் ” என்று நினைத்ததும் அவன் முகம் மென்மையாக மாற வரைந்து கொண்டிருந்த சுவாதி ,

“அப்பா தன்னை பார்த்து தான் சிரிக்கிறார் என்று நினைத்து பேப்பரை போட்டு விட்டு அவன் மேல் பாய்ந்து அவனை கட்டிக்கொள்ள ஆதர்ஷும் சுவாதியை அணைத்து முத்தமிட்டான். அந்த நேரம்

கமலா அம்மா கதவை தட்டிவிட்டு உள்ளே வந்து அவனை சாப்பிட அழைக்க அவரிடம் சௌஜன்யா எப்படி இருக்கிறாள் என்று கேட்டுவிட்டு , அவள் சாப்பிட்டாளா என்று விசாரித்தாள் .

அவளும் சாப்பிட வருகிறாள் என்று சொன்னதும் உடனே “இல்லைமா நான் அப்புறம் சாப்பிடுகிறேன். முதலில் அவங்க சாப்பிட்டும் . என்னை பார்த்தால் அப்புறம் சாப்பிடாம போய்டுவாங்க. ஏற்கனவே உடம்பு சரியில்லாமல் இருக்காங்க. எனக்கு ஒரு பிரச்சனையும் இல்லை . நீங்க போய் முதலில் அவங்களை கவனிங்க ” என்று மறுத்துவிட்டு சுவாதிக்கு உதவி செய்ய ,

அதற்கு மேல் அவனை சம்மதிக்க வைக்கக் முடியாது என்று உணர்ந்தவர் மம் இரண்டு பேரும் இரண்டு துருவங்களாக இருக்கிறார்களே , இது எப்போது சரியாகுமோ ...” என்ற ஒரு பெருமூச்சுடன் வெளியே சென்றார்.

முகத்தை கழுவிக்கொண்டு ட்றேசை மாற்றி கொண்டு டைனிங் ஹாலுக்கு வந்தவள் கமலா அம்மா தனக்கு மட்டும் சாப்பாடு எடுத்து வைப்பதை பார்த்து ஆதர்ஷ் வரவில்லையா என்று கேட்க , அவர் அவன் வர மறுத்த காரணத்தை சொல்லிவிட்டு, “நீ சாப்பிடுமா, தம்பி அப்புறமா சாப்பிடுவார் ” என்று பரிமாறினார்.

ஆனால் சௌஜலிவுக்கு தான் தன்னால் தானே அவன் சாப்பிட வரவில்லை என்று குற்ற உணர்வு அவன் நெஞ்சில் நெருஞ்சி முள்ளாய் குத்த , ஒரு முடிவுடன் எழுந்து “அம்மா அவருக்கும் சாப்பாடு எடுத்து வையுங்க இதோ வரேன் என்று ஆதர்ஷ் அறையை நோக்கி சென்றான். அவன் அறை கதவை தட்ட ஆதர்ஷ் கமலா அம்மா என்று நினைத்து ,

“நான் சொன்னேனே , சௌஜன்யாவை கவனிங்க என்று .. அப்புறம் ஏன் திரும்ப திரும்ப வந்து தொல்லை செய்யறீங்க ” என்று கொஞ்சம் அலுப்பான குரல் கேட்டு கதவை திறக்க , சுவாதியை மேலே படுக்கை வைத்துக்கொண்டு அவளுக்கு கதை சொல்லி கொண்டிருந்த ஆதர்ஷ் அங்கே சௌஜலிவை பார்த்ததும் , சுவாதியை பிடித்தபடி சடாரென்று கட்டிலில் இருந்து எழுந்தான் . இது வரை அவன் அந்த அறை பக்கமே வந்ததில்லை எனபதால் அவனுக்கு ஒரு நிமிடம் என்ன சொல்வது என்ன செய்வது என்று தடுமாற அடுத்த கணமே தன்னை சரி செய்துகொண்டு,

“உள்ளே வாங்க ... ஏன் வெளியே நிற்கறீங்க ...” என்று இதற்கும் ஏதாவது தவறாக அர்த்தம் கொள்வாளோ என்று தயங்கி தயங்கி வரவேற்றான் . சுவாதி சௌஜலிவை பார்த்ததும் அவன் பிடியிலிருந்து நழுவி அவரிடம் ஓடி வர சௌஜலி உள்ளே வராமல் அவனை தூக்கி கொண்டு, ஆதர்ஷை நேர்பார்வை பார்த்து ” இப்போது சாப்பிட மாட்டேன் என்று சொன்னீர்களாம் ஏன் ? என்றாள் கேள்வியாக .

அவன் கேள்விக்கு பதில் சொல்லாமல் ஜன்னல் பக்கம் சென்றவன் கொஞ்ச நேரம் இலக்கிலாமல் பார்க்க சௌகுவே தொடர்ந்து

“ஐ அம் சாரி நான் உங்களை தப்பா நினைத்து ஆத்திரப்பட்டுவிட்டேன் . அதற்காக என் கண்ணிலே படாமல் நீங்க எதுக்கு ஒதுங்கி போகணும். உங்களுக்கு நான் இருப்பது இடைஞ்சலா இருந்தால் சொல்லுங்க நான் இப்பவே அருணாசலம் அங்கிள் சேவை மையத்திற்கு போய்விடுகிறேன் . இது உங்கள் வீடு எனக்காக உங்கள் சுதந்திரத்தை நீங்கள் இழக்க வேண்டாம் ” என்று தீர்மானமான குரலில் சொன்னதும் ஆதர்ஷ் அவன் இங்கிருந்து போய்விடுகிறேன்...” என்றது அவனுக்கு ஷாக் அடித்த மாதிரி இருந்தது.

சந்தோஷமாக இரண்டு வார்த்தை பேசவில்லை என்றாலும் பரவயில்லை தினமும் உன்னை பார்த்து கொண்டிருந்தாலே போதும் யானை பசிக்கு அரை ரொட்டி கிடைத்த மாதிரி. அதையும் என்னால் இழக்க முடியாது ” என்ற மனதிற்குள்ளே பேசியவன் ஒரு முடிவுக்கு வந்து சற்றென்று அவன் பக்கம் திரும்பி முகத்தில் எந்த உணர்ச்சியையும் காட்டாமல் , “வாங்க போகலாம் ...” என்று சொன்னதும் சௌஜலி முகம் மலர சின்ன குரலில் “தேங்க்ஸ்” என்றாள்.

அதை சிறிய புன்னகையுடன் ஏற்றுக்கொண்டு அவன் பின்னால் செல்ல கமலா அம்மாவுக்கு அப்பாடா இப்போதாவது இரண்டு பேரும் ராசியானார்களே என்று பெரும் நிம்மதி வந்து குழந்தது .

இருவருக்கும் சாப்பாடு எடுத்து வைக்க கமலா அம்மா சிக்கன் சூப் , மிளகு ரசமும், அப்பளம் என்று இருவருக்கும் பரிமாறுவதை கண்டதும், சௌஜலி அவரிடம் “என்னம்மா எனக்கு தான் உடம்பு சரியில்லை, இந்த சாப்பாடு எனக்கு ஓகே . ஏன் அவருக்கும் இதையே வைக்கறீங்க , வேறு எதுவும் சமைக்கவில்லையா? என்று கேட்டாள் .

அதற்கு ஆதர்ஷ். "நான் தான் அப்படி சமைக்க சொன்னேன். ஒருத்தர் உடம்பு சரியில்லாமல் பத்திய சாப்பாடு சாப்பிடும் போது அதே வீட்டில் இன்னொருத்தர் நல்ல சாப்பாடு சாப்பிடுவது அநாகரிகம் " என்று விளக்க சௌஜலிவுக்கு அதற்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியாமல் அவனையே பார்த்து கொண்டிருந்தான். ஆதர்ஷே தொடர்ந்து ,

"ஏன் இந்த சாப்பாடு உடம்புக்கு நல்லது தானே . இதில் என்ன குறை இருக்கிறது . எனக்கு இதுவே போதும் " என்று கூறிவிட்டு சாப்பிட சௌஜலி சாப்பிடாமல்

"அம்மாவும் இப்படி தான் தன் கணவருக்கோ பிள்ளைகளுக்கோ உடம்பு சரியில்லாமல் போனால் அவரும் சரியாக சாப்பிடாமல் அரை பட்டினி கிடப்பார் " என்று நினைவுகள் தன் வீட்டை நோக்கி பாய கைகள் சாப்பாட்டை அளைந்து கொண்டிருந்தது. அதை கவனித்த ஆதர்ஷ் கமலா அம்மாவிற்கு ஜாடை காட்ட, அவர் ,

"என்னாச்சு சௌஜலிமா ஏன் இப்படி சாப்பிடாமல் சாப்பாட்டை அளைந்து கொண்டிருக்கிறாய் " என, தன் நினைவிலிருந்து விடுபட்டவள்

"ம்ம் ஒன்றுமில்லைமா, வீட்டு ஞாபகம் வேறு ஒன்றுமில்லை " என்று களைத்து போன குரலில் சொல்லிவிட்டு குனிந்து சாப்பிட ஆரம்பித்தாள். ஆதர்ஷ்,

"உங்களுக்கு உடம்பு சரியில்லை என்று தகவல் கொடுத்தீர்களா? என்று கேட்டதும் சோம்பலாக இல்லை என்று தலையாட்டினாள் "அப்போ நான் தகவல் சொல்ல சொல்லவா அருணாசலம் அங்கிள் மூலம் " என்றதும் பதறி போய்,

"இல்லையெல்லாம் வேண்டாம் எனக்கு உடம்பு சரியில்லை என்று தெரிந்தால் பயந்து போய்விடுவார்கள். இப்போ எதுவும் தெரிய வேண்டாம் . நானே மெதுவா சொல்லிகிறேன் .."என்று சொல்லிவிட்டு கமலா அம்மாவிடம் சுவாதி சாப்பிட்டாளா? என்று விசாரித்தாள்.

அவள் சாப்பிட்டால் என்று சொன்னதும் வேகமாக சாப்பிட்டுவிட்டு கையை கழுவிக்கொண்டு சுவாதியை தூக்கி கொண்டு தன் அறைக்கு போக எத்தனிக்க, ஆதர்ஷ்

"ஒரு நிமிஷம்" என்றான் . அவன் கூப்பிட்டதும் திரும்பியவனிடம், "உங்களுக்கு சோர்வா இருக்கும். நீங்க மாத்திரை சாப்பிட்டு போய் ரெஸ்ட் எடுங்க . சுவாதியை நான் பார்த்துகிறேன் " என்று கனிவாக சொன்னதும் அவனை ஒரு பார்வை பார்க்க அந்த பார்வையில்

"உன்னிடம் இரண்டு வார்த்தை சிரித்து பேசினேன் என்று உன் எல்லை கோட்டை தாண்டி வராதே " என்ற எச்சரிக்கை இருக்க

"பரவாயில்லை. எனக்கு அவள் ஒரு பிரச்சனையே இல்லை. நானே கவனிச்சிக்கிறேன்" என்று விட்டு அவன் பதிலை எதிர்பார்க்காமல் தன் அறைக்கு சென்று விட்டாள். அவள் செல்வதையே கொஞ்ச நேரம் பார்த்தவன் இவள் என் தனக்குள் நத்தையாக சுருண்டு கொள்கிறாள் " என்று யோசித்துக்கொண்ட தன் அறைக்கு வந்தவன் சுவாதி விட்டு சென்ற பேப்பர்வை எல்லாம் ஒழுங்காக அடுக்கி வைத்துவிட்டு அன்றைய வேலையான ஒரு டிரஸ் டிசைன்க்கு ஸ்கெட்ச் போட ஆரம்பித்தான். ஒரு கல்யாண புடவைக்கு டிசைன் போட்டு கொண்டிருந்தவனுக்கு மனத்திரையில் சௌஜலிவின் உருவம் தோன்ற அவளுக்கு பொருத்தமாக கை ஒரு டிசைனை வரைந்தது .

கிரீம் கலர் ஜார்ஜெட்டில் கருப்பு கலர் பட்டு நூலாலும் ஜமிக்கியாலும் உடம்பு முழுவதும் மெல்லிய இலையும் கொடியுமாக வரைந்து கொசுவம் வைக்கிற இடத்தில் திராட்சை கொத்துகள் இருக்கிற மாதிரியும், முந்தானையின் பார்டர் பான்சி பிரில் வைத்த மாதிரி டிசைன் போட்டுவிட்டு அதை அப்படியும் இப்படியும் திருப்பி பார்க்க மனதை கொள்ளை கொண்டது.

இதை சௌஜலி அணிந்தால் எப்படி இருக்கும் என்று நினைத்து பார்த்தவன் அடுத்த நிமிடம், அவனின் மனசாட்சி

"ம்ஹீம் மகனே சொந்த செலவில் சூனியம் வைச்சுக்க ஆசைபடுகிற போலிருக்கு. ஏற்கனவே உன் மேலே கோப்பப்பட்டு இப்போ தான் கொஞ்சம் சமாதனம் ஆகியிருக்கா. இப்போ நீ இந்த மாதிரி எல்லாம் கற்பனை செய்தாய் என்று தெரிந்தது அடுத்தது அவன் இங்கிருந்து பேக் அப் ஆகிவிடுவான் ஜாக்கிரதை அடக்கி வாசி " என்று எச்சரிக்க, தன்னையும் அறியாமல் சிரிப்பு வர புன்னகையுடன் அந்த டிசைன் செய்த பேப்பரை மட்டும் தனியாக எடுத்து வைத்தான்.

சென்னையில் ,
காலேஜுக்கு போய்விட்டு அப்படியே சஹானா வீட்டிற்கு சென்ற சைத்து சகானாவின் ரூமில்
அரட்டை அடித்து கொண்டிருந்தாள் . இருவரும் சினிமாவில் பெண்களை exploit செய்கிற விதத்தை
பற்றி பேசிகொண்டிருக்க இருவருக்குமே ஒத்த கருத்து இருந்ததால் இருவருமே சினிமாவில் மேல்
ஷாவநிசம் அதிகம் என்று சற்று கரசராமக் பேசி கொண்டிருந்தார்கள் . வெளியே போய்விட்டு
சஹானாவை தேடி வந்த விஜேஷ் இருவரும் ஆண்களை தாக்கி பேசுவதை கேட்டு உள்ளே சென்று
ஆண்களுக்கு சப்போர்ட் செய்து பேசியதும் சஹானா ,

“அண்ணா உனக்கு பெண்கள் மேல் ஆத்திரம் அதனால் தான் இப்படி தாக்கி பேசுகிறாய்”
என்றாள்.

“ஏன் அப்படி இல்லையென்றால் மட்டும் அப்படி என்ன பெண்களிடம் விஷேமாக இருக்கிறது.
ஆண்கள் செய்கிற எதையும் பெண்கள் செய்ய முடியாது அல்லவா? அதனால் தான் சினிமாவில்
பெண்களை எதுக்கு தேவை படுமோ அதற்கு மட்டும் யூஸ் செய்கிறார்கள் ” என்று வாதம் செய்தான்.
இவன் ஏன் நடுவில் வந்து இப்படி கடுப்பேற்றுகிறான் என்று அவனை முறைத்து கொண்டிருந்த சைத்து
அதற்கு மேல் தாங்க முடியாமல் அவனிடம் திரும்பி ,

“திருவாளர் விஜேஷ் அவர்களே உங்களை யாரு சம்மன் இல்லாமல் ஆஜராக சொன்னது. அப்படி
ஆஜரானது மட்டுமில்லாமல் என்னமோ உங்கள் இனத்தை கடவுள் அளவிற்கு உயர்த்தி பேசுநீங்க
..என்ன ஆண்கள் இனத்திற்கு நீங்க தான் ஆபத்தானவனோ .” என்று நக்கலாக கேட்டாள். அவளின்
நக்கல் விஷேஜுக்கு லேசாக குடு கிளப்ப ,

“ஒஹ் நீங்க பேசியது பொதுவான விஷயம். அதுவும் எங்களை பற்றி . அதற்கு நீங்கள் கூப்பிட்டால்
தான் வந்து என் கருத்தை சொல்ல வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. நீங்கள் சொன்னாலும்
சொல்லாவிட்டாலும் நாங்கள் அப்படி தானே. எங்களால் தானே ஓர் உயிர் உண்டாகிறது”
என்று அலட்சியமாக அவனை மடக்க, சஹானா ஏதோ பேச வாய் எடுக்க சைத்து அவனை
அடக்கிவிட்டு ,

“ஒஹ் அப்படியா ! ரொம்ப புத்திசாலி தனமா பேசறதா நினைப்பா? உயிரை மட்டும் கொடுத்தால்
போதுமா? அந்த உயிரை சுமக்க ஒரு பெண் தேவையில்லையா? பெண்கள் இல்லாத உலகத்தில்
போய் வாழ வேண்டியது தானே . ஒன்று மட்டும் ஞாபகம் வைச்சிகோங்க . நீங்கள் வேண்டுமென்றால்
உடல் வலிமையில் எங்களை ஜெயிக்கலாம். ஆனால் மன வலிமையில் எங்களோடு உங்களால்
போட்டி போட முடியாது” என்றாள் ஆணித்தரமாக .

“ஏன் எங்களுக்கு மன வலிமை என்று யார் சொன்னது , உங்களை மாதிரி பெண்களை கல்யாணம்
செய்து காலம் முழுக்க உங்களை பொறுத்துகிட்டு வாழுகிறோமே, இதை விட வேறு என்ன
வேண்டும்” என்று வேண்டுமென்றே அவனை வம்புகிழுத்தான்.

பேச்சு வேறு பாதையில் செல்லவும் சஹானவுக்கு விஜேஷ் வேண்டுமென்றே சைத்துவை
வம்பிழுக்கிறான் என்று புரிய, அவன்சைத்துவுக்கு அதை புரிய வைக்க முயற்சி செய்தான் . ஆனால்
அவளுக்கு கோபம் தலைகேற, சஹானா என்ன சொல்ல வருகிறாள் என்று கவனிக்காமல் அவனை
எரித்து விடுவது போல பார்த்து ,

“உங்களை யார் சார் கல்யாணம் செய்து கொள்ள சொன்னது. பெண்கள் இல்லாத தனி உலகத்தில்
வாழ வேண்டியது தானே. கல்யாணம் வரைக்கும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் போய் பெண் பார்க்கிறேன்
என்று பஜ்ஜி சொஜ்ஜி சாப்பிட்டு விட்டு ஆடு மாடு பார்க்கிற மாதிரி பெண்ணை பல்லை பிடித்து
பார்த்துவிட்டு அப்புறம் அந்த அப்பெண் வீட்டிலே தனக்காக ஒரு விலையை பிக்ஸ் செய்து தன்னை
விற்று கொள்ள வேண்டியது.

இந்த நாட்டில் தான் பெண்களை பார்க்க போகிறவனே தன்னை விற்று கொள்ளும் கொடுமை
நடக்கிறது . இதையெல்லாம் செய்துவிட்டு பெண்களை இளக்காரமாக பேசுகிறார்கள் . இதுவே
உங்களுக்கு எல்லாம் பொழுப்பா போச்சு இல்லே ” என்று ஆத்திரத்தோடு குரல் நடுங்க கூறினாள்.

அவள் கூறியதை விஜேஷுக்கு கோப மூட்டினாலும் அதில் நியாமிருப்பதை உணர்ந்தவன் தான்
அப்படி அல்ல என்று அவளுக்கு உணர வைக்க, “மேடம் நீங்க நினைக்கிற மாதிரி எல்லா ஆண்களும்
இல்லை. முக்கியமா நான் அந்த மாதிரி இல்லை. நான் எந்த பெண் வீட்டிலும் பஜ்ஜி சொஜ்ஜி
சாப்பிட செல்ல மாட்டேன். எனக்கு கல்யாணத்தில் இதுவரைக்கும் எந்த ஒரு பிடிப்பும் இல்லை.

அப்படி வந்தால் என் மனசுக்கு பிடித்த பெண்ணை நேரடியாக அவளிடமே சம்மதம் கேட்டு அவளை கட்டின புடவையோடு அழைத்து செல்ல நான் ரெடி ” என்று சவால் விட்டதும் சைத்து ,

“ம்ஹீம் இதெல்லாம் பேச்சில் மட்டுமே சாத்தியம். நிஜத்தில் இதெல்லாம் நடக்குமா என்ன ” என்று அலட்சியத்துடன் முனகிவிட்டு,

“சரி சஹா நான் கிளம்பறேன் நேரமாச்சு. இவர்களிடம் எல்லாம் பேசுவது வீணான ஒன்று. டோட்டலி வேஸ்ட் ஆப் டைம் ” என்று கிளம்பியவளை விஜேஷ் அவள் கையை பிடித்து தான் பக்கம் திருப்பி அவள் பேசுவதற்கு முன்,

“என் தான்யா நிஜத்தில் நடக்காது. உன் ஆசைப்படியே எந்தவித கமிட்மென்ட்சும் இல்லாமல் உன்னை நான் ஏத்துகிறேன் ” என்று என்ன பேசுகிறோம் என்று தெரியாமல் உணர்ச்சிவசப்பட்டு சொல்ல அதை கேட்டு சஹானா சற்று அதிர்ந்து பிறகு அண்ணனின் ஆசை புரிந்து சந்தோஷமடைந்து சைத்துவின் பதில் என்னவாக இருக்கும் என்று ஆவலாக அவளை பார்க்க ,

சைத்துவுக்கு அவனின் இப்படி எதிர்பாராத பேச்சு மூச்சடைக்க, அவனை கண்கள் விரிய தன்னை மறந்து பார்த்து கொண்டிருக்க , விஜேஷ் அவளை லேசாக உலுக்கி ஒற்றை புருவத்தை ஸ்டைலாக தூக்கி மெல்லிய புன்னகையுடன் “என்ன சம்மதமா? என்று கேட்டான்.

அப்போது தான் அவனை பார்த்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று புரிய , அவன் பிடித்திருந்த கையை உதறி, உக்கிரமாக முறைத்து, “டாமிட் இன்டிசன்ட் ப்ரோபோசல் ... ஒரு பெண்ணிடம் எப்படி பேச வேண்டும் என்று தெரியாது” என்று கோபமாக வார்த்தைகளை கடித்து துப்பிவிட்டு

“சாரி சஹா...” என்று விட்டு விடு விடுவென்று அங்கிருந்து வெளியேறினான். அதே கோபத்தோடு வீட்டுக்கு வந்தவளுக்கு “எப்படி விஜேஷுக்கு இப்படி கேட்க தைரியம் வந்தது. நாம் அந்த மாதிரி பேச இடம் கொடுத்துவிட்டேனா ...” என்று கொஞ்ச நேரம் ஆத்திரத்தில் கொதித்தான்.

அடுத்த ஐந்தாவது நிமிடம் “ச்சே அவன் தான் அறிவுகெட்டு போய் அப்படி பேசினான் என்றால் நான் ஏன் அவனை அப்படி பார்த்தேன். அதை அவன் எப்படி எடுத்து கொண்டிருப்பான் . இல்லை சஹானா தான் எப்படி நினைத்திருப்பான்என்று தன் மீதே கோபம் வந்தது. ஆனால் அவன் மனதில் விஜேஷ் இருக்கிறான் என்பதே அவளுக்கு புரியாமல் போனது .

சைத்து சென்றதும் சிலையாக நின்றவன் சஹானா அவனை மெதுவாக தொட்டதும் தன்னிலைக்கு வந்தவன் “சாரி சஹா உன் தோழிகிட்டே நான் தவறா நடந்துகிட்டேன் என்று கோபமா? என்று கொஞ்சம் குற்ற உணர்வோடு கேட்க, சஹானா இல்லை என்று பலமாக தலையசைத்து ,

“நிச்சயமா இல்லைண்ணா, எனக்கு சந்தோஷம் தான். ஆனால் என் ஆச்சர்யம் எல்லாம் உனக்கு தான் பெண்கள் என்றாலே எட்டி காயாக கசக்குமே அப்புறம் எப்படி தான்யாவிடம் இப்படி பேசினாய். நிஜமாதான் சொன்னாயா? இல்லை அவளை மடக்க வேண்டுமென்று சொன்னாயா? என்று சற்று சந்தேகத்தோடு கேட்டான்.

“பெண்கள் மேலே கோபம் இருந்தது நிஜம் தான். அது தான்யாவிடம் பழக ஆரம்பிச்சதும் கொஞ்ச கொஞ்சமாக மறைந்து போனதும் நிஜம். ஆனால் நான் இன்று தான்யாவிடம் இப்படி தீடிரென்று கேட்டது எனக்கே புரியாத புதிர் தான். எனக்கே தெரியாமல் அவள் மேல் இருந்த காதல் தான் இன்று என்னையும் அறியாமல் வெளியே வந்து விட்டது.

தான்யாவை நான் விரும்புகிறேன் என்பது மட்டும் நிஜம். ஆனால் நான் அதை வெளிப்படுத்திய விதம் தான் தவறாக போய்விட்டது. மம்ச்சி ” என்று வருத்த பட்டபடியே வெளியேற அவளுக்கு ஆச்சரியமும் சந்தோஷமும் போட்டி போட அவளுக்கு “யஹோஹோ ” என்று கத்த வேண்டும் போல் இருந்தது. ஆனால் அப்படி கத்த முடியாததால் மனதிற்குள்ளே யஹோஹோ, ஜிமெயில், msn என்று கத்தி கொண்டான்.

அத்தியாயம் 12

அடுத்து வந்த நாட்களில் சைத்துவுடன் ஒன்றாக காலேஜ் போய் ஒன்றாக வீடு திரும்பிய போதும் சஹானா சைத்து ஏதாவது தன் அண்ணனை பற்றி கேட்பாள் ,அப்போது அவனின் முடிவு என்ன

என்று கேட்கலாம் என்று ஆவலாக காத்திருந்தது தான் மிச்சம். ஆனால் சைத்துவோ அப்படி ஒரு சம்பவம் நடக்காத மாதிரியே நடந்து கொள்ள, சஹானா பொறுமை இழந்து சுற்றி வளைத்து ஏதோ ஏதோ பேசி பார்த்தும் சைத்துவிடம் அவளுக்கு தேவையான பதில் கிடைக்கவில்லை .

“ச்சே பாம்புக்கு தலையை காட்டுமாம், மீனுக்குவாலை காட்டுமாம் விலாங்கு மீன்....” அந்த மாதிரி இவ கழுவுற நீரில் நழுவுற மீனாய் இல்லை இருக்கிறாள் ” என்று உள்ளுக்குள்ளே அலுத்து கொண்டாள்.

சைத்து தான் இப்படி இருக்கிறாள் என்றால் வீட்டில் விஜேஷும் சைத்துவை பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட விசாரிக்கவில்லை. அவன் பாட்டுக்கும் வருவதும் போவதும் என்று எப்போதும் போல் ரிலாக்ஸ்டாக இருக்கிறானே தவிர ஒரு காதல் வயப்பட்டவன் போலே இல்லையே.

என்ன தான் நடக்கிறது இவர்கள் இரண்டு பேருக்குள்ளே. ஒரு வேளை சொல்லி வைத்து கொண்டு நம்மை முட்டாள் ஆக்குகிறார்களா? என்று சஹா மண்டையை பிச்சுகாத குறையையாய் யோசித்தாள்.

இவர்களின் மௌன போராட்டம் தாங்க முடியாமல் சஹானாவே ஒரு நாள் சைத்துவிடம், “தான்யா நான் ஒன்று கேட்டால் அதற்கு சரியா பதில் சொல்வாயா? என்று பீடிகையோடு ஆரம்பித்தாள். அவள் கேட்டதும் சைத்துவுக்கு அவள் என்ன கேட்பாள் என்று தெரியும் என்பதால் அதை வெளிகாட்டிகொள்ளாமல் , ஒன்றும் புரியாதவன் போல் ,

“என்ன பீடிகை எல்லாம் பலமா இருக்கு? என்ன கேட்கபோறே...? என்றதும், சஹானவுக்கு “உண்மையில் இவளுக்கு நான் என்ன கேட்பேன் என்று புரியவில்லையா? அல்லது நம் வாயாலே வரட்டும் என்று எதிர்பார்க்கிராளா? கடவுளே இவங்க ரெண்டு பேர் நடிப்புக்கும் உலகத்தில் இருக்கிற அத்தனை விருதையும் இவங்களுக்கு தான் கொடுக்கணும் போலிருக்கு ” என்று அர்ச்சனை செய்துகொண்டு,

“அன்று ஒரு நாள் என் அண்ணன் விஜய் கேட்ட கேள்விக்கு உன்னிடம் இருந்து பதிலே இல்லையே அதை பற்றி தான் கேட்கிறேன். உண்மையிலே உனக்கு என் அண்ணன்னை பிடிக்கவில்லையா? இல்லை” என்று இழுக்க, நடந்து கொண்டிருந்த சைத்து நின்று திரும்பி அவளை தீர்க்கமாக ஒரு பார்வை பார்த்து மெல்ல சிரித்துவிட்டு மீண்டும் நடக்க ஆரம்பித்தாள்.

அவள் பதல் சொல்லாமல் மீண்டும் நடக்கவும் சஹா அவளை தன் பக்கம் திருப்பி, “உன் சிரிப்புக்கு என்ன அர்த்தம் என்று எனக்கு சத்தியமா புரியவில்லை. தயவு செய்து உன் திருவாய் மலர்ந்து ஏதாவது சொல் ” என்று கடுப்பாக சொன்னதும் சைத்து அவளின் எரிச்சலை பார்த்து வாய் விட்டு சிரித்தாள் .

“ஹே கூல்கூல்.....இப்போ எதுக்கு டென்ஷன் ஆகிறே....ம்ம்ம் . இப்போ உனக்கு என்ன தெரியனும் எனக்கு இதில் சம்மதமா இல்லையா என்றா? என்று சிரிப்புடன் அவளையே திருப்பி கேள்வி கேட்டாள். சஹா சற்று அலுத்துக்கொண்டு,

“எஸ்..... என்று அழுத்தமாக சொன்னதும் சைத்துவின் முகத்தில் இருந்த சிரிப்பு மறைந்து கொஞ்சம் சீரியஸாக

“எனக்கு சம்மதம் இல்லை ” என்று சொல்லிவிட்டு சற்று வேகமாக நடையை எட்டி போட, சஹாவுக்கு அவள் பதில் ஏமாற்றத்தையே தந்தது. அந்த பதிலை கேட்டு சற்று அதிர்ந்து அதே இடத்தில் சிலையாக நின்றுவிட, கொஞ்ச தூரம் சென்ற சைத்து திரும்பி பார்த்தாள். திரும்பி அவளிடம் வந்து ,

“என்னாச்சு சஹா இங்கேயே நின்னுட்டே வா போகலாம் கிளாசுக்கு நேரமாச்சு .. ” என்று அவளை அழைக்க, சஹா அவளை நேர்பார்வை பார்த்து ,

“ஏன் தான்யா உனக்கு விஜயை பிடிக்கவில்லையா? இல்லை அவன் ப்ரொபோஸ் செய்த விதம் பிடிக்கவில்லையா? ” என்று ஏமாற்றத்தை மறைத்துக்கொண்டு தன்மையாக கேட்டாள் .

சைத்துவுக்கு அவளின் ஆசை புரிய மனதிற்கு கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருந்தாலும் , அதற்காக இவள் ஆசைக்காக என் வாழ்க்கையை எப்படி பணயம் வைக்க முடியும் என்று தோன்ற, அவளின் தோளின் மேல் கையை வைத்து

“சஹா நீ எனக்கு பெஸ்ட் ப்ரென்ட் . உன்னை எனக்கு ரொம்ப பிடிக்கும். அதற்காக உன் அண்ணன் ப்ரொபோஸ் செய்தால் அதை நான் ஏற்று கொள்ள வேண்டும் என்று நீ எதிர்பார்ப்பது எந்த விதத்தில் சரி என்று தெரியவில்லை. எனக்கு உங்கள் வீட்டில் எல்லோரையும், ஏன் உன் அண்ணன் விசேஷ உட்பட பிடிக்கும். நான் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர் என்னிடம் ப்ரொபோஸ் செய்தது பிடிக்கவில்லை ” என்று ஒரு குழந்தைக்கு எடுத்து சொல்வது போல நிதானமாக சொல்லி புரிய வைக்கக் முயற்சி செய்தாள்.

சைத்து விஜேஷை பிடிக்கும் என்றதும் “அப்போ அவன் ப்ரொபோஸ் செய்த இடம் பிடிக்கவில்லையா? அல்லது என் முன்னால் ப்ரொபோஸ் செய்துவிட்டானே என்று நினைத்து கோபப்பட்டு அதனால் ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கிறாயா? என்று தன் சந்தேகத்தை கேட்டதும் சைத்துவுக்கு அவளின் சிறுபிள்ளை தனமான சந்தேகம் சிரிப்பை வரவழைக்க வாய்விட்டு சிரித்தாள்.

சஹாவுக்கு கோபம் வந்தாலும் அந்த நேரத்திலும் சைத்துவின் சிரிப்பை ரசிக்கமால் இருக்க முடியவில்லை. அவள் சிரித்து முடிக்கும் வரை அமைதியாக இருக்க, சைத்து அவளின் அமைதியை கண்டு சிரிப்பை நிறுத்தி ,

“சாரி சஹா, நீ கேட்ட கேள்வி எனக்கு சிரிப்பை வரவழைத்து விட்டது . வ்ஹாட் டு டீ ...? என்று மேலும் சிரிக்க, சஹானாவின் முறைப்பை பார்த்து சிரிப்பை அடக்கிக்கொண்டு , “ஓகே ஓகே ..ப்ளீஸ் சஹா என்னை புரிந்து கொள்ளேன்.. பிடிச்சிருக்கு என்பதற்கு நிறைய காரணங்கள் சொல்லலாம். ஆனால் பிடிக்காது என்பதற்கு எந்த காரணம் சொல்ல முடியாது. ஒரு வேளை காதல் என்கிற கான்செப்டே எனக்கு பிடிக்கவில்லையோ என்று தான் தோன்றுகிறது அல்லது இன்னும் என் மனசில் காதல் செய்யணும் என்ற எண்ணமே வரலையோ என்னவோ யார் கண்டது? என்று தோளை குலுக்கினாள்.

“சரி அப்போ உனக்கு காதல் என்கிற கான்செப்ட் பிடித்து உன் மனசில் காதல் எப்போது வரும்...என்றாவது சொல்ல முடியுமா? என்று சற்று கேலியாக கேட்டாள். அவளை தலையை சரித்து புன்னகையுடன் பார்த்துவிட்டு,

“என் மனசில் காதல் நாணயே கூட வரலாம்... இல்லை வரமாலும் போகலாம் i don 't know , god knows only ” என்று ஆருடம் சொல்லி மீண்டும் சிரிக்க ,

“ம்ம்ம் உன் வாத திறமையை என்னிடமே காட்டுகிறாய் . இருக்கட்டும்.. இதற்கு மேல் என் ஆசையையோ, என் அண்ணனின் ஆசையோ உன் மீது திணிக்க முடியாது. ஓகே லீவ் திஸ் சப்ஜெக்ட் ...” என்று அத்துடன் பேச்சை முடிக்க, சைத்து ,

“தட்ஸ் மை ஸ்வீட் சஹானா.....” என்று அவள் கன்னத்தை பிடித்து கொஞ்ச, சஹா கொஞ்சம் வெட்கத்துடன் “சீ போடி, இப்படியே என்னை கஷ்டத்துடு...” என்று செல்ல கோபத்துடன் சொல்ல சைத்து சிரிக்க ,சஹானாவும் அவள் சிரிப்பில் கலந்து கொண்டாள் .

சௌஜலிவுக்கு உடம்பு சரியாகி அவள் நாட்கள் வழக்கம் போல் செல்ல, ஆதர்ஷும் அவளிடம் அதிகம் ஒதுங்கி போகாமல் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் பேச சௌஜலிவும் அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டி அவளிடம் பேசினாள்.

ஆதர்ஷ் இப்போதெல்லாம் அவளிடம் மென்மையாக பேசுவதை கண்ட சௌஜலிவிற்கு ஆரம்பத்தில் தான் வந்த போது கடு கடுவென்று பேசியதை நினைவு கூர்ந்து ஒரு நாள் பேச்சு வாக்கில் ஆதர்ஷ் வீட்டில் இல்லாத நாளில் கமலா அம்மாவிடம் கேட்டபொழுது, வேதனையான சிரிப்பை உதிர்த்து,

“பிரச்சனை என்பது ஆண்களால் பெண்களுக்கு மட்டும் தான் வருமா? சில நேரங்களில் பெண்களாலும் ஆண்களுக்கும் வரும் என்பதை என் கண்ணால் கண்டவள் ” என சொல்லிக்கொண்டு சென்றவர்,சௌஜலிவின் புரியாத பார்வையை கண்டு நிறுத்தி,

“என்னமா நான் சொல்றது உனக்கு புரியலையா ? என சௌஜலி ஆமாம்” என தலையாட்டலை தொடர்ந்து,

“நான் இங்கே வேலைக்கு வந்த போது ஆதர்ஷ் தம்பியின் கையில் சுவாதி இரண்டு மாத குழந்தை . அந்த குழந்தையை வைத்து கொண்டு அந்த பிள்ளை சமாளிக்க முடியாமல் ஒரு பெண்ணை குழந்தையை கவனித்து கொள்ள வேலைக்கு அமர்த்தினார்.

ஆனால் அந்த பெண் சுவாதியை கவனித்து கொள்ளாமல் ஆதர்ஷை எப்படி வளைப்பது என்பதில் தான் குறியாக இருந்தாள். சுவாதி பசியில் அழுதாலும் அதை கண்டு கொள்ளாமல் டிவி பார்ப்பதும், தன பாட்டில் புகு படிப்பதுமாக இருப்பாள். ஆனால் ஆதர்ஷ் வந்துவிட்டால் சுவாதியை ஒழுங்காக அன்பாக கவனித்து கொள்கிற மாதிரி நடப்பாள். இதெல்லாம் எனக்கு தெரிந்தும் என்னால் சொல்ல முடியாத நிலைமை. அதனால் சுவாதியை பாதி நேரம் நானே பார்த்துகொள்வேன்.

சுவாதியை சாக்கு வைத்து ஆதர்ஷ் தம்பியிடம் பேசுகிற மாதிரி அவனிடம் ஒட்டி ஒட்டி உரசுவாள். ஆதர்ஷும் நாசுக்காக விலகி விலகி சென்று இந்த மாதிரி எல்லாம் தன்னிடம் நடக்க வேண்டாம் என்று பலமுறை எச்சரித்தும் அவள் கேட்காமல் போகவே சரி வராது என்று அந்த பெண்ணை வேலையை விட்டே தூக்கிவிட்டார்” என்று சொன்னதும் ,

“இப்படியெல்லாம் கூட நடப்பாங்களா ..? என்று சௌஜலி ஆச்சர்யத்துடன் கேட்க, கமலா அம்மா லேசாக சிரித்துவிட்டு,

“இது என்ன இதற்கு மேலும் ஒன்று நடந்தது. அந்த பெண் சென்றதும் கொஞ்ச நாள் யாரும் தேவையில்லை என்று நானும், ஆதர்ஷ் தம்பியுமே கவனித்து கொண்டோம். ஆனால் என் பெண்ணிற்கு உடம்பு சரியில்லை என்று நான் ஒரு மாதம் ஊருக்கு போய்விட்டேன் .

அப்போது குழந்தையை கவனிக்க ஆளில்லை என்று மறுபடியும் அருணாசல சார் மூலம் ஒரு பெண் வந்தாள். இவள் குழந்தையை ஓரளவிற்கு கவனித்து கொண்டாள். ஆனால் அவள் கண்ணும் ஆதர்ஷ் தம்பியின் மேல் தான் பாய்ந்தது. நல்ல அழகு, அந்தஸ்து, கம்பீரம் , படிப்பு, நல்ல வேலை , நல்ல சம்பளம் அதுவும் கையில் குழந்தையுடன் பொண்டாட்டி இல்லாமல் இருக்கிறாள் . வேலி இல்லாத பொறம்போக்கு நிலம் , அவனை குழந்தையை வைத்தே வளைத்து போடலாம் என்று திட்டம் தீட்டி அந்த பெண் ஒரு நாள் இரவில் ஆதர்ஷ் தம்பியின் ரூமிற்கு அலங்கோலமாக நுழைந்துவிட்டாள்.

அந்த பெண்ணின் நோக்கம் புரிந்து ஆத்திரத்தில் ஆதர்ஷ் தம்பி அந்த அப்பெண்ணை அப்போதே வீட்டை விட்டு போக சொல்ல , “நான் இந்த நேரத்தில் எங்கேயும் போக முடியாது, கொஞ்சம் தயவு செய்யுங்கள். நான் காலையில் போய்விடுகிறேன் ” என்று கெஞ்சவும் தம்பியும் இரக்கப்பட்டு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார். அவளும் அதே மாதிரி சென்று விட்டாள்.

ஆனால் இரண்டே நாளில் வில்லங்கம் அவள் முறை மாமன் பெயரில் வர, அவனை விசாரித்த போது, அந்த பெண் தன்னுடைய திட்டம் நிறைவேறாமல் போனதும் மட்டுமில்லாமல் தன்னை அசிங்க படுத்திவிட்டான் என்று வக்கிரமாக ஆதர்ஷ் தான் இரவில் தன் அறைக்கு அழைத்ததாக சொல்லியிருக்கிறாள் ” என்றதும் சௌஜலி பதறி போய்

“ஐயோ அப்புறம் என்னாச்சு” என, “அப்புறம் என்ன அந்த பெண்ணை சேர்த்த அருணாசல சார் வந்து அந்த பெண்ணிடம் போலீசிடம் நீ இந்த வீட்டில் திருடி கொண்டு சென்றதாக புகார் கொடுப்பேன் என்று மிரட்டியதும், அந்த பெண்ணும் முறை மாமனும் பயந்து கொண்டு ஒத்துக்கொண்டு , இனி இந்த பக்கமே வர மாட்டேன் என்று ஒடிவிட்டார்கள்.

அதிலிருந்து ஆதர்ஷ் தம்பி யாரையுமே வேலைக்கு வைக்கவில்லை. நானும் ஊருக்கு போகாமல் இந்த இரண்டு வருடமாக நானும் தம்பியுமே சுவாதியை மாற்றி மாற்றி பார்த்துகொண்டோம்.

இப்போது கொஞ்ச நாளாக சுவாதி பேச ஆரம்பித்ததிலிருந்து அம்மா வேண்டும் என்று ஒரே அடம். அதனால் சரியாக சாப்பிடாமல் , தூங்காமல் அழுது ஆர்பாட்டம் செய்வாள். என்னாலும் அவளை சமாளிக்க முடியவில்லை. ஆதர்ஷ் தம்பியும் வேலைக்கு போகணும் அதனால் அவளை கிரஷில் கொண்டு போய் விட்டார்.

அதன் பிறகு உன்னை பற்றி சொன்னதும் முதலில் வேண்டாம் என்று தான் சொன்னார். அப்புறம் அருணாசல சார் முன் மாதிரி எல்லாம் ஆகாது அதற்கு நான் கியாரண்டி என்ற பிறகு தான் உன்னை இங்கே அழைத்து கொள்ளலாம் என்று தம்பி முடிவு செய்தது ” என்று சொல்லி முடித்தார். அது வரை அமைதியாக கேட்டு கொண்டிருந்தவள் ,

தன்னையும் மற்ற பெண்கள் மாதிரி கேவலமாக நினைத்து தான் ஆரம்பத்தில் எரிந்து எரிந்து விழுந்தாரோ என்று நினைத்ததும் கோபம் வர, அதை கமலா அம்மாவிடமே கொட்டிவிட்டாள். அவளின் கோபத்தை புரிந்து சாந்தமாக,

“அம்மா சௌஜலி பூனைக்கு ஒரு தரம் சூடான பாலை வைத்தால் அது பாலையே வெறுத்துவிடுமாம். அந்த மாதிரி தான் ஆதர்ஷ் தம்பி இரண்டு தடவை சூடு கண்ட பூனை . மறுபடியும் சூடு பட்டுவிடுமோ என்ற பயம் தன் அப்படி நடந்து கொள்ள வைத்தது. ஆனால் போக போக உன்னை பற்றி புரிந்ததும் , இப்போ கொஞ்சம் நல்ல படியாக பழகுகிறார். இதில் தம்பி மேலே என்னம்மா தப்பு. நீய சொல் சௌஜலி மா ” என்று மென்மையாக எடுத்து கூறி அவளையே கேட்கவும் சௌஜலிவுக்கு ,

“தானும் சூர்யாவால் சூடு பட்டவள் தானே. அதனால் தானே நானும் ஆதர்ஷிடம் இருந்து விலகி செல்கிறேன். ஆதர்ஷுக்கும் அதே நிலைமை . இதில் நான் அவர் மேலே கோபப்படுவதில் என்ன நியாயம் இருக்கு ” என்று தன்னையே கேட்டுக்கொண்டு, கமலா அம்மாவுடன் ஒத்து போனாள்.

“சரி ஆதர்ஷின் மனைவி எங்கே ? இருக்காங்களா ... இல்லை ...? என்று கேள்வியை பாதியிலே நிறுத்திவிட்டாள் .

“எனக்கு அதை பற்றி தெரியாதுமா. நான் இங்கே வரும் போது தம்பியும் சுவாதியும் தன் இருந்தாங்க. ஆனால் இந்த வீட்டில் ஒரு பெண் இருந்ததற்கான ஒரு அடையாளமும் இது வரைக்கும் நான் பார்த்ததில்லை. நானும் இதுவரை தம்பியிடம் கேட்டதில்லை ..” என்று யோசனையுடன் சொன்னார்.

சௌஜலிவுக்கு “ஆதர்ஷின் மனைவி எப்படி இருப்பாங்க ? , என்ன ஆச்சு அவங்களுக்கு ? இவர் ஏன் இப்படி தனியாக இருக்கிறார் ? என்று கேட்க ஆசை இருந்தாலும் அவனிடம் கேட்க முடியாமல் ஏதோ ஒன்று தடுத்தது. அவனின் நிலை குறித்து சௌஜலிவுக்கு பாவமாக இருக்க அவனிடம் முகத்தை அதிகம் திருப்பி கொண்டு போகாமல் அவனின் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லும் அளவிற்கு பேசினாள் .

ஒரு நாள் மாலை நேரத்தில் சுவாதியுடன் வீட்டு தோட்டத்தில் ஓடி பிடித்து சந்தோஷமாக விளையாடி கொண்டிருக்க ஆதர்ஷ் அவனிடம் ஒரு கவரை கொண்டு வந்து நீட்டினான்.

புரியாமலே அதை வாங்கி பிரித்து பார்த்தவன் , அதில் பணம் இருக்க “இது எதுக்கு ... என்று புரியாமல் கேட்க, ஆதர்ஷ் சற்று ஆச்சர்யத்துடன் ,

“என்னங்க மறந்துட்டீங்களா? இது உங்க உழைப்புக்கான சம்பளம் ..இன்றோடு நீங்க இங்கே வந்து ஒரு மாசம் ஆகுது ” என்று நினைவூட்டினான். அதை கேட்டதும் சௌஜலிவின் முகம் தொங்கி போக, கையிலிருந்த பணத்தை திருப்பி திருப்பி பார்த்தவன் வேதனையான புன்னகை ஒன்று அவள் இதழ்களில் நெளிய, அவனிடம் கவரை திருப்பி கொடுத்துவிட்டு ,

“சாரி இந்த பணம் எனக்கு தேவை இல்லை. நான் இங்கே வேலைக்காக வரவில்லை . அதற்குண்டான அவசியம் எனக்கு இல்லை . எனக்கு ஒரு பிரச்சனை அதற்காக ஒரு புகலிடம் தேடி தான் வந்தேன். ஆனால் அருணாலசல அங்கிலினால் இங்கே வர வேண்டியதாகிவிட்டது. அதுவும் சுவாதியை கவனித்து கொள்வதற்காக .

என்னை பொறுத்தவரை சுவாதியை கவனித்து கொள்வதை ஒரு வேலையாகவே நான் நினைக்கவில்லை . பார்க்க போனால் அவள் தான் எனக்கு சந்தோஷத்தை கொடுக்கிறாள். நான் தான் அவளுக்கு நன்றி சொல்லணும் ” என்று கூறிவிட்டு தன்னை ஓடிவந்து கட்டிக்கொண்ட சுவாதியை தூக்கி முத்தமிட்டு அணைத்துக்கொண்டாள் .

ஆதர்ஷுக்கு அவள் பணத்தை திருப்பி கொடுத்ததும் ஆச்சர்யத்தோடு வாங்கியவன் அவள் பேச பேச , அந்த பேச்சில் இருந்த வேதனை புரிய அப்படி என்னதான் பிரச்சனை இவளுக்கு...” அவன் மனது அவளுக்காக கவலைப்பட ஆரம்பித்தது. ஆனால் அவள் பணம் வாங்காமல் இருப்பதும் உறுத்த ,

“சாரி உங்களுக்கு இது அவசியமா ...? இல்லையா...? என்று எனக்கு தெரியாது. ஆனால் சுவாதியை பார்த்துக்கொண்டதற்கு நான் கொடுக்க வேண்டியது என் கடமை அல்லவா, அதனால் தான் கொடுக்கிறேன். ப்ளீஸ் வாங்கிகோங்க..” என்றதும் சௌஜலி

“ப்ளீஸ் என்னை புரிந்து கொள்ளுங்களேன். இந்த பணம் எனக்கு வேண்டாம். இதை நீங்க கொடுக்கும் போது என்னை கேவலபடுத்துகிற மாதிரி இருக்கு ” என்று கெஞ்சாத குறையாக சொன்னாள்.

“அது எப்படிங்க, வேலைக்குன்னு வந்தவங்களுக்கு உழைப்புக்குண்டான சம்பளத்தை கொடுப்பது தானே முறை. அது எப்படி கேவலபடுத்துகிற மாதிரி இருக்கும் ” என்று விடாமல் அவளையே திருப்பி கேள்வி கேட்டான் .

அவன் இப்படி மடக்கி மடக்கி கேள்வி கேட்பது தாங்காமல் "ப்ளீஸ் திரும்ப திரும்ப நான் இங்கே வேலை செய்ய வந்தவன் என்று சொல்லாதீங்க. ஒரு பிரெண்ட் மாதிரி நினைத்து கொள்ளுங்கள். அப்போது இப்படி சம்பளம் கொடுக்க தோணாது இல்லையா? " என்று லேசாக அலுத்துக்கொள்ள, ஆதர்ஷ் கண்ணை எட்டாத புன்னகையுடன் கையை கட்டிக்கொண்டு அவளையே கூர்மையாக பார்த்து,

"எந்த பிரெண்ட்ங்க இப்படி பேசாமல் ஒதுக்கி போவாங்க. நீங்க இதுவரைக்கும் பிரெண்ட் மாதிரி நடந்து கொண்டதே இல்லையே? அப்புறம் எப்படி நான் அந்த மாதிரி நினைக்க முடியும் .." என்று கேள்வியாக புருவத்தை தூக்கினான்.

அவன் கேட்டதும் அதற்கு பதில் சொல்ல தெரியாமல் விழித்துவிட்டு அங்கிருந்து கொஞ்ச தூரம் இலக்கில்லாமல் நடக்க, ஆதர்ஷிடம் இருந்து எந்த கேள்வியும் பிறக்காததால் திரும்பி பார்த்தான். ஆதர்ஷ் அந்த இடத்திலே சுவாதியை தன் மடியில் இருத்திக்கொண்டு தன்னையே பார்த்துகொண்டு அமர்ந்திருக்க, ஒரு முடிவுடன் அவன் அருகில் வந்தான் .

ஒரு ஆழ் பெருமூச்சை எடுத்தவன் அவன் கையை நீட்டி "ஓகே இன்றிலிருந்து என்னை உங்க ப்ரெண்டா ஏத்துக்குவீங்களா? என்று கெஞ்சலாக கேட்டான் .

ஆதர்ஷுக்கு அவளின் நிலமை ஒரு பக்கம் பாவமாக இருந்தாலும் இன்னொரு பக்கம் அப்பப்பா கல்லு இப்போ தான் கரைய ஆரம்பிக்குது " என்று சந்தோஷமாக இருந்தது. அதனால் அவளை அதிகம் காக்க விடாமல் அவனும் பதிலுக்கு அவன் கையை பிடித்து "டன் " என்று குலுக்க , சௌஜி புன்னகையுடன் "தேங்க்ஸ் ... என்றான்.

ஆதர்ஷும் புன்னகையுடன் "இட்ஸ் ஓகே , பிரெண்ட் என்று சொல்லிவிடங்க. நான் ஒன்று கேட்டால் மறுக்காமல் சொல்வீங்க என்று நினைக்கிறேன் ..." என்று நிறுத்திவிட,

சௌஜி "என்ன கேட்க போறீங்க" என்றான் .

"இப்போ கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்னால் சொன்னீங்களே உங்களுக்கு ஏதோ ஒரு பிரச்சனை என்று. அதை பற்றி தான். அதை என்னிடம் ஷேர் செய்ய மனசிருந்தால் சொல்லுங்க. என்னால் ஏதாவது உதவ முடியுமா என்று பார்க்கிறேன். அப்படி இல்லை என்றாலும் உங்க மனசிலே இருக்கிற பாரத்தை மத்தவங்க கிட்டே ஷேர் செய்தால் பாதியாக குறையும் இல்லையா? நான் உங்களை வற்புறுத்தலை . if u don 't mind u can share with urs problem ... " என்று மென்மையாக கேட்டான் .

"ம்ம் சொல்கிறேன். ஆனால் இப்போ இல்லை some other time . pls leave me alone now ..." என்று கண்களால் கெஞ்ச ஆதர்ஷ் புரிந்து கொண்டு

"ok take ur own time என்று விட்டு take care " என்று சுவாதியை தூக்கி கொண்டு உள்ளே சென்றான்.

அடுத்த வந்த நாட்களில் சௌஜிவிடம் கொஞ்சம் அதிகமாகவே மாற்றம் தெரிந்தது. ஆதர்ஷுக்கும் ஒவ்வொரு நாளும் புதுசாக பிறந்து போல உணர்ந்தான். நாளுக்கு நாள் அவன் உலகமே அழகாக மாறியது போல சந்தோஷத்தில் திளைத்தான் .

அதற்கு காரணம் ஒதுங்கியே செல்லும் சௌஜி கொஞ்ச நாளாக சுவாதியின் கற்று கொள்ளும் திறமைகளை , குறும்புகளை அவனிடம் ஷேர் செய்வது தான் அவனின் சந்தோஷத்திற்கு காரணம்.

அவன் ஞாயிற்று கிழமைகளில் வெளியே கூப்பிட்டால் மறுக்காமல் சென்று வந்தான் . அவனுடன் சேர்ந்து டிவியில் வரும் நிகழ்ச்சிகளை பற்றி விவாதித்தான். தன் ஹாஸ்பிடலில் நடக்கும் சுவாரசியமான நிகழ்ச்சிகளை பங்கு போட்டு கொண்டான். ஆக மொத்தத்தில் இருவருக்குமே நாட்கள் இனிமையாக சென்றது, ஆதர்ஷ் அவளுக்கு பரிசு வாங்கி தரும் வரை....

அத்தியாயம் 13

அன்று ஏதோ அரசு விடுமுறை என்று ஆபிஸ் போகாமல் வீட்டில் சுவாதியோடு நேரத்தை கழித்து கொண்டிருந்தான். சௌஜி எப்போதும் போல் ஹாஸ்பிடலுக்கு சென்றுவிட, கமலா அம்மா சமையல்

அறையில் பர பரப்பாக இயங்கி கொண்டிருந்தார். கொஞ்ச நேரத்தில் ஒரு டம்பளரில் பாயசத்தை கொண்டு வந்து கொடுத்து சுவாதிக்கு ஊட்டிவிட சொல்லி ஆதர்ஷிடம் கொடுக்க ,அவன் புரியாமல்,

“இன்றைக்கு என்னம்மா அதிசயமா பாயசம் எல்லாம் செய்திருக்கீங்க. ஏதாவது பண்டிகையா? என்று விசாரித்தான். அவன் கேள்விக்கு “நல்ல பிள்ளைப்பா நீங்க மார்ச் மாதத்தில் எங்கேயாவது பண்டிகை வருமா ? இது நம்ம சௌஜலிவின் பிறந்த நாளுக்காக செய்தது” என்று சிரிப்புடன் சொல்லிவிட்டு,

“சரிப்பா, சௌஜலி வருவதற்குள் சமையலை முடிக்க வேண்டும் ...” என்று அங்கிருந்து வேகமாக சென்றுவிட்டார். ஆனால் ஆதர்ஷுக்கு தான் ஆச்சர்யமாகவும் அதே சமயம் அவளின் பிறந்த நாள் நமக்கு தெரியாமல் போச்சே ” என்று வேதனையாகவும் இருந்தது.

சுவாதிக்கு பாயசத்தை ஊட்டி முடித்துவிட்டு வெளியே வரவும் சௌஜலி வந்து குளித்துவிட்டு வேறு ஒரு புடவை அணிந்து வெளியே ஹாலுக்கு வரவும் சரியாக இருந்தது.

அவளை கண்டதும் “என் இதயங்கனிந்த பிறந்த நாள் வாழ்த்துக்கள்” என்று அவள் கையை பிடித்து குலுக்க சௌஜலி புன்னகையுடன் “தேங்க்ஸ் ... ” என்றாள்.

அவளை புரியாத ஒரு பார்வை பார்த்துவிட்டு “உங்க நண்பருக்கு ஆதர்ஷ் என்று ஒரு பெயர் இருக்கு தெரியுமா ...” என்று சற்று கேலியாக கேட்க சௌஜலி சிரித்துக்கொண்டே,

“சாரி சாரி தேங்க்ஸ் ஆதர்ஷ் ...” என்றாள்.

“ம்ம் எல்லாம் கேட்டு வாங்க வேண்டியதா இருக்கு ..” என்று செல்லமாக அலுத்துக்கொண்டு, “உங்க பிறந்த நாளை என்னிடம் சொல்ல கூட தோன்றவில்லை உங்களுக்கு ” என்றான் சற்று குறையாக.

அவன் குறைபடுவதை தாங்க முடியாமல் “ச்சே ச்சே ... அப்படி எல்லாம் இல்லை ஆதர்ஷ். நான் என்ன வி.ஐ .பியா? இல்லை சாதனையாளரா? என் பிறந்த நாளை எல்லோரிடமும் சொல்லி கொண்டு இருக்க. ஒரு சராசரி மனுஷி தானே” என்று புன்னகையுடன் சொல்வதை கேட்டு ஆதர்ஷ் மனதிற்குள் ,

“நீ என்றுமே என் வி.ஐ.பி தானே ...” பேசிக்கொண்டு

“ஓகே எவனிங் ரெடியா இருங்க கோயிலுக்கு போகலாம் ...” என்றதும் சௌஜலிவும் புன்னகையுடன் சம்மதித்தாள்.

கமலா அம்மா அன்று அவளுக்காக தட்புடலாக சமைத்திருக்க , சௌஜலி வெட்கத்துடன் “ஏம்மா இத்தனை ஐடெம். எப்போதும் போல் சமைக்க வேண்டியது தானே. எதுக்கு உங்களுக்கு சிரமம் ” என,

“இதில் என்னம்மா சிரமம் . எப்போதும் செய்கிற சமையலில் இரண்டு ஐட்டம் அதிகம் அவ்வளவு தானே ” என்றார் சமாதானமாக. அதன் பிறகு இருவரும் பேசிக்கொண்டே சாப்பிட சுவாதிக்கும் இடையிடே ஊட்டிவிட்டாள் . சாப்பிட்டு முடிந்ததும் சௌஜலிவுக்கு போன் வர, அதில் பேசிக்கொண்டே சுவதியோடு சென்றுவிட்டாள்.

நேற்றே போஸ்டில் அபிராமி மயில் வண்ண கலரில் பட்டு புடவையும் அதற்கு மேட்சாக ஜாக்கெட்டும் பார்சலில் அனுப்பி இருந்தார். அதை எடுத்து பார்த்து வருடி அப்பா அம்மாவிடம் இந்த வருடம் ஆசிர்வாதம் வாங்க முடியவில்லையே வருத்தம் மேலோங்க , கண்களில் கண்ணீர் தளும்பியது. கொஞ்ச நேரத்தில் பிறந்த நாள் அதுவுமா அழகூடாது என்று அவளே தன்னை தேற்றிக்கொண்டு அந்த புடவையை கட்டிக்கொண்டு , சுவாதியையும் ரெடி செய்து ஹாலுக்கு வந்தாள்.

கோயிலுக்கு கிளம்பி ஹாலுக்கு வந்த ஆதர்ஷுக்கு தேவதை போல் பட்டுபுடவையில் ஜொலித்த சௌஜலிவை பார்த்ததும் அவள் மீதிருந்து கண்ணை எடுக்கக் முடியாமல் திணறினான். இத்தனைக்கும் அதிக நகைகளே இல்லாமல் துடைத்து வைத்த வெள்ளி குத்து விளக்கு போல் இருந்த அவள் அழகு அவனுக்கு மூச்சடைக்க வைத்தது. ஆதர்ஷ் தன்னையே கண்ணை எடுக்காமல் பார்க்கவும் சௌஜலிபெண்களுக்கே உரிய நாணத்துடன் ,

“என்ன ஆதர்ஷ் இப்போ தான் என்னை முதல் தடவை பார்க்கிற மாதிரி பார்க்கறீங்க” மம்ம் “என்று சற்று கேலியாக கேட்டதும் தலையை பின்னுக்கு தள்ளி சிரித்து,

“சாரி தப்பா நினைக்காதீங்க .. உங்களை முதன் முதலில் பட்டு புடவையில் பார்க்கிறேன். அது தான் . u looks so beautiful ...” என்று ஆழ்ந்த குரலில் சொன்னதும் சௌஜலி லேசாக சிரித்து அவன் கம்பளிமென்னை ஏற்றுக்கொண்டு சரி போகலாமா? என்று கேட்டாள்.

கமலா அம்மா ஓடி வந்து “கொஞ்சம் இருமா பட்டு புடவை கட்டிக்கொண்டு கோயிலுக்கு போறே ... தலையில் பூ இல்லாமல் போறியே ” என்று நெருக்கமாக தொடுத்த முத்து மல்லி சரத்தை அவள் நீண்ட பின்னலில் வைத்து அழகு பார்த்துவிட்டு, அவள் முகத்தை நெட்டி முறித்து

“மகாலட்சுமி போலே இருக்கேமா....” என்று சிரிக்க , சௌஜலி வெட்க புன்னகையுடன் “சரிமா நாங்க வரோம்.... ” என்று இதையெல்லாம் புன்னகையுடன் பார்த்து கொண்டிருந்த ஆதர்ஷுடன் கிளம்பினாள்.

இருவரும் ஜோடியாக சேர்ந்து செல்வதை கமலா அம்மா பார்த்து மன திருப்தியோடு பார்த்து, “ம்ம்ம் பொருத்தமான ஜோடி. இருவரும் ஒன்று சேர்ந்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் இது நடக்குமா? என்று ஆசைப்பட்டவர் அடுத்த நிமிடம்

“இதை பற்றி ஆசைப்பட நமக்கு என்ன தகுதி இருக்கிறது ... ” என்று மனதுக்குள் குறையாக எண்ணி பெருமூச்சுடன் அங்கிருந்து நகர்ந்தார்.

கோயிலுக்கு போகும் வழியில் சௌஜலி எதுவும் பேசாமல் அமைதியாக வர, அவளின் அமைதி ஆதர்ஷை பாதிக்க, “என்னங்க பிறந்த நாள் அதுவுமா ஏன் மூட் அவுட்டா இருக்கீங்க? ஏன் உங்க வீட்டில் இருந்து போன் வர வில்லையா? தினமும் பேசுவார்களே ...” என்று கேட்டாள் .

“ம்ம்ச்ச் ... அதில்லை அவங்க காலையிலே எனக்கு வாழ்த்து சொல்லிட்டாங்க. அவங்களால் இங்கு வர முடியாத சூழ்நிலை. அது தான் அவங்களிடம் என்னால் ஆசிரவாதம் வாங்க முடியவில்லையே என்ற வருத்தம் தன் ” என்று சொல்லும் போதே கண்ணீர் இதோ வந்துவிடுவேன் என்று பயமுறுத்த, சற்றென்று முகத்தை திருப்பி கொண்டாள் .

ஆதர்ஷ் சற்றேர்னு ப்ரேக் போட வண்டி குலுங்கி நின்றது. கேள்வியாக ஆதர்ஷை பார்க்க, அவனுக்கு சௌஜலிவை அணைத்து என்டா கண்மணி அழறே, என்று ஆறுதல் சொல்ல வேண்டும் போல் தோன்றிய ஆசையின் தலையில் நறுகென்று ஒரு குட்டு வைத்துவிட்டு

“உங்களுக்கு என்ன பிரச்சனை என்று எனக்கு தெரியாது . அவங்க வாழ்த்து உங்களுக்கு கிடைச்சது இல்லையா? அப்புறம் என்ன ஏன் நல்ல நாளும் அதுவுமா அழுவறீங்க, ப்ளீஸ் சௌஜன்யா அழாதீங்க ” என்று ஆறுதல் சொன்னதும் சௌஜலிவும் கண்ணை துடைத்து கொண்டாள். மடியில் அமர்ந்திருந்த சுவாதி சௌஜலிவையே பார்க்க அவளை மார்போடு சேர்த்து அணைத்து கொண்டாள்.

அவள் கண்ணை துடைத்துக்கொள்ளவும் “தட்ஸ் குட் ...” என்றுவிட்டு வண்டியை எடுத்து கோயிலுக்கு விட்டாள். கொஞ்ச நேரத்திலே கோயில் வர, சௌஜலி பேரில் அர்ச்சனை செய்துவிட்டு , கோயில் பிரகாரத்தை சுற்றிவிட்டு கொஞ்ச நேரம் அங்கு அமர்ந்துவிட்டு அங்கிருந்த கடைகளில் கொஞ்ச நேரம் சுற்றினார்கள். சௌஜலி ஒரு கடைக்குள் நுழைய ஆதர்ஷ் இதோ வருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு வெளியே சென்றான்.

தோல் பைகள் விற்கிற கடை என்பதால் வித விதமாக கைப்பைகள் இருக்க, அவற்றை ஆவலோடு பார்த்துக்கொண்டே சுவாதி வாய் ஓயாமல் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள். ஒரு கைப்பை மிக அழகாக எம்ப்ராய்டரி போட்டிருக்க பார்பதற்கு மிகவும் அழகாக இருந்தது.. அதை சைத்துவுக்குகாக வாங்கி பேக் செய்து கொண்டு வெளியே வந்து அடுத்த கடையில் சுவாதிக்கு அழகான பிங்க் கலரில் ஒரு பராக் ஒன்று எடுத்தாள்.

கமலா அம்மாவுக்கு ஒரு சால்வையும் வாங்கினாள். ஆதர்ஷுக்கு அடர் நீலத்தில் ஒரு முழுக்கை சட்டையும் வாங்கினாள். எல்லாம் முடிந்தும் ஆதர்ஷ் இன்னும் வராமல் இருக்க சௌஜலி சுவாதியுடன் வண்டியின் அருகில் காத்து கொண்டிருந்தாள். கொஞ்ச நேரம் கழித்து வந்த ஆதர்ஷ் இருவரிடமும் மன்னிப்பு கேட்டு கொண்டு வண்டியை எடுக்க, அப்படியே ஹோட்டலுக்கு சென்று சாப்பிட்டுவிட்டு வீட்டிற்கு திரும்பினார்கள்.

வீட்டிற்கு சென்றதும் கமலா அம்மாவுக்கு கோயில் பிரசாதமும், சால்வையும் கொடுத்து விட்டு , ஆதர்ஷுக்கு தான் எடுத்த ஷர்ட்டை கொடுத்தாள். அவன் அதை நன்றி சொல்லி வாங்கி கொண்டு,

“பிறந்த நாளுக்கு நாங்கள் தான் பரிசு நாங்கள் தான் கொடுக்கனும் ... வித்யாசமா நீங்க கொடுக்கறீங்க ...” என்று சிரித்துக்கொண்டே கேட்டான்.

சௌஜி , “ஏன் பிறந்த நாள் கொண்டாடறவங்க எப்பவுமே அடுத்தவங்க கொடுக்கற பரிசை தான் வாங்கனுமா? ஒரு மாற்றத்துக்கு வாங்கி கொடுக்க கூடாதா? ஆதர்ஷ் ஒருத்தர் கிட்டே இருந்து வாங்கி கொள்வதை விட வாங்கி கொடுத்து பாருங்க . அது ஒரு தனி சந்தோஷம்” என்று கூறிவிட்டு தன் அறைக்கு சென்றவனை புன்னகையுடன் பார்த்து

“ரொம்பவே வித்தியாசமானவ. நீ ... அதனால் தான் என் மான்சி நீ ஜெயிச்சிட்டே போலிருக்கு. என் மனசை நீ எப்போ தெரிஞ்சிக்க போறே ஜான்யா.....” என்று ஏக்கத்தோடு அவள் செல்வதையே பார்த்துகொண்டு இருந்தான்.

சுவாதிக்கு தான் வாங்கி வந்த ப்ராக்கை போட்டு ஆதர்ஷ் ரூமிற்கு அனுப்பிவிட்டு புடவையை மாற்றி கொண்டு கொஞ்ச நேரம் தன் அறையில் ஓய்வு எடுத்தாள் .

போன வருடம் இந்த நாளில் அம்மா , அப்பா, தான்யாவோடு எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருந்தோம். ஆனால் இந்த வருடம் சூர்யாவால் எல்லா கெட்டுவிட்டது” என்று நினைத்த அடுத்த வினாடி,

“ம்ஹிம் நம் பிறந்த நாளைக்கு ஒன்றாக இருக்க முடியவில்லை என்று வருத்த படுகிறோம். ஆனால் அவன் வீட்டில் அவனே இல்லை என்று எந்த அளவிற்கு வருத்தமாக இருக்கும்” என்று நினைத்தவள் அவன் கண்முன்னே சூர்யா தன்னோடு சிரித்து பேசியது, அவன் காதலை சொல்லி அதை சௌஜி மறுத்தது எல்லாம் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நினைவு வர மனது வலித்தது.

அதன் விளைவாக மனதில் குற்ற உணர்வு தோன்ற மூச்சு முட்டியது போல் இருந்ததால் ரூமை விட்டு வெளியே வந்து தோட்டத்தில் கொஞ்ச நேரம் கையை கட்டிக்கொண்டு உலாவினாள்.

சுவாதி வெளியே போய்விட்டு வந்த களைப்பில் சீக்கிரமே தூங்கிவிட, அவளை ரூமில் படுக்கக் வைத்துவிட்டு , சௌஜிவுக்கு பிறந்த நாள் பரிசு கொடுக்க வந்த ஆதர்ஷ் அவள் ரூம் திறந்து கிடக்க எங்கே போயிருப்பாள் என்று தேடி கொண்டு தோட்டத்தின் பக்கம் வந்தான். சௌஜி அங்கே உலாவி கொண்டிருக்க, அவளருகில் வந்தான். ஆதர்ஷை கண்டதும் லேசாக புன்னகைத்து,

“சுவாதி தூங்கிட்டாளா ...? என்று விசாரித்தான். அதற்கு பதில் சொல்லிவிட்டு

“என்னாச்சு சௌஜன்யா இந்த நேரத்தில் இங்கே இருக்கீங்க. பனி வேறு அதிகமா இருக்கு. உடம்புக்கு ஏதாவது வந்துவிட போகிறது . உள்ளே வாங்க ...” என்று அக்கறையாககூறினாள்.

“ம்ச்ச உடம்புக்கு ஏதாவது வந்தால் அதை மருந்து கொடுத்து சரி செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் உயிரே போய்விட்டால் ” என்று நிறுத்தியவள் சற்று இடைவெளி விட்டு அவன் பக்கம் திரும்பி “எப்படி ஆதர்ஷ் திருப்பி கொண்டு வர முடியும்” என்று கண்களில் கண்ணீர் தளும்ப கேட்டதும் ஆதர்ஷுக்கு தூகிவாரி போட ,

“என்னாச்சு சௌஜன்யா ஏன் பிறந்த நாள் அதுவுமா இப்படியெல்லாம் பேசறீங்க. உங்களுக்கு என்ன ப்ரச்சனை என்று எதுவும் சொல்லவும் மாட்டேன்கறீங்க. ஆனால் நீங்கள் பேசுவதை கேட்க மனசு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது முதலில் நீங்கள் இந்த மாதிரி பேசுவதை நிறுத்துங்கள்..... என்று அவள் அழுவதை தாங்க முடியாமல் சற்று உரிமையுடன் அதட்டினாள்.

சௌஜிவும் கண்ணை துடைத்துக்கொண்டு, “சாரி ஆதர்ஷ், நான் ஏதோ ஏதோ பேசி உங்களை அப்செட் செய்துட்டேன். ஒன்ஸ் அகைன் சாரி .. சரி நீங்க தூங்க போகலையா? வாங்க உள்ளே போகலாம் .. ” என்றபடி அவனை தாண்டி உள்ளே செல்ல முயன்றாள்.

“ஒரு நிமிஷம் சௌஜன்யா.....” என்ற அவன் குரலுக்கு அவன் பக்கம் திரும்பியவளிடம், “ஹாப்பி பர்த்டே” என்றபடி ஒரு கிப்டை கொடுத்தான்.

சௌஜி கொஞ்சம் தயங்கி “தேங்க்ஸ் ஆதர்ஷ் என்ன இது...? என்று கேட்டாள்.

“பிரிச்சு பாருங்க ... அப்போ தெரிஞ்சிட போகுது ... என்று அடுத்து வர போகும் பூகம்பத்தை அறியாமல் சிரிப்போடு சொல்ல சௌஜிவும் அப்படி என்னதான் இருக்கும் என்று பரிசை பிரித்தவள் அதில் ஒரு மாம்பழ கலர் கிரேப் சில்க் புடவை இருக்க சற்று கோவமாக

“என்ன இது? என்றாள். அவளின் கேள்வி ஆதர்ஷுக்கு புரியாமல்

“என்னங்க சௌஜன்யா இது புடவையை பார்த்து என்ன இது என்று கேட்கறீங்க. ஏன் இந்த கலர் பிடிக்கலையா? இது உங்களுக்கு ரொம்ப பொருத்தமா இருக்கும் என்று தான் செலக்ட் செய்தேன் ” என்று தன்னை மறந்து அவன் வார்த்தைகளை விட, சௌஜலி ஆத்திரத்துடன்

“ப்ளீஸ் ஸ்டாப் திஸ் நான்சென்ஸ்” என்று ஆத்திரத்தோடு ஏறக்குறைய கத்தினாள் .

சௌஜலி கோபத்தோடு கத்தியதும் ஆதர்ஷ் சற்றென்று அவளின் கோபம் புரியாமல் பேச்சை நிறுத்திவிட்டு ,

“ஏன் சௌஜன்யா என்னாச்சு எதுக்கு இப்படி கோபபடீங்க..... இப்போ என்ன சொல்லிட்டேன் ...” என்றான் புரியாமல்.

சௌஜலி புடவையை காட்டி “சாரி ஆதர்ஷ் , நான் சொல்றேன்னு தப்பா நினைக்காதீங்க ...கல்யாணமாகாத பெண்ணுக்கு ஒரு ஆண் புடவை கொடுக்கிறாங்க என்றால் அந்த ஆண் ஒன்று என் அப்பாவா இருக்கணும், இல்லை என்னை கல்யாணம் செய்துக்க போறவரா இருக்கணும். இது இரண்டுமே நீங்கள் இல்லை என்னும்போது எப்படி நீங்கள் புடவை கொடுத்தீங்க ..” என்று தன் கோபத்தை முடிந்தவரை அடக்கிக்கொண்டு பொறுமையாக அவனுக்கு விளக்கினாள் .

மிகவும் அமைதியாக அவளை கூர்ந்து பார்த்து “நீங்க சொன்ன இந்த இரண்டு பேருக்கு தான் உரிமை இருக்கு என்றால் நான் ஏன் நீங்க சொன்ன இரண்டாவது ஆளா இருக்க கூடாது ? என்று ஆழ்ந்த குரலில் கேட்டான். அவன் சொன்னது புரியாமல் புருவத்தை சுருக்கி

“என்ன சொன்னீங்கதிரும்ப சொல்லுங்க.....” என்று அவன் சொன்னது தனக்கு புரியலையோஎன்று மீண்டும் உறுதி படுத்த கேட்டான்.

“ம்ம்ம் சௌஜன்யா, எனக்கு உங்களை ரொம்ப பிடிச்சிருக்கு. உங்களை கல்யாணம் செய்து கொள்ள ஆசைபடுகிறேன். அது தான் அப்படி கேட்டேன். நீங்கள் உடனே பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று அவசியமில்லை . நிதானமாக யோசித்து மெதுவாக சொல்லலாம் ” என்று தன் மனசை அவளிடம் வெளிபடுத்திய திருப்தியில் சொன்னான்.

அவன் சொன்னதும் சௌஜலிவுக்கு இவனும் பொய்யாக போய்விட்டானே என்ற ஆதங்கம் ஆத்திரமாக மாற அவனை கண்ணாலே எரித்து சாம்பலாக்கிவிடுபவள் போல் முறைத்தாள் .

சௌஜலிவிடமிருந்து பதில் வராததால் திரும்பி அவனை பார்க்க அவளோ இவனை உக்கிரமாக முறைத்து கொண்டிருந்தாள் . அவளின் கோபம் புரிந்தவன் அவளருகில் வந்து ,

“எனக்கு உங்க கோபத்தோட காரணம் புரிகிறது. என்னடா கையில் குழந்தையோடு இருக்கிறவனுக்கு இரண்டாம் தாரமாக போகனுமா என்று தானே நினைக்கறீங்க. உங்க நினைப்பை நான் தவறு என்று நினைக்கவில்லை. எல்லா ஆம்பிளைகளுக்கும் தன் பெண்டாட்டியா வர போறவ புது மலரா இருக்கணும் என்று நினைப்பது போல தானே பெண்களும் நினைப்பார்கள். அதனால் நீங்க பயப்படவே தேவையில்லை. yes i am still bachelor இப்போதைக்கு என்னால் இது மட்டும் தான் சொல்ல முடியும் ” என்று சொல்லி முடித்தும் சௌஜலிவின் முக பாவத்தில் எந்த மாறுதலும் இல்லாமல் அதே கோபத்தோடு இருக்க,

ஆதர்ஷே தொடர்ந்து , “ப்ளீஸ் ஜான்யா ஏன் என்னாச்சு நான் கேட்டதற்கு எதுவுமே சொல்லாமல் இருக்கீங்க ..., ஏன் என்னை பிடிக்கவில்லையா? ” என்று கேட்கும் போதே அவன் குரல் ஏக்கத்தில் குளித்தெழுந்தது.

“ஏன் ஆதர்ஷ நீங்களும் இவ்வளவு தானா? உங்கள் மேல் எவ்வளவு நம்பிக்கை வைத்திருந்தேன். நீங்களும் என்னை ஏமாற்றி விட்டீர்களே . நீங்களும் ஒரு சராசரி ஆம்பிள்ளை என்று நிரூபித்தி விட்டீர்கள் ... ச்சே ” என்று பேசும்போதே கோபமான குரல் கொஞ்ச கொஞ்சமாக தேய்ந்து அழுகையில் கரைய ஆரம்பித்து மீண்டும் கோபத்தோடு முடித்துவிட்டு அங்கிருந்து ஓட முயன்றவனை கைபிடித்து தடுத்தான்.

“இப்போ நான் என்ன சொல்லிட்டேன் என்று இப்படி கோபப்படுகிறாய் ஜான்யா, ஏன் ஆசையை சொன்னேன். அதை உனக்கு இஷ்டம் இருந்தால் ஏற்று கொள். இல்லையென்றால் சொன்னால் நான் இனி உன் வழியிலே வர மாட்டேன். அதற்கு எதற்கு தேவையில்லாத கோபம் ..ம்ம்ம் ” என சௌஜலி தன் கையை பிடித்திருந்த அவன் கையை பார்த்து பல்லை கடித்துக்கொண்டு ஆத்திரத்துடன் ,

“தயவு செய்து உங்க கையை எடுக்கறீங்களா ...? எனக்கு அருவெறுப்பா இருக்கு ...” என்று வார்த்தைகளை அமிலத்தில் தோய்த்து வீச , ஆதர்ஷ சற்றென்று நெருப்பை தொட்டவன் போல அவன் கையை உதறினான். அவன் கையை விட்டதும் சௌஜலி அங்கிருந்து ஓடி சென்று தன் அறைக்கு சென்று கதவை மூடிகொண்டாள்.

அவன் சென்றதும் சற்று நேரம் சித்த பிரம்மை பிடித்தவன் மாதிரி நின்றிருந்த ஆதர்ஷ குளிர் தாங்காமல் உடம்பு உதறல் எடுக்க, சுய நினைவு வந்து உள்ளே வந்தவன் சௌஜலிவின் மூடிய அறை கதவு அவன் முகத்தில் அறைந்தது போலிருந்தது.

இதயம் மௌனமாக அழ , தன் அறைக்கு வந்து படுத்தவனுக்கு தூக்கமே வராமல் சௌஜலி கடைசியாக சொன்ன வார்த்தைகளே அவன் செவியில் மோதி மோதி அறைந்தது . ஒரு வழியாக எப்போது தூங்கினானோ கமலா அம்மா அவன் அறை கதவை பட பட வென்று தட்டியதும் தான் திறந்தான்.

சரியாக தூங்காமல் சிவந்த கண்களோடு ஓய்ந்த போன முகத்தோடு வெளியே வந்தவனிடம் சௌஜலி வீட்டில் இல்லை என்ற செய்தியை சொல்ல அவனுக்கு யாரோ அவனை கன்னத்திலறைந்தது போல இருக்க அந்த அவமானத்தில் துடி துடித்து போனான். அவன் முகத்தையே பார்த்துகொண்டிருந்த கமலா அம்மா அவனின் முக மாற்றத்தை கண்டு புரியாமல்

“என்ன தம்பி, என்ன ஆச்சு, சௌஜலிவை காணோம் என்று சொல்கிறேன் .. நீங்க எதுவும் பேசாமல் அமைதியா இருக்கீங்க. உங்க முகமும் சரியில்லையே. நேற்று ஏதாவது உங்களுக்குள் பிரச்சனையா? என்று கேட்டவர் தனக்குள்ளே

“அப்படி இருக்க வாய்ப்பே இல்லியே. இரண்டு நல்ல படியா கோயிலுக்கு போயிட்டு திரும்பி வந்தீங்க. அப்புறம் வேற என்னாச்சு இந்த பொண்ணுக்கு” என்று தனக்குள் பேசிகொண்டவர் அவனிடம்

“ எங்கே போச்சோ உங்களிடம் நேற்று ஏதாவது சொல்லிச்சா ...ஐயோ சின்ன பொண்ணு வேற போய் என்னன்னு பாருங்க தம்பி ..” என்று பதறினார். ஆதர்ஷுக்கு அவன் தன் மீது நம்பிக்கையில்லாமல் இந்த வீட்டை விட்டு போய்விட்டான் என்று அறிந்த கணத்தில் தன் உயிரே

போய்விட்ட மாதிரி உணர கை முஷ்டி இறுகியது. தன்னை நிலைபடுத்த கமலா அம்மாவுக்கு தெரியாமால் கண்ணை இறுக மூடி திறந்தவன் ஒரு முடிவுடன் அவர் பக்கம் திரும்பி,

“தெரியலைமா.... என்னிடம் எதுவும் சொல்லலை. நீங்க கவலை படாதீங்க .அவங்களுக்கு ஒன்றும் ஆகியிருக்காது. நான் போய் பார்க்கிறேன் . சரி சுவாதி எங்கே ... என்று உணர்ச்சியை துடைத்த குரலில் கேட்டான் .

அவன் என்னதான் தன் உணர்ச்சிகளை கமலா அம்மாவிடம் மறைத்தாலும் அனுபவம் மிக்கவராச்சே “முகமும் குரலும் சரியில்லையே , இவர்கள் இரண்டு பேருக்கும் நடுவில் ஏதாவது பிரச்சனையா? என்று மிகவும் சுலபமாக இனம் கண்டு கொண்டார்.

அதற்குள் சுவாதி அழுதுகொண்டே வர அவளை தூக்கி விசாரிக்க, அவள் ஆண்டி வேண்டும் என்று மேலும் அழவும் அவளை சமாளிக்க தவியாய் தவித்தான் . எவ்வளவோ சொல்லியும் சுவாதி கிரஷுக்கு கிளம்பாமல் மேலும் அழ ஆதர்ஷ் கோபத்துடன் அவளை அதட்ட அந்த குழந்தை இதுவரை அவன் கோபப்பட்டு பார்க்காத குழந்தை அவனின் கோபத்தில் மிரண்டு போய் அவன் சொன்னதை சரியாக செய்தது.

அவனின் பயத்தை கண்டு ஆதர்ஷுக்கு தன் மேலே கோபம் வர, கமலா அம்மாவிடம் சுவாதியை ஒப்படைத்துவிட்டு அருணாசலா அங்கிளுக்கு போன் செய்யலாம் என்று போனை எடுத்தான்.

அதற்குள் அவரே அவனுக்கு போன் செய்ய எடுத்ததும், அவரின் முதல் கேள்வி, “ஆதர்ஷ் செளஜலிகாலையிலே இங்கு வந்திருக்கிறாள் . ஏன் என்னாச்சு ? உனக்கும் செளஜலிவுக்கும் என்ன பிரச்சனை ” என்று விசாரித்தார். . அவன் பத்திரமாக அங்கு இருக்கிறாள் என்று அறிந்த வினாடி மனம் சற்று அமைதி கொள்ள , அவரிடம்,

“ஏன் அங்கிள் அதை அவங்களிடமே கேட்டு தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது தானே. அவங்க தானே அங்கே வந்தாங்க. நான் போக சொல்லவில்லையே . அப்புறம் ஏன் அங்கிள் என்னிடம் கேட்கறீங்க...” என்று சற்று கோபமாக சொன்னான். அவருக்கு ஆதர்ஷின் கோபமான பதிலால் அவருக்கு குழப்பம் வந்தது தான் மிச்சம்.

ஆதர்ஷ் கோபப்பட்டு பேசி அவர் கேட்டதே இல்லை என்பதால் அவரும் அவனின் பதிலில் குழப்பமடைந்து குரல் உள்ளே சென்று விட, “இல்லைப்பா செளஜலி ஹாஸ்பிடல் கிளம்பும் அவசரத்தில் இருந்ததால் நான் எதுவும் கேட்கவில்லை. அதான் உன்னிடம் கேட்டேன் ” என்று சொல்லி போனை வைத்துவிட ,

ஆதர்ஷுக்கு தன் மீதே எரிச்சல் வர அதன் விளைவால் தலையை வலித்தது. கமலா அம்மாவிடம் காபி கேட்க அவர் கொண்டு வந்த காபி தொண்டையில் இதமாக இறங்கினாலும் மனது ஏனோ சமாதனம்அடைய மறுத்தது.

பிடிக்கவில்லை என்றால் நேரடியாக சொல்லிவிட்டால் நான் புரிந்து கொள்ள போகிறேன். அதற்காக இந்த வீட்டை விட்டு போய் என் என்னை அவமனப்படுத்தனும். இங்கே தொடர்ந்து இருந்தால் நான் திரும்பவும் தொல்லை செய்வேன் என்று என்னை கேவலமாக எடை போட்டுவிட்டாளா? என்று நினைக்க நினைக்க மனது நிலை கொள்ளாமல் தவித்தது. ஆபிஸ் கிளம்பவே பிடிக்காமல் தலையை பிடித்துக்கொண்டு அமர்ந்திருந்தவனை சுவாதியின் ,

“டாடி என் மேலே கோபமா” என்ற பய குரல் கலைக்க குனிந்து அவளை பார்த்தவன் அந்த கண்களில் இன்னும் மிரட்சி அகலாமல் இருப்பதை கண்டு அவளை தூக்கி அவள் முகம் முழுவதும் முத்தமிட்டு,

“இல்லைடா கண்ணா, சாரிடா ஏதோ தெரியாமல் கோபமாக பேசிவிட்டேன் என் செல்லத்திடம் . என்னை மன்னிச்சிடுடா? இனிமேல் டாடிக்கு என்றுமே உன் மேல் கோபமே வராது. ஆனால் நீ இனிமே ஆண்டியை பற்றி கேட்க கூடாது என்ன” என்று அவளிடம் ஒப்பந்தம் போட,

சுவாதி என்ன ஏது என்று புரியாமலே தலையாட்ட , “என் செல்ல குட்டி தேவதை ...” என்று மீண்டும் அவன் கன்னத்தில் அழுந்த முத்தமிட்டான். அவன் முத்தத்தை சுமந்த அவன் கன்னம் அவனின் மழிக்கப்படாத கன்னம் பட்டு சிவந்து போய்விட , அதை தொட்டு பார்த்து,

“ஐயோ டாடி, உன் தாடி குத்துது. போய் ஷேவ் செய்யுங்க” என்று அவன் மடியிலிருந்து இறங்கி அவன் பிஞ்சு கைகளால் அவனை தள்ள, ஆதர்ஷ் தற்காலிகமாக தன் கோப தாபம் எல்லாம் மறந்து சிரித்துவிட்டு,

“இதோ போறேண்டா செல்லம்... நீங்க போய் சாப்பிட்டு ரெடியா இருங்க , டாடி உங்களை கிரஷில் கொண்டு போய் விடுகிறேன் ஓகே ...” என்று விட்டு கமலா அம்மாவிடம் சாப்பாடு ஊட்ட சொல்லி சுவாதியை அவரிடம் விட்டு விட்டு குளிக்க சென்றான்.

கமலா அம்மாவுக்கு தான் மிகவும் கவலையாக இருந்தது. “சௌஜு ஏன் இப்படி தீடிர் என்று சென்றான். என்னிடம் கூட ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லவே இல்லையே ..., இவர்கள் நடுவில் என்ன நடந்தது. ஆதர்ஷ் தம்பியின் முகமும் சரியில்லையே....” என்று யோசித்துக்கொண்டே சுவாதிக்கு சாப்பாடு ஊட்டிவிட்டு அவளுக்கு ஷூ எல்லாம் போட்டு ரெடி செய்தார். ஆதர்ஷும் டிரஸ் செய்து கொண்டு சாப்பிட அமர, அவனுக்கு பரிமாறிக்கொண்டே,

“தம்பி கேட்கிறேன் என்று தப்ப நினைக்காதீங்க. நேற்று வரை அந்த பெண் நம் வீட்டில் இருந்தபோது இரண்டு பேரும் சந்தோஷமா தான் பேசிகிட்டு இருந்தீங்க. ஆனால் இன்று அந்த அந்த பெண்ணை காணவில்லை என்று சொன்னதற்கு உங்களிடம் எந்த பரபரப்பும் இல்லையே . எங்கே போனாள் என்று நீங்கள் தேட கூட இல்லையே ... உங்களுக்கு நடுவில் ஏதாவது பிரச்சனையா? என்று தயங்கி தயங்கி ஒருவாறு கேட்டார்.

தோசையை ஒரு விள்ளல் எடுத்தவன் அதை சாப்பிடாமல் முகம் இறுக, “எனக்கும் அவங்களுக்கும் ஒரு பிரச்சனையும் இல்லை மா. திரும்ப அவங்க இங்கே வருவாங்க. அவங்க இப்போ பத்திரமா அருணாசல சேவை மையத்தில் தான் இருக்காங்க . அதனால் நீங்க அவங்களை பற்றி கவலை படாதீங்க. ..” என்று எடுத்த விள்ளலை தட்டிலே போட்டுவிட்டு கைகழுவு எழுந்திருக்க கமலா அம்மா பதறி போனார்.

அவன் சாப்பிடும் போது ஏதோ ஏதோ கேட்டு அவனை சாப்பிட விடாமல் செய்துவிட்டோமே ” என்று குற்ற உணர்வு அவரை வாட்ட,

“நான் ஏதாவது தப்பா பேசியிருந்தா என்னை மன்னிச்சிடுங்க தம்பி. அதுக்காக இப்படி சாப்பிடாம எழுந்துடங்களே ” என்று மெல்லிய குரலில் கேட்டவரை பார்த்து லேசாக சிரித்து ,

“நான் வரேன்மா..... ” என்று சுவாதியை அழைத்து கொண்டு சென்றான். அவர்கள் சென்றதும் அவருக்கு வீட்டில் இருப்பு கொள்ளவில்லை . வீட்டு வேலையை வேகமாக முடித்துக்கொண்டு வீட்டி பூட்டிவிட்டு ஆட்டோ பிடித்து அருணாசல சேவை மையத்தில் போய் இறங்கினார்.

கமலா அம்மாவை கண்டதும் அருணாசலத்திற்கு ஆச்சர்யம் மேலிட்டது. அதே சமயம் ஏதாவது பிரச்சனையோ என்று நெஞ்சின் ஓரம் லேசாக நெருட அதே நெருடலுடன் அவரை வரவேற்றார்.

அவரின் வரவேற்பை லேசான சிரிப்புடன் ஏற்றுக்கொண்டு, “சௌஜு எங்கே சார் இருக்கா, எதற்கு அந்த பொண்ணு இப்படி தீடிர் என்று கிளம்பி இங்கே வந்துவிட்டது. அங்கே தம்பியிடமும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை போலிருக்கு ” நேரடியாக விஷயத்திற்கு வந்தார். அவருக்கு அப்போது தான் ஆதர்ஷுக்கு தெரியாமல் வந்திருக்கிறாள் என்று புரிய ,

“எனக்கும் ஒன்றும் தெரியலைமா , காலையில் ஆட்டோவில் வந்து இறங்கியதும் , நான் இங்கே கொஞ்ச நாள் தங்கட்டுமா என்று கேட்டாள் . நான் ஏன் மா என்ன ஆச்சு என்று கேட்டதற்கு பதிலே சொல்லாமல் தங்கட்டுமா, இல்லை நான் வேறு இடம் பார்த்துக்கட்டுமா என்று சற்று கோபமாக கேட்ட மாதிரி இருந்தது. நானும் சரி ஏதோ கோபத்தில் இருக்கிறாள் போலிருக்கு என்று நினைத்து சரி என்றேன்.

அப்புறம் பெட்டியை வைத்துவிட்டு உடனே ஹாஸ்பிடலுக்கு கிளம்பி போய்விட்டாள். சாப்பிட கூட இல்லை. என்ன ஆச்சு இரண்டு பேருக்கும் நடுவில். ஆதர்ஷும் எதுவும் சொல்லவில்லை . இவளும் சொல்ல மாட்டேன்கிறாள் . என்ன தான் செய்வது” என்று கொஞ்சம் வருத்தத்துடன் கூறிமுடித்தார். அதுவரை அமைதியாக கேட்ட கமலா அம்மாவின்னும் இதே கேள்வி தான் உறுத்தி கொண்டிருந்தது.

சுவாதியை கிரஷில் விட்டு விட்டு ஆபிஸ் சென்ற ஆதர்ஷுக்கு வேலையே ஓடாமல் அவனுடைய எண்ண சுழல்கள் சௌஜுவை பற்றி சுற்றி சுற்றி வந்தது. சுவாதி பக்கத்தில் இருந்த வரைக்கும்

கொஞ்சம் அமைதியாக இருந்த நெஞ்சம் அவளை கிரஷில் விட்டு விட்டு வந்த பிறகு மீண்டும் சோர்வும் வேதனையும் அவளை ஆட்கொண்டது. அவளை நேரடியாக ஹாஸ்பிடலில் சென்று "ஏன் வீட்டை விட்டு போனாய் என்று கேட்கலாமா? வேண்டாமா ? என்று குழம்பியவன், அடுத்த ஐந்தாவது நிமிடத்திலே

"நான் ஏன் போய் பேசணும். போனது அவள் தானே. நிச்சயம் என்னை தேடி வருவாள் " என்ற உறுதியான எண்ணம் மனதினுள் வேரோட மனம் கொஞ்சம் தெளிந்தார் போல இருக்க தன் வேலையை கவனிக்க தொடங்கினான். கொஞ்ச நேரத்திலே அவனுடைய செல் போன சிணுங்க, சௌஜனியாக இருக்குமோ என்று ஆவலாக எடுத்தவன் அதில் டிஸ்ப்ளே ஆன நம்பரை பார்த்துவிட்டு முகம் மாற,

"சொல்லுங்க..... " என்றான் .

"....."

"நான் கேட்டனா, ஏன் அனுமதி இல்லாமல் எதையும் என் விஷயத்தில் செய்யாதீர்கள் என்று எத்தனை .உங்களுக்கு எத்தனை முறை சொல்லியிருக்கிறேன். ..." என்றான் எரிச்சலாக.

"....."

"ப்ளீஸ் போதும் இதுக்கும் மேலே என்னை தொந்தரவு செய்யாதீர்கள். i am not ready for anything . pls leave me alone . எனக்கு சுவாதியே போதும் . இந்த பேச்சு பேச தான் என்றால் நீங்கள் என்னை பார்க்க வர வேண்டாம் ..." என்று பட்டென கோபத்தோடு போனை வைத்தான்.

போனை வைத்தவனின் மனதில் இருந்த கொஞ்ச நஞ்ச அமைதியும் பறிபோக , தலையை பிடித்துக்கொண்டு உட்கார்ந்தவன் ஒரு முடிவோடு தன் தோல் பையை எடுத்து கொண்டு ஆபிசை விட்டு வெளியேறினான்.

கோபத்தோடு ஹாஸ்பிடலுக்கு சென்ற சௌஜனியுக்கு ஆதர்ஷின் பேச்சே அவள் மனதில் வட்டமிட்டது. நான் எந்த விதத்தில் ஆதர்ஷை பாதித்தோம். அங்கு சென்ற இந்த இரண்டரை மாதத்தில் இந்த ஒரு மாதமாக தானே சரியாக பேசினேன். கடவுளே ஒரு பெண்ணால் எந்த ஆணிடமும் நட்பாக பழக முடியாதா? ஏன் பெண்களுக்கு மட்டும் இப்படி ஒரு சாபம் .." என்று நொந்து போனான். அவளால் அந்த மன நிலையில் சரியாக வேலை செய்ய முடியாமல் புத்தி தடுமாற, டிட்டி டாக்டரிடம் சொல்லிவிட்டு சேவை மயத்திற்கு திரும்பினான்.

அருணாசலத்திடம் பேசிக்கொண்டிருந்த கமலா அம்மாவை கண்டதும் ஒரு தாயை கண்டவள் போல் அவரிடம் "அம்மா" என்று ஓடி தஞ்சமடைந்தாள். கமலா அம்மாவும் சௌஜனியை பார்த்துக்காமல் தவித்து போயிருந்ததால் அவளை அணைத்துக்கொண்டார். கொஞ்ச நேரம் கழித்து சௌஜனியை அவரிடமிருந்து விலகி,

"சுவாதி கிரஷுக்கு போயிட்டாளா? எப்படி இருக்கிறாள்? சரியாக சாப்பிட்டாளா? என்று வரிசையாக விசாரிக்க அருணாசலமும், கமலா அம்மாவும் ஒருவரை ஒருவர் ஆச்சர்யத்துடன் பார்த்துக்கொண்டார்கள். இருவரின் பார்வை பரிமாற்றத்தை கண்டவள் ,

"என்னம்மா அப்படி பார்த்துகிரீங்க. ஏன் நான் சுவாதியை பற்றி அக்கறையாக விசாரிக்கக் கூடாதா? என்று தாழ்ந்த குரலில் கேட்டாள்.

"உனக்கு சுவாதி மேல் அக்கறை இல்லை என்று நாங்க சொன்னோமோ , இல்லையே. ஆனால் நீ செய்து இருக்கிற காரியம் தான் எங்களை அப்படி பார்க்க வைக்கிறது. பின்னே என்னமா என்னிடமும், ஆதர்ஷ் தம்பியிடமும் கூட எதுவும் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் நீ வீட்டை விட்டு வெளியேறி இருக்கிறாய் . இதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று எனக்கு தெரியவில்லை . ஏன் நாங்கள் உன்னை பார்த்து கொண்டதில் குறை ஏதும் இருந்ததா? சொல்லுமா ..." என்று விசாரித்தார்.

அவரின் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லாமல் அமைதியாக அமர்ந்திருக்க, அருணாசலமும் அதையே திருப்பி கேட்க அவள் மீண்டும் அப்படியே இருக்க கமலா அம்மா,

"கொஞ்ச நேரம் முன்னால் சுவாதி எப்படி இருக்கிறாள் என்று விசாரித்தியே... உண்மையை சொல்ல போனால் அவள் நன்றாகவே இல்லை " என்றதும் சௌஜனியை விலுக்கேன்று நிமிர்ந்து

“என்னம்மா ஏன் அப்படி சொல்றீங்க. சுவாதிக்கு என்ன ஆச்சு..... இப்போ எங்கே இருக்கிறாள் என்று பதைப்புடன் விசாரித்தாள். அவளின் பட படப்பை பார்த்து சற்று கேலியாக சிரித்தவர்,

“ம்ம் நீ அங்கே இருந்து வந்து முழுசா ஐந்து மணி நேரம் கூட ஆகலை. ஆனால் சுவாதி உன்னை பார்க்காமல் பயங்கர அடம் பிடித்தாள். அதனால் ஆதர்ஷ் தம்பி என்றைக்கும் இல்லாமல் இன்றைக்கு என்ன ஆனதோ சுவாதியை மேல் கோப பட பாவம் குழந்தை நடுங்கிவிட்டாள் . அவளை சமாதனம் செய்வதற்குள் பாவம் தம்பி படாத பாடுபட்டுவிட்டார்.

அவர் மட்டும் என்ன சந்தோஷமா இருந்தார். முகமே செத்து போன மாதிரி ஆகிவிட்டது. காலையில் சாப்பிட கூட இல்லை. அவ்வளவு ஏன் நீயும் தான் சரியில்லை. இந்த நேரத்தில் நீ ஹாஸ்பிடலிலிருந்து திரும்பி வந்து நான் பார்த்ததே இல்லை. இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம் நீ சொன்னால் தானே தெரியும். மனதிலே பூட்டி வைத்திருந்தால் உனக்கு கோபம் தான் அதிகமாகுமே தவிர அதனால் வேறு என்ன லாபம் ... சொல்லுமா உனக்கும் தம்பிக்கும் அப்படி என்ன தான் ப்ரச்சனை? என்று அருணாசலத்தை ஒரு பார்வை பார்த்துவிட்டு கேட்டார்.

அவர் பேசும்வரை அமைதியாக தலையை பிடித்துகொண்டு அமர்ந்திருந்தவள் அங்கிருந்து எழுந்து சென்று தோட்டத்தில் நுழைய இருவரும் அவள் பின்னாலே சென்றார்கள். இருவரும் அங்கிருந்த பெஞ்சில் அமர, சௌஜலி அங்கிருந்த மல்லிகை பந்தலின் கீழ் நின்று கொண்டு அதிலிருந்து ஒரு மல்லிகை பூவை பறித்து அதை திருப்பி திருப்பி பார்த்துவிட்டு அதன் வாசனையை முகர, அருணாசலம் பொறுமை இழந்து,

“என்னமா நாங்க கேட்டுகிட்டே இருக்கிறோம் நீ பாட்டுக்கு பூவை பறிச்சு அதை முகர்ந்து பார்த்துக்கிட்டு இருக்கே ” என்றதும் அவரை தீர்க்கமாக ஒரு பார்வை பார்த்துவிட்டு ,

“அங்கிள் இந்த பூவை அப்படியே முகர்ந்தால் வாசனை வருமா? அல்லது அதை கசக்கினால் வாசனை வருமா ? என்று சம்மந்தா சம்மந்தம் இல்லாமல் கேள்வியை அவர் முன் வைக்க அவருக்கு இது என்ன கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்லாமல் பைத்தியகரதனமான கேள்வி என்று எண்ணம் எழ, சற்று எரிச்சலுடன் ,

“ரொம்ப முக்கியமான கேள்வி தான் இது ..” என்று சற்று நக்கலாக சொல்லிவிட்டு “பூவை மென்மையாக கையாளனும் .அப்படியே தான் முகரனும். கசக்கினால் எப்படி வாசம் வரும்.... என்று அவள் கேள்விக்கு பதில் சொல்லிவிட்டு,

“சரி நீ கேட்ட கேள்விக்கும் நான் கேட்ட கேள்விக்கும் என்ன சம்மந்தம் என்று எங்களுடைய சிறிய அறிவுக்கு புலப்படவில்லை சௌஜலி மா... நீயே அதை சொன்னால் எங்களுக்கு புரியுதா என்று பார்க்கிறோம் ... ” என்றவரின் குரலில் கோபம் எரிச்சல் எல்லாம் கலந்திருக்க, அவரை பார்த்து லேசாக சிரித்துவிட்டு,

“நான் கேட்ட கேள்விக்கு அர்த்தம் இருக்கு அங்கிள். இந்த பூவை கசக்குகிற மாதிரி எல்லோரும் என்னை காதல் என்ற வார்த்தையை சொல்லி கசக்கி என்னை மணக்க விடாமல் செய்கிறார்கள்” என்று வேதனையுடன் சொல்ல இருவரும் கோரசாக

“என்னமா சொல்றே..... யார் உன்னிடம் என்ன சொன்னார்கள்” என

“நான் இங்கு ஏன் வந்தேன் என்ற காரணம் தெரியுமா உங்களுக்கு” என்று எதிர் கேள்வி கேட்டவனை கூர்மையாக பார்த்து தெரியாது என தலையைசைக்க ,

சூர்யா தன்னை காதலித்தது, தான் மறுத்தது எல்லாம் சொல்லிவிட்டு “அவன் கடைசியில் நான் கிடைக்கலை என்று தற்கொலை செய்து கொண்டான். அவன் சாவுக்கு நான் தான் கரணம் என்று எண்ணி அவன் அண்ணன் என்னை தேட என் பெற்றோர் என் உயிரை காப்பாற்ற அரசர்களை நாடு கடத்தற மாதிரி என்னை ஊர் விட்டு ஊர் கடத்திவிட்டார்கள் ” என்ற உண்மையை போட்டு உடைக்க கமலா அம்மாவுக்கும் அருணாசலத்திற்கும் அதிர்ச்சியாக இருந்தது.

கண்களில் கண்ணீர் தளும்ப, “எஸ் அங்கிள் காதல் என்ன கடையில் விற்கிற பொருளா? கேட்டவுடன் வாங்கி கொடுக்க. அது உயிரும், உணர்வும் கலந்த ஒன்று. அது எப்போ யாருக்கு வரும் என்று சொல்ல முடியாது. அவங்களுக்கு என்னை பார்த்து காதல் வந்தது என்றால் அது அவங்க உரிமை .

அதை தட்டி கேட்கவோ , நீ ஏன் என்னை காதலித்தாய் என்று திட்டவோ எனக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை. என்னால் முடியுமா முடியாதா என்று தான் சொல்ல முடியும். அப்படி தான் சொன்னேன் என்னால் முடியாது, என்னுடைய லட்சியம் படிப்பு மட்டும் தான் . அதில் மட்டும் தான் என் கவனம் இருக்கிறது . அதனால் நீ என்னை மறந்துவிடு என்று சொன்னதற்கு அவன் என்னை பழிகாரியாகிவிட்டு தன் உயிரை மாய்த்துகொண்டான்.

உயிரை காப்பாற்ற ஒரு பக்கம் மாஞ்சு மாஞ்சு படிக்கிற நான் இப்போ அவன் செயலால் கொலைகாரியா உங்கள் முன்னால் நிற்கிறேன்” என்று சொல்லும்போதே அழுகை கரை உடைக்க உடைந்து போய் அழ கமலா அம்மா ஓடி வந்து அவளை தன் தோளில் சாய்த்துகொண்டார் ஆதரவாக .

அவருக்கு அவளின் கதையை கேட்டு இந்த சிறிய வயதில் இப்படி ஒரு வேதனையா என்று ஆதங்கம் தான் எழுந்தது.

அழுகை கொஞ்ச கொஞ்சமாக குறைந்து விசும்பல் மட்டுமே வர அவரிடமிருந்து விலகி, “சாரி மா ... ” என்று அவரிடம் மன்னிப்பு கேட்டுக்கொண்டு, கரைந்து போன குரலில் ,

“அங்கிருந்து தப்பி இங்கே மறைந்து வாழ வந்தால் இங்கேயும் ஆதர்ஷ் அதே வார்த்தையை சொல்கிறார். இவரிடம் நான் சொல்வது. எந்த விதத்தில் இவரை நான் பாதித்தேன் என்று தெரியவில்லை. நான் ஏன் பெண்ணாக பிறந்து இப்படி எல்லோருடைய மனசை எல்லாம் உடைக்கிறேன் என்று தெரியவில்லை.

என்னால் முதலில் சூர்யா, இப்போ ஆதர்ஷ் , சூர்யா போய் சேர்ந்துவிட்டான். ஆனால் ஆதர்ஷுக்கு நான் என்ன பதில் சொல்ல. தெரியவில்லையே ” என்று உதட்டை பிதுக்கிவிட்டு ,

“இப்படி ஏகப்பட்ட தெரியவில்லை என்ற வார்த்தைகள் தான் என் வாழ்வில் ஏராளம். நேற்று வரை நன்றாக இருந்தவர் இன்று சுவாதியின் மேல் கோப பட்டு இருக்கிறார், சரியாக சாப்பிட வில்லை , அவரும் சந்தோஷமாக இல்லை. இதெல்லாம் நான் அங்கிருந்தால் தொடரும் என்று தான் அங்கிருந்து இங்கே வந்தேன். நாளாக நாளாக ஆதர்ஷ் நிச்சயம் இதை எல்லாம் மறந்துவிடுவார். நிச்சயம் சுவாதி அந்த அக்காரியத்தை செய்வாள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

எனக்கு ஆதர்ஷ் மேலே எந்த வருத்தமோ கோபமோ இல்லை. இவரும் சூர்யா மாதிரி எக்ஸ்ட்ரீமா போய்விட கூடாதே என்ற பயம் தான் இப்போது என் மனதில் ” என்று நீளமாக தன் மனதில் இருந்த கோபம் ஆதங்கம், எல்லாவற்றையும் கொட்ட, இருவருக்கும் என்ன பேசுவது என்றே தெரியாமல் வாயடைத்து போய் நின்றார்கள் . இவர்கள் மட்டுமில்லாமல் இன்னொருத்தனும் அதைகேட்டு அதிர்ச்சியாக நின்றான் அவன் சாட்சாத் ஆதர்ஷே தான்.

அத்தியாயம் 15

ஆதர்ஷின் மனம் சரியில்லாமல் அருணாசல அங்கிளிடம் கொஞ்சம் பேசிவிட்டு வரலாம் என்று நினத்து சேவை மையத்திற்கு வந்தவன் செளஜிவின் பேச்சை கேட்டு சிலையாகி நின்றான். அவன் ஏன் இத்தனை நாள் ஒதுங்கி போனான் என்பது புரிய தானும் தன் பங்குக்கு அவளுக்கு தொல்லையை கொடுத்திருக்கிறோம் என்று உணர்ந்த வினாடி செளஜிவின் மேல் இருந்து கோபம் போய் அந்த கோபம் பூமராங் மாதிரி அவன் மீதே திரும்பியது.

அதற்கு மேல் நிற்க பிடிக்காமல் அங்கிருந்து வேகமாக வளியே வந்து தன் காரை எடுத்து கொண்டு செல்ல, சத்தம் கேட்டு வெளியே வந்தவர் சற்று அதிர்ச்சியாகி நின்றார். அவரை தொடர்ந்து வந்த செளஜிவும், கமலா அம்மாவும் ஆதர்ஷ் வந்துட்டு போனதை அறிந்ததும் கமலா அம்மாவிற்கு என்ன மாதிரி ரியாக்ட் செய்வது என்று தெரியாமல் செளஜிவின் முகத்தை குழப்பத்துடன் பார்த்து கையை பிசைந்து கொண்டு நின்றார்.

செளஜிவும் குழப்பத்தோடு அருணாசலத்தை பார்க்க , அவர் பெருமூச்சுடன் , “ம்ம் என்ன சொல்வது ரொம்ப நல்ல பையன் . பாவம் அவனும் இதுவரை கல்யாணமே வேண்டாம் என்று இருந்துவிட்டான். இப்போ உன்னை பார்த்து அவனுக்கு அந்த ஆசை வந்திருக்கு. ஆனால் உன் நிலைமையும் மோசமாக தான் இருக்கு. கடவுள் நல்லவங்களை ரொம்ப தான் சோதிக்கிறார்” என்றார் விரக்தியான குரலில்.

சௌஜலிவும் அப்போது தான் ஞாபகம் வந்தவளாக "நான் கூட கேட்கணும் என்று நினைத்தேன் அங்கிள் அவருக்கு இன்னும் கல்யாணம் ஆகவில்லை என்றால் சுவாதி யாருடைய மகள்? ஆதர்ஷுடைய அப்பா அம்மா எங்கே? இவர் ஏன் தனியாக சுவாதியை வைத்துகொண்டு கஷ்டப்படுகிறார் ? என்று அவள் தொடுத்த கேள்விகளில் குழப்பமும், அதே சமயம் கொஞ்சம் ஆர்வமும் கலந்திருந்தது . கமலா அம்மாவிற்கும் அதே சந்தேகம் என்பதால் அவரும் அவருடைய பதிலுக்காக அவர் முகத்தை ஆர்வமாக பார்த்தார்.

"ஆமாமா ஆதர்ஷுக்கு இன்னும் கல்யாணமே ஆகவில்லை தான் . அவனுக்கு அப்பா அம்மா , அண்ணன் அண்ணி எல்லோரும் இருந்தும் இவன் அனாதை மாதிரி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறான் சுவதிக்காக " என்று முழுவதுமாக சொல்லி முடிக்காமலே நிறுத்த, சௌஜலிவும் கமலா அம்மாவும் ஒருவரை ஒருவர் குழப்பத்துடன் பார்த்து கொண்டார்கள்.

"நீங்க சொல்றது எனக்கு சரியா புரியலை அங்கிள் , எல்லோரும் இருந்தும் ஏன் இவர் தனியாக இருக்கணும். சுவாதியின் அப்பா அம்மா எங்கே போனார்கள் ..." என்று கேட்டாள் ஏகப்பட்ட குழப்பத்துடன்.

"சொல்றேன் மா ... அது ஒரு பெரிய கதை , விதி ஆதர்ஷ் வாழ்க்கையில் ரொம்பவே வினையாடிவிட்டது. ஆதர்ஷும் உன்னை மாதிரி தான் பெரிய குடும்பத்து பையன். இவன் இரண்டாவது செல்ல கடை குட்டி. இவன் கேட்டு அவர்கள் வீட்டில் எதுவுமே இல்லை என்று சொன்னதே இல்லை. அந்த மாதிரி கஷ்டமே என்ன என்று தெரியாது வளந்தவன் . உன்னை மாதிரியே எல்லோருக்கும் உதவி செய்வான் . அதன் விளைவு தான் இவன் இப்படி தனியாக வாழவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது" என்றதும்

சௌஜலி "என்ன அங்கிள் சொல்றீங்க... யாருக்கு செய்த உதவியால் அவருக்கு என்ன பிரச்சினை வந்தது " என ,

"எல்லாம் ஆதர்ஷின் நண்பன் பிரதாப்பினால் வந்தது. சிறு வயது முதலே அவன் கூடவே படித்தவன் பிரதாப் . அவனும் நல்ல வசதியான வீட்டு பையன் தான் . அவன் தங்கள் கூடவே படித்த நிஷா பெண்ணை காதலித்தான். ஆனால் அவன் கொஞ்சம் வசதி இல்லாதவன் . அதனால் பிரதாப் வீட்டில் இருவர் கல்யானத்திற்கும் ஒத்து கொள்ளவில்லை . இருவரும் ஓடி போய் திருமணம் செய்வது என்று முடிவெடுத்து ஆதர்ஷின் உதவியை நாடி இருக்கிறார்கள் .

ஆதர்ஷ் "அப்படி எல்லாம் சற்றென்று முடிவெடுக்காதே. உங்களை பற்றி எப்படியெல்லாம் கனவு கண்டு வைத்திருப்பார்கள் . அதை எல்லாம் தூள் தூளாக்க போகிறாயா? பெற்றவர்கள் என்றால் கொஞ்சம் முரண்டு பிடிக்க தான் செய்வார்கள். அது எல்லாம் உன் நன்மைக்காக என்று நினைத்தால் இந்த மாதிரி எல்லாம் முடிவெடுக்க தோணாது. கொஞ்சம் பொறுமையா இரு. நானே உங்கள் பெற்றோர்களிடம் பேசுகிறேன் என்ற நம்பிக்கையை கொடுத்தான்.

அதே மாதிரி ஆதர்ஷும் போய் இரு வீட்டாரிடமும் பேசினான். பேசுகிற விதத்தில் பேசி பிரதாப் வீட்டில் சம்மதம் வாங்கினான். ஆனால் நிஷாவின் வீட்டில் உள்ளவர்களுக்கு தன் பெண் காதலித்தவன் பெரிய பணகார வீட்டு பையன் என்பதால் எங்கே திருமணத்திற்கு அப்புறம் தன் பெண்ணை வரதட்சினை கேட்டு கொடுமை படுத்துவார்களோ .. அதனால் தன் பெண்ணிற்கு ஏதாவது ஆபத்து வருமோ என்று கண்ட சினிமா படத்தில் வருகிற காட்சிகளையெல்லாம் என்று நினைத்தது மட்டுமில்லாமல் அதை அப்படியே வெளிப்படையாக பிரதாப்பின் அம்மா முன்னாடியே பேசி எங்கள் பெண் நாங்கள் பார்க்கும் பையனை தான் கல்யாணம் செய்துகொள்வாள். இந்த காதல் கத்தரிக்காய் பற்றி எல்லாம் எங்களிடம் பேச வேண்டாம் என்று சொல்லி நிர்தாட்சண்யமாக மறுத்து இருக்கிறார்கள்.

அவர்களை பேசி ஒரு விதமாக கன்வின்ஸ் செய்வதற்குள் பிரதாப்பின் அம்மா நம்மை இவ்வளவு கீழ்த்தரமாக நினைத்த அந்த வீட்டு பெண் எங்கள் வீட்டு மருமகளா வர தேவையில்லை என்று மறுத்துவிட்டார். இவர்கள் இரண்டு பேர் வீட்டிலும் சமாதானம் செய்ய முயன்று தோற்று போனது தான் மிச்சம் ஆதர்ஷுக்கு. அதனால் நண்பனின் ஆசைப்படி வீட்டுக்கு தெரியாமல் இருவருக்கும் திருமணம் செய்து வைத்தான்.

தன் பையன் தன் பேச்சை மீறி தங்களை கீழ்த்தரமாக பேசிய வீட்டு பெண்ணை கல்யாணம் செய்து கொண்டான் என்ற அதிர்ச்சியில் பிரதாப்பின் அம்மா அன்றே மாரடைப்பில் இறந்துபோய்விட்டார். அந்த அதிர்ச்சியிலும் , வெறுப்பிலும், பிரதாப்பின் அப்பா அவனை வீட்டிலே சேர்க்கவில்லை .

நிஷாவின் வீட்டிலும் தங்கள் பேச்சை மீறி பிரதாபை கல்யாணம் செய்து கொண்டாள் என்ற ஆத்திரத்தில் தங்களுக்கு இப்படி ஒரு பெண்ணே இல்லை என்று தலை முழுகிவிட்டார்கள்.

போவதற்கு போக்கிடம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்ட அவர்களுக்கு ஆதர்ஷ் தான் ஒரு வீடு எடுத்துக்கொடுத்து குடும்பம் செய்வதற்கு எல்லா ஏற்பாடும் செய்து கொடுத்தான். அது மட்டுமில்லை பிரத்தாப்பிற்கும், நிஷாவிற்கும் கூட வேலை ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தான். எல்லாம் நன்றாக தான் போய் கொண்டிருந்தது சந்தேக பேய் பிரதாப்பின் நெஞ்சில் குடியேறும் வரை " என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்க, சௌஜு இடையிட்டு

"ஆதர்ஷ் மேலே பிரதாப் சந்தேகப்பட்டாரா? ஏன் அப்படி சந்தேகப்படும்படி என்ன நடந்தது ? என்று கேட்டாள்.

"ஆமாம் மா பிரதாப் ஆண்பிள்ளை என்பதால் அவனுக்கு சொந்தங்கள் இல்லை என்பது அவ்வளவுவாக பாதிப்பு தெரியவில்லை. ஆனால் நிஷாவிற்கு அந்த பாதிப்பு அதிகமாக இருக்க, ஆதர்ஷ் தான் அவளுக்கு அடிக்கடி ஆறுதல் கூறி ஒரு அண்ணனாக இருந்து அவளுக்கு எல்லாம் செய்தான் . அதனால் நிஷாவிற்கும் ஆதர்ஷ் மேல் ஒரு சகோதர பாசம். ஆரம்பத்தில் இதை சாதாரணமாக எடுத்துக்கொண்ட பிரதாப் போக போக வேலைக்கு சேர்ந்த இடத்தில் ஏற்பட்ட நண்பர்களின் சகவாசத்தால் ஆதர்ஷ், நிஷாவின் நட்பை கொச்சை படுத்தி பேச ஆரம்பித்தான் .

நிஷா தன்மையாகவும், சண்டை போட்டும் எவ்வளவோ எடுத்து சொல்லியிருக்கிறாள். ஆனால் இதை காது கொடுத்து கேட்காத பிரதாப் மேலும் இருவரையும் இணைத்து மிகவும் கேவலமாக பேச வேறு வழியில்லாமல் எதுவுமே பேசாமல் சகித்து கொள்ள ஆரம்பித்தான் . ஆதர்ஷையும் தயவு செய்து வீட்டு பக்கம் வராதீர்கள் என்று கெஞ்சி கேட்டுக்கொண்டாள்.

அவனும் முடிந்தவரை ப்ரதாப்பிடம் நிஷா என் தங்கை மாதிரி என்று எடுத்து சொல்லி , நிஷா உன்னை நம்பி வந்தவள் அவளை இந்த மாதிரி கேவலமாக சந்தேகப்பட்டு கொடுமை செய்யாதே என்று புத்திமதி சொல்லியிருக்கிறாள். ஆனால் அதற்கும் பிரதாப் கேட்க தகாத வார்த்தைகளால் பேசி ஆதர்ஷின் இதயத்தை குத்தி கிழித்திருக்கிறான். இதையெல்லாம் நிஷா என்ற அபலை பெண்ணுக்காக தாங்கி கொண்டு தன்னால் அந்த குடும்பத்தில் விரிசல் வர கூடாதே என்று அந்த வீட்டு பக்கமே போகவில்லை.

மாதங்களும் உருண்டோடின . ஆனால் பிரதாப்பின் ஓநாய் குணம் அவனை விட்டு ஒழியாமல் நாளுக்கு நாள் தன் கோரை பற்களால் நிஷாவை குத்தி கிழித்தது. அதற்கு காரணம் நிஷாவின் வயிற்றில் சுவாதி வளர்ந்தது தான். ஏனென்றால் அந்த குழந்தை தன்னுடையது இல்லை என்று பிரதாப் சாதிக்க, நிஷாவிற்கு அதை நிரூபிக்க வழி தெரியாமல் தவித்து தன் பிறந்த வீட்டுக்கும் செல்ல முடியாமல், ஆறுதலாக யாரிடமும் பகிர்ந்து கொள்ள முடியாமல் தனக்குள்ளே அழுது, போராடி ஒரு வழியாக சுவாதியை வெளி உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்திய கையோடு இந்த உலகுக்கு டாடா சொல்லிவிட்டு போய்விட்டாள்.

அவள் இறந்ததும் ஆதர்ஷினால் தான் என்ற ஆத்திரம் கொண்டு பிரதாப் ஆதர்ஷ் வீட்டிற்கே சென்று அவனையும், அவன் வீட்டில் உள்ளவர்களையும் தாறுமாறாக பேசியிருக்கிறான் . இதனால் கோபம் கொண்ட ஆதர்ஷின் பெற்றோர்கள் இவன் மாதிரி உனக்கு ஒரு நண்பன் தேவை தானா? என்று ஆதர்ஷிடம் கோபப்பட்டு ப்ரதாப்பிடம் கண்டபடி பேசி அனுப்பி விட்டார்கள்.

ஆனால் பிரதாப் போலீசில் தன் மனைவியின் சாவுக்கு காரணம் ஆதர்ஷ் தான் என்று புகார் கொடுக்க அதை விசாரிக்க வந்த போலிஸ் அதிகாரி ஆதர்ஷ் அப்பாவின் நண்பராக இருந்ததால் ஆதர்ஷ் மேலே எந்த தவறும் இல்லை என்று புரிந்து கொண்டு அந்த கேசை அப்படியே ஊத்தி மூடிவிட்டார்.

நிஷா இறந்ததற்கும் போய் பார்க்க முடியாமல் ஆதர்ஷ் தவித்தான். பாவம் அந்த பெண் நிஷாவின் சடலத்தை பெற்றவர்களும் வந்து பார்க்கவில்லை . இவனும் அவள் நடத்தை கெட்டவள் என்று கைகழுவிட்டு போய்விட்டான்.

ஐந்து நாள் அந்த பெண் ஹாஸ்பிடலிலே அனாதை பிணமாக இருக்க வருவது வரட்டும் என்று ஆதர்ஷே போய் அவள் சடலத்தை கைழுத்திட்டு வாங்கி அடக்கம் செய்துவிட்டு அவள் பெற்ற குழந்தையை அவனே எடுத்து கொண்டு வந்துவிட்டான்.

அவன் குழந்தையை எடுத்து கொண்டு வீட்டுக்கு வந்த ஆதர்ஷுக்கு அங்கு கிடைத்த வரவேற்பே வேறு மாதிரி இருந்தது. அவனின் அம்மா , அப்பாவும் இந்த குழந்தை இங்கே வளர கூடாது என்று எதிர்க்க

ஆதர்ஷின் அண்ணன் சுகந்தனுக்கு ஆதர்ஷின் நிலை புரிந்தாலும் அப்பா அம்மாவை எதிர்த்து பேச விருப்பமில்லாமல் வாய் மூடி மௌனியாக இருந்துவிட்டான்.

அதனால் சுவாதிக்கு இடமில்லாத வீடும் எனக்கு தேவையில்லை என்று சொல்லிவிட்டு ஊட்டிக்கு வந்துவிட்டான்” என்று சொல்லி முடிக்க சௌஜனியை அவன் கதையை கேட்டு கண்களில் கண்ணீர் ஊற்றெடுக்க , கமலா அம்மாவுக்கு மனது பாரமாக இருந்தது.

மற்றவர்களுக்கு உதவ போய் தன் வாழ்க்கையையே பணயம் வைத்த ஆதர்ஷ் மேலே ஒரு தனி மரியாதை ஏற்பட கண்ணீரை துடைத்துக்கொண்டு , “அங்கின் பிறந்த குழந்தையை வைத்துக்கொண்டு வேலைக்கும் போய் கொண்டு எப்படி சமாளித்தார்? சுவாதியின் அப்பா மீண்டும் திரும்பி வரவில்லையா? என்று கரைந்த குரலில் கேட்டான்.

“அதை ஏன்மா கேட்கிறே. அதுவரை தான் சாப்பிட்ட தட்டையே எடுக்காத பிள்ளை சுவாதியை அழைத்து கொண்டு ஊட்டிக்கு வந்ததும் அந்த குழந்தையை வைத்துக்கொண்டு ஆதர்ஷ் பட்ட கஷ்டத்திற்கு அளவே இல்லை. அந்த அளவிற்கு கஷ்டங்களை அனுபவித்தான். வேலை கிடைக்கிற வரைக்கும் அவனே எப்படியோ சமாளித்தான். அப்புறம் வேலை கிடைத்த பிறகு என் சேவை மையத்தில் தான் காலையில் விட்டு விட்டு செல்வான். வேலை முடிந்து மாலையில் டிசைனர் கோர்ஸ் படித்தான். ஏழு மணிக்கு மேலே வந்து சுவாதியை அழைத்து செல்வான். அவன் படும் வேதனை தாங்க முடியாமல் நான் தான் ஆறுமாதம் கழித்து கமலா அம்மாவை வேலைக்கு ஏற்பாடு செய்தேன் .

“அந்த பிரதாப் என்ன ஆனான் என்றே எனக்கும் சரி ஆதர்ஷ்கும் தெரியாது. இதுவரைக்கும் சுவாதிக்கு ஒரு அப்பாவாக தான் அவன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான் ” என்று வறண்டு போன குரலில் சொன்னார்.

அவர் சொன்னதை கேட்டதும் சௌஜனியைக்கு மனம் கனத்து போய் பார்த்தே அறியாத பிரதாப் மீது சொல்லாண்ணாத ஆத்திரம் வர, “ச்சே இவன் எல்லாம் ஒரு மனுஷ பிறவியா? சந்தேக பேய்கள்... உதவி செய்தவர்களை இப்படியா பேசுவது ? இப்படி ராட்சசனுக்கு இப்படி ஒரு அழகான குழந்தை . பாவம் அந்த நிஷா ...” என்று தன் சோகத்தை மறந்து ஆதர்ஷுக்காகவும், நிஷாகாகவும் பரிதாபப்பட்டான் .

பேசி கொண்டிருந்ததில் நேரம் போவதே தெரியாமல் இருக்க, கமலா அம்மாவிற்கு “ஐயோ ஆதர்ஷ் தம்பி இப்போ வீட்டிற்கு தான் போயிருப்பார் ” என்று நினைத்த வினாடி , சௌஜனியிடம்,

“சரிமா நான் கிளம்பறேன். அங்கே தம்பி தனியாக கஷ்டப்படுவார். இப்போவாவது தம்பியை பற்றி நீ புரிந்து கொண்டால் சரி. அந்த தம்பியால் யாருக்கும் எந்த தொல்லையும் வராது. பாவம் அவர் தான் எல்லோராலும் துன்பத்தை அனுபவித்து கொண்டிருக்கிறார். இதற்கு மேலும் நீ அவருக்கு வேதனையை கொடுக்க மாட்டாய் என்று நினைக்கிறேன்.

எனக்கு உன் நிலைமையும் புரிகிறது. ஆனால் இப்போது நிலைமைக்கு நீ தான் அவரை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதற்கு மேல் நான் என்ன சொல்ல முடியும் ” என்று விட்டு அருணாசலத்திடம் சொல்லிக்கொண்டு கிளம்ப எத்தனிக்க, சௌஜனி ,

“அம்மா கொஞ்சம் நில்லுங்க ... என்று அழைக்க அவளின் கமலா அம்மாள் திரும்பினார்.....

அத்தியாயம் 16

அவளின் குரல் கேட்டு திரும்பியவர் சௌஜனி பெட்டியுடன் நிற்கவும் அவருக்கு ஆச்சர்யம் கரை கடக்க, “சௌஜனி மா நீயும் வரியா என்கூட , இப்போ எனக்கு எவ்வளோ சந்தோஷமா இருக்கு தெரியுமா ... ” என முகம் மலர கூறினார்.

“ஆமாமா அவரை பற்றி தெரிந்த பிறகு நான் இன்னும் பிடிவாதமாக அவரை புரிந்து கொள்ளாமல் இருந்தால் என்னை விட மனசாட்சி இல்லாதவன் யாருமே இருக்க முடியாது. இவ்வளவு நாள் என் கஷ்டம் தான் பெரிதாக இருந்தது. ஆனால் ஒரு கோடு பக்கத்தில் அதை விட பெரியதாக கோடு போட்டால் முதலில் இருந்த கோடு எப்படி சிறியதாகி விடுகிறதோ அந்த மாதிரி என் பிரச்சனைகள் ஆதர்ஷ் பிரச்சனைகளைவிட மிகவும் சிறியதாக தான் இருக்கிறது. இனியும் அவர் மனசை

நோகடிக்கக் நான் தயாராக இல்லை. சுவாதி குட்டியும் நான் இல்லாமல் தவித்து போய்விடுவான் ..” என்றதும், அருணாசலம்,

“நீ சொல்றது அத்தனையும் உண்மை தான் மா.. எதுவுமே பெரிதாக பார்த்தால் அந்த பிரச்சனையை நம்மை விழுங்கி விடும். எதையும் தூசாக தட்டிவிட்டு நம் லட்சியத்தை நோக்கி போய்கொண்டே இருந்தால் தான் நம் எல்லைகளை நாம் அடைய முடியும். அதே மாதிரி நீயும் ஆதர்ஷை புரிந்து கொண்டு உன் பிரச்சனைகளை தூக்கி எறிந்து விட்டு கிளம்பியது எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷமா இருக்கு . நல்ல படியா போயிட்டு வாம்மா” என்று ஆசிரவதிக்க சௌஜலிவும் , கமலா அம்மாவும் அவரிடம் சொல்லிக்கொண்டு கிளம்ப

“சௌஜலி ஒரு நிமிஷம் ...” என்று நிறுத்தினார் . அவரின் குரலுக்கு திரும்பியவளிடம்

“அம்மா நான் சொல்றதை நீ சரியா புரிஞ்சிப்பே என்று நினைக்கிறேன். ஆதர்ஷின் கடந்த காலம் எதுவும் உனக்கு தெரிந்ததா காட்டிக்கொள்ள வேண்டாம் . கமலா நீங்களும் தான் . அவன் இப்போ தான் தன வேதனைகளை மறந்து வாழ ஆரம்பித்திருக்கிறான். அதை திரும்பவும் ஞாபகபடுத்தி அவன் வேதனைகளை அதிக படுத்த வேண்டாமே ” என்றார் வேண்டுதலாக.

“நிச்சயம் அங்கிள் நான் அதை பற்றி அவரிடம் பேச மாட்டேன். அதனால் நீங்க அதை பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம் என்று உறுதியளிக்க, கமலா அம்மாவும் “நானும் எதுவும் தம்பி கிட்டே பேசிக்கொள்ள மாட்டேன். நீங்க பயபடாதீங்க . சரி எங்களுக்கு நேரமாச்ச ...” என்று இருவரும் கிளம்பினார்கள்.

சேவை மையத்திலிருந்து மன பாரத்தோடு வீட்டுக்கு சென்ற ஆதர்ஷ் வீடு பூட்டி கிடப்பதை பார்த்து சற்று எரிச்சலோடு தன்னிடமிருந்த சாவியால் கதவை திறந்துகொண்டு உள்ளே சென்று கட்டிலில் விழுந்தான். தலை வின் விண்ணென்று தெறிக்க ஒரு காபி குடித்தால் தேவலை என்று தோன்றியது.

ஆனால் வீட்டில் கமலா அம்மா இல்லையென்பது ஞாபகம் வர கஷ்டப்பட்டு அவனே எழுந்து போய் காபி தயாரித்து கொண்டு வந்து ஒரு மாத்திரை போட்டு காபியை அருந்த கொஞ்ச நேரத்தில் தலைவலி கொஞ்சம் மறைந்தார் போல இருந்தது. ஆனால் மனதின் பாரம் தான் கூடி கொண்டே சென்றது.

நம் வாழ்க்கையில் தான் விதி கோரமாக விளையாடியது என்று நினைத்தால் இவளின் வாழ்க்கையையும் விதி விட்டு வைக்கவில்லை . நாம் வேறு அவளின் பிரச்சினை தெரியாமல் நம் காதலை சொல்லிவிட்டோம்” என்று வருத்த பட்ட அடுத்த வினாடி ,

நாம் ஒன்றும் பொழுதுபோக்குக்காக அவளை விரும்பவில்லையே. நம் மனதார தானே நேசிக்கிறோம் ” என்று மனசாட்சி தனக்கு தானே வக்கலாத்து வாங்கியது.

ஆனால் கொஞ்ச நேரத்திலே “நிச்சயம் சௌஜலி நம் காதலை ஏற்று கொள்ள போவதில்லை. இருந்தாலும் சௌஜலி தான் என் வாழ்க்கையின் முதலும் கடைசியுமான பெண்” என்று தீர்க்கமாக முடிவு எடுத்ததும் எதையோ தொலைத்து விட்ட உணர்வு ஆதர்ஷை பலமாக தாக்க மனதில் கல்லை வைத்த மாதிரி பாரமாக இருந்தது. அதை தாங்க முடியாதவன் போல் கண்ணை மூடி படுத்துக்கொண்டான்.

ஒரு அரை மணி நேரம் கழித்து எழுந்திருக்க முடியாமல் எழுந்து போய் முகம் கழுவிக்கொண்டு சுவாதியை அழைத்துக்கொண்டு வந்தபோதும் கமலா அம்மா திரும்பி வந்திருக்கவில்லை என்பதால் அவளுக்கு உடை மாற்றி பூஸ்ட் தயாரித்தான்.

கை அனிச்சையாக வேலை செய்தாலும் அவன் மனது சௌஜலிவையே சுற்றி சுற்றி வந்தது. அவன் மட்டும் வீட்டை விட்டு போகமலிருந்தால் அவன் தானே சுவாதிக்கு எல்லாமே பார்த்து பார்த்து செய்வான். அவன் இருக்கும் வரை சுவாதியை பற்றிய கவலை இல்லாமலிருந்தது . மஹீம் நமக்கு அவ்வளவு தான் ப்ராப்தம் ...” என்று விரக்தியாக எண்ணிக்கொண்டே பூஸ்ட்டை எடுத்துக்கொண்டு ஹாலுக்கு வந்தவனின் கண்கள் ஆச்சர்யத்தில் நிலை குத்தி போனான்.

ஏனென்றால் யாரை பற்றி இவ்வளவு நேரம் நினைத்து கொண்டிருந்தானே அவனின் நினைவின் நாயகியே அங்கு சுவதியோடு சோபாவில் அமர்ந்து கொஞ்சி கொண்டிருந்தாள்.

சௌஜலிவும் ஆதர்ஷை நிமிர்ந்து பார்க்க இருவரும் எதுவும் பேசாமல் அப்படியே நிற்க கமலா அம்மா நிலைமை நாசுக்காக புரிந்து ஆதர்ஷை கையிலிருந்த பூஸ்ட்டை வாங்கிக்கொண்டு சுவாதியை

தோட்டத்திற்கு அழைத்துசென்றார். அவர் சென்றதும் ஆதர்ஷ் செளஜிவின் அருகில் வந்தவன் ஒரு விநாடி குறைவாக அவளை பார்த்தவன் அவளை தாண்டி சென்று அவளை பார்க்காமலே ,

“ஐ அம் சாரி மிஸ் செளஜன்யா, நான் ஏதோ என் மனதில் ஏற்பட்ட ஆசையை உங்களிடம் சொல்லிவிட்டேன். உங்களுக்கு இப்படி ஒரு பிரச்சினை இருக்கும் என்று நான் நினைக்கவே இல்லை. என்னால் உங்களுக்கு மனகஷ்டம் ஏதாவது ஏற்பட்டிருந்தால் அதற்காக நான் மன்னிப்பு கேட்டுகிறேன் . நீங்கள் தராளமா இங்கே இருக்கலாம். என்னால் இனி உங்களுக்கு எந்த வகையிலும் தொல்லை ஏற்படாது” என்று உணர்ச்சியை துடைத்த குரலில் சொல்லிவிட்டு ஒரு அடி எடுத்து வைத்தவன் , மீண்டும் நின்று

“ஒரே ஒரு விஷயம் மட்டும் சொல்ல ஆசைபடுகிறேன். என் காதல் உங்கள் அழகையோ அந்தஸ்தையோ உடலமைப்பையோ பார்த்து வந்த ஜிகினா காதல் அல்ல . என் உள்ளர்ந்தமாக எந்த வித எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல் தோன்றியது . என் காதல் உண்மையானால் அது ஒரு நாள் ஜெயிக்கும் ..” என்று உறுதியான குரலில் சொல்லிவிட்டு அவளின் பதிலை கூட எதிர்பாராமல் அங்கிருந்து வேகமாக தன் அறைக்கு சென்றான்.

அவனிடம் மன்னிப்பு கேட்க வாய் எடுத்தவன் அவன் பேச ஆரம்பித்ததும் அமைதியாகி அவன் பேச்சை உள் வாங்கினான் . அவன் பேச பேச அந்த பேச்சில் இருந்த வேதனை செளஜிவுக்கு அவன் இதயத்தோட வலியை புரிய வைத்தது. அதுவும் அவன் தன் முகத்தை கூட பார்க்காமல் பேசியது எதையோ இழந்த மாதிரி உணர்ந்தான்.

செளஜிவுக்கும் சுவாதி மேல் முன்பு இருந்ததை விட பல மடங்கு பாசம் அதிகரிக்க அவளுடன் அதிகமாக நேரத்தை செலவு செய்தாள். அவளை மிகவும் கண்ணும் கருத்துமாக கவனித்துகொண்டாள். அவளின் ஒவ்வொரு செயல்களையும் வழக்கம் போல ஆதர்ஷிடம் பகிர்ந்து கொள்ள , அவனோ உணர்ச்சியே இல்லாத ஜடம் போல் கேட்டு கொள்வானே தவிர பதிலுக்கு அவனிடம் இருந்து ஒரு சிறு புன்னகை கூட பதிலாக வராது.

சரி நாம் பேசியதில் கோபமாக இருக்கிறார் போக போக சரியாகிவிடும் என்ற அவன் நினைப்பு தவறாகி போனது . அதன் பிறகு தொடர்ந்து வந்த நாட்களிலும் ஆதர்ஷ் செளஜிவின் பக்கம் திரும்பி கூட பார்க்காமல் நடந்து கொள்ள செளஜிவுக்கு அவன் அப்படி நடந்து கொள்வது இதயத்தில் ஈட்டியை பாய்ச்சியது போல் வலித்தது. அவளுக்கு கொஞ்ச கொஞ்சமாக ஆதர்ஷ் மேல் ஈர்ப்பு வர அவளின் மனது அவளின் நல்ல குணங்களை பட்டியல் போட தொடங்கியது.

செளஜிவே போய் பேசினாலும் அவன் முகத்தை ஏறெடுத்தும் பார்க்காமல் எங்கேயோ பார்த்துகொண்டு அவள் கேள்விக்கு பதில் சொல்லிவிட்டு நகர்ந்துவிடுவான். இவர்களின் கண்ணாம்பூச்சி ஆட்டத்தை கண்ட கமலா அம்மா ஒரு நாள் செளஜிவிடம் ,

“செளஜி எனக்கு ஒரு சந்தேகம் அதை கேட்டால் நீ தப்பா எடுத்துக்க மாட்டியே ” என்று புதிர் போட , செளஜி அவரை வியப்புடன் நோக்கி ,

“என்னமா புதிர் எல்லாம் போடறீங்க. என்ன தெரியனும் உங்களுக்கு ” என்று புன்னகையுடன் கேட்டதும் கமலா அம்மா சற்று தயங்கி,

“இல்லை உன் பிறந்த நாள் அன்று ஆதர்ஷ் தம்பிக்கு நீ ஷர்ட் வங்கி கொடுத்தாய். சரி. ஆனால் அதே மாதிரி தம்பி உனக்கு பரிசாக புடவை கொடுத்த போது மட்டும் எனம்மா கோபப்பட்டாய். இது எந்த விதத்தில் நியாயம் ” என்று தயங்கி தயங்கி கேட்டதும், செளஜிவுக்கு ஒரு பக்கம் சிரிப்பாக இருந்தாலும் அவர் கேட்டதும் அவளை யோசிக்க வைத்தது. அவளிடமிருந்து பதிலே வராமல் இருக்கவும்

“என்னம்மா கேட்டதற்கு பதிலே இல்லை” என்று கை காரியத்தை பாதியிலே விட்டு அவன் பக்கம் திரும்பினார். அதுவரை தான் செய்தது சரியா என்று யோசித்து கொண்டிருந்தவன் கமலா அம்மாவின் கேள்விக்கு தன்னிலை அடைந்து ,

“ம்ம் ஒன்றாமில்லைமா , பொதுவாகவே ஆண்களுக்கு இந்த சமுதாயத்தில் எந்தவித கட்டுப்பாடும் இல்லை. அவர்கள் யாரிடம் வேண்டுமானாலும் பேசலாம்.... பழகலாம்..... பரிசுகள் கொடுக்கலாம் வாங்கிகொள்ளலாம்..

ஆனால் பெண்களுக்கு அப்படி இந்த சமுதாயம் விதிக்கவில்லையே. பெண் என்றாலே குனிந்த தலை நிமிராமல் இருக்கணும். வெளி இடங்களில் சிரிச்சு பேச கூடாது. இன்னும் நிறைய கட்டுபாடுகள். இதெல்லாம் தப்பு என்று நான் சொல்ல வரவில்லை.

சிறிய வயதில் இருந்து இதையெல்லாம் கேட்டு கேட்டு வளர்ந்த என்னை போன்ற பெண்களுக்கு அன்னிய ஆண் ஒருத்தர் புடவை வாங்கி கொடுத்தால் அதை எப்படி ஏற்று கொள்ள முடியும். வாங்கி கொடுக்கிறவர் அப்பாவா இருக்கணும், இல்லை கல்யாணம் செய்துக்க போகிறவர் இருக்கணும் என்று எதிர்பார்ப்பதில் என்ன தப்பு இருக்கு. அதை தான் நானும் சொன்னேன். சொல்லுங்கம்மா நான் சொன்னதில் ஏதும் தவறு இருக்கா” என்று அவரையே கேட்டாள்.

அவளின் பதிலில் உள்ள நியாயம் புரிய, நீ சொல்றதும் சரி தான். ஆதர்ஷிடம் அப்படி சொன்னதில் எந்த தவறும் இல்லை . ஆனால் இப்போ அந்த புடவையை ஏற்றுகொள்ள கூடிய மன நிலையில் நீ இருக்கிறாய் என்று மட்டும் எனக்கு லேசு பாசா புரியுது ...” என்று அவளை உற்று நோக்கியபடி இழுத்தார்.

தன் மனதில் உள்ளதை அவர் அப்படியே சொன்னதும் சௌஜுலி லேசாக அதிர்ந்து பின் அவள் முகம் ரத்தமனே சிவக்க அதை கட்டுபடுத்த முடியாமல் அவருக்கு முகம் காட்டாமல் , “என்னம்மா ஏதோஏதோசொல்றீங்க அப்படியெல்லாம் ஒன்றுமில்லை.... என்று திக்கி திக்கி சொல்வதிலே கமலா அம்மாவுக்கு தேவையான பதில் கிடைத்துவிட. கமலா அம்மா அவள் முக சிவப்பை பார்த்து நழுட்டு சிரிப்பு சிரித்து ,

“ம்ம் சரி ஒன்றுமில்லை என்று நான் நம்பிட்டேன். ஆனால் இந்த முக சிவப்புக்கு என்ன அர்த்தம் என்று கொஞ்சம் சொல்கிறயாமா....” என்று சிரிப்பை அடக்க முடியாமல் கேட்டார். அவளின் கேள்விக்கு பதில் சொல்ல முடியாமல் சிரிப்புடன் ,

“போங்கம்மா நீங்க ரொம்ப கேலி செய்யறீங்க” என்று சிரித்துக்கொண்டே சமையல் அறையில் இருந்து தன் அறைக்கு ஓடியவள் எதிரே வந்த ஆதர்ஷை பார்க்காமல் அவன் மீது மோத இதை எதிர்பார்க்காத ஆதர்ஷ் பேலன்ஸ் தடுமாற இருவரும் கீழே விழாமல் இருப்பதற்காக அவளை தன்னுடன் சேர்த்து இறுக அணைத்தான்.

சில வினாடிகளே இருவரும் அணைப்பில் இருக்க சௌஜுலி தன்னை சுதாரித்துக்கொண்டு விலகி ,

“ஐ அம் சாரிஎன்று முகம் சிவக்க வெட்கத்துடன் சொல்வதை உணர்ச்சியே இல்லாத முகத்துடன் பார்த்துவிட்டு எந்த பதிலும் சொல்லாமல் தன் அறைக்கு சென்றவனை எரிச்சலுடன் பார்த்து கொண்டிருந்தாள் .

ஆதர்ஷுக்கோ அவளின் அருகாமை அவன் உணர்ச்சிகளை தூண்டிவிட, எங்கே அவள் முன் இன்னும் கொஞ்ச நேரம் நின்றால் தன் மனத்தில் உள்ள ஆசைகளை கொட்டிவிடுவோமோ என்று முகத்தில் ஓடாத குறையாக அறையில் தஞ்சம் புகுந்தான். தான் விரும்பியவன் முன் முகத்தில் எந்த உணர்ச்சியும் காட்டாமல் இருப்பது கொடுமையாக இருக்க வேறு வழியில்லாமல் தன் மன உணர்வுகளை கட்டுபாட்டுக்குள் வைத்திருந்தான்.

சென்னையில் ,

இடி இடியென சிரித்துக்கொண்டிருந்த சைதன்யாவை அபிராமியும், , தாமோதரனும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டு அவளை புரியாமல் பார்த்தார்கள். அவர்களின் பார்வையில் பொதிந்திருந்த கேள்வி சைத்துவுக்கு புரிந்தாலும் அதற்கு பதில் சொல்லாமல் அவள் மேலும் சிரிக்க , அபிராமி பொறுமை இழந்து அவளருகில் வந்து ,

“ஹே என்னடி ஆச்சு உனக்கு இப்படி விழுந்து விழுந்து சிரிக்கற மாதிரி என்ன நடந்துச்சு.... கொஞ்சம் சொல்லிட்டு தான் சிரியேன் ..” என்று அதிகாரமாக ஆரம்பித்து கெஞ்சலாக முடித்தார். சைத்துவுக்கு அவளின் கேள்விக்கு பதில் சொல்ல ஆசை இருந்தாலும் அவளால் சிரிப்பை கட்டுபடுத்த முடியாமல் விலாவை பிடித்துக்கொண்டு மீண்டும் சிரிப்பை தொடர, தாமோதரனுக்கு அவளின் சிரிப்பு தொற்றிக்கொள்ள புன்னகையுடன்

“அப்படி என்ன தாண்டா நடந்தது .கொஞ்சம் செல்லேண்டா ...” என அவரும் கொஞ்ச சைத்து சிரிப்பை அடக்கிக்கொண்டு “அது ... வந்து சூசு போன் செய்திருந்தாள் ... அது தான் அவள் சொன்ன

விஷயத்தை கேட்டு எனக்கு சிரிப்பு தாங்க முடியவில்லை ..” என்று சிரிப்புகிடையே சொன்னதும் அபிராமி

“அப்படியா சௌஜலி நேற்று எங்களுக்கு போன் செய்தாள் . இன்று செய்யவே இல்லை . உன்னிடம் என்ன சொன்னாள்? எப்படி இருக்கிறாள் ? கான்வொகேஷன் எப்போ என்று சொன்னாளா? என்று வரிசையாக கேள்விகளை தொடுக்க,

“அது வந்து மா அங்கே ஆதர்ஷுக்கும் இவளுக்கும் இடையில் ... என்று சொல்லும்போதே அபிராமி குறுக்கிட்டு இரண்டு பேருக்கும் இடையில் என்ன? ” என்று கொஞ்சம் சீரியசாக கேட்டார்.

சற்றென்று சிரிப்பை அடக்கிக்கொண்டு “சூச ஆதர்ஷின் மேல் உள்ள காதலால் கசிந்துருகி கொண்டிருப்பதை சொல்ல சரியான தருணம் இதுவல்ல. அப்புறம் குழந்தை இருக்கிறவனுக்கு என் பெண்ணை நான் கொடுக்க மாட்டேன் என்று ஏதாவது பேசி சொதப்பி விடுவார்கள் ” என்று எண்ணியவள் , பேச்சை மாற்றி ,

“ஒண்ணுமில்லை மா நீ உடனே சீரியஸ் ஆகிவிடாதே, ஆதர்ஷ் பெண் சுவாதியின் குறும்பை பற்றி சொன்னாள். அது தான் சிரித்து கொண்டிருந்தேன். கான்வொகேஷன் அடுத்த வாரம் வருகிறது என்று சொன்னாள். நம்ம எல்லோரையும் அங்கு வர சொன்னாள் . உனக்கும் நாளைக்கு போன் செய்வாள் ” என்று சொல்லி சமாளித்தாள்.

அபிராமியும் சமாதானமடைந்து “ஒஹ் சரி சரி நீ காலேஜ் கிளம்பவில்லையா ? ஓடு ஓடு நேரமாச்சு ... என்று அவளை விரட்ட, சைத்து “போறேன்மா.....” என்று அலுத்துக்கொண்டே அங்கிருந்து எழுந்து சென்று காலேஜுக்கு கிளம்பினாள் . கிளம்பும் போதே சம்மந்தமில்லாமல் விஜேஷின் ஞாபகம் வர அவள் இதழ்க்கடையில் சிறிய புன்னகை மலர்ந்தது.

போன வாரத்தில் ஒரு நாள் சைத்து காலேஜ் முடிந்து ஸ்கூட்டியில் வந்து கொண்டிருக்கும் போது தன் பைக்கில் வந்து இடைமறித்தவனை கோபத்துடன் ஒரு பார்வை பார்த்து,

“என்ன வேண்டும் உங்களுக்கு ஏன் இப்படி வழியை மறிச்சிகிட்டு நிற்கிறீங்க ... வழியை விடுங்க ...” என்று கட்டளையிட, அவள் பேசவே இல்லை என்கிற மாதிரி அவளை தலையை சரித்து,

“எனக்கு ஒரு பதில் வேண்டும். அதை கொடுத்துவிட்டால் நான் போய்விடுகிறேன் ” என்று மிகவும் கூலாக சொன்னாள்.

அவன் கேட்டதும் எதற்கு என்று தெரிந்தாலும் வேண்டுமென்றே மறந்த மாதிரி “சாரி நீங்க எதை பற்றி கேட்கிறீங்க என்று எனக்கு தெரியவில்லை ” என்று கூறும்போதே சிரிப்பு வர அதை கஷ்டப்பட்டு அடக்கி முகத்தை இயல்பாக்கி கொண்டு கேட்டாள்.

“உண்மையிலே எதை பற்றி என்று தெரியலையா? அல்லது வேண்டுமென்றே கேட்கிறீர்களா ? அல்லது நேரடியாக பதில் சொல்லாமல் இப்படி கேட்டால் உங்களுக்கு உண்மையிலே ஞாபகம் இல்லை என்று நினைத்துவிடுவேன் என்று எதிர்பார்கிறீர்களா ? என்று குறும்பாக அவளின் பாணியிலே கேட்டதும் சைத்து மனதிற்குள் ,

“சரியான விடா கொண்டான்..... ” என்று செல்லமாக திட்டிவிட்டு , “ இவனுக்கு உடனே பதில் சொல்ல கூடாதே, கொஞ்சம் போக்கு காட்டிவிட்டு தான் பதில் சொல்லணும்” என்று முடிவெடுத்துக்கொண்டு,

“மிஸ்டர் என்ன இது நடு ரோட்டில் வழியை மறித்து இப்படி தேவையில்லாமல் வம்பிழுக்கிறீர்கள். இதெல்லாம் சரியில்லை . முதலில் வழியை விடுங்க நான் போகணும் ...” என்று கொஞ்சம் கறாராக சொன்னாள் . அவளையே கொஞ்ச நேரம் பார்த்தவன் ,

“இதற்கு வேறு வழியில் என்னால் பதில் கொடுக்க முடியும். ஆனால் இது வீதியாக இருப்பதால் போனால் போகுது என்று விடுகிறேன். நான் ப்ரொபோஸ் செய்ததற்கு நீ இன்னும் எனக்கு பதில் சொல்லவே இல்லை. உனக்கு போனால் போகுது என்று இரண்டு நாள் டைம் தரேன் அதற்குள் எனக்கு பதில் சொல்லியாகணும் என்று தாராள மனத்தோடு டைம் கொடுத்து, ஏறகுறைய மிரட்டல் மாதிரி கூறிவிட்டு பைக்கை ஸ்டார்ட் செய்து அவளின் அருகே வந்து அவள் கண்களை ஊடுருவி பார்க்க சைத்துவுக்கு அவன் பார்வையின் வீச்சை தாங்க முடியாமல் பார்வையை வேறுபக்கம் திருப்பினாள்.விஜேஷ் ஒரு வெற்றி சிரிப்புடன் ,

“என் மேலே விருப்பம் இல்லை என்று நீ பொய் சொல்றே....ம்ம்ம் எத்தனை நாளைக்கு நீ உன் காதலை என்னிடம் இருந்து மறைக்கிறாய் என்று பார்க்கலாம்” என்று சவால் விட்டு விட்டு அங்கிருந்து பைக்கில் பறந்தான்.

அவன் சென்ற திக்கையே புன்னகையுடன் பார்த்தவன் பேசாமல் இவனிடம் நம் காதலை சொல்லிவிடலாமா? என்று தோன்றிய வினாடி,

“நோ நோ உடனே சொல்ல கூடாது. பார்த்த முதல் நாள் நீ பேசின பேச்சுக்கு உன்னை அலைய விட்டு தான் பதில் சொல்லணும் கண்ணா உனக்கு” என்று சிரித்து கொண்டே தன் ஸ்கூட்டியை கிளப்பினான்.

அதை இன்று நினைத்ததும் மனதில் சொல்ல தெரியாத ஒரு இனிய பர பரப்பு தொற்றி கொள்ள பாட்டை ஹம் செய்து கொண்டே இரண்டிரண்டு படிகளாக தாவி இறங்கியவன் அம்மா அப்பாவிடம் சொல்லிக்கொண்டு காலேஜுக்கு சென்றான். காலேஜ் முழுக்க விஜேஷ் நினைவாகவே இருக்க கவனம் லெக்சரில் கவனம் செல்லாமல் வெளியே வந்தான்.

இப்போ இந்த நேரத்தில் வீட்டுக்கு சென்றான் போரடிக்கும் , பேசாமல் நிகியை போய் பார்க்கலாமா? நேற்று செளஜி கூட அவங்களை பற்றி விசாரித்தாளே என்ற நினைவு வர மெடிக்கல் காலேஜுக்கு சென்றான்.

நிகியிடம் பேசிவிட்டு சாயங்காலம் அங்கிருந்து கிளம்பினான். ஸ்கூட்டியை ஸ்டார்ட் செய்தவன் யாரோ தன்னையே பார்க்கிற மாதிரி உணர் திரும்பி பார்த்தான். சுற்றும் முற்றும் யாருமில்லாமல் வெள்ளை கோட் அணிந்த மெடிக்கல் ஸ்டூடெண்ட்ஸ் மட்டும் நடமாடி கொண்டிருக்க “ச்சே ஏதோ மன பிராந்தி” என்று தலையை குலுக்கி கொண்டு ஸ்கூட்டியில் ஏறி சென்றான்.

மீண்டும் யாரோ பார்க்கிற முதுகில் ஊசியாய் குத்த ஸ்கூட்டியின் வேகத்தை மட்டுபடுத்தி திரும்பி பார்த்தவன் கரண்டை தொட்ட மாதிரி ஏகத்துக்கும் அதிர்ந்தான்.

அத்தியாயம் 17

போன் மணி ஒலிக்க, டிவியில் ஸ்போர்ட்ஸ் பார்த்துகொண்டிருந்த தாமோதரன் அதன் ஒலியை மட்படுத்திவிட்டு போனை எடுக்க பேசியது செளஜி என்றதும் முகம் மலர்,

“சொல்லுடா எப்படிடா இருக்கே, எப்போ கான்வொகேஷன் .. ஆதர்ஷ் , சுவாதி அருணாசலம் எல்லாம் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்று கேள்விகளை அடுக்க செளஜி சிரித்துக்கொண்டே,

“டாடி நேற்று தான் போன் செய்தேன். அதற்குள் எனக்கு என்ன ஆகிவிட போகிறது. நான் நல்லா இருக்கிறேன். சுவதி குட்டி, ஆதர்ஷ் எல்லாம் நல்லா இருக்காங்க . நீங்க எப்படி இருக்கீங்க, அம்மா எப்படி இருக்காங்க . தான்யா எங்கே ..? என்று விசாரித்தான்.

“எல்லோரும் நல்லா இருக்கோம், சைத்து இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் காலேஜ் இருந்து வருகிற நேரம் தான். சரிமா உன் கான்வொகேஷன் எப்போ என்று தெரியுமா? என்று கேட்டார்.

“எஸ் டாடி அதை பற்றி சொல்ல தான் போன் செய்தேன் . இந்த வார கடைசியில் வைத்திருக்கிறார்கள் . அதனால் எல்லோரும் இங்கே வந்துவிடுங்கள் .ஓகே டாடி நான் அப்புறம் பேசுகிறேன். தான்யா வந்ததும் எனக்கு போன் பண்ண சொல்லுங்கள் , அம்மாவை கேட்டதா சொல்லிடுங்க” என்று பேசிவிட்டு போனை வைக்க தாமோதரனும் புன்னகையுடன் போனை வைத்தார்.

அவருக்கு 15 கொண்டு வந்த அபிராமி யார் போன் என்று விசாரிக்க செளஜி என்றதும் அவள் என்ன சொன்னாள் என்று கேட்டுவிட்டு , “அவள் படிப்பு தான் முடிஞ்சு கோன்வொகேஷனும் நடக்க போகுது. இங்கேயும் எந்த ப்ரச்சனையும் இல்லை ... அப்புறம் ஏன் இன்னும் அவள் அங்கேயே இருக்கணும். நாம் அங்கே போயிட்டு வரும் போது அப்படியே அவளை அழைத்து கொண்டு விடலாமே ” என்று வர போகிற பிரச்சனை தெரியாமல் யோசனை சொன்னார். தாமோதரனும் கொஞ்சம் யோசித்துவிட்டு ,

“அதுவும் சரி தான் . சரி அப்படியே செய்யலாம்” என்று கூறிவிட்டு மீண்டும் டிவியில் ஆழ்ந்துவிட்டார் .

ஆபிசிலிருந்து சீக்கிரம் வந்துவிட்ட விஜேஷுக்கு எப்போதும் தான்யா ஞாபகமாகவே இருக்க அவளை போய் பார்த்தால் என்ன என்று தோன்ற, மணியை பார்த்தான். இப்போது காலேஜிலிருந்து திரும்புகிற நேரம் தான் . அப்போ நேரே காலேஜிலேயே வைத்து பார்த்துவிடலாம் என்று முடிவெடுத்து பைக் சாவியை எடுத்துக்கொண்டு வெளியே வந்தான். அவன் வெளியே வரவும் சஹானா தன் ஸ்கூட்டியை உள்ளே ஸ்டாண்ட் போட்டு நிறுத்துவதை கண்டதும் ,

“ஒஹ் காலேஜ் முடிந்து தான்யாவும் வீட்டுக்கு போய்விட்டாளா ? அப்போ வீட்டில் தான் போய் பார்க்கணும் என்று நினைத்துக்கொண்டே பைக்கை ஸ்டார்ட் செய்தவன் “உன் ப்ரெண்ட் வீட்டுக்கு போயாச்சா சஹா...” என்று கேட்டான். அதற்கு அவள் சொன்ன பதிலை கேட்டு அதிர்ந்தவன்,

“என்னம்மா சொல்றே, ஹாஸ்பிடலுக்கு போனாளா? ஐயோ அங்கே அந்த சூர்யாவின் அண்ணனோட ஆட்கள் சௌஜன்யாவை எதிர்பார்த்து சுற்றி கொண்டிருப்பதாக நேற்று கூட என் பிரெண்ட் சொன்னனே ... ஏன் இவள் அங்கு போனாள்...” என்று பதறிபோய் கேட்டதும் சஹாவும் அதிர்ந்து

“இன்னுமா அவர்கள் சௌஜ் அக்காவை எதிர்பார்த்து கொண்டிருக்கிறார்கள் ...” என்றது காற்றோடு தான் கரைந்து போனது. ஏனென்றால் அதற்கு மேல் விஜேஷ் அங்கு இல்லை . அவன் எப்பவோ பைக்கில் பறந்துவிட்டிருந்தான்.

திரும்பி பார்த்த சைத்துவுக்கு தடி தடியாய் நான்கைந்து தடியன்கள் தன்னை பின் தொடர புரியாமல் பார்த்தவளுக்கு அவர்கள் கையிலிருந்த கத்தியை கண்டதும் அவளின் தளிர் மேனி தூக்கி போட அடுத்து என்ன செய்வது என்று புரியாமல் கை தானாக ஆக்சிலேட்டரை அழுத்த அவளின் ஸ்கூட்டி மின்னலென விரைந்தது.

அவளை விரட்டி வந்த தடியன்கள் அவள் நம்மை பார்த்ததும் பயத்தில் நடுங்கி விடுவாள் அப்போது அவள் கதையை முடித்துவிடலாம் என்று நினைத்தவர்கள் அவள் ஸ்கூட்டியை விரட்டுவாள் எதிர்பார்க்காததால் கொஞ்சம் தடுமாறி அவளை தங்கள் பைக்கில் விரட்டினார்கள்.

விஜேஷின் கை ஆக்சிலேட்டரை அழுத்த அவன் மனம் முழுவதும் கடவுளே “தான்யா அந்த கொலைகார பாவிகளிடம் சிக்கி கொள்ள கூடாதே ...” என்று வேண்டியது. அவன் மனம் இருக்கிற வேகத்திற்கு அவன் பைக்கின் வேகம் கூட குறைவாக இருக்கிற மாதிரி இருந்தது.

சைத்துவுக்கு நேரே சென்றால் எங்கே தன்னை நெருங்கி விடுவார்களோ என்ற பயம் அவளை தொற்றி கொள்ள பதட்டத்தில் குறுக்கு சந்தில் நுழைந்தாள். அங்கேயும் அவளை அவர்கள் பின் தொடர ஒற்றை கையால் ஸ்கூட்டியை பிடித்துக்கொண்டு போனை எடுத்து விஜேஷின் நம்பருக்கு போட்டவள் அவர்களுக்கும் தனக்கும் உள்ள தூரம் குறைவதை அறிந்து போனை அட்டன்ட் செய்யாமல் ஆக்சிலடரை அழுத்தி ஸ்கூட்டியை வேகமாகசெலுத்தி சந்து சந்தாக நுழைந்தாள் . ஏதாவது ஒரு பத்திரமான இடத்தில் சற்று நிறுத்தி போன் செய்யலாம் என்றால் அவளின் துரதிர்ஷ்டம் அப்படி ஒரு இடமே எந்த சந்திலும் இல்லை. .

ஸ்கூட்டியும் அதற்கு மேல் வேகம் போகாமல் மக்கர் செய்ய ஸ்கூட்டியை கீழே போட்டு விட்டு இறங்கி கண்மண் ஓட ஆரம்பித்தாள். கொஞ்ச கொஞ்சமாக இருட்ட ஆரம்பிக்க எங்கே ஓடுகிறோம் என்று கூட தெரியாமல் திரும்பி திரும்பி பார்த்துக்கொண்டே ஓடியவள் பலமாக யார் மீதோ மோத அவன் அவள் கையை பிடிக்க சைதன்யா பயத்தில் அவனிடமிருந்து தப்பிக்க “விடு டா ” என்று பலமாக திமிறினாள்.

ஆனால் அந்த கை அவளை மேலும் பலமாக தன்னுடன் இறுக்கி அணைத்து “ஷ் தான்யா நான் தான் விஜேஷ் ...” என்ற குரலை கேட்டதும் திமிறுவதை விடுத்து நிமிர்ந்து பார்த்தவள் விஜேஷை கண்டதும் ஆதரவு தேடும் குழந்தை போல “விஜி” என்ற கதறலுடன் அவனிடம் ஒண்டி கொண்டாள். அவளின் மேனி பயத்தில் நடுங்க அவளை ஒரு குழந்தை போல அணைத்து “வா” என்று நடத்தி சென்றாள் .

தான்யா பயத்தில் பேச்சு வராமல் “அங்கே ... அங்கே ... ” என்று அதற்கு மேல் சொல்ல முடியாமல் தவிக்க, விஜேஷ் அவள் முதுகை வருடி, “நோ பேபி பயப்படாதே நான் இருக்கேன்ல ...” என்று அமைதிபடுத்தி அவளை தன் பைக்கில் அமரவைத்தவன் போனில் ஸ்கூட்டியை கொஞ்சம் கலக்ட்

செய்துகிட்டு வந்திடுங்க ” என்று தகவல் கொடுத்துவிட்டு அவளை தன் வீட்டுக்கு அழைத்து சென்றான்.

ஓடிய அசதியோ இல்லை பயத்தில் மூளை ஒத்துழைக்க மறுத்ததோ என்னவோ அவள் பைக்கில் விஜேஷின் முதுகில் கண்மூடி சாய்ந்து கொள்ள விஜேஷ் அவளை ஒற்றை கையால் பிடித்து கொண்டு வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

விஜேஷ் புறப்பட்டு போன வேகத்திலே பயந்து போயிருந்த சஹா நிலை கொள்ளாமல் வாசலிலே காத்துக்கொண்டிருக்க , விஜேஷின் பைக்கை கண்டதும் ஓடிவந்தவள் அவன் முதுகில் ஓய்ந்து போய் சாய்ந்திருந்த தான்யாவை பார்த்ததும் தான் அவளுக்கு கொஞ்சம் நிம்மதி வந்தது. அவளை இறக்கி நடக்க வைக்க சைத்துவின் கால்கள் துவள்வதை கண்ட விஜேஷ் அவளை அப்படியே தூக்கி கொண்டு உள்ளே கட்டிலில் படுக்க வைத்தான்.

சஹா ஓடி போய் அவளுக்கு சூடாக காபி தயாரிக்க , விஜேஷ் அவள் பக்கத்தில் அமர்ந்து அவள் கன்னத்தில் தட்டியதும் , மெதுவாக கண்ணை திறந்தவள் விஜேஷை பக்கத்தில் பார்த்ததும் பயம் குறையாமல் எழுந்து அவனை கட்டிக்கொண்டாள் . அவளை அணைத்து அவள் முதுகை ஆதரவாக வருடி கொடுக்க கொஞ்ச கொஞ்சமாக மனதிருந்த பயம், நடுக்கம் எல்லாம் குறைய சுய உணர்வு வந்து கூச்சத்துடன் அவனிடமிருந்து விலகினாள்.

அவள் விலகவும் மீண்டும் அவளை இழுத்து மீண்டும் அணைக்கவும், “ப்ளீஸ் விஜேஷ் ... விடுங்க என்ன இது “... என்று மெதுவாக சினுங்கி கொண்டே விலகினாள் .

“அட ஏதாவது ஆபத்து வந்து நாங்க காப்பாற்றினால் தான் விஜி என்று கூப்பிடுவீங்களா மற்ற சமயம் எல்லாம் அந்த விஜேஷாக மாறிவிடுமா ...? என்று ஏக்கத்துடன் அவள் கண்களை பார்த்து கேட்க, சைத்து அவனுக்கு பதில் சொல்லாமல் பார்வையை தாழ்த்தி கொள்ள அவன் குனிந்து அவன் கண்களை சந்திக்க முயற்சி செய்ய சைத்து வெட்கம் தாங்காமல் அவனை பிடித்து தள்ளிவிட்டு எழுந்திருக்க முயற்சி செய்தாள் . அவளை எழுந்திருக்க விடாமல் அவளை கட்டிலிலே மீண்டும் அமர்த்தி,

“நான் கொடுத்த டைம் முடிஞ்சி போச்சு. ஆனால் நீ இன்னும் பதில் சொல்லவே இல்லையே” என்று கொஞ்சம் குறையாக கேட்டதும் சைத்துவுக்கு அதற்கு மேல் அவளை அலைய வைப்பதில் விருப்பம் இல்லாமல் வெட்கத்துடன் தலையை குனிந்து தன் விரல் நகங்களை ஆராய்ந்து கொண்டே,

“என்ன பதில் சொன்னால் நீங்கள் சந்தோஷப்படுவீங்க” என்று மெல்லிய குரலில் கேட்க ,

விஜேஷ் புரியாமல் “என்ன கேள்வி இது நீ எஸ் என்றால் தான் எனக்கு சந்தோஷம் ” என்று புரியாமல் கேட்டுவிட்டு அட மக்கே என்பது போல அவளை பார்க்க ,

சைத்து முகம் சிவக்க “அப்போ நான் எஸ் சொன்னேன் என்று சந்தோஷப்படுங்க” என்று விட்டு வேகமாக எழுந்து அந்த இடத்தை விட்டு அகல அவள் சொன்னதும் ஒரு நிமிடம் புரியாமல் விழித்தவன் அடுத்த விநாடி அவளின் பதில் புரிய உள்ளுக்குள் சந்தோஷ அலை பொங்க அவளை இரண்டே எட்டில் அவளை பிடித்து இழுத்து அணைத்து கொள்ள சைத்துவும் வெட்கத்துடன் அவன் மார்பில் புதைந்தான்.

கொஞ்ச நேரம் கழித்து அவனிடமிருந்து விலகியவள் , “நீங்கள் எப்படி விஜி அங்கே வந்தீங்க? என்னை துரத்தி கொண்டு வந்தவர்கள் என்ன ஆனார்கள் ? அவர்கள் யார்? ஏன் என்னை துரத்தினார்கள் ? என்று கேள்விகளை வரிசையாக அவன் முன் வைத்தான்.

விஜேஷ் சிரித்துக்கொண்டே “இது என்ன கேள்வி நேரமா ..? ரொமான்ஸ் நேரம் முடிஞ்சு போச்சா...” என்று மேலும் அவளை சிவக்க வைத்துவிட்டு அவள் கைகளை பிடித்து அவள் விரல்களை நீவிக்கொண்டே,

“அவர்கள் சூர்யாவோட அண்ணனின் ஆட்கள். அவர்கள் அங்கே தான் சுற்றி கொண்டிருக்கிறார்கள். என்றைக்காவது உன் அக்கா காலேஜ் பக்கம் வந்தால் தீர்த்து கட்ட தான் காத்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று நீ போனதும் அவர்கள் உன்னை உன் அக்கா என்று நினைத்து உன்னை துரத்தியிருக்கிறார்கள்..” என்று விளக்கமளிக்க சைத்துவுக்கு ஐயோ என்றிருந்தது .

இவர்களிடம் மாட்டியிருந்தால் நம் கதை என்னவாகியிருக்கும் என்று நினைத்ததும் அவளின் மேனி ஒரு நடுங்க விஜேஷ் அவள் கைகளை அழுத்தி ,

“ஹே பேபி அது தான் ஒன்றும் ஆகலையே அப்புறம் ஏன் இன்னும் பயம் ... ” “என

“இல்லை விஜி அவர்களிடம் மாட்டியிருந்தால் என்னை என்ன செய்திருப்பார்களோ என்று நினைத்தாலே நடுங்குகிறது ” என்று கண்களில் மிரட்சியுடன் சொல்லிவிட்டு,

“சரி நீங்க எப்படி வந்தீங்க ...” என்று தன் சந்தேகத்தை கேட்டாள்.

“உன்னை பார்க்க தான் கிளம்பினேன். அப்போது சஹா தான் நீ நிச்சியை பார்க்க ஹாஸ்பிடலுக்கு போயிருப்பதாக சொன்னாள். அப்போதே எனக்குள் ஒரு பயம் தான் அவர்கள் கண்ணில் படாமல் உன்னை காப்பாற்ற வேண்டும் என்று தான் வந்து கொண்டிருந்தேன். அதற்குள் என் செல் போனில் உன் நம்பரில் இருந்து கால் வந்தது.

எடுத்து பேசினாலும் நீ பதில் சொல்லவே இல்லை. ஆனால் ஏதோ ஏதோ சத்தம் கேட்டது. நீ போனை கட்ட செய்யவும் இல்லை. அதை வைத்து பக்கத்தில் இருந்த மாஸ்க்-லிருந்து வந்த தொழுகை சத்தம் கேட்டு தான் நான் அந்த இடத்தை யூகித்து வந்தேன். நான் யூகித்தது போலவே நீயும் அங்கு தான் ஓடி கொண்டிருந்தாய் ” என்று முழுவதும் சொல்லி முடித்தான்.

இருந்தும் அவளுக்கு இன்னும் ஒரு சிறிய சந்தேகம் இருக்க , “என்னை துரத்தி கொண்டு வந்தவர்கள் எங்கே ? என்ன ஆனார்கள் ? என்று கேட்க,

“நான் உன்னை தேடி வரும்போதே அப்பாவுக்கு தகவல் சொல்லிட்டேன். அவரும் உடனே போலிசை அனுப்பி அவர்களை பிடித்துவிட்டார்” என்றான் .

சைத்து அவன் சொன்னதை கேட்டு யோசனையுடன் “ம்ம்ம்...

அப்போ இனிமே அவர்களால் தொல்லை இருக்காது இல்லையா? என

அப்படி சொல்ல முடியாது ... பார்க்கலாம் எதற்கும் நீ ஜாக்கிரதையாகவே இரு ...” என்றபோது சஹாவும் காபியுடன் வந்தாள் .

அவளிடம் “ஏன்மா காபி தயாரிக்க இவ்வளவு நேரமா என்ன மாடு வளர்த்து பால் கறந்து, காபி செடி வளர்த்து அதில் இருந்து கொட்டைகள் அறுவடை செய்து அப்புறம் காபி போட்டியா? என்று விஜேஷ் அவளை கேலி செய்ய, அவன் முதுகில் ஒரு மொத்து மொத்திவிட்டு,

“ரெண்டு பெரும் ரொமான்ஸ் செய்துகொண்டிருந்தீர்களே. போனால் போகுது தொல்லை செய்ய வேண்டாமே என்று உங்களுக்கு டைம் கொடுத்து நேரம் கழித்து வந்தால் என்னை கேலி செய்யறியா? பதிலுக்கு அவள் கேலி செய்ய, சைத்துவுக்கு வெட்கத்தில் முகம் மீண்டும் குங்குமத்தை பூசிகொண்டது. சைத்து வெட்கப்படுவதை கண்டு,

சஹா “ஐயோ சைத்து உனக்கு வெட்கப்படக்க கூட தெரியுமா? ரொம்ப அழகா இருக்குடி உன் வெட்கம் சோ ஸ்வீட் ..” என்று மேலும் கேலி செய்ய ,

“சீ போடி ...” என்று அழகாக சிரித்து விட்டு, “ சரி நேரமாச்சு நான் கிளம்பறேன் அம்மாவும் அப்பாவும் என்னை காணாமல் தேடுவார்கள் அவர்களுக்கு ஒரு போன செய்யணும் என்று” சொல்லிக்கொண்டே போனை தேடினாள்.

அவளின் போனை தன் பாக்கெட்டில் இருந்து எடுத்து கொடுத்து , “இதோ இருக்கு தான்யா , இது இப்போது வேலை செய்யாது கீழே விழுந்த அதிர்ச்சியில் ஏதோ ஆகிவிட்டது . இந்த போனில் அவர்களுக்கு தகவல் கொடுத்துவிடு ” என்று அவன் போனை கொடுக்க சைத்து போன் செய்து வேறு எதுவும் சொல்லாமல் இதோ வந்துவிடுகிறேன் என்று மட்டும் தகவல் சொல்லிவிட்டு முகத்தை கழுவி முடியை சீர்செய்துகொண்டு சஹாவிடம் சொல்லிவிட்டு கிளம்பினாள்.

விஜேஷ் அவளை கொண்டு விட தன் பைக்கை கிளப்பியதும் சைத்துவுக்கு அவன் பின்னால் அமர கூச்சமாக இருக்க கொஞ்சம் தயங்கினாள். விஜேஷ் அவளின் கூச்சத்தை ரசனையுடன் பார்த்து உதட்டுக்குள் சிரித்துக்கொள்ள,

சஹா “மேடம் கூச்சத்தை எல்லாம் தூக்கி தூர போடுங்கள். ஏனென்றால் நீங்கள் கொஞ்சம் நேரம் முன்பு இதே பைக்கில் தான் விஜியை கட்டிப்பிடித்து கொண்டு வந்தீர்கள். அதனால் நோ மோர் கூச்சம் ..” என்று அவளை பைக்கில் வலுக்கட்டாயமாக ஏற்றி டா டா சொல்ல, சைத்து முகம் மீண்டும் அந்தி வானமாய் சிவக்க அவளுக்கு பை சொன்னாள்.

அபிராமி கோயிலுக்கு சென்றதும் கொஞ்ச நேரம் டீவியில் ஆழ்ந்தவர் மணியை பார்க்க சைத்து வரும் நேரத்தை தாண்டி இருந்தது. அவளுடைய செல்போனுக்கு முயற்சி செய்தும் அவள் எடுக்காமல் இருக்க அவருள் லேசாக பயம் பரவ தொடங்கியது. சரி ஏதாவது ட்ராபிக்கில் மாட்டியிருப்பாள் என்று அவர் தனக்கு தானே சமாதானம் செய்துகொண்டு மீண்டும் கவனத்தை ஸ்போர்ட்சில் வைத்தாலும் அவரின் கண்கள் வாசலையும், கடிகாரத்தையும் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தது. போன் அடிக்க சைத்து பேசியதும் மன நிம்மதியுடன் அமர்ந்தவர் அடுத்த பத்தாவது நிமிடத்தில் சைத்து விஜேஷின் பைக்கில் வந்து இறங்கவும் அவரின் புருவங்கள் கேள்வியாக நெரிந்தது.

அவரிடம் நடந்த விஷயங்களை கூறவும் அவருக்கு உடம்பே ஆடிப்போனது. தன் பெண் பெரிய ஆபத்திலிருந்து தப்பித்து இருக்கிறாள் என்றதும் ஒரு தகப்பனாய் பதறியவர் அவளை காப்பாற்றிய விஜேஷுக்கு மறக்காமல் தன் நன்றியை தெரிவித்தார்.

அவரிடம் கொஞ்ச நேரம் பேசிவிட்டு கிளம்ப அவளை வழியனுப்ப வாசலுக்கு வந்த சைத்து, “ரொம்ப தேங்க்ஸ் விஜி....நீங்க இல்லேன்னா எனக்கு என்னவாகியிருக்கும் என்று என்னால் நினைத்து பார்க்கவே முடியலை .” என்று மெல்லிய குரலில் கிசு கிசுப்பாக சொன்னாள்.

அவளின் கையை மென்மையாக அழுத்தி , ஹே உனக்கு ஏதாவது ஒரு பிரச்சனை என்றால் நான் சும்மா பார்த்துகொண்டு இருப்பேனா. என்ன இது நடந்ததை எல்லாம் கெட்ட கனவா நினைச்சு மறந்திடு...” என்று அவள் நெற்றியில் விழுந்த கூந்தலை ஒதுக்கி கொண்டே கனிவாக கூறினாள்.

சைத்துவுக்கு அவளின் துடுக்குத்தனம் தலைதூக்க, “எல்லாத்தையுமே கெட்ட கனவா நினைச்சு மறந்திடவா விஜேஷ் ...” என்று கண்களை விரித்து அப்பாவி போல கேட்டாள். அவள் எல்லாத்தையுமே என்பதற்கு ஏன் அழுத்தம் கொடுக்கிறாள் என்று யோசித்து பார்க்காமல் ,

“யா பேபி ... எந்த நினைப்பும் உன் மனசில் வர கூடாது ” என்று அவன் பேசிக்கொண்டே போக, சைத்தன்யா கல கலவென்று சிரித்துவிட்டு,

“நீங்கள் சொன்னால் சரி நான் உங்களிடம் சம்மதம் சொன்னதையும் சேர்த்து மறந்திடறேன்” என்று மிகவும் நல்ல பிள்ளை போல சொன்னதும் விஜேஷுக்கு அவளின் குறும்பு புரிய கலட்டவாக சிரித்துவிட்டு,

“ஹேய்உன்னை என்னையே கலாய்கிரியா ” என்று அவளை கிட்டே இழுக்க முயற்சி செய்ய சைத்து அவனுக்கு எட்டாமல் தூர விலகினாள். “உன்னை அப்புறமாக கவனிச்சிக்கிறேன் ..” என்று சிரிப்போடு சொல்லிவிட்டு , “ஓகே டேக் கேர் பேபி ...பை குட் நைட் ...” என்றுவிட்டு பைக்கை ஸ்டார்ட் செய்தவன் போகாமல் அங்கேயே நின்றான்.

சைத்து சிரிப்புடன் “பை சொன்னால் இங்கே இருந்து கிளம்பிடனும். இப்படி நிற்க கூடாது ..” என்று கேலி செய்ய,

விஜேஷ் “ம்ம்ச்ச் உன்னை பிரிய மனசே இல்லைடா” இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் இருந்துட்டு போறேனே ப்ளீஸ் ...” என்று ஏக்கத்துடன் கெஞ்ச,

“அதெல்லாம் கிடையாது முதலில் இங்கே இருந்து கிளம்புங்க . நேரமாச்சு அப்புறம் சஹா அங்கே கவலை படுவா .. போங்க போங்க ...” என்று புன்னகையுடன் விரட்டினாள்.

“ம்ஹீம் தோழியை பற்றி கவலை படறே, உன் காதலனை பற்றி கவலை பட மாட்டேங்கிறே .. ராட்ச்சசி ...” என்று புலம்பிக்கொண்டே கிளம்பினாள் .

சைத்துவுக்கு அவன் புலம்பல் சிரிப்பை கொடுக்க சிரித்துக்கொண்டே உள்ளே சென்றாள். ஹாலில் அமர்ந்திருந்த தாமோதரனை கூட கண்டுகொள்ளாமல் கண்கள் கனவுகளில் மிதக்க விஜேஷ் பற்றிய நினைவோடு அவன் படியேருவதை கண்டு தாமோதரன் ரகசியமாக சிரித்துக்கொண்டார்.

சௌஜலி தன்ஹவுஸ் சர்ஜன் கோர்ஸ் முடிந்து வீட்டில் இருந்ததால் அதிக நேரம் சுவாதியுடன் செலவிட்டாள். அது மனதிற்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியை தர தன் கவலைகள் சோகங்கள் எல்லாவற்றையும் மறந்தாலும் தன்னுடன் ஆதர்ஷ் பேசாமல் ஒதுங்கி செல்வது மனதிற்கு வேதனையை கொடுத்தது. என்ன தான் சுவாதியுடன் சிரித்து விளையாடினாலும் அவளின் சிரிப்பில் அந்த வேதனை கண்ணாடி போல பிரதிபலித்தது.

சுவாதிக்கும் கிரஷ் லீவ் விட்டு விட ஆன்ட்டி தன்னுடன் நாள் முழுவதும் இருப்பது ஆதர்ஷையே மறக்கும் அளவிற்கு மிக்க குதுகலத்தை அளித்தது.

ஆதர்ஷுக்கு சௌஜலி இன்னும் கொஞ்ச நாளில் அவள் ஊருக்கு திரும்பி போய்விடுவாள் என்று நினைத்ததும் சொல்ல முடியாத வேதனையை கொடுத்தது. அருணாசலம் சௌஜலி அவன் வீட்டிற்கு வரும் போதே அவள் கொஞ்ச நாள் தான் இருப்பாள். அது வரை சுவாதிக்கு துணையாக இருக்கட்டும் என்று சொல்லி தான் அனுப்பி வைத்தார்.

ஆனால் அப்போது அது பெரிதாக தெரியவில்லை. ஆனால் அவளிடம் தன் மனதை தொலைத்ததிலிருந்து தன் நிம்மதியை சுத்தமாக தொலைத்துவிட்டிருந்தான். ஆனால் ஏனோ அது ஒரு வகையில் சுகமாக தான் இருந்தது .

அவன் தன்னை புரிந்து கொள்ளாமல் , தன்னிடம் பேசாமல் இருந்தாலும் அவனை ஜஸ்ட் பார்த்து கொண்டிருப்பதே போதுமானதாக இருந்தது. ஆனால் அதுவும் இன்னும் கொஞ்ச நாளில் கிடைக்காது என்ற போது தான் அவன் அதிக வலியை உணர்ந்தான்.

தன் மனதிலிருப்பதை வெளியே யாரிடமும் சொல்லாமல் அதிகம் யாரிடமும் பேசாமல் , சரியாக சாப்பிடாமல் எதையோ பறி கொடுத்த மாதிரி இருந்த அவனை கண்டு கமலா அம்மாவிற்கு கவலை ஏற்பட்டது. அதை தாங்க முடியாமல் அவளிடம் கேட்டதற்கு ,

“ஒன்றுமில்லை கொஞ்சம் கம்பனியில் ப்ரோப்லேம் ...” என்று உண்மையை மறைத்து சமாளித்துவிட்டாள் . கமலா அம்மா இதை அப்படியே சௌஜலிவிடம் சொல்ல அவளுக்கு ஆதர்ஷ் இப்படி தனக்குள்ளே மீண்டும் நத்தையை போல சுருங்குவது தெரியும் என்பதால் கமலா அம்மா சொன்னதை அப்படியே நம்பினாள். அதை ஒரு நாள் மாலை அவன் வேலை விட்டு வந்து ஹாலில் அமர்ந்து பேப்பர் படித்து கொண்டிருந்தபோது

“உங்களிடம் ஒன்று கேட்கலாமா?” என்று தயங்கி தயங்கி கேட்டதும் பேப்பர் படித்துக்கொண்டிருந்தவன் எவ்வித உணர்ச்சியையும் காட்டாமல் அவளை நிமிர்ந்து பார்த்துவிட்டு, சுரத்தே இல்லாமல் ,

“சொல்லுங்க....” என்றான் ஒற்றை சொல்லாக.

அவன் அப்படி சொன்னதும் சௌஜலிவுக்கு கேட்கலாமா? வேண்டாமா என்று பட்டி மன்றம் நடத்தி கொண்டிருக்க அவள் எதுவும் பேசாமல் அமைதியாக இருப்பதை கண்டு , “ஏதோ கேட்கணும் என்று சொன்னீங்க. என்ன விஷயம்” என்று மீண்டும் ஞாபகபடுத்தினான். அவளின் குரல் அவளை இவ்வுலகிற்கு இழுத்து வந்தது.

“ம்ம் இல்லை உங்கள் விஷயத்தில் தலையிடுகிறேன் என்று தவறாக நினைக்காதீர்கள் . நீங்கள் கொஞ்ச நாளா சரியில்லையே... சரியாக சாப்பிடுவது இல்லை. முன்பு போல சிரிப்பதும் இல்லை. ஏன் என்னாச்சு? ஏதோ கம்பனியில் பிரச்சனை என்று கமலா அம்மா சொன்னாங்க. அப்படி என்ன பிரச்சனை? உங்களுக்கு சொல்லலாம் என்று நினைத்தால் சொல்லுங்கள் ..” என்று எப்படியோ முட்டி மோதி கேட்டாள்.

அவன் கேட்டதும் அவளை சலனமே இல்லாமல் பார்த்துக்கொண்டே

“என் மனதில் என்ன இருக்கு என்ன இருக்குன்னு உனக்கு நிஜமாகவே புரியலையா? எனக்கு கம்பனியில் எந்த பிரச்சனையும் இல்லை. என் பிரச்சனையே நீ தான். இதை நான் வெளியே சொல்ல முடியாமல் தான் தவிக்கிறேன். ஒரு தடவை என் மனதை சொன்னதற்கே நீ இந்த வீட்டை விட்டு போனாய். மறுபடியும் சொல்லி முழுவதுமாக நீ என்னை விட்டு பிரிவதை என்னால் தாங்க முடியாது.

ஆனால் நீ இன்னும் கொஞ்ச நாளில் என்னை விட்டு முழுவதுமாக பிரிந்து செல்ல போகிறாய் என்று தான் வேதனையாக இருக்கிறது . . இதை நான் எப்படி வெளிப்படையாக உன்னிடம் சொல்ல முடியும்....” என்று அவளுடன் மானசீகமாக பேசிக்கொள்ள, சௌஜலிவுக்கு அவன் பார்வையில் இருந்த வெறுமை அவளை ஏதோ செய்தது. அவன் பேசாமல் தன் பார்வையை எங்கோ பதித்து இருக்க,

“ஆதர்ஷ் நான் கேட்டதற்கு பதிலே சொல்லலை ..” என்று நினைவூட்ட,

“ஒஹ் சாரி , என்னனு சொல்வது என்று தான் யோசித்து கொண்டிருந்தேன். பெரிய பிரச்சனை எல்லாம் ஒன்றுமில்லை. இன்னும் கொஞ்ச நாளில் சரி செய்துவிடுவேன் . என் மீது அக்கறை கொண்டு கேட்டதற்கு தேங்கஸ் ” என்று அத்துடன் பேச்சை முடித்து கொண்டு மீண்டும் பேப்பரில் மூழ்கிவிட, சௌஜலிவுக்கு பெரிய ஏமாற்றமாக இருந்தது.

வேறு எதுவும் பேசாமல் சௌஜலி வீட்டிற்கு வெளியே கார்டனில் போடப்பட்டிருந்த பெஞ்சில் அமர்ந்தவாறு “என் என்னிடம் இப்படி பாராமுகமாக இருக்கிறார். நான் கோபித்து கொண்டதை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு மருகுகிறாரா ? இல்லை உண்மையிலே இவருக்கு கம்பனியில் பிரச்சனையா? இதை வெளிப்படையாகவே கேட்டு விடலாமா? அப்படி கேட்டால் நம்மை தவறாக நினைத்துவிடுவாரோ ...? என்று பலவிதமாக கேள்விகள் தன்னையே கேட்டுக்கொண்டான். ஆனால் அதற்கு பதில் சொல்ல தான் யாருமே இல்லை.

எந்தவித முடிவுக்கும் வர முடியாமல் சௌஜலி தூரத்தில் தெரிந்த மலை முகட்டையே பார்த்துக்கொண்டு அமர்ந்திருந்தான். அவன் முகம் தொங்கி போக அமைதியாக செல்வதை கண்டு மனம் நோக பார்த்தவன் அவள் கையை பிடித்து நிறுத்தி

“ நீ ஊருக்கு போய்விட்டால் என்னால் உன்னை தினமும் பார்க்க முடியாதே என்று நினைத்துதான் கவலை படுகிறேன் என்று சொல்லிவிடலாமா? ” என்று மனம் துடிக்க யோசித்தவன்

“ச்சே என்ன ஆச்சு நமக்கு . இப்படி சொன்னால் இன்னும் கொஞ்ச நாள் பார்க்கிற பாக்கியம் கூட கிடைக்காது . முட்டாள் தனமா எதுவும் செய்து வைக்காதே ...” என்று அவனின் உள்மனம் எச்சரிக்க , வேறு வழியில்லாமல் அவள் செல்வதையே கண்களில் வலியோடு பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

அதன் பிறகுபேப்பரில் மனம் செல்லாமல் அமைதியாக கண்மூடி அமர்ந்தவன் அறைக்கு போகலாம் என்று எழுந்து சென்றான். அறையில் உள்ள ஜன்னலின் வழியே சௌஜலி வெளியே பெஞ்சில் அமர்ந்திருக்க அந்த மாலை நேரத்தில் பொன் மஞ்சள் வெயில் அவன் மீது பட்டு தங்க பதுமையாய் ஜொலி ஜொலிக்க அவளை கண் இமைக்காமல் பார்த்து ரசித்தான். சௌஜலி கொஞ்ச நேரம் கழித்து ஜன்னல் பக்கம் திரும்ப சற்றென்று ஆதர்ஷ் அந்த இடத்தை காலி செய்தான்

சென்னையில் ,

ஊட்டிக்கு எல்லோரும் கிளம்பி கொண்டிருந்தார்கள். தாமோதரன் சைத்துவிடம் நடந்த பயங்கரமான சம்பவத்தை அம்மாவிடம் சொல்லாதே. சொன்னால் அவள் என்னவோ ஏதோ என்று பயந்து விடுவாள் என்று எச்சரித்து வைத்ததினால் சைத்துவும் சரி, தாமோதரனும் அது பற்றி அபிராமியிடம் சொல்லவே இல்லை . அதனால் அவர் ஊட்டிக்கு கிளம்புவதில் எந்த தயக்கமும் காட்டாமல் கிளம்பினார்.

ஆனால் தாமோதரனுக்கு குடும்பத்தோடு வெளியே சென்றால் மறுபடியும் அந்த கடன்காரனால் ஏதாவது பிரச்சனை வருமோ என்று லேசாக பயம் எழ, மூர்த்தியிடம் இது பற்றி யோசனை கேட்டார்.

மூர்த்திக்கும் தாமோதரனின் பயம் நியாயம் என்று பட்டதால் , கொஞ்சம் யோசித்து விட்டு , விஜேஷையும் , அவர் டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கிற இண்டேலிஜன்ட் ஆபிசர் ஒருத்தரையும் அனுப்புவதாக சொன்னதும் தாமோதரனுக்கு கொஞ்சம் தெம்பு வந்தார் போல இருந்தது. ஆனால் அபிராமி தான் இப்போ எதற்கு இவர்கள் நமக்கு தான் எந்த பிரச்சனையும் இல்லையே என்று வாதாடினார்.

அவரிடம் “ இருக்கலாம் அபி, ஆனால் நம் நேரம் அவர்கள் கண்ணில் பட்டுவிட்டால் அது ஆபத்து தானே. வயசு பெண்ணை வேறு கூட அழைத்து போகிறோம். அதனால் தான் பயபடுகிறேன். இவர்கள் நம் கூட வருவதில் உனக்கு என்ன பிரச்சனை..” என்று கேட்டு அவர் வாயை அடைத்து விட்டார்.

எல்லோரும் முதல் நாளே கிளம்பி ப்ளைட்டில் செல்ல , சைத்துவும் விஜேஷும் அபிராமி முன்னால் சகஜமாக பேச முடியாமல் தங்கள் காதல் பாஷைகளை கண்ணாலே பரிமாறிகொண்டார்கள். தாமோதரனும் இவர்களை கண்டு காணாமல் இருந்தார். ஆனால் அபிராமி பார்த்துவிடாதவாறு கவனித்துகொண்டார்.

ஊட்டியில்,

வீட்டில் இருப்பதால் செளஜி மெதுவாக எழுந்து சுவாதியை ரெடி செய்துவிட்டு அவளுடன் ப்ரேக் பாஸ்ட் சாப்பிட டைனிங் ஹால் வந்தாள் . ஆதர்ஷ் ஆபிசுக்கு கிளம்பி பேப்பர் படித்து கொண்டிருப்பதை பார்த்து அவனருகில் வந்து குட் மோர்னிங் ...” என்றாள் புன்னகையுடன்.

பேப்பரில் இருந்து நிமிர்ந்து ,பதிலுக்கு காலை வணக்கம் சொல்லிவிட்டு மீண்டும் பேப்பரில் புதைந்து கொள்ள, செளஜி, “நெருப்பு கோழி மண்ணில் தலையை புதைத்து கொள்ளுமாம். அதே மாதிரி எப்போ பாரு பேப்பரில் தலையை புதைத்து கொள்கிறார். ஏன் இரண்டு வார்த்தை சிரித்து பேசினால் முத்தா உதிர்ந்து விடும். ரொம்ப தான் என்னை சோதிக்கிறேன் ஆதி . உன்னை அப்புறம் கவனிச்சிக்கிறேன் ” என்று மனதினுள்ளே அர்ச்சனை செய்துகொண்டே சுவாதியை நாற்காலியில் அமரவைத்து அவளுக்கு கழுத்தில் நாப்கின் கட்டினாள்.

அவள் செய்வதை புரியாமல் பார்த்துகொண்டிருந்தவன் கமலா அம்மா சுவாதிக்கு தனியாக ஒரு தட்டு எடுத்து வைத்து அதில் சப்பாத்தியை எடுத்து வைக்கவும் செளஜிவிடம்,

“ஏன் சுவாதிக்கு தனியாக சாப்பாடு வைக்கிறீர்கள் . அவளுக்கு எப்படி சாப்பிட தெரியும் ” என்றான் கேள்வியாக.

செளஜி அவள் தட்டில் இருந்த சப்பாத்தியை சிறிய சிறிய விள்ளலாக பிய்த்து போட்டுக்கொண்டே, “இப்போ சுவாதிக்கு மூன்று வயசு முடிய போகுது . இன்னும் தனியாக சாப்பிட கத்து கொடுக்காமல் இருந்தால் எப்படி ? அடுத்த வருடம் அவள் pre kg போயாகனும்.

என்ன தான் அங்கே இருக்கிற ஆயாக்கள் உதவி செய்தாலும் தானே சாப்பிட தெரிந்தால் இன்னும் நல்லது இல்லையா? அவர்களுக்கும் தொல்லை இல்லை. அது தான் கத்து கொடுக்கிறேன். பாருங்கள் சுவாதி குட்டி சமர்த்து சீக்கிரமே கற்று கொள்வாள் ..” என்று அவனிடம் சொல்லிவிட்டு,

“அப்படிதானே செல்லம் ...” என்று அவள் கன்னத்தில் முத்தமிட்டு கேட்க அவள் தன் பிஞ்சு கைகளால் சப்பாத்தி விள்ளலை எடுத்து வாயில் போட்டு கொண்டே, “ஆமா ஆன்ட்டி” என்று கூறினாள்.

செளஜி சொல்ல சொல்ல முதலில் இது எப்படி சாத்தியம் என்று நினைத்தவன் சுவாதி அவள் சொல்படி அப்படியே எடுத்து சாப்பிடுவதை பார்த்து ஆச்சர்யத்தில் வாயடைத்து போய் சுவாதி சாப்பிடும் அழகை ரசித்தான். செளஜி சொன்ன மாதிரி அவள் ஒரு சப்பாத்தியை சீக்கிரமே சாப்பிட்டுவிட, அவளுக்கு அழகாய் வாய் துடைத்து கையை கழுவ பொறுமையாக சொல்லி கொடுத்து பாலை அருந்த வைக்க சுவாதியும் சமர்த்தாக செளஜி சொல்வதே போலே செய்வதை ஆச்சர்யம் தாங்காமல் பார்த்து கொண்டிருந்தான்.

அவளை தூக்கி அவள் கன்னத்தில் அழுந்த முத்தமிட்டு ,

“சமர்த்து குட்டி டா செல்லம் நீங்க. அழகா ஆன்ட்டி சொன்னது போலேவே செய்யறீங்களே” என்று மீண்டும் அவள் கன்னத்தில் அழுந்த முத்தமிட்டு இறக்கிவிட்டான். சுவாதி இறங்கி ஓடியதும்,

“ரொம்ப தேங்கஸ் செளஜன்யா ... ஆனால் நீங்கள் போய்விட்டால் சுவாதி தான் ரொம்ப கஷ்டப்படுவா? என்று அவனிடம் சொன்னவன் “நானும் தான் ...” என்று தனக்குள் சொல்லிகொண்டான். குரலில் எந்த உணர்ச்சியையும் காட்டாமல் சொல்ல முயன்றாலும் அவனையும் மீறி பிசிறடித்தது.

அவன் தேங்கஸ் சொன்னதும் புன்னகையுடன் ஏற்றுகொண்டவன் சுவாதி கஷ்டப்படுவாள் என்றதும் “ஏன் நீங்க கஷ்டப்பட மாட்டீங்களா? அந்த அளவிற்கு என் மேல் கோபமா ...ஆதி உங்களுக்கு ” என்று வழக்கம் போலவே தனக்குள் கேட்டு கொண்டு,எதுவும் பேசாமல் “ம்ம்ம் மட்டுமே சொன்னாள்.

இவர்கள் இரண்டு பேரும் பேசுவதை கேட்ட கமலா அம்மா, “ஹம்ம் இரண்டு பேருமே ஒருத்தர் மேல் ஒருத்தர் ஆசையை வைச்சிகிட்டு கண்ணாமூச்சி ஆட்டம் ஆடிகிட்டு இருக்காங்க. வெளிப்படையா மனசு விட்டு சொன்னால் தானே தெரியும் மனசில் என்ன இருக்குன்னு. இப்படியா மனசில் மூடி மறைச்சிகிட்டு இருப்பாங்க. என்ன தான் படிச்சாங்களோ, “என்று அலுத்து கொண்டவர், ,

“பேசாம நாமே எடுத்து சொன்னால் என்ன ? என்று ஒருகணம் யோசித்து விட்டு, “இரண்டு பேரும் தங்கள் காதலை தாங்களே புரிஞ்சிக்கவில்லை என்றால் நாம் சொல்லியா ஏத்துக்குவாங்க. காதல் என்ன வேலையா சிபாரிசில் வாங்கி கொடுக்க. அவங்களே எப்போது ஒருத்தரை ஒருத்தர் புரிந்து கொள்கிறார்கள் என்று பார்ப்போம்” என்று தன் மனதிற்கு கடிவாளம் போட்டு கொண்டு அங்கிருந்து நகர்ந்தார்.

சௌஜு வேறு எதுவும் பேசாமல் மௌனமாக இருக்க அதற்கு மேல் என்ன பேசுவது என்று தெரியாமல் ஆதர்ஷ் அங்கிருந்து நகர, சௌஜுவும் தன் அறைக்கு திரும்பியவன் சைத்துவின் போன் வர அப்போது தான் எல்லோரும் இங்கு வர போவது ஞாபகம் வர, ஆதர்ஷின் அறைக்கு கிட்ட தட்ட ஓடினான்.

கம்பனிக்கு கிளம்புவதற்கு தன் தோல் பேகை எடுத்து கொண்டு வெளியே வந்தவன் மேல் ஓடி வந்த சௌஜு இடித்து கொள்ள அவன் நிலை தடுமாறி விழாமல் இருக்க அவன் கைகளை இறுக்கமாக பிடித்து நிறுத்தினான். “என்னாச்சு ஏன் இப்படி கண் மண் தெரியாமல் ஓடி வரீங்க” என்றான் கேள்வியாக.

“சாரி ஆதர்ஷ் சொல்ல மறந்துட்டேன். இன்றைக்கு அப்பா அம்மா , என் தங்கை எல்லோரும் வராங்க. அவங்க கிளம்பியாச்சாம். . அவங்களை போய் ரிசீவ் செய்யணும் . அது தான் உங்களிடம் சொல்ல ஓடி வந்தேன்....” என்று இழுக்க,

“ஓஹ் என்று முகவையை தடவிக்கொண்டே யோசித்தவன் , “சரி எப்போ எத்தனை மணிக்கு வராங்க” என்றான்.

“இன்னும் 4 மணி நேரத்தில் இங்கே இருப்பாங்க . சாரி உங்களை தொந்தரவு செய்யறேன்னு நினைக்க வேண்டாம் . முதலிலேயே சொல்ல மறந்துட்டேன் ” என்று மன்னிப்பு கேட்கும் தோரணையில் பேசியவனை கையமர்த்தி,

“இட்ஸ் ஓகே நோ ப்ரோப்லேம் நான் மனேஜ் செய்துகிறேன். நான் ஆபிஸ் போயிட்டு சில வேலைகள் இருக்கு . அதை முடிச்சிட்டு அப்படியே அவங்களை அழைச்சிகிட்டு வந்திடறேன் . இல்லை உங்களுக்கும் விமான நிலையத்திற்கு வரணுமா ? என்று கேட்டு நிறுத்தினான்.

“அப்படி எல்லாம் இல்லை . நீங்களே அழைச்சிகிட்டு வாங்க...” என்று அவனுக்காக தன் ஆசையை மறைத்துக்கொண்டு கூறினாலும் அவன் முகம் அதை கண்ணாடி மாதிரி காட்ட ஆதர்ஷ் தனக்குள் சிரித்துக்கொண்டு,

“ஓகே நீங்க ரெடியா இருங்க. நான் ஆபிசிலிருந்து இங்கே நேரே வந்து அழைச்சிகிட்டு போறேன் ” என்று லேசான புன்னகையுடன் கூறியதும் சௌஜு முகத்தில் ஆயிரம் வாட்ஸ் பல்ப் போட்ட மாதிரி ஒளிர ,

“தேங்க்ஸ் ஆதர்ஷ் ” என்று சிரிப்போடு சொல்ல “எங்களை விட்டு பிரிய அவ்ளோ சந்தோஷம்...” என்று வேதனை எழ அவளின் சிரிப்பை சலனமே இல்லாமல் பார்த்துவிட்டு வெளியேறினான்.

ஆனால் சௌஜுவுக்கு அதை எல்லாம் கவனிக்கும் மன நிலையில் அவன் இல்லை. மூன்றரை மாதத்திற்கு பிறகு அப்பா அம்மாவை பார்க்க போகிறோம் என்ற சந்தோஷமே மனம் முழுவதும் நிரம்பி இருக்க உடலில் தானாக ஒரு பர பரப்பு தொற்றி கொண்டது.

அந்த சந்தோஷத்தோடு கமலா அம்மாவிடம் அப்பா அம்மா வர போகிற விஷயத்தை சொல்லி ஸ்பெஷல் -ஆக சமைக்கக் சொல்லி மெனு கொடுக்க அவரும் சந்தோஷமாக சமைக்க ஆரம்பித்தார். அவருக்கும் தேவையான உதவிகள் செய்தாள்.

மணி பனி ரெண்டு ஆனதும் மறுபடியும் ஒரு குளியல் போட்டுவிட்டு பிங்க் கலரில் சுரிதார் அணிந்து மிதமான ஒப்பனையோடு ரெடியானவள் , சுவாதியையும் ஒரு குட்டி தேவதை போல அலங்கரித்து விட்டு ஆதர்ஷுக்காக தவிப்புடன் காத்திருந்தாள்.

ஆதர்ஷ் அவளை அதிக நேரம் தவிக்க விடாமல் வந்துவிட, சுவாதியுடன் பக்கத்தில் அமர , அவளை ஏற இறங்க பார்த்தான். அவள் முதன் முதலில் ஊட்டி வந்த போது தான் சுரிதாரில் வந்தாள். அதோடு இப்போது தான் மறுபடியும் சுரிதாரில் பார்க்க மிகவும் சிறிய பெண் போல அவள் தோற்றமளிக்க ,

“எங்கே வாயை விட்டு அழகா இருக்கீங்க என்று சொல்லிவிடுவோமோ..” என்ற பயத்தில் முகத்தை அவள் பக்கமே திருப்பாமல் பார்வையை ரோட்டில் பதித்து வண்டியை ஓட்டினாள். சுவாதியும், செளஜிவும் பேசிக்கொண்டே வர, அதை கேட்டுக்கொண்டே வந்தவன்,

“பாவம் சுவாதி , ஜான்யா ஊருக்கு போய்விட்டால் என்ன செய்வாளோ ..” என்று எண்ணிய வினாடி அவன் மனசாட்சி “என் உனக்கு மட்டும் கஷ்டம் இல்லையா? ஏண்டா இப்படி வேஷம் போடறே” என்று குத்த , வேறென்ன செய்வது. எல்லாவற்றையும் தாங்கி தானே ஆகணும் ம்ம்ம் ” என்று பெருமூச்சு எழுந்தது.

மனம் ஏதோ ஏதோ நினைத்தாலும் கை அனிச்சையாக வண்டியை விமான நிலைய வாசலில் கொண்டு வந்து நிறுத்தினான். செளஜி வண்டியிலிருந்து இறங்கி சுவாதியை தூக்கி கொண்டு உள்ளே போக முன்னேறியவள் ஆதர்ஷ் வராமல் வண்டியிலே இருப்பதை கண்டு,

“என் ஆதர்ஷ் இங்கேயே இருக்கீங்க. உள்ளே வாங்க ...” என்று அழைத்தாள் . ஆதர்ஷ் மறுக்க, “ம்ம்ச்ச வாங்க ..” என்று சந்தோஷத்தில் தான் என்ன செய்கிறோம் என்று தெரியாமல் அவன் கையை பிடித்து இழுக்க ஆதர்ஷ் ஆச்சர்யத்தோடு அவளை பார்த்தான் . செளஜி சற்றென்று அவன் கையை விட்டு விட்டு “சாரி என்று வெட்கத்தோடு சொல்ல,

முதன் முறையாக மனம் முழுவதும் சந்தோஷம் பரவ, மென்மையாக சிரித்து “பரவாயில்லை ...அப்பா , அம்மாவை பார்க்க போகிற சந்தோஷத்தில் என்ன செய்கிறோம் என்றே தெரியவில்லை இல்லையா? ” என்று வேதனை இருந்தாலும் சாதாரணமாக தான் கேட்டான்.

ஆனால் அந்த கேள்வி செளஜிவை நெருஞ்சி முள்ளாய் குத்த அவனை பரிதாபமாக பார்த்தாள் .

அத்தியாயம் 19

ஆதர்ஷ் முகத்தில் எந்த உணர்ச்சியும் பிரதிபலிக்கவில்லை என்றாலும் அவன் மனதில் என்ன மாதிரி வலி இருந்தால் இப்படி ஒரு வார்த்தை வந்திருக்கும் . அந்த மாதிரியா நான் நடந்துகொண்டேன் .. கடவுளே ... ” என்று தன்னையே நொந்து கொண்டவள் “சாரி ... சாரி ஆதர்ஷ்” என்று அதற்கு மேல் வரத்தை வராமல் தடுமாற,

“ஹேய் நான் சும்மா தான் கேட்டேன். அதற்கு ஏன் இவ்வளவு பீல் பண்ணிங்க . லீவ் இட் , வாங்க போகலாம் ” என்று கூறிகொண்ட சுவாதியை தூக்க கை நீட்ட சுவாதி அவனிடம் தாவினாள். அவன் சமாதனம் கூறினாலும் அவள் முகத்திலிருந்த சந்தோஷம் சுத்தமாக வடிந்து போய் அமைதியாக அவன் கூட நடந்தாள்.

செக்கிங் முடிந்து வெளியே வந்த சைத்து சௌகுவை பார்த்ததும் துள்ளலுடன் ஓடி வந்து கட்டிக்கொள்ள, சௌகுவும் அவளை அணைத்துக்கொண்டாள் . அவளை தொடர்ந்து வந்த அபியும் தாமோதரனும் செளஜிவை அணைத்து முத்தமிட்டு அவளை பற்றி விசாரிக்க அவர்களுக்கு எல்லாம் பதில் கூறினாள். விஜேஷிடம் நலம் விசாரிக்க அவனும் பதில் நலம் விசாரித்தான் . இதையெல்லாம் ஒரு ஓரமாக நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஆதர்ஷை தங்கள் வீட்டாருக்கு அறிமுகப்படுத்த தாமோதரன் அவனுக்கு கைகுலுக்கி,

“ரொம்ப தேங்கஸ் பா. என் பெண்ணை இந்த ஊருக்கு அனுப்பும்போது தனியாக இருந்து என்ன செய்ய போறாளோ என்று பயந்துகிட்டே இருந்தோம். ஆனால் அவளுக்கு ஒரு நல்ல குடும்பம் கிடைத்து தன் சொந்த வீட்டில் இருக்கிற உணர்வை கொடுத்து , அவள் படிப்பை நல்ல படியா முடிக்க உதவி செய்து இருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு நாங்கள் என்ன கைம்மாறு செய்ய போகிறோம் ” என்று உணர்ச்சிவசப்பட்டு கூறினார்.

அவரின் அணைப்பில் இருந்த செளஜிவை சற்று பொறாமையாக பார்த்து , “என்ன சார் பெரிய பெரிய வார்த்தைகள் எல்லாம் சொல்றீங்க. அவங்க என் பெண்ணை நல்ல படியா கவனிச்சிகிட்டாங்க.

அதை விட பெரிய உதவி நான் என்ன செய்திட்டேன். நான் தான் உங்களுக்கு நன்றி சொல்லணும் ” என்று அவன் நன்றியை அவருக்கு திருப்பி சொன்னதும்,

“அட்டா விட்டா இங்கே நன்றி நவீனம் நிகழ்ச்சியே நடத்திகிட்டு இருப்பீங்க . நகருங்க டாடி , நீங்க தான் ஆதர்ஷா.....நான் தான் தான்யா ” என்று தன்னை அறிமுக படுத்திகொண்டு

“ஹாய் குட்டி ஏஞ்சல் நீ தான் சுவாதியா? ஆண்டிகிட்டே வாங்க” என்று கை நீட்ட சுவாதி அவளிடம் தாவ அவளை தூக்கி கன்னத்தில் முத்தமிட்டு ” வாங்க நாம போகலாம் ” என்று அவளை தூக்கிகொண்டு நடக்க , அங்கே மழை பெய்து ஓய்ந்தார் போல அமைதியாக ஆனதும் ஆதர்ஷ புன்னகைத்தான் .

தாமோதரன் தன் பெண்ணை பெருமையாக பார்த்துவிட்டு , “தப்பா நினைக்காதீங்க ஆதர்ஷ. அவள் கொஞ்சம் பட பட. வாய் திறந்தாள் அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் மூட மாட்டாள் ” என்று சொல்லி சிரித்துவிட்டு,

“பை த பை இவள் என் சகதர்மிணி அபிராமி , இவர் விஜேஷ், என் ப்ரெண்டோட மகன். , இவர் அவருடைய நண்பர் விஷால் ” என்று அறிமுகப்படுத்த ஆதர்ஷ அபிராமிக்கு கைகுவித்து வணக்கம் சொல்லிவிட்டு, இருவருக்கும் கை குலுக்கினான்.

சரி வாங்க போகலாம்” என்று அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு காருக்கு திரும்ப அங்கே சுவாதியும், சைத்துவும் நீண்ட நாள் ப்ரெண்ட் போல வள வளவென்று பேசிகொண்டிருப்பதை பார்த்து சௌஜலி சிரித்துக்கொண்டே,

“ஹேய் தான்யா, சுவாதி உன்னை மாதிரி தான், கேள்வியா கேட்டு தள்ளுவாள். உனக்கு அவள் சரியான கம்பானியன் ” என்று கேலி செய்தாள்.

அதை கேட்டு எல்லோரும் சிரிக்க , எல்லோரையும் விட்டு விட்டு விஜேஷை முறைத்து பார்க்க அவன் சைகையாலே “அம்மா தாயே அங்காளபரமேஸ்வரி என்னை மன்னிச்சுடுமா, உன் நெற்றி கண்ணை திறக்காதே” என்று காதை பிடித்து தோப்பு கரணம் போடுவது போல் செய்ததும் சைத்து ஒரு விரல் காட்டி பத்திரம் என்றாள்.

ஆனால் இவர்களின் நாடகத்தை சௌஜலிவும் , ஆதர்ஷும் பார்த்துவிட்டு தங்களுக்குள் சிரித்துக்கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து, “இதே மாதிரி நான் எப்போது உன்னிடம் விளையாட போகிறேன் ஜான்யா..” என ,

“இதே மாதிரி நான் எப்போது ஆதி உன்னிடம் உரிமை எடுத்துக்கொள்ள போகிறேன் ...” என்ற எக்கப்பார்வையோடு பேசிகொண்டார்கள் (எல்லாம் மனதிற்குள்ளே தான்)

இவர்களின் பார்வை பரிமாற்றத்தை சைத்து மனதில் பதித்து கொண்டு, “ஓஹ இன்னும் சைலென்ட் மூவியா தான் ஓடுதா? எப்போதான் பேசும்படமா மாத்த போறீங்க. ஐயோ சாமி ரெண்டு பேருமே சரியான ஜோடி தான் ஜவ்வு மாதிரி இழுப்பதில் ..” என்று தலையில் அடித்துக் கொண்டாள். அவள் செய்கை புரியாமல் விஜேஷ் என்ன என்று கேட்க அவனுக்கு அப்புறம் சொல்கிறேன் ...” என்று சைகை காட்டிவிட்டு சுவதியுடன் வளவளத்தாள்.

அபிராமி , சௌஜலிவோட பேசிக்கொண்டு வந்ததில் இவர்களின் கூத்தை கவனிக்கவில்லை. ஆதர்ஷுடன் விஜேஷ் மற்றும் விஷால் பேசிக்கொண்டே வர, ஆதர்ஷுக்கும் தன் மனதில் இருந்த பாரம் குறைந்த மாதிரி இருந்தது. அவன் அடிகடி ரிவேர்வியூ மிரரில் பின் சீட்டில் இருந்த சௌஜலிவை பார்க்க, அவளும் அவன் பார்க்காத நேரத்தில் அவளை பார்த்துக்கொண்டு வந்தாள்.

சுவாதியுடன் பேசிக்கொண்டே வந்தாலும் இவர்களின் மௌன நாடகத்தை கவனித்த சைத்து “ம்ஹீம் இவங்க சரிபட்டு வர மாட்டாங்க. நாம் தான் எதாவது ஷாக் ட்ரீட்மென்ட் கொடுக்கணும் போலிருக்கு ” என்று நினைத்து சிரித்துக்கொண்டு வந்தாள்.

அவள் சிரித்ததும் சுவாதி என்ன ஆன்ட்டி என்று கேட்க கொஞ்சம் விழித்துவிட்டு, “அதுவா இங்கே ஊமை படம் ஒன்று ஓடுது அது செம காமடியா இருக்கு. அது தான் சிரித்தேன் ” என்று அவளுக்கு மட்டும் கேட்கும்படி கூறியதும் சுவாதிக்கு புரியவில்லை என்றாலும் ஆன்ட்டி தன் காதில் சொன்னதற்காக அழகாக சிரித்தாள்.

அவள் சிரித்ததும் அவளின் அழகில் மனது கொள்ளை போக அபிராமி அவளிடம் இருந்து சுவாதியை வாங்கி கொஞ்ச செளஜலி அவரிடம் சுவாதியின் குறும்புகளை பற்றி சொல்லி சிரித்து கொண்டிருந்தாள் . இதை எல்லாம் கவனித்த ஆதர்ஷுக்கு இவ்வளவு அழகான பூமாலை போன்ற குடும்பத்தில் நாமும் ஒரு பூவாய் சேரமாட்டோமா என்ற ஏக்கம் தொற்றிக்கொள்ள அதே பார்வையுடன் செளஜலிவை பார்த்தான் .

எல்லோரும் வீடு போய் சேர்ந்ததும் கமலா அம்மா வரவேற்க ஆதர்ஷ் அவரை அறிமுகம் செய்து வைத்தான் . அவரும் எல்லோரிடமும் அன்பாக பேசி சாப்பாடு பரிமாறினார் . சாப்பிட்ட அசதியிலும், பயணம் செய்த அசதியிலும் தாமோதரனும் , அபிராமியும் ஓய்வெடுக்க , ஆதர்ஷுடன் விஷாலும், விஜேஷும் வெளியே சென்றிருக்க , செளஜலி சுவாதியை தூங்க வைத்து கொண்டே சைத்துவுடன் பேசி கொண்டிருந்தாள் .

“நீ என்னிடம் மாம்மை காதலிக்கிறேன் என்று சொல்லி ஒரு மாதத்திற்கு மேல் ஆகுது . ஆனால் இதுவரை நீங்கள் இரண்டு பேரும் மனம் விட்டு பேசிக்கொண்ட மாதிரி தெரியலையே” என்று சந்தேகமாக கேட்டாள் .

“ஹே தான்யா உனக்கு எப்படி தெரியும் நாங்கள் இரண்டு பேரும் பேசிக்கொள்ளவே இல்லை . அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை . நாங்கள் இரண்டு பேரும் பேசிக்கொண்டு தான் இருக்கிறோம் ” என்று விட்டு கொடுக்காமல் பேசியதும் சைத்து கட கடவென்று சிரித்துவிட்டு ,

“ம்ம்ம் நல்லா பேசியிருப்பீங்களே சுரகாய்க்கு உப்பு இல்லை என்று , அதான் வண்டியிலே மெளன படம் ஓடிச்சாக்கும் . ஏன் சூசு இப்படி என்கிட்டயே புளுகு மூட்டையை அவிழ்த்து விடறே... உண்மையை சொல்லு உங்களுக்குள் என்ன பிரச்சனை . மாம்ஸ் சொன்னபோது தான் நீ ஏற்று கொள்ளவில்லை . அவர் உன் மனதில் வந்தபோதாவது நீ சொல்லியிருக்கலாம் இல்லையா? ஏன் இப்படி ஜவ்வு மாதிரி இழுத்து கொண்டிருக்கிறாய் ” என்று சற்று எரிச்சலுடன் கேட்டாள் .

“எப்படி சொல்வது தான்யா...” என்றவளை ஒரு மாதிரியாக பார்த்து ,

“என்ன கேள்வி இது உன் வாயால் தான் சொல்லணும் . இதற்காக substitue -ஆ வைக்கமுடியும் ” என்று சிறிது நக்கலாக சொன்னவளை முறைத்தாள் .

“ஓகே ...ஓகே... கூல் .. இப்போ உன் பிரச்சனை என்ன ஏன் அவரிடம் உன் காதலை சொல்ல தயங்குகிறாய் ? என , செளஜலி எதுவும் பேசாமல் மெளனமாக இருக்க , சைத்துவே தொடர்ந்து ,

“நல்லா படிச்ச புத்திசாலி என்ற பட்டம் மட்டும் வாங்கினால் போதாது . உன் வாழ்க்கை துணையை தேர்ந்தெடுக்கிற புத்திசாலி தனமும் வேண்டும் . செளஜலி ஒருத்தரை புரிஞ்சிக்காம வெறுக்க ஆரம்பிச்சோம் என்றால் அப்புறம் வெறுத்ததினாலே புரிஞ்சிக்க முடியாமல் போய்விடும் . நீ உன் காதலை மனசில் வைத்திருந்து என்ன புண்ணியம் சொல் . அது கிணத்திலே போட்ட கல் மாதிரி தான் . எந்த புண்ணியமும் இல்லை . உன் ஆசையை வாய்விட்டு மாம்ஸிடம் சொன்னால் தானே அவருக்கு புரியும் உன் மனது” என்று நீளமாக பிரசங்கம் செய்தவளை செளஜலி ஆச்சர்யமாக பார்த்து ,

“என்னடி கிழவி மாதிரி தத்துவம் எல்லாம் பேசறே , நீயா பேசுவது நம்ப முடியவில்லைநம்பமுடியவில்லை” என்று தற்காலிகமாக தன் கவலைகளை மறந்து ராகமாக பாட்டு பாடி தான்யாவை கேலி செய்தாள் . தான்யா அவள் கையை தட்டிவிட்டு ,

“நான் கிழவி மாதிரி பேசுவது இருக்கட்டும் . நீ கிழவி ஆகரதுகுள்ளே உன் காதலை அந்த அப்பாவி ஜீவனிடம் சொல் . இல்லையென்றால் மாம்ஸ் நீ காதலிக்கவில்லை என்று முரளி மாதிரியே நெஞ்சிலே வைத்திருந்து ஹார்ட் அட்டாக் வந்து மலைஏறிட போகிறார் ” என்று பதிலுக்கு வாரினாள் .

“சீ போடி என்ன பேச்சு பேசறே , ஹார்ட் அட்டாக் அது இது.....” என்று பதறினாள் . அவளின் பதட்டம் கண்டு சிரித்துவிட்டு , “சூசு நெருப்பு என்றால் வாய் வெந்துவிடுமா அந்த மாதிரி தான் இது . அதெல்லாம் இருக்கட்டும் மாம்ஸுக்கு ஏதாவது ஒன்று என்றால் பதறுகிறாயே . பாவம் சூசு அவர் பார்வையை பார்த்தால் எனக்கு ரொம்ப பாவமா இருக்கு . பேசாமல் உன் காதலை சொல்லிடேன் ” என்றாள் .

“நீ சொல்றது எனக்கு புரியாமல் இல்லை . அவர் என்னை விரும்பியது எல்லாம் உண்மை தான் . ஆனால் இப்போது அவர் மனதில் இன்னும் நான் இருக்கேனா என்று தெரியவில்லையே . ஏனென்றால் அவர் என்னை பார்த்து பேசி கிட்டத்தட்ட ஒரு மாதம் ஆகிறது .

என்னை பார்த்தாலே வெறுத்து ஒதுங்கிற போகிற மாதிரி போகிறவரிடம் நான் என்ன சொல்ல முடியும் . எனக்கும் கஷ்டமாக தான் இருக்கிறது . நான் தான் ஏற்கனவே அவர் மனதை நோக்கித்துவிட்டேனே ...” என்று சொல்லும்போதே குரல் கம்மியாகி விட கண்களில் கண்ணீர் துளிர்ந்தது.

அவள் கண்ணீரை துடைத்து, “சௌஜலி முதலில் லூசு மாதிரி பேசறதை நிறுத்து. அவர் ஒன்றும் உன்னை வெறுத்து ஒதுங்குகிற மாதிரி எனக்கு தெரியலை. உனக்கு பிடிக்காத எதையும் செய்ய கூடாது என்று தான் ஒதுங்கி போகிறார் என்று எனக்கு தோன்றுகிறது. நீ கோபத்தில் என்ன சொல்லி தொலைத்தாயோ. அதை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு தான் இப்படி நடக்கிறார்.

ஆனால் நீ உன் காதலை அவரிடம் சொன்னால் இந்த பிரச்சனைக்கு ஒரு முற்று புள்ளி வைத்துவிடலாம்.. ப்ளீஸ் சௌஜலி எதற்கு வேண்டுமென்றாலும் கௌரவம் பாக்கலாம் . ஆனால் காதலுக்கு மட்டும் அது ஒத்துவராது. நீ உன் கௌரவத்தை விட்டு சொல். நிச்சயம் மாம்ஸுக்கு புரியும் ” என்று மென்மையாக சொன்னதும் சௌஜலி சம்மதமாக தலையாட்டினாள்.

கண்களை துடைத்துக்கொண்டு,

“ஆமா அது என்ன ஆதியை மாம்ஸ் என்கிறாய் ... இது எப்போதிலிருந்து ? என்று சற்று கேலியாக கேட்டதும் தான்யா சிரித்துவிட்டு, “நீ எப்போ ஆதர்ஷை காதலிக்கிறேன் என்று சொன்னாயோ அன்றிலிருந்து தான். ஆமா சௌஜலி எனக்கு அவர் தான் மாம்ஸ்-ஆ வரணும். உனக்கு கணவரா வரணும். பின்னே இந்த மாதிரி ஒரு ஜெம் அப் பெர்சனை இழக்கலாமா? என்று தலையை சரித்து கண்ணடித்து கேட்டாள் . அவளை இழுத்து அணைத்து கொண்டு ,

சௌஜலி “எஸ் தான்யா ஹி இஸ் ஜெம் அப் பெர்சன் தான்..” என்று கண்களில் கனவு மிதக்க கூறிவிட்டு, “ஆமா விஜேஷ் எப்படி ...? என்று புன்னகையோடு கேட்டாள் .

“விஜேஷ் தானே சரியான டெரர் அவன் . ரொமான்ஸ் லுக் விடுடா என்றால் கொரில்லா லுக் விடறான். இவனை வைச்சிகிட்டு எப்படி தான் குப்பை கொட்ட போறேனோ ...” என்று வேண்டுமென்றே விஜேஷை கலாய்த்தாள் . அதை கேட்டு சௌஜலி சிரிக்க வெளியே போய்விட்டு உள்ளே வந்தவர்கள் விஷால் ஹாலில் அமர்ந்துவிட , ஆதர்ஷ் விஜேஷை தன் ரூமிற்கு அழைத்து வர சௌஜலி ரூமில் பேசி கொண்டிருக்க தங்கள் பெயர் அடிபடுவதை கேட்டு விஜேஷ் நிற்க , ஆதர்ஷ் அங்கிருந்து நகர முயல் அவனையும் சேர்த்து நிறுத்தி,

“ஆதர்ஷ், இங்கே நம் தலை உருளுது. கொஞ்சம் இங்கேயே நில்லுங்க என்ன பேசறாங்க என்று கேட்போம் ..” என்று கண்ணடிக்க, ஆதர்ஷ் விஜேஷை பார்த்து லேசாக சிரித்தான்.

சைத்துவிடம் சௌஜலி தன் மனசை சொல்லவும் ஆதர்ஷுக்கு நாம் கேட்பது எல்லாம் கனவா இல்லை நினைவா என்று சந்தேகமே வந்தது. சைத்து விஜேஷை கலாய்க்கவும் விஜேஷ் சற்றென்று கதவை திறந்து கொண்டு உள்ளே போய்,

“ம்ம் குப்பையை முறத்தில் அள்ளி கொட்டனும் இது உனக்கே நியாயமா இருக்கா? நான் கொரில்லா மாதிரி லுக் விடறேன்...” என்று அவளை விளையாட்டாக அடிக்க கை ஓங்க , சைத்து அவன் கையை பிடித்து,

“கொரில்லா என்றதற்கு இப்படி கோபித்து கொள்கிறீர்களே ... இப்போ பூஜை வேளை கரடி மாதிரி இருக்கீங்களே ...” என்று மேலும் நையாண்டி செய்ய,

“அடிபாவி விட்டால் என்னை மிருக ஜாதியிலே சேர்த்திடுவே போலிருக்கு. ஏன்மா பர தேவதை உனக்கு வேறு ஏதும் உதாரணம் தோணவில்லையா? பாவமாக கேட்க சைத்து சிரித்து விட்டு, அங்கே பாருங்கள் என்று சைகை காட்ட,

சௌஜலிவும், ஆதர்ஷும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தபடி நிற்கவும், விஜேஷ் புரியாமல் அவளை பார்க்க , சொல்றேன் என்று விஜேஷை அங்கிருந்து தள்ளி கொண்டு வெளியே வந்தவன், ஆதர்ஷின் அருகில் வந்து மெதுவாக

“மாம்ஸ் இப்போதாவது தைரியமா உங்கள் காதலை சொல்லுங்க. செளஜலி இந்த காலத்துக்கு அவள் சொல்ல மாட்டாள் . அவளுக்கு தைரியம் வந்து சொல்வதற்குள் நீங்க கிழவன் ஆகிடுவீங்க” என்று கேலியாக கூறிவிட்டு,

சௌஜலிவை பார்த்து “ஆல் த பெஸ்ட் என்று கட்டை விரலை தூக்கி காட்டிவிட்டு கதவை சாத்திவிட்டு போக செளஜலிவின் முகம் செந்நிறமாய் மாறியது. ஆதர்ஷ் அவளின் முகத்தை ரசனையுடன் இமைக்காமல் பார்த்துகொண்டிருக்க , செளஜலிவுக்கு வெட்கம் பிடிங்கி தின்றுது.

ஆதர்ஷ் கதவின் நின்று அருகிலேயே கையை கட்டிக்கொண்டு அவளையே அடித்து வைத்த மாதிரி பார்த்துக்கொண்டே இருக்க, “என்ன ஆதர்ஷ் அப்படி பார்க்கறீங்க ” என்று முகம் சிவந்து தனக்கே கேட்காத குரலில் கேட்டதும் புன்னகைத்து ,

“நீங்க பேசியதெல்லாம் கேட்டேன். நீங்க சொன்னதெல்லாம் உண்மையா செளஜன்யா ... ” என்று சந்தேகத்தோடு கேட்ட அவன் குரலில் இருந்த ஏதோ ஒன்று செளஜலிவை உசுப்ப ,

“ம்ம்ம் எஸ் ஆதி நான் உங்களை விரும்புவது நிஜம். ஆனால் அதை எப்படி சொல்வது என்று தான் தெரியலை ...” என்று தயங்கி தயங்கி சொன்னாள். ஆனால் ஆதர்ஷின் கண்களில் நம்பாத தன்மை தெரிய

“ப்ளீஸ் ஆதி உண்மையா தான் நான் உங்களை விரும்பறேன். ஐ லவ் யு ஆதி ...” என்று ஏக்கமாக கூறியும், ஆதர்ஷ் அந்த இடத்தை விட்டு நகராமல் அமைதியாக இருப்பதை கண்டு,

“என்ன ஆதி நான் இவ்வளவு தூரம் சொல்றேன். ஆனால் நீங்கள் எதுவும் பேசாமல் அங்கேயே இருக்கறீங்க ..” என்று முகம் சுருங்க கேட்டவளை பார்த்து அமைதியாக , “நான் தொட்டால் தான் உங்களுக்கு அருவெறுப்பா இருக்குமே. அதான் இங்கே நிற்கிறேன் ...” என்று வேதனையுடன் சொன்னதும் செளஜலிவுக்கு ஓங்கி ஓர் அரை விட்டது போல இருக்க, கண்ணீரோடு ஓடி வந்து அவளை கட்டிக்கொண்டு,

“ஐ அம் சாரி ஆதி, நான் ஏதோ கோபத்தில் சொன்னது. அந்த வார்த்தையை சொல்லி என்னை கொல்லாதீங்க..” என்று அவன் கழுத்தில் முகம் புதத்தைவளை அதற்கு மேல் வதைக்காமல் அவளை தன்னோடு சேர்த்து அணைத்து கொண்டு,

“ஐ லவ் யு டா ஜானு என்று உருகினான். அவளை விலக்கி அவள் முகத்தை கையிலேந்தி அவள் முகம் முழுவதும் தன் இதழால் முத்திரை பதிக்க அவன் முத்திரையால் அவளின் முகம் மேலும் சிவந்தது.

அவளின் முக சிவப்பை கையிலேந்தி ரசிக்க செளஜலிவுக்கு அவன் பார்வை உயிரை ஊடுருவி செல்வது போல இருக்க அது தாங்காமல் அவன் மார்பில் அழுத்தமாக புதைந்து கொண்டாள். அவளின் வெட்கம் கண்டு ஆதர்ஷ் மனம் நிறைந்து சிரித்து அவளை தன்னுடன் இறுக்கி அணைத்து கொண்டான்.

கொஞ்சம் நேரம் கழித்து அவனிடமிருந்து விலகிய செளஜலி , அவன் ஷர்ட் கசங்கி இருப்பதை கண்டு, “ஓஹ் ஐ அம் சாரி ஆதி, உங்க ஷர்ட் கசங்கி போச்சு” என்று அவன் நீவி விட, ஆதர்ஷ் சிரித்துக்கொண்டே,

“இவ்வளவு தானே. அது ஒன்றும் பெரிய விஷயமில்லை. வேறு மாற்றிவிட்டால் போகிறது. என் சொர்க்கமே இன்று என் கையில் வந்திருக்கிறதே அதை விட வேறு என்ன சந்தோஷம் வேறு எனக்கு வேண்டும்” என்று அவள் இதழில் மென்மையாக முத்தமிட , செளஜலி அவன் முத்தம் தந்த கிறக்கத்தில் இருக்க சுவாதி எழும் சத்தம் சத்தம் கேட்டு இருவரும் விலகினார்கள்.

சௌஜலி அவசரமாக அவளருகில் சென்று அமர்ந்து மெதுவாக தட்டி கொடுக்க அவள் மீண்டும் உறக்கத்தில் ஆழ்ந்தாள். ஆதர்ஷ் செளஜலிவின் பக்கத்தில் அமர்ந்து அவள் கழுத்து வளைவில் முகம் வைத்து , “ஜானு சுவாதியை உன் மகளா ஏற்று கொள்வாயா? என்று கேட்டதும் செளஜலி கோபமாய் அவன் பக்கம் திரும்பினாள்.

கோபமாய் திரும்பியவள் ஆதர்ஷின் கண்களில் தெரிந்த தவிப்பு அவள் கோபத்தை மறக்கடிக்க முகம் மென்மையாக மாறி, “என்ன கேள்வி இது ஆதி, நான் எப்போ உங்களை நேசிக்க ஆரம்பிச்சோனோ அப்பவே சுவாதியும் என் மகளாகிட்டா. உங்களுக்கு ஏன் இப்படி ஒரு சந்தேகம்? என்று அவன் முகத்தை கையலேந்தி மெல்லிய குரலில் கேட்டாள். அவள் சொன்னதும் நிம்மதி மூச்செடுத்தவன், அவன் கையில் முத்தமிட்டு தன் கையோடு கோர்த்துக்கொண்டு,

“இல்லைடா ஜானு, நான் உன்னிடம் கல்யாணம் ஆகாதவன் என்று மட்டும் தானே சொன்னேன். சுவாதி யாருடைய குழந்தை என்று உனக்கு நான் சொல்லவே இல்லியே. அவள் யார் என்று தெரிந்தால் நீ ஏற்று கொள்வாயோ என்று தான் பயம். எந்த பெண்ணுமே குழந்தையோடு இருக்கிற எந்த ஆணையும் விரும்ப மாட்டார்கள் இல்லையா? அந்த பயமும் கூட. ஏன் ஜானு சுவாதி யாருடைய குழந்தை என்று நீ கேட்கவே இல்லியே, உனக்கு அவள் யார் என்று தெரிந்து கொள்ள ஆவல் இல்லையா?” என கொஞ்சம் ஐயத்துடன் கேட்டவனை பார்த்து மோனமாக சிரித்து,

“எனக்கு அவள் யாருடைய பெண் என்று தெரியும்....” என ஆதர்ஷ் ஆச்சர்யத்துடன்

“என்னடா சொல்றே நிஜமாகவா” என்றான் நம்பமுடியாமல்.

“ஆமா ஆதி அருணாசலம் அங்கின் உங்கள் இறந்த காலத்தை பற்றி சொன்னார். அப்போது தான் எனக்கு சுவாதி யார்? நீங்க எப்படி பட்டவர்? நீங்கள் வாழ்க்கையில் எந்த மாதிரி கஷ்டங்களை எல்லாம் அனுபவித்து இருக்கிறீர்கள் என்று தெரிந்தது. இன்பாக்ட் அதன் பிறகு தான் உங்களை நேசிக்கவே ஆரம்பித்தேன். இனி உங்கள் வாழ்க்கையில் கஷ்டம் என்பது வரவே கூடாது. போதும் ஆதி நீங்கள் கஷ்டங்களை அனுபவிச்சது. உங்களுக்கு நான் இருக்கேன்” என்று குரல் தழு தழுக்க சொன்னவனை பாய்ந்து அணைத்துக்கொண்டு,

“போதும்டா இந்த ஒரு வார்த்தை போதும். இதுவரை பட்ட கஷ்டங்கள் எல்லாம் உன்னை போல ஒருத்தியை என் வாழ்க்கைதுணையாய் அடைய தான் என்னும் போது எனக்கு என்ன சொல்றதுன்னே தெரியலை மா...” என்று மூர்க்கமாக முத்தங்களை வாரி வழங்கினான். அவன் அன்பில் திக்கு முக்காடிய சௌஜனியை விட மனமின்றி அணைத்து கொள்ள சௌஜனியும் அவன் அணைப்பில் வாகாக பொருந்தினாள்.

அதே சமயம் சைத்துவுடன் வெளியே வந்த விஜேஷ், “என்னாச்சு தான்யா, ஏன் அவங்களை தனியா விட்டுட்டு வரே, எனக்கு புரியவில்லை..” என்றான். அவன் தலையில் செல்லமாக தட்டி,

“என் செல்ல டெர்ரே...” என்று விளிக்க விஜேஷ் அவளை முறைத்தவுடன், அவன் தலையை செல்லமாக கலைத்து, கண்ணடித்துவிட்டு “காதலில் தான்...” என்றதும் விஜேஷ் முகத்தின் புன்னகை மலர்ந்தது. அவனை மீண்டும் “நீங்க சிரிக்காம இருந்தாலே நல்லா இருக்கு” என்று கலாய்க்க, அவளை இழுத்து அணைத்து,

“நான் உன்னை பார்த்து கொரில்லா லுக் விடறேனா, எனக்கு ரொமான்ஸ் செய்ய தெரியாதா? நான் இன்னும் ரொமான்ஸ் செய்யவே ஆரம்பிக்கவில்லை. அப்படி செய்தால் உன்னால் தாங்கவே முடியாது” என்றதும் சைத்து அவனை பார்த்து ஒழுங்கு எடுத்துவிட்டு, “சாரி டியர் சும்மா வினையாட்டுக்கு சொன்னேன் அதையெல்லாம் சீரியசாக எடுத்துக்கலாமா? என்று அவன் கன்னத்தை பிடித்து இழுத்து கொஞ்சவும்,

“வர வர உன் வால் ரொம்ப வளர்ந்துகிட்டே போகுது. கல்யாணம் ஆகட்டும் அதை ஓட்ட நறுக்கிடறேன்...” என்று சிரிப்போடு சொன்னவனை முறைத்து, “நீங்க வெட்டும் வரை நான் சும்மா பார்த்துக்கிட்டு நிற்பானே? நானும் பதிலுக்கு வெட்டுவேன்” என்று வேகமாக சொல்லிவிட்டு அவனை பதிலுக்கு வாரிவிட்டோம் என்று இறுமாப்புடன் சிரித்தான்.

விஜேஷ் அமைதியாக “எதை” என்று கேட்டதும் சைத்து விழித்துவிட்டு பதில் சொல்ல தெரியாமல் அசடு வழிய விஜேஷ் கலட்டவாக சிரித்துவிட்டு, “இதற்கு தான் கூட கூட வாயடிக்க கூடாது” என்று தலையில் லேசாக முட்டி,

“சரி என்னமோ சொல்ல வந்தியே...” என்று நியாயக படுத்தினான். “ஆமா விஜி மறந்தே போயிட்டேன் என்று விட்டு ஆதர்ஷ் சௌஜனியை விரும்பியது, அதற்கு அவன் கோபப்பட்டது, அதன் பிறகு ஆதர்ஷ் பற்றி தெரிந்ததும் ஆதர்ஷை லவ் செய்துவிட்டு சொல்ல முடியாமல் தவிப்பது என்று

ஒன்று விடாமல் சொன்னாள். அது தான் இரண்டு பேரையும் இப்போது தனிமையாக விட்டு விட்டு வந்தோம் ..” என்றாள்.

அவள் சொல்ல சொல்ல ஆச்சர்யத்துடன் கேட்டுக்கொண்டிருந்தவன் ஆதர்ஷின் கடந்த காலத்தை கேட்டு சுவாதி யாருடைய குழந்தை என்று தெரிந்ததும் அவனுள் ஒரு நெருடல் ஏற்பட்டது. அதை சைத்துவிடம் சொல்ல, சைத்து கண்கள் விரிய ,

“என்ன சொல்றீங்க விஜி, நிஜமாகவா என்னால் நம்பவே முடியவில்லையே. நீங்க இதுவரை இப்படி ஒரு சம்பவம் நடந்ததா நீங்க சொன்னதே இல்லையே ...” என்றாள் வியப்புடன் .

“நாங்களே அதை மறக்கணும் என்று நினைக்கும் போது உன்னிடம் எப்படி மா சொல்ல முடியும் ..” என்று பரிதபமாக கேட்டதும், “ஹேய் நான் சும்மா தான் கேட்டேன். நீங்க ஏன்பா அதுக்கு வருத்தப்படறீங்க. ப்ளீஸ் விஜி ” என்று அவன் கையை மென்மையாக அழுத்தினாள்.

“நோ பேபி இதை நான் ஆரம்பித்திலே சொல்லியிருக்கணும். சாரி மா ...” என “இட்ஸ் ஓகே விஜி, இப்போ இதை பற்றி மாம்ஸிடம் சொல்லலாமா? என்று ஆலோசனை கேட்டாள்.

சைத்துவின் கூற்றை யோசித்துவிட்டு , “ஏன் தான்யா அப்படி சொன்னால் ஆதர்ஷுக்கு ஏன் மேல் கோபம் வருமோ ” என்று சற்று சந்தேகமாக கேட்டதும், சைத்து கொஞ்சம் கூட யோசிக்காமல்,

“இல்லை விஜி மாம்ஸ் அந்த மாதிரி ஆள் இல்லை. இவ்வளவு தூரம் தொல்லை கொடுத்தவங்களையே வெறுக்காத போது உங்கள் மீது என்ன தவறு இருக்கு என்று கோபம் கொள்ள போகிறார். நோ சான்ஸ் . நீங்க வாங்க அவரிடம் போய் சொல்லலாம் ” என்றதும் விஜேஷ் எழுந்து சைத்துவுக்கு கை கொடுக்க அவள் கையை விடாமல் இருவரும் சௌஜிவின் அறைக்கு வந்தார்கள்.

இருவரும் சுவாதியின் தூக்கத்தை கலைக்காத வண்ணம் மெதுவாக சிரித்து பேசி கொண்டிருக்க சைத்து கதவை தட்டியதும் ஆதர்ஷ் “யஸ் கம் இன் ...” என்றான் . விஜேஷும், சைத்துவும் உள்ளே வர முகம் மலர வாங்க என்று அழைத்தவன் அவர்கள் முகத்தில் தெரிந்த குழப்பத்தை கண்டு அவன் முகத்தில் இருந்த புன்னகை மறைந்து,

“என்னம்மா ஏன் ஒரு மாதிரியா இருக்கீங்க இரண்டு பேரும். ஏதாவது பிரச்சனையா? என்றான் .

சைத்து சுவாதி தூங்குவதை பார்த்துவிட்டு, “சௌஜி, மாம்ஸ் கொஞ்சம் வெளியே போய் பேசலாமா? விஜி உங்களிடம் ஒரு முக்கியமான விஷயம் சொல்லணும் என்கிறார். இங்கே இருந்தால் அம்மாவும் அப்பாவும் வேறு வந்துவிடுவாங்க. அதுக்குத்தான் சொல்றேன்” என்று இழுத்தாள். ஆதர்ஷ் புரியாமல் சௌஜிவை பார்க்க ,

“தான்யா சொல்றதும் சரிதான் . இந்த நேரத்தில் நாம் பேசிக்கொண்டிருந்தால் அப்புறம் அம்மாவிடம் பதில் சொல்ல முடியாது. இப்போதைக்கு அவர்களுக்கு நம் விஷயம் தெரியாமல் இருப்பது தான் நல்லது. நானே ஒரு நல்ல நேரம் பார்த்து சொல்கிறேன். அது வரை தெரியவேண்டாம். வாங்க வெளியே போகலாம் ...” என்று சுவாதிக்கு நன்றாக போர்த்திவிட்டு மெதுவாக தட்டி கொடுத்துவிட்டு மெதுவாக அங்கிருந்து வெளியேறினார்கள் .

கமலா அம்மாவிடம் சுவாதியை பார்த்துக்கொள்ள சொல்லிவிட்டு பக்கத்திலிருந்த பார்க்குக்கு சென்றார்கள்.

அங்கே போய் அமர்ந்ததும் “சொல்லுங்க விஜேஷ் என்ன விஷயம் ...” என்றான் . விஜேஷ் தயக்கமாக சைத்துவை பார்க்க “ம்ம் சொல்லுங்க விஜி ...” என்ற அவன் சைகையை தொடர்ந்து ,

“எனக்கு எப்படி ஆரம்பிப்பது என்றே தெரியவில்லை ஆதர்ஷ். அவ்வளவு ஏன் சொல்லவே வெட்கமாக இருக்கிறது” என்றதும் ஆதர்ஷுக்கு அவன் பேச்சு புரியாமல் சைத்துவையும், சௌஜிவையும் பார்த்துவிட்டு விஜேஷை பார்க்க , அவன் தொடர்ந்து ,

“சுவாதியின் அப்பா பிரதாப் என் அண்ணன் தான் ” என்று சங்கடமாக கூறிவிட்டு ஆதர்ஷின் முகத்தை தயக்கமாக பார்க்க , ஆதர்ஷுக்கு ஆச்சர்யமாக இருந்தாலும் சலனமே இல்லாமல் விஜேஷை பார்த்தான். விஜேஷுக்கு அவன் முகத்தில் எந்த அறிகுறியும் தெரியாததால் அவன் முகம் குழப்ப மூலம் பூசிக்கொள்ள,

“என்ன ஆதர்ஷ் நான் சொன்னதற்கு உங்களிடம் எந்த ரியாக்ஷனும் இல்லியே ...” என்று புரியாமல் கேட்டான் . ஆதர்ஷ் லேசாக சிரித்துவிட்டு,

“அதற்கு நானேன்னசொல்லனும் என்று எதிர்பார்க்கநீங்க விஜேஷ். அதிர்ச்சி அடையனுமா? இல்லை கோப படனுமா? என்று அவனையே கேள்வி கேட்க,

“நியாமமாக பார்த்தால் நீங்க என் மேல் கோபம் தான்படனும். ஏனென்றால் என் அண்ணன் அந்த அளவிற்கு உங்களிடம் கேவலமாக நடந்திருக்கான். அவனால் உங்கள் வாழ்க்கையில் எவ்வளவு கஷ்டங்கள், துன்பங்கள் , அவமானங்கள்இதெல்லாம் யாருக்காக எதுக்காக சுமந்தீர்கள் ஆதர்ஷ் ? சுவாதியை நீங்கள் அனாதையாக விடாமல் இவ்வளவு தூரம் வளர்த்து ஆளாக்கி இருக்கிறீர்களே . உங்களின் பெரிய மனசு வேறு யாருக்கு வரும் .அதுக்கு நாங்கள் என்ன கைம்மாறு செய்ய போகிறோம் . என்னிடம் நன்றி என்று ஒரு வார்த்தையை தவிர வேறு எதுவும் இல்லை ஆதர்ஷ்” என்று கண்களில் வைர துளியாய் கண்ணீர் மினு மினுக்க ஆதர்ஷின் அருகில் சென்று அவன் கையை பிடித்து மன்னிப்பு கேட்டான்.

அவனை அணைத்து, “ஏய் கமான் விஜேஷ் உன் அண்ணன் செய்த தவறுக்கு நீ என்ன செய்வாய் . அவன் தவறுக்கு அவனே பொறுப்பில்லை என்னும் போது நீ எப்படி பொறுப்பாவாய். சுவாதியை வளர்த்ததற்கு காரணம் இருக்கிறது. உன் அண்ணனுக்கும், நிஷாவிற்கும் கல்யாணம் செய்து வைத்து ஒரு உயிர் உருவாக காரணமானவன் நான் .

இரண்டு பேருமே கைவிட்ட அந்த குழந்தையை அனாதையாக விட எப்படி முடியும் விஜேஷ். பெரியவர்கள் செய்த தவறுக்கு அந்த குழந்தை என்ன பாவம் செய்தது. அது பாவமில்லையா? பார்க்க போனால் சுவாதி பாட்டி, தாத்தா , அப்ப அம்மா என்று சீரும் சிறப்புமாய் வாழ வேண்டிய அந்த பிஞ்சு குழந்தை அம்மாவின் முகமே தெரியாமல் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இதற்கு மேல் என்ன தண்டனை அதற்கு வேண்டும். அது தான் சுவாதிக்கு அப்பாவாக நானே மாறிவிட்டேன். திருமண செய்து அதன் மூலம் நம் பெற்றால் தான் நமக்கு பிள்ளையா? ஏன் இப்படி தாய் தந்தை இல்லாமல் இருக்கிற பிள்ளைக்கு நாம் பெற்றோரா மாற முடியாதா? என்று மிகவும் அமைதியாக பேசவும் விஜேஷுக்கு ஆதர்ஷின் மேல் மதிப்பு இன்னும் அதிகமாகியது.

“ம்ஹீம் இந்த காலத்தில் தன் பிள்ளையே வேண்டாம் என்று சொல்கிற என் அண்ணன் மாதிரி இருக்கிற மனுஷங்க மத்தியில் நீங்க உண்மையில் கிரேட் ஆதர்ஷ் . அவனால் முதலில் என் அம்மாவை இழந்தோம். அவன் இப்படி எங்கள் குடும்பத்தில் எந்த ஒட்டுதலும் இல்லாமல் இருப்பதற்கு காரணம் என் அண்ணி நிஷா தான் என்று நினைத்திருந்தேன் . அதனாலே பெண்கள் மேலே ஒரு வெறுப்பு இருந்துச்சு.

ஆனால் எனக்கே இப்போது தான் உண்மை புரிகிறது. அவனால் என் அண்ணி எந்த அளவிற்கு கொடுமைகள் அனுபவிச்சு இருக்காங்க என்று நினைத்தாலே என்னால் தாங்க முடியவில்லை. அதுவும் இல்லாமல் தன் நண்பனையே கேவலமாக பேசும் அளவிற்கு அவன் கீழ்த்தரமானவன் என்பதும்” என்று அதற்கு மேல் பேச முடியாமல் இடைவெளி விட்டவன், கை முஷ்டி இறுக,

“அவனை என் அண்ணன் என்று சொல்லவே அசிங்கமா இருக்கு ஆதர்ஷ் ...” என்று குரல் தழு தழுக்க கையெடுத்து கும்பிட்டு “அவன் சார்பா நான் உங்களிடம் மன்னிப்பு கேட்கிறேன். தயவு செய்து எங்கள் குடும்பத்தை மன்னிச்சிடுங்க ஆதர்ஷ் ” என்று கண் கலங்கினான். ஆதர்ஷ் பதறி போய் அவன் கண்ணீரை துடைக்க, சைத்து அவன் கையை பிடித்து

“ப்ளீஸ் விஜி கண்ட்ரோல் யுவர் ஸெல்ப்” என ஆறுதலாக அழுத்தினாள்.

“ஹே விஜேஷ் என்ன இது. நான் தான் ஏற்கனவே சொல்லிட்டேனே . இதில் யாருமே குற்றவாளி இல்லை. அப்புறம் ஏன் கிட்டியா பீல் பண்ணீங்க. விடுங்க. நான் எதையும் இப்போது யோசிப்பது இல்லை. நான் பட்ட கஷ்டத்திற்கு பலனா எனக்கு சௌஜன கிடைத்திருக்கிறாள் . எனக்கு அதுவே போதும் . நீங்களும் எல்லாத்தையும் மறந்திடுங்க” என்று அவன் முதுகை ஆறுதலாக தட்டி கொடுத்தான்.

அவனுடைய சந்தேக புத்தியால் தன்னை காதலித்தவனை இழந்து அவனுடைய குழந்தையை அனாதை ஆக்கிய அவனை என்ன செய்தாலும் தகும் , இடியட் , இவனெல்லாம் ஒரு மனுஷ ஜென்மம் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஏன் தான் மற்றவர்களை கஷ்டப்பட வைக்கிறான்களோ ... “என்று ஆத்திரத்தோடு பல்லை கடிக்க,

“கூல் விஜேஷ் நடந்து முடிந்ததை பற்றி பேசி ஒரு புண்ணியமும் இல்லை. இனி நடக்க போவதை பற்றி மட்டுமே யோசிப்போம் ..” என்றதும் “சரி தான் ஆதர்ஷ் இனி நடக்கக் போவதை மட்டும் தான் யோசிக்கணும் ...” என்று முகவாயை தேய்த்துக்கொண்டு யோசனையாக நகர்ந்தவனை பார்த்துவிட்டு, சௌஜலி ,

“சரி நேரமாச்சு, கிளம்பலாமா? சுவாதி எழுந்திருப்பாள் . நாம் யாரும் இல்லையென்றால் தேடுவாள் ..” என எழுந்திருக்க, சைத்துவும் விஜேஷும் கூடவே கிளம்பினார்கள். ஆனால் எல்லோருமே மன இறுக்கத்தில் இருந்ததினால் யாரும் எதுவும் பேசவில்லை. அங்கு மௌனம் தான் கோலோச்சியது.

தூங்கி எழுந்த சுவாதி , வீடு சௌஜலிவை காணாமல் வீடு பூராவும் தேட அவள் இல்லையென்றதும் அழ ஆரம்பித்துவிட்டாள் . கமலா அம்மா அவளை தூக்கி இதோ வந்துவிடுவார்கள் என்று சமாதனம் செய்தும் அவள் அழுகையை நிறுத்தாமல் இருப்பதை கண்டு அபிராமி ஓடி வந்து சுவாதியை தூக்கி விளையாட்டு காட்டி சமாதனம் செய்ய சுவாதியும் அழுகையை நிறுத்தி சிரித்தாள் . அதை ஒருவித பூரிப்போடு பார்த்த கமலா அம்மா,

“ம்ம் சுவாதியை இவங்க கொஞ்சறதும், சுவாதியும் அவங்களிடம் பொருந்தி போறதும் நல்ல தான் இருக்கு. ஆனால் சௌஜலி ஆதர்ஷை காதலிப்பது தெரிஞ்சால் என்னாகும் . ஒத்து கொள்வார்களா? இல்லை எதிர்ப்பார்களா? என்று யோசித்தவர் அதை விடை கிடைக்காமல் ம்ஹீம் அந்த கடவுளுக்கே வெளிச்சம் , கடவுளே நீ தான் அந்த பசங்களை ஒன்று சேர்க்கணும் ” என்று வனத்தை நோக்கி கையெடுத்து கும்பிட்டார்.

சௌஜலி வேக வேகமாக வீட்டுக்கு வந்தவள் அபிராமியுடன் சுவாதி விளையாடி கொண்டிருப்பதை பார்த்து நிம்மதியாகி , கமலா அம்மாவிடம் பூஸ்ட் கலக்க சொல்லி வாங்கி சென்றாள். எல்லோருக்கும் காபி கொடுத்துவிட்டு , சௌஜலிவிடம்,

“இரவு என்ன சமையல் செய்யணுமா ...” என்று ஆலோசனை கேட்டதும் சௌஜலி ஆதர்ஷை பார்க்க, “சௌஜலி பர்ஸ்ட் கிளாசில் பாஸ் செய்ததற்காக நான் ஒரு டீரீட் கொடுக்கிறேன். சோ இன்று வீட்டில் டின்னர் வேண்டாம். ஏதாவது ரெஸ்டா ரெண்ட் போகலாம் ... ஓகேவா ” என்று சௌஜலிவிடம் சம்மதம் கேட்டான். சௌஜலிவுக்கு அவன் கேட்டது சிரிப்பாக இருந்தாலும் அதை அடக்கி கொண்டு சம்மதமாக தலையாட்டினாள்.

சீக்கிரம் கிளம்பினால் கொஞ்சம் சுற்றி விட்டும் வரலாம் ..” என்று யோசனை சொன்னதும் எல்லோரும் கிளம்ப ஆரம்பித்தார்கள். அபியும் தாமோதரனும் கிளம்பி வெளியே வந்து காத்திருக்க, விஜேஷும் வேறு டிரஸ் மாற்றி கொண்டு விஷாலுடன் அரட்டை அடித்து கொண்டிருந்தான். சைத்து கிளம்பி வரவும் அவளை வேண்டுமென்றே விஷாலுடன் சேர்ந்து வம்பிழுத்தான்.

சௌஜலி சுவாதியை கிளப்பி அபிராமியிடம் விட்டு விட்டு , அவள் கிளம்ப சென்றாள். ஆதர்ஷும் கிளம்பி வெளியே வந்து எல்லோரையும் வண்டியில் அமர சொல்லிவிட்டு சௌஜலிவை அழைக்க உள்ளே வந்தவன் அசந்து போய் நின்றான் .

சௌஜலி ஆதர்ஷ் வாங்கி கொடுத்த புடவையில் கொஞ்சம் கவனமாக அக்கறை எடுத்து ஒப்பனை செய்து கொண்டு தேவதையாக ஜொலிக்க ஆதர்ஷுக்கு அவள் மேலிருந்த கண்ணை எடுக்க முடியாமல் திணை , சௌஜலி வெட்கமாக சிரித்து ,

“என்ன ஆதர்ஷ் இப்படி ஆச்சர்யமாக பார்க்கறீங்க. இப்போ உங்களுக்கு சந்தோஷம் தானே ...” என்று சிரிப்போடு கேட்டவளை நெருங்கி, குனிந்து அவள் இதழில் லேசாக முத்தமிட்டு, “சூப்பர் டா .. ம்ஹீம் இந்த மாதிரி டிரஸ் செய்தால் என் கதி என்னாவது ...” என்று முகத்தை பாவமாக வைத்து கொண்டு கேட்டான். சௌஜலி சிரித்து கொண்டே,

“ஒன்றும் ஆகாது வாங்க போகலாம் ... எல்லோரும் வெளியே இருக்காங்க போலிருக்கு ...” என்று நடந்து கொண்டே,

“ ஏன் ஆதி உண்மையில் நான் டிஸ்டிங்கஷன் வாங்கியதற்கு தான் டீரீட்டா இல்லை மாமியார் மாமனாரை காக்கா பிடிக்க டீரீட்டா” என்று நழுட்டு சிரிப்புடன் கேட்டாள் .

“அவளின் கேள்விக்கு சிரித்து, “ம்ம்ம்ம் என்று யோசிக்கிற மாதிரி நடித்துவிட்டு, “நீ சொன்ன மாதிரியே வைச்சிக்கலாம். இப்போ காக்கா பிடிச்சா தானே என் மாமனார் அவர் பொண்ணை எனக்கு தருவார். அதற்கு தான்...” என்று உரக்க சிரிக்க , சௌஜலிவும் அவன் சிரிப்பில் கலந்து கொண்டு,

“சரியான திருடன்” என்று சிரித்துவிட்டு, “மாமனாருக்கு மட்டும் தான் ட்ரீட்டா ஏன் எனக்கெல்லாம் இல்லையா ? என்று குறும்புடன் புருவத்தை தூக்கி கேட்டவனை முன்னால் சென்று வழி மறித்து , தலைசரித்து,

“என் மகாராணிக்கு இல்லாமலா? என்ன வேண்டும் என்று கேள் . உடனே வாங்கி தரேன்சொல் ஜானு ” என்று அவள் உத்தரவிற்காக துடித்து கொண்டிருந்தவனை பார்த்து அவன் முகத்தை வருடி,

“எனக்கு நீங்க தான் வேண்டும் ஆதி. அதுவும் இதே சிரிப்போடு எப்போதும் இருக்கணும். முடியுமா? என கனிவாக அவனை மாதிரியே தலையை சரித்து கேட்டதும் ஆதர்ஷுக்கு அவளின் அன்பை கண்டு நான் இவளின் அன்பை எப்படி பலமடங்கு திருப்பி செலுத்த போகிறோம் ” என்ற ஆயாசம் அவனை ஆட்கொள்ள ,

“ஐ லவ் யு டா..... ” என்றான் உருகிய குரலில் . செளஜி அவளின் முடியை கோதி கன்னத்தில் மெலிதாக தன் இதழை பதித்தான் .

அத்தியாயம் 21

முதலில் பொட்டானிகல் கார்டன் போகலாம் என்ற சைத்துவின் ஆசையை தொடர்ந்து ஆதர்ஷும் எல்லோரையும் அங்கே அழைத்து சென்றான். எல்லோரும் காரில் பேசிக்கொண்டே செல்ல விஜேஷ் முகத்தில் மட்டும் யோசனை ரேகைகள் ஓடிகொண்டிருந்தது. அவளின் கைகள் சைத்துவின் மடியில் இருந்த சுவாதியின் தலையை வருடி கொண்டிருந்தது.

ஆனால் அவன் முகம் மட்டும் சீரியஸாக இருக்க சைத்துவுக்கு அவளின் மன வருத்தம் அவளையும் பாதித்தது. அதனால் எப்போதும் வளவளவென்று பேசிக்கொண்டிருப்பவள் இன்று அமைதியாக வருவதை கவனித்த தாமோதரன் அதை மனதில் குறித்து கொண்டார்.

கார்டன் போய் சேர்ந்ததும் எல்லோரும் சேர்ந்து கொஞ்ச நேரம் சுற்றி பார்த்து கொண்டிருந்தார்கள் . இருந்தார் போல விஷாலும், விஜேஷும் தீடிரென்று காணாமல் போய்விட, சைத்துவுக்கு ஒரே குழப்பமாக இருந்தது. எங்கே போகிறேன் என்று கூட சொல்லவில்லை , என்னாச்சு விஜிக்கு என்று குழம்பி கொண்டிருந்தார். தாமோதரனும் ஆதர்ஷும் பேசிக்கொண்டே வர, அவனிடம் வேலையை பற்றி கேட்டு கொண்டிருந்தார்.

அபிராமி சுவாதியை தூக்கி கொள்ள செளஜி அவரிடம் சிரித்து பேசிக்கொண்டு வந்தவள் சைத்துவின் முகம் தெளிவில்லாமல் இருப்பதை கண்டு , அவரை முன்னால் போகவிட்டு ,

“என்ன தான்யா? ஏன் ஒரு மாதிரியா இருக்கே? என்று கேட்டவள் விஜேஷை காணாமல் எங்கே ? என்று கேட்டதற்கு உதட்டை பிதுக்கி,

“தெரியலை செளஜி அவர் நேற்றிலிருந்து இப்படி தான் இருக்கார் , அவர் முகமே சரியில்லை “ என்றாள் கொஞ்சம் கலக்கமாக . அவளின் பதில் கேட்டு

“ஒரு வேளை ஆதியிடம் சொன்ன விஷயம் தான் அவர் மனசை உறுத்திக்கிட்டு இருக்கோ என்னவோ .. நீ கவலைபடாதே அவங்க வேறே எங்கேயும் போயிருக்க மாட்டாங்க விஷால் தான் கூடவே இருக்காரே அப்புறம் என்ன ?எல்லாம் சரியாகிவிடும் நீ டென்ஷன் ஆகாதே , வா போகலாம் ” என்றாலும் சைத்துவின் முகம் தெளியாமல் தான் இருந்தது.

இருவரும் பேசிக்கொண்டு வருவதை பார்த்து அவர்கள் அருகில் வந்த ஆதர்ஷ், “என்னமா தான்யா ஏன் உன் முகம் கலவரமா இருக்கு, ஆமா விசேஷ எங்கே ? என்று அவனும் விசாரிக்க, செளஜி அவனிடம் சைத்து கூறியதை சொன்னதும், “அப்படியா ...” என்று யோசித்துவிட்டு, “சரி விஜேஷின் நம்பர் இருக்கா தான்யா ” என்றான் .

“ஹம்ம் இருக்கு மாம்ஸ் நான் அடிக்கிறேன் , என்று கூறி செல் போனில் நம்பரை ஒத்த , அதற்குள் விஜேஷும், விஷாலும் தூரத்தில் ஓடி வருவதை பார்த்து செல்போனை மூடிவிட்டு அவனை நோக்கி ஓடினாள். அவனை நெருங்கி, “என்ன விஜி எங்கே போனீங்க நான் பயந்தே போயிட்டேன், என்ன

ஆச்சு உங்ககளுக்கு ? என்று கண்கள் கலங்க கேட்டவனை தோளோடு அணைத்து, "சொல்கிறேன் வா...." ஆதர்ஷை நோக்கி அழைத்து வந்தான்.

ஆதர்ஷும் சௌஜலியும் இருவரையும் நோக்கி வர, விஷால் தாமோதரனை நோக்கி சென்றான். அருகில் நெருங்கிய விஜேஷை "எங்கே போனீங்க விஜேஷ் , தான்யா விட்டால் அழுதிருப்பாள்" என்று அவளை சிரிக்க வைக்க ஒரு பிட்டு போட்டான் . அது நன்றாகவே வேலை செய்ய அவன் நினைத்தது போலவே சைத்து கண்ணீரை துடைத்து கொண்டு அவனை முறைத்து ,

"மாம்ஸ் இது சரியில்லை. என்னையே கலாய்க்காதீங்க . அப்புறம் நான் கலாய்ச்சா தாங்கமாட்டீங்க..... என்று பதிலுக்கு ஏவுகணை விட, , விஜேஷ்

"ஐயோ இவனிடம் வாயை கொடுக்காதீங்க ஆதர்ஷ். அப்புறம் நாம தான் தோத்துடுவோம், என்று விட்டு, மெதுவாக அவனிடம் "அந்த அளவிற்கு வாய், சரியான தெனசண்ட் வாலா? என கண்ணடித்தான் . ஆதர்ஷும், சௌஜலியும் சிரிக்க, சைத்து இருவரையும் முறைக்க, சௌஜலி ,

"ஏய் சாரி தான்யா சும்மா, நீ ரொம்ப நல்ல பொண்ணுன்னு எனக்கு தெரியும் என்று அவளை சமாதனபடுத்திவிட்டு, சரி விஜேஷ் தீடி ரென்னு தான்யாவை கலங்கவிட்டு எங்கே போனீங்க. என்ன கண்ணாமூச்சி ஆட்டாமா ? என்று சிரிப்போடு கேட்டான்.

அதற்கு அவன் சிரித்துவிட்டு, "அதெல்லாம் இல்லை வந்து யாரோ..... " என்று ஏதோ சொல்ல வந்தவன் சற்றென்று நிறுத்திவிட்டு, "இல்லை எனக்கு தெரிந்த ஒருத்தர் இந்த பக்கம் வந்தார். அவரை பார்த்து பேசி விட்டு வரேன். வேறு ஒன்றுமில்லை..." என்று சமாளித்தான் . அவன் சொன்னதை கேட்டு, சைத்துவிடம்

"பார் அதுக்குள்ளே பயந்துட்டியே. நீ இவ்வளவு தானா? என்று மீண்டும் கேலி செய்ய சைத்து அவளை அடிக்கக் கையை ஓங்க , சௌஜலி அவளுக்கு அகப்படாமல் அபிராமியை நோக்கி ஓட அவளை துரத்தி கொண்டு ஓடினான். அவர்களின் விளையாட்டை சிரிப்புடன் கவனித்துவிட்டு அவள் சென்றதும் ஆதர்ஷ் விஜேஷை பார்த்து,

"அப்புறம் விஜேஷ் இப்போது உண்மையை சொல்லலாம் இல்லையா? என்று கூர்மையாக அவனை பார்த்து கேட்க, தூக்கிவாரி போட நிமிர்ந்தவன்,

"என்ன உண்மையை சொல்லணும் ஆதர்ஷ்" என்றான் புரியாத மாதிரி.

"நான் கேட்க வருகிறேன் என்று உங்களுக்கே தெரியும் போது நான் வேறு அதை சொல்லனுமா விஜேஷ் ..." என்று கண்கள் இடுங்க கேட்டவனிடம் மறைக்க முடியாமல் ,

"சென்னையில் சைத்துவை பின் தொடர்ந்து அவனை துரத்திக்கொண்டு வந்தது, அதன் பின் தான் போலிஸ் துணையோடு காப்பற்றியது எல்லாம் சொல்லிவிட்டு,

"நான் இங்கே வந்ததற்கு காரணமே அவனால் எந்த தொல்லையும் இவர்களுக்கு வர கூடாது என்று தான் . ஆனால் இங்கே வந்த கொஞ்ச நேரமா யாரோ நம்மை பாலோ செய்கிற மாதிரியே ஒரு உணர்வு . நானும் விஷாலும் அவனை கவனிக்காத மாதிரியே வந்து கொண்டிருந்தோம் .

ஆனால் மிகவும் கிட்டே நெருங்கவும் தான் அவனை பிடிக்க துரத்தி கொண்டு ஓடினோம். பட் அவன் தப்பிச்சிட்டான் . இதை சொன்னால் அக்காவும் தங்கையும் பயந்துடுவாங்க . அதான் சொல்லலை " என்றான் நெற்றியை தேய்த்துகொண்டே .

ஆதர்ஷும் யோசித்துவிட்டு, "நீங்கள் இங்கே வருகிறீர்கள் என்று அவனுக்கு எப்படி தெரிந்தது. வேறு யாரவது அவனுக்கு இன்பார்மேஷன் கொடுக்கிறாங்களா ? என தன் ஐயத்தை விஜேஷிடம் கேட்டதும்,

"ச்சே ச்சே அப்படி இருக்க சான்ஸே இல்லை ஆதர்ஷ். இறந்தவன் காலேஜ் ஸ்டூடெண்ட்ஸ் அவ்வளவு தான். என்ன ஒன்று அவன் பெரிய பணக்காரன் வீட்டு பையன். அவங்கப்பா , அண்ணன் எல்லோருமே நல்ல செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் தான்.

எல்லாமே பிஸ்னெஸ் செர்கிளில் தான் . அரசியல்வாதி எல்லாம் இல்லை. அதனால் அவங்களுக்கு இன்பாரம் செய்கிற அளவிற்கு சைத்து குடும்பத்தோடு தொடர்புடையவர்கள் யாருமே இங்கில்லை. ஏன் என்றால் இவர்கள் நேடிவ் திருச்சி..” என்று ஆதர்ஷின் சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்தான் .

“ஏன் விஜேஷ் முட்டாள் தனமா தன் உயிரை மாய்த்து கொண்ட தம்பிக்காக இன்னும் அதுவும் அடியாள் வைத்து செளஜிவை கொள்ள துடிக்கிற அளவிற்கு அவ்வளவு வெறிதனமாகவா இருக்கிறான் . அதுவும் அவன் சாவிற் கு எந்த வகையிலும் பொறுப்பில்லாத செளஜிவை கொல்ல துடிப்பது முட்டாள் தனத்தின் உச்சகட்டமாகல்லவா இருக்கிறது ...” என்றான் வெறுப்பாக .

“எனக்கும் அதே தான் தோன்றுகிறது. ஆனால் என்ன செய்வது தன் தம்பி வாழாத வாழ்க்கையை அவன் ஆசைப்பட்ட பெண்ணும் வாழ கூடாது என்று நினைக்கிற மிக மிக நல்ல உள்ளம் ” என்று நக்கலாக கூறிவிட்டு,

“ அவன் குறி என்னவோ செளஜன்யா தான். ஆனால் தான்யாவும் அதே ஜாடையில் இருப்பதால் செளஜன்யா என்று நினைத்து தன்யாவை அட்டாக் செய்கிறார்கள். நாம இனிமே ஜாக்கிரதையா பார்த்துகணும் இருவரையும்” என்றான் எச்சரிக்கை உணர்வோடு.

இவர்கள் இருவரும் சீரியஸாக பேசி கொண்டிருப்பதை பார்த்துவிட்டு செளஜி அவர்கள் அருகில் வர, விஜேஷ், “ஒகே ஆதர்ஷ் செளஜன்யா வராங்க. அவங்களுக்கு தெரிய கூடாது ...” என்று மெல்லிய குரலில் எச்சரிக்க, ஆதர்ஷும் சற்றென்று வேறு டாபிக்கை மாற்றினான்.

அருகில் நெருங்கியவன் “என்ன ஆதி எவ்வளவு நேரம் தான் பேசுவீங்க . வாங்க போகலாம்...” என்றதும், விஜேஷும் சைத்துவை நோக்கி சென்றான். அபிராமியிடம் விளையாடி கொண்டிருந்த சுவாதியை தூக்கி கொள்ள, எல்லோரும் காருக்கு திரும்பினார்கள்.

தாமோதரன் அபிராமி, விஷாலுடன் பேசிக்கொண்டு வர, சைத்து விஜேஷ், சுவதியுடன் அரட்டை அடிக்க, ஆதர்ஷும், செளஜிவும் பின்னால் மெல்லிய குரலில் பேசிக்கொண்டு வர ஆதர்ஷ் அவள் கைகளை தன் கைகளோடு கோர்த்துக்கொள்ள, செளஜிவும் அவன் கைகளோடு தன் கையை பிணைத்து கொண்டாள்.

“ஜானு, நாளை விழா முடிந்ததும் உன் அப்பா அம்மாவோடு ஊருக்கு போய்விடுவாயா? அப்புறம் உன்னை நான் எப்போது பார்ப்பது ? என வேதனையாக , ஒரு பெருமூச்சோடு,

“எனக்கும் தெரியலை ஆதி, அவர்கள் கூப்பிட்டால் போக தான் வேண்டும். ஆனால் போக எனக்கும் இஷ்டமில்லை . உங்களை பிரிஞ்சி என்னால் போக முடியும் என்று எனக்கு தோன்றவில்லை ...” என்று ஏக்கத்தோடு கூறிவிட்டு அவன் தோளில் சாய்ந்தவளை தோளோடு அணைத்து கொண்டான். எல்லோரும் காரை நெருங்கி விட செளஜி அவனிடமிருந்து விலக அவன் கையை விட மனமில்லாமல் கையை அழுத்தி விடுவித்தான் .

ரெஸ்டாரெண்ட் சென்று அவரவருக்கு வேண்டியதை ஆர்டர் செய்து சாப்பிட செளஜிவுக்கும் , ஆதர்ஷுக்கும் மட்டும் சாப்பாடு இறங்காமல் ஒருத்தரை ஒருத்தர் பார்த்தபடி சாப்பாட்டை அணைந்து கொண்டிருக்க, விஜேஷ் அவனருகில் குனிந்து ,

“என்ன ஆதி இப்படியே பார்த்துகிட்டு இருந்தா சாப்பாடு எப்படி உள்ளே போகும். நீங்க இருவரும் இப்படி லுக் விடறதை மாமனார் பார்த்தால் கூட பரவாயில்லை . மாமியார் பார்த்தால் அவ்வளவு தான் ..” என்று மெல்லிய புன்னகையோடு கூறினான் .

“ம்ம்ச்ச் எப்படி விஜேஷ் சாப்பிட முடியும், நாளை விழா முடிந்ததும் செளஜிவை அழைத்து கொண்டு போய்விடுவார்களே . அப்புறம் என்னால் எப்படி சந்தோஷமாக இருக்க முடியும் ..” என்று தன் கவலையை சொன்னதும் தான் விஜேஷுக்கு ஒஹ் இப்படி ஒரு மேட்டர் இருக்கா என்று யோசித்தான். கொஞ்ச நேரம்கழித்து

“நீங்க கவலைபடாதீங்க ஆதர்ஷ், இதற்கு நான் ஒரு வழி யோசிக்கிறேன் ” என்று அவனுக்கு ஆறுதலாக சொன்னதும் ஆதர்ஷின் முகம் பளிச்சிட, “முடியுமா விஜேஷ் ...” என்ற பார்வையில் ஏக்கத்தை தேக்கி கேட்க விஜேஷ் மர்மமாக சிரித்து அவன் தோளை ஆறுதலாக தட்டினான்.

எல்லோரும் சாப்பிட்டு முடிந்ததும் பில் பே செய்துவிட்டு, வேறு எங்கேயாவது போகலாமா என்று சைத்து கேட்டதும், விஷால்,

“சார் இருட்டிவிட்டது. நாம் வீட்டிற்கு போவது தான் நல்லது ...” என தாமோதரனிடம் எச்சரிக்க, அதன் படியே அவர் வீட்டுக்கு போகலாம் என்றதும் ஆதர்ஷ் வண்டியை எடுத்தான்.

எல்லோரும் வீட்டுக்கு சென்றதும் சுற்றிய களைப்பில் அபிராமியும் தாமோதரனும், ஓய்வெடுக்க, விஷால் தன் தோளிலே தூங்கிவிட்ட சுவாதியை தனக்கு என்று கொடுக்கப்பட்ட அறையில் தன் பக்கத்திலே படுக்க வைத்து கொண்டான். சைத்து சௌஜலி அறையில் படுக்க சென்றான்.

ஆதர்ஷ் இரவு டிரேசில் மாறி படுத்தவன் தூக்கம் வராமல் சௌஜலி தன்னை விட்டு பிரிந்து போய்விடுவாளே என்ற ஏக்கம் வாட்ட அங்கிருக்க பிடிக்காமல் மேலே ஒரு ஸ்வெட்டரை மாட்டிகொண்டு கார்டனுக்கு வந்தான்.

சைத்துவும் சௌஜலிவும் கொஞ்ச நேரம் பேசி கொண்டிருந்துவிட்டு படுக்க, இருவருக்குமே தூக்கம் வராமல் புரண்டு புரண்டு படுத்தார்கள். சௌஜலிவின் பக்கம் புரண்டு படுத்த சைத்து அவளின் முதுகு அழுகையில் குலுங்குவதை கண்டு பதறி போய் எழுந்து அவளை தன் பக்கம் திருப்பி, “ என்னாச்சு சௌஜலி ஏன் அழறே....” என்றான். சௌஜலி பதில் சொல்லாமல் எழுந்து அமர,

“சொல்லு சௌஜலி ஏன் உனக்கும் மாம்ஸுக்கும் ஏதாவது பிரச்சனையா? இன்று காலையில் தான் உன் மனசை அவரிடம் சொன்னாய் அதற்குள் என்ன பிரச்சனையை உங்களுக்குள் ? சுற்று கோபமாக கேட்டதும் அவள் கண்ணிலிருந்து கண்ணீர் கர கரவென்று வழிய அதை துடைக்க தோன்றாமல் ,

“இல்லை தான்யா, நாளைக்கு அவரை விட்டு பிரிஞ்சு ஊருக்கு போகணுமே என்று நினைக்கும் போது நெஞ்சே வெடித்துவிடும் போலிருக்கு தான்யா என்று சொல்லும்போதே அழுகை வெடிக்க தன்யாவை அணைத்து கொண்டாள். சைத்துக்கு அவளின் வேதனை புரிய அவளின் முதுகை ஆதரவாக தடவி கொடுத்துக்கொண்டே, இதற்கு என்ன வழி என்று யோசித்தான்.

“இங்கே பார் சௌஜலி அழாதே, நான் அப்பாவிடம் பேசி பார்க்கிறேன். நிச்சயம் அப்பா புரிந்து கொள்வார் ..” என்றதும் சௌஜலி பதறி

“ஐயோ அவரிடம் எங்கள் காதல் விஷயத்தை சொன்னால் தப்பாக நினைக்கமாட்டரா? அதை அம்மாவிடம் சொன்னால் என்ன பிரச்சனைகள் வரும் என்று உனக்கு தெரியாதா தான்யா ...” என கலவரத்துடன் கேட்டாள்.

“சௌஜலி நீ சொல்றது சரி தான். ஆனால் நான் வேறு விதமாக சொல்கிறேன். அது மட்டுமில்லை நம் அப்பா ஒன்றும் சராசரி அப்பா மாதிரி இல்லை. நம் உணர்வுகளை , நம் ஆசைகளை புரிந்து கொள்ள கூடியவர், மே பீ அம்மாவும் அப்படி தான் . ஆனால் என்ன இருந்தாலும் ஒரு தாய் ஸ்தானத்தில் இருந்து கொஞ்சம் கெடுபிடியாக இருக்கிறார்கள் . அவ்வளவு தான் .

ஆனால் நான் உங்கள் காதலை பற்றி நேரடியாக பேச போவதில்லை. சுவாதியை வைத்து பேசுவோம் . நிச்சயம் அப்பா சம்மதிப்பார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கு. சோ நீ கவலை படாதே..” என்று அவள் கண்ணீரை துடைக்க, சௌஜலி முகத்தில் பிரகாசம் வர மறுபடியும் மீண்டும் முகம் இருண்டு விட,

“நான் தான் இவ்வளவு தூரம் சொல்கிறேனே அப்புறமும் என்ன சௌஜலி உனக்கு கவலை. ஏன் மேல் நம்பிக்கையில்லையா உனக்கு .” என கொஞ்சம் அலுப்போடு கேட்டாள். அவள் வாயை பொத்தி,

“ச்சே உன்னை நம்பாமல் நான் வேறு யாரை நம்புவது. இப்போ என் கவலை அது இல்லை. எல்லாம் சரியாக நடந்தாலும் கல்யாணம் என்று வரும் போது குழந்தை இருக்கிற ஆதிக்கு என்னை அம்மா திருமணம் செய்து கொடுக்க சம்மதிப்பார்களா ...? என்று கண்ணில் கவலையுடன் கேட்டாள்.

சௌஜலிவின் கவலையும் சரி தான் என்று தோன்ற கொஞ்ச நேரம் யோசனையோடு அங்கும் இங்கும் உலாத்தினாள் . ஜன்னலின் வழியே எத்தேச்சையாக பார்வை செல்ல அங்கே ஆதர்ஷ் பெஞ்சில் அமர்ந்திருப்பதை கண்டு ஒரு முடிவுக்கு வந்தவளாக “வா கார்டனுக்கு போகலாம்” என்று அழைத்தாள்.

சௌஜலிவுக்கு அவள் எங்கே கூப்பிட்டாலும் செல்லும் மன நிலையில் இருந்ததால் அமைதியாக அவளை பின் தொடர்ந்தாள். கார்டனில் ஆதர்ஷை பார்த்ததும் வியப்புடன் சைத்துவை பார்க்க அவள் கண்ணை மூடி திறந்து “போ...” என இவ்வளவு நேரம் பட்ட மன வேதனை தாங்க முடியாமல் ஓடி

போய் ஆதர்ஷை அணைத்து கொண்டாள் . ஆதர்ஷும் அதே நிலையில் இருந்ததால் சௌஜனியை தாபமாக அணைத்துக்கொண்டாள்.

கொஞ்ச நேரம் கழித்து இருவரும் விலக , இருவரையும் புன்னகையுடன் மன நிறைவுடன் பார்த்துகொண்டிருந்த சைத்துவை பார்த்து “தேங்க்ஸ்டி ...” என்று கண்களில் கண்ணீருடனும் புன்னகையுடனும் சொல்ல,

“தேங்க்ஸ் எல்லாம் அப்புறம் சொல்லலாம் என்று சௌஜனியிடம் கூறிவிட்டு, “என்ன மாம்ஸ் ரெண்டு பேருமே இப்படி ஒரு மூலையில் கவலைப்பட்டால் நீங்க நினைக்கிறது நடந்துவிடுமா? அதற்கு பேசாமல் நீங்களே என் அப்பாவிடம் கல்யாண விஷயத்தை ஆரம்பிங்களேன் ..” என்று யோசனை சொன்னாள்.

“நிச்சயம் தான்யா நானும் அந்த முடிவுக்கு தான் வந்திருக்கிறேன். என்னால் அதிக நாள் ஜானுவை பிரிஞ்சி இருக்க முடியாது ” என்று தன் முடிவை சொன்னதும், சைத்து பெரிய புன்னகையுடன்,

“யு ஆர் கிரேட் மாம்ஸ் இப்படி தான் ஜவ்வு மாதிரி இல்லாமல் சற்றென்று முடிவெடுக்கணும் ” என்று அவன் கையை பிடித்து குலுக்க ஆதர்ஷும் புன்னகையுடன் குலுக்கினான் .

“ஆனால் மாம்ஸ்” என்று இழுக்க ,

ஆதர்ஷு புரியாமல் இன்னும் என்ன ஆனால் தான்யா....” என்றான். “ அதாவது மாம்ஸ் சௌஜனியுக்கு ஒரு பயம் இருக்கிறது இன்பாக்ட் அவன் பயம் சரி தான் . குழந்தை இருக்கிற உங்களுக்கு எப்படி திருமணம் செய்து கொடுப்பார்கள் என்று .

ஏனென்றால் நாம் தான் அவர்களிடம் சுவாதி யார் என்று சொல்லவில்லையே . பேசாமல் சுவாதி யார் என்று சொல்லி பெண் கேளுங்களேன் . ஒரு வேளை எங்கள் அம்மா சம்மதிப்பார்கள் என்று நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது ” என்று சொல்லி முடிக்கும் முன்னரே, ஆதர்ஷு “ நோஓஓஓஓஓஓ” என்றான் அலறலாக.

கிட்டத்தட்ட அவன் அலறலை கேட்டு சைத்துவும், சௌஜனியும் புரியாத பார்வையுடன் ஒருத்தரை ஒருத்தர் பார்த்துவிட்டு , ஆதர்ஷை பார்க்க,

“சாரி ஜானு, நான் சொல்றதை நீங்க ரெண்டு பெரும் சரியா புரிஞ்சிபீங்கன்னு நினைக்கிறேன் ” என்று சௌஜனியின் கையை பிடித்து “ எனக்கு நீ வேண்டும் டா . என் வாழ்வின் ஆதாரமே நீ தான். ஆனால் என்னால் சுவாதியை யாருக்கும் விட்டு கொடுக்க முடியாது..” என்று தீர்க்கமாக உறுதியான குரலில் சொன்னவனை ஆச்சர்யத்தோடு பார்த்தார்கள் இருவரும்.

சௌஜனியுக்கு அவனின் உணர்வு புரிய அதற்கு மேல் எப்படி திருமணதிற்கு சம்மதம் வாங்குவது என்று யோசிக்க ஆரம்பிக்க, சைத்து,

“ஐயோ மாம்ஸ் நான் சொல்வதை சரியாக புரிந்து கொள்ளுங்கள். நான் சுவாதியை யாருக்கும் விட்டு கொடுக்க சொல்லவில்லை. ஜஸ்ட் அவன் யார் குழந்தை என்று தெரிந்தால் நீங்கள் கல்யாணம் ஆகாதவர், என்று அவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் அதற்கு தான் இப்படி ஒரு யோசனை சொன்னேன் ” என்று விளக்கினாள். அவளை கண்கள் இடுங்க பார்த்து,

“நீ சொல்றது எனக்கு புரியாமல் இல்லை தான்யா. அப்படி சுவாதி யார் குழந்தை என்று சொல்லிவிட்டாலே அவன் எனக்கு சொந்தமானவன் இல்லை என்று தானே அர்த்தம். இப்போ உன் அம்மாவிடம் இதை சொன்னால் அவர்கள் ஜானுவை எனக்கு கொடுப்பார்கள் அதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால் சுவாதியை அவர்கள் பேத்தியாய் நினைத்து பார்க்க முடியுமா அவர்களால். நிச்சயம் பாகு பாடு பார்ப்பார்களா? மாட்டார்களா?

நம்மால் ஏற்று கொள்ள கூடிய ஒரு விஷயத்தை நிச்சயம் பெரியவர்களால் ஏற்று கொள்ள முடியாது.

இந்த பாகு பாடு சுவாதி வளர வளர அவன் மனதில் எந்த மாதிரி விளைவை ஏற்படுத்தும் என்று நினைத்து பார்த்தாயா...? என்ற கேள்விக்கு பதில் சொல்ல முடியாமல் இருவரும் வாயடைத்து போக சபாஷ் என்று கைதட்டல் ஓசை கேட்டு மூவரும் திடுக்கிட்டு திரும்பினார்கள்.

அத்தியாயம் 22

யார் கைதட்டியது என்று திடிக்கிட்டு திரும்பிய மூவரும் விஜேஷும், அவனை தொடர்ந்து தாமோதரனும் வருவதை பார்த்து அவர்களுக்குள் புரியாத பார்வை பரிமாற்றம் நடந்தது. சைத்துவும், சௌஜிவும் கோரசாக

“அப்பா நீங்க எப்போ வந்தீங்க” என , அங்கின் நீங்க என்ன தீரென்று.....” என தயக்கத்தோடு இழுத்தான்.

“அப்படி தீரென்று வந்ததால் தானே உங்களின் மனசு எனக்கு புரிந்தது ஆதர்ஷ். எல்லா மனுஷனுக்கும் ரெண்டு முகங்கள் இருக்கு. ஒரு முகம் அசிங்கமாகவும், இன்னொரு முகம் நல்லதாகவும் இருக்கும். அசிங்கமான முகத்தை மற்றவர்களிடம் மறைக்க போராடவே அவனுடைய வாழ்நாளில் பாதி நாள் ஓடிடும் . மீதி நாளில் அவன் தான் நல்லவன் என்று நிரூபிக்கவே சரியாக இருக்கும். ஆனால் நீங்க உங்க நல்ல முகத்தை மறைக்க ஏன் ஆதர்ஷ் இப்படி போராடரீங்க என்னும் போதே ஆதர்ஷின் தலை குனிய அவனருகில் வந்து ,

“நோ நோ ஆதர்ஷ் நீங்க செய்யறது , யோசிக்கிறது எல்லாமே யாராலும் செய்ய முடியாத யோசிக்க முடியாத ஒரு விஷயம். இப்படி பட்ட ஒரு நல்ல மனசுள்ள நீங்க ஏன் தலை குனியனும் ” என்று சொல்லிக்கொண்டே அவன் தலையை நிமிர்த்தினார்.

ஒரு விதத்தில் நீங்க சொன்னதும் சரி தான். சிறியவர்களால் ஏற்று கொள்ள கூடிய ஒரு விஷயத்தை நிச்சயம் பெரியவர்களால் ஏற்று கொள்ள முடியாது தான். அதற்கு உதாரணமே இதோ என் இரண்டு பெண்களே இருக்காங்க. அவங்களால் சுவாதியை எந்தவித பாகுபாடும் இன்றி ஏற்று கொள்ள முடிகிறது. என் மனைவியால் அது முடியுமா என்று என்னால் சரியாக சொல்ல முடியாது.

ஆனால் நான் அந்த மாதிரி இல்லேப்பா. நிச்சயம் நான் உங்களை என் பெண்ணுக்கு திருமணம் செய்து தர சம்மதம் தருகிறேன் ” என்று சௌஜிவின் அருகில் சென்று இரு பெண்களையும் அணைத்தபடி பாராட்டலோடு சம்மதமும் தர, ஆதர்ஷ் அவர் கைகளை பிடித்து ,

“ரொம்ப தேங்க்ஸ் அங்கின்... நான் இதை எதிர்பார்க்கவே இல்லை . தேங்க்ஸ் எ லாட் ..” என்றான் நெகிழ்ச்சியாக. அவரின் சம்மதம் சௌஜிவை மகிழ்ச்சியில் திக்குமுக்காட வைக்க, அவர் தோளில் சாய்ந்து “தேங்க்ஸ் டாடி ...” என்றான்.

“ம்ம் அதற்குள் தேங்க்ஸ் எல்லாம் சொல்லாதீங்க. இன்னும் முழு சம்மதம் கிடைக்கலை உங்களுக்கு. நாளை சௌஜிவின் கான்வொகேஷன் முடிந்ததும் இதை பற்றி பேசுகிறேன். அதுவரை யாரும் இது பற்றி பேச வேண்டாம்” என்று பொதுவாக எச்சரித்துவிட்டு,

“ஆதர்ஷ் உங்க அப்பா அம்மா எல்லாம் எங்கே இருக்காங்க ...” என்று விசாரித்தார்.

அவர் கேட்டதும் தொண்டை அடைக்க பேசமுடியாமல் அமைதியாக இருக்க , “என்னாச்சு ஆதர்ஷ் ...” என்று தாமோதரன் அவன் தோளை தொட, அவரை முகம் கசங்க நிமிர்ந்து பார்த்து,

“சாரி சார் இப்போ அவங்க ரெண்டு பேருமே உயிரோடு இல்லை...” என்று குரல் கமற சொன்னான். அவனின் பதில் எல்லோருக்கும் இதயத்தில் கல்லை வைத்தது போல இருக்க யாரும் எதுவும் பேசாமல் அமைதியாக இருந்தார்கள். தாமோதரனும் , விஜேஷும் அவன் தோளை ஆறுதலாக தட்ட,

தாமோதரனே தொடர்ந்து , “சரிப்பா பெரியவங்க என்று யாரவது இருக்காங்களா? இல்லை உங்க திருமணத்தை பற்றி நீங்களே தான் பேசி முடிவெடுக்கனுமா” என்று கேட்டார் .

“இருக்காங்க அங்கின் என் அண்ணனும் அண்ணியும் தான் இருக்காங்க . அவங்க தான் எனக்கு எப்படியாவது ஒரு கல்யாணத்தை செய்து வைக்கணும் என்று ஆசைப்படறவங்க. ஆனால் இது வரைக்கும் நான் தான் அவர்களுக்கு பிடி கொடுக்காமல் இருந்தேன். இப்போ நான் திருமணம் செய்து கொள்ள போகிறேன் என்று சொன்னால் நிச்சயம் சந்தோஷப்படுவார்கள்..” என்றான் .

“அப்போ நல்லதா போச்சு, அவர்களை நாளைக்கு இங்கே வர சொல்லுங்க. மதியம் எல்லோரும் கலந்து பேசுவோம்....” என்றதும் ,

“நிச்சயம் அங்கிள் இங்கே பக்கத்தில் கோயம்புத்தூரில் தான் இருக்காங்க . ஒரு போன் செய்தால் நாளை காலையிலே வந்துடுவாங்க ..” என்றான் சந்தோஷத்துடன் .

“ரொம்ப தேங்கஸ் டாடி ...” என்று பூரிப்புடன் சொல்லிவிட்டு, “ஏன் டாட் அம்மா நிச்சயம் சம்மதிப்பாங்க தானே” என்று கொஞ்சம் கலவரத்துடன் கேட்டவனை அன்போடு பார்த்து,

“நீ இதுவரைக்கும் எங்களிடம் உனக்கென்ன எதுவும் கேட்டதில்லை, ஆசைப்பட்டதில்லை. இப்போ முதன் முதலா நீ ஆசைபடறதை நாங்கள் எப்படிமா தரமா இருக்க முடியும். கவலைபடாதேடா எப்படியாவது அம்மாகிட்டே பேசி நான் சம்மதம் வாங்கி தரேன். அது மட்டுமில்லை நீ இங்கேயே கொஞ்ச நாள் ஆதர்ஷ் கூடவும், சுவாதி கூடவும் தங்கிவிட்டு வரவும் சம்மதம் தரேன். இப்போ சந்தோஷமா செல்லம் ..” என்று அவன் முகத்தை வருடி கேட்க , சந்தோஷத்தில் பேச்சு வராமல் வெறும் தலையை மட்டும் ஆட்டினான்.

இதையெல்லாம் புன்னகையுடன் பார்த்துகொண்டிருந்த விஜேஷையும், சைத்துவுவையும் பார்த்து தாமோதரன், “ம்ம் அப்புறம் உங்கள் கதை என்ன ? என்று சிரிப்போடு கேட்டுவிட்டு,

“ஆதர்ஷ் நான் எப்படி இங்கே தீடிரென்று கேட்டீர்களே, உண்மையில் நான் சைத்துவை தேடி தான் இவர்கள் ரூமிற்கு சென்றேன். ஆனால் நீங்கள் இங்கே இருப்பதை பார்த்ததால் தான் என் பெரிய பெண்ணின் ஆசை என்னவென்று புரிந்து கொள்ள முடிந்தது, அப்படியே உங்களை பற்றியும் தெரிந்தது ” என்றார் புன்னகையோடு.

“சைத்துவுக்கும், விஜேஷுக்கும் அவர் இப்படி தீடிரென்று கேட்டதும் இருவரும் ஆட்டை முழுசாக முழுங்கிவிட்ட தினுசில் முழிக்க அவர்களின் நிலையை பார்த்து மூவரும் மனம் விட்டு சிரித்தார்கள். உடனே சைத்துவுக்கு ரோஷம் வர,

“ இப்போ எதுக்கு சிரிக்கிறீங்க டாட், என்னை பார்த்தால் கோமாளியா இருக்கா? என்று பொங்கி எழுந்தவனை

“கூல்.....கூல்..... தான்யா, இப்போ எதுக்கு கோபபடரே , நீ கோமாளி இல்லைன்னா அப்போ உனக்கும் விஜேஷுக்கும் என்ன சம்மந்தம் இருக்கு என்று சொல் ” என்றார் கேலியாக.

அதற்கு பதில் சொல்ல முடியாமல் மீண்டும் திரு திருவென்று விழிக்க , விஜேஷ் சிரித்துவிட்டு, “சாரி அங்கிள் தப்ப நினைக்காதீங்க . உங்க பெண்ணும்....., நானும்.... ஒருத்தரை ஒருத்தர்விரும்பறோம் ” என்று தயங்கி தயங்கி சொல்லிவிட்டு கொஞ்சம் பயத்துடன் “ஐயோ என்ன சொல்வாரோ” என அவர் முகத்தை பார்த்தான்.

ஆதர்ஷ் அவன் கையை பிடித்து பயபடாதே என்று அழுத்த , தாமோதரன் அவன் முகத்தில் இருந்த பயத்தை கண்டு உள்ளுக்குள் சிரித்துவிட்டு , சைத்துவை பார்க்க அவளோ கண்களில் டன் டன்னாக பயம் வழிய ஆதரவுக்கு சௌஜுவை நெருங்கி நின்றாள். இருவரையும் கொஞ்சம் ஆட்டம் காட்டலாம் என்று நினைத்தவர், முகத்தை சீரியசாக வைத்துக்கொண்டு,

“ஏம்பா நீ நல்ல பையன் என்று தானே உன்னை நம்பி என் பெண்ணை அனுப்பினேன். ஆனால் நீ என் பெண் மனசை கெடுத்து காதல் ஊதல் என்று வந்து நிற்கறீங்க . உங்கப்பாவுக்கு இந்த விஷயம் தெரிந்தால் எங்களை பற்றி என்ன நினைப்பார்? என கண்களில் கடுமையை ஏற்றி கேட்டார். அவரின் கோபத்தை பார்த்து ஆதர்ஷும், சௌஜுவும் புரியாமல் ஒருத்தரை ஒருத்தர் பார்த்துகொண்டு தாமோதரனை பார்த்தார்கள்.

அவர் இருவருக்கும் லேசாக கண்ணடித்து சிரிக்க, இருவரின் மனமும் லேசாகி முகம் பூவாய் மலர , அதை வெளிகாட்டிக்கொள்ளாமல் ஒரு சின்ன சிரிப்புடன் அமைதியாக வேடிக்கை பார்த்தார்கள்.

சைத்து , அப்பா தங்கள் காதலுக்கு எந்த எதிர்ப்பும் சொல்ல மாட்டார் , அபிராமி தான் ஏதாவது சொல்வார் என்று திடமாக நம்பியிருந்தவள் தாமோதரன் இப்படி கேட்கவும் நிராசையில் கண்களில் குளம் கட்டியது. எப்போதும் பட்டாசாக வெடிப்பவள் இன்று நழுத்து போன புஸ்வானமாக இருப்பதை பார்த்து தாமோதரனுக்கு சிரிப்பை அடக்க முடியாமல் தவித்தார். ஆரம்பத்தில் கொஞ்சம் பயந்த விஜேஷ் ,

“ஏன் அங்கிள் நான் காதலிக்க கூடாதா? அப்படி என்ன தகுதி இல்லை என்னிடம். என் அப்பா என் ஆசைக்கு குறுக்கே எப்பவும் நிற்க மாட்டார்...” என்று தைரியமாக நிமிர்ந்து ஒரு ஆண்மகனாய் பேசவும் அவனின் தைரியம் அவரை கவர, வாய்விட்டு சிரித்தார். தனக்கு எந்த பதிலும் சொல்லாமல் தீடினென்று சிரிக்கவும் குழப்பத்துடன் அவரை ஏறிட்டவனை பார்த்து,

“பரவாயில்லை விஜேஷ், நல்ல தைரியம் தான். இந்த தைரியத்தை என் மனைவியிடம் சம்மதம் வாங்குவதில் காட்டு....” என சிரிப்போடு சொன்னதும் விஜேஷின் முகம் சந்தோஷத்தில் மலர்ந்தது.

“அப்போ அங்கிள் உங்கள் சம்மதம்” என்று கொஞ்சம் தயக்கத்தோடு இழுத்தவனின் அருகில் வந்து “என் சம்மதம் என்றும் உண்டு. இப்போ சந்தோஷம் தானே ...” என தோளில் தட்டிவிட்டு,

அதுவரை கண்களில் பயத்துடனும், கொஞ்சம் குழப்பத்துடனும் நின்றிருந்த சைத்துவின் தோளில் கைபோட்டு அருகில் இழுத்து அவள் கண்களை துடைத்து,

“அடி அசடு , நான் என்றைக்கு உங்களின் ஆசைக்கு குறுக்கே இருந்திருக்கிறேன். இன்றைக்கு உங்கள் ஆசைக்கு தடை போட. இது தான் உன் அப்பாவை புரிந்து கொண்ட விதமா ...? என்று சற்று கேலியாக கேட்டார்.

அதுவரை இருந்த பயம் எல்லாம் நிமிஷத்தில் காணாமல் போக “எனக்கு தெரியும்.....இருந்தாலும் நீங்கள் கோபமாக பேசவும் கொஞ்சம் பயந்துட்டேன் ...” என அசடு வழிந்தவனை பார்த்து எல்லோருக்குமே சிரிக்க, சைத்து வெட்கம் தாங்காமல் தாமோதரனின் தோளில் முகம் புதைத்துக்கொண்டான் . அன்புடன் அவளை அணைத்து அவள் நெற்றியில் முத்தமிட்டு,

“சைத்து கண்ணா உனக்கு இந்த அழுமூஞ்சி ரோல் எடுபடவே இல்லை. நீ பட்டசாகா வெடித்தால் தான் நல்லா இருக்கு ..” என்று கிண்டலடித்தார். சைத்து மீண்டும் வெட்கப்பட , சௌஜலி குறும்புடன் ,

“தான்யா உனக்கு வெட்கம் கூட வருமா” என்று நக்கல் செய்யவும் விஜேஷ் அதற்கு “அதானே இதுவரைக்கும் இப்படி ஒரு ஐட்டம் உன்னிடம் இருக்குன்னு என்னிடம் சொல்லவே இல்லையே ” என்று ஒத்து ஊதினான்.

அதுவரை சௌஜலிவின் நக்கலுக்கு அவளை முறைத்தவள் விஜேஷின் நக்கலுக்கு அவளை அடிக்க கை ஓங்கி கொண்டு வர அவன் அங்கிருந்து கொஞ்சம் தூரம் ஓட்டம் பிடித்தான் . அவளை துரத்தி கொண்டு ஓடிய சைத்துவை சிரிப்புடன் வேடிக்கை பார்த்துகொண்டிருந்த தாமோதரன் ஆதர்ஷின் தோளில் தட்டி,

“சரி ஆதர்ஷ் நான் உள்ளே போகிறேன். கொஞ்ச நேரம் பேசிட்டு உள்ளே வாங்க. ரொம்ப பனி பெய்யுது....” என்று சௌஜலிவிடமும் சொல்லிவிட்டு உள்ளே சென்றார். அவர் சென்றதும் இருவரும் அங்கேயே அமர, ஆதர்ஷ் சௌஜலிவின் முகத்தையே வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்தான் .

அந்த விடி விளக்கின் வெளிச்சத்தில் அவள் முகம் பால் நிலவாய் ஜொலிக்க , அவளின் முகம் வெட்கத்தில் சிவந்தது. அது இன்னும் அவளின் அழகை கூட்ட அவளின் முகத்தை கையிலேந்தியவன் அவள் இதழில் முத்தமிட அவள் அருகில் தன் முகத்தை அருகில் கொண்டு செல்ல அவனின் அருகாமை தாங்க முடியாமல் சௌஜலி வெட்கத்தில் கண்களை மூடினாள். அவளின் அழகை கொஞ்ச நேரம் ரசித்துவிட்டு முத்தமிடாமல் அவளை விடுவிக்க கொஞ்ச நேரம் கழித்து கண்ணை திறந்தவள் எக்கத்தோடு அவளை பார்த்தாள்.

அவளின் பார்வையை சந்தித்தவன் புருவத்தை தூக்கி “என்ன” என்று குறும்பாக கேட்டதும் முகம் வெட்கத்தில் அந்திவானமாக சிவக்க அங்கிருந்து எழுந்து உள்ளே செல்ல முயன்றவனை கையை பிடித்து இழுத்து அணைத்துக்கொண்டான்.

அடுத்த நாள் எல்லோரும் விழாவிற்கு ரெடியாகி வெளியே வர எதிரே அருணாசலத்தை பார்த்ததும் ஆதர்ஷ் அவரை எல்லோருக்கும் அறிமுகம் செய்து வைத்தான் . அவருக்கு தாமோதரன் மனமார் நன்றி சொல்ல அதை ஏற்று கொண்டு தன் சேவை மையத்திற்கு இதுவரை அவர் செய்த உதவிக்கெல்லாம் அருணாசலம் தாமோதரனுக்கு நன்றி சொன்னார். இதை கவனித்த கொண்டிருந்த ஆதர்ஷ் சைத்து தன்னை கேலி செய்தது ஞாபகத்தில் வர, சிரித்துக்கொண்டே அவன் பக்கம் குறும்புடன் திரும்பி பார்த்தான்.

சைத்துவுக்கு அவன் எதற்கு தன்னை பார்க்கிறான் என்று புரிய, அவன் சிரித்துக்கொண்டே, “மாம்ஸ் இது சரியில்லை....” என்று அவனுக்கு மட்டும் கேட்கும் குரலில் சொல்லிவிட்டு, அருணாசலத்திடம் போய் வணக்கம் சொல்லி பேசினாள். அபிராமியும் அவருக்கு நன்றி சொல்லி பேசி கொண்டிருக்க, அவர் கையிலிருந்த சுவாதி,

“பாட்டி போகலாம் வாங்க.... என்று சினுங்க , விஜேஷ் கை நீட்ட அவனிடத்தில் பாய்ந்தவனை முத்தமிட்டு தூக்கி கொண்டான் . அருணாசலமும் பேசிவிட்டு எல்லோரிடமும் விடை பெற்று செல்ல , வெளியே காருக்கு வந்தார்கள். அப்போது இன்னொரு கார் வந்து நின்று விஷாலிடம் கார் சாவியை கொண்டு வந்து டிரைவர் கொடுத்தார். புரியாமல் பார்த்த ஆதர்ஷிடம்,

“இது என் டிபார்ட்மென்ட் கார் ஆதர்ஷ். எனக்கு இங்கே இருக்கும் வரை தேவை என்று சொன்னதால் அனுப்பி இருக்கிறார்கள் . நீங்களும் மிஸ் செளஜன்யவும் உங்கள் காரில் போங்க. நான் மற்றவர்களை என் காரில் அழைத்து வருகிறேன் ...” என தாமோதரனும் சற்றென்று நிலைமையை புரிந்து கொண்டு,

“ஆமாம்பா , நாங்க விஷால் காரிலே வருகிறோம். நீங்கள் கிளம்புங்க ” என்று சொன்னதோடு மட்டுமில்லாமல் அவன் காரில் ஏற , சைத்து நான் காரில் வரவில்லை. கைநெடிக் ஹோண்டாவில் வருகிறேன் என்று தன் ஆசையை தெரிவித்ததும், ..

“பார்த்துகோங்க விஜேஷ்” என்று கண்ணால் சிரித்துவிட்டு அபிராமியுடன் ஏறினார். விஷாலும் பெஸ்ட் ஆப் லக்..” என்று சொல்லி சிரிக்க, அவன் குறும்புக்கு சிரித்துவிட்டு, சுவாதியை அபிராமியின் கையில் கொடுத்துவிட்டு கைநெடிக் ஹோண்டாவை எடுத்தான்.

ஆதர்ஷும் , செளஜனியும் இருவரும் தனித்து விட பட, செளஜனியுக்கு முந்தின இரவில் நடந்த விஷயம் ஞாபகத்தில் வர அவனை நிமிர்ந்து பார்க்க வெட்கப்பட்டு அவன் பக்கம் திரும்பாமல் வெளியே வேடிக்கை பார்த்து கொண்டிருந்தான் .

ஒரு கையால் காரை ஒட்டிக்கொண்டு மற்றொரு கையால் அவன் மடியிலிருந்த கைகளை பிடிக்க செளஜனி அனிச்சையாக அவன் தோளில் சாய்ந்துகொண்டாள் . ஆதர்ஷின் காரை தொடர்ந்து எல்லோரும் வர கல்சுரல் ஹால் வந்ததும் வண்டியை நிறுத்திவிட்டு உள்ளே சென்றார்கள்.

செளஜனியுக்கு கையை அழுத்தி பெஸ்ட் விஷேஸ் சொல்ல, அவனிடம் கண்ணாலே தேங்க்ஸ் சொல்லிவிட்டு உள்ளே போய் அமர்ந்தாள் . அவன் கோல்ட் மெடலுடன் கூடிய பட்டம் வாங்குவதை கண்கள் கலங்க அபிராமியும், பெருமையுடன் தாமோதரனும், காதலுடன் ஆதர்ஷும் கவனிக்க மேடையிலிருந்தே அவர்களுக்கு தன் நன்றியை தெரிவித்தான். எல்லாம் முடிந்து கீழே வர அவனை அணைத்து முத்தமிட்ட அபிராமியின் கழுத்தில் மெடலை போட்டு அழகு பார்த்தாள்.

ஆதர்ஷுக்கு அவனிடம் தனிமையில் அவளுக்கு வாழ்த்து சொல்லணும் என்ற ஆசை இருந்தாலும் எல்லோருமே அருகில் இருப்பதால் மனம் விட்டு பேச முடியாமல் தவித்தான் .

சைத்துவும் செளஜனியுக்கு முத்தமிட்டு வாழ்த்து சொல்ல , “நீயும் இதே மாதிரி மெடல் வாங்கணும் தான்யா, என்று அவனிடம் சொல்லிவிட்டு “என்ன விஜேஷ் நடக்குமா...” என்று குறும்புடன் அவனை கேட்டாள்.

விஜேஷ் சிரித்துவிட்டு, “நான் அப்பாவி அண்ணி, எல்லாம் உங்கள் தங்கையை கேளுங்கள். என்னால் அவள் படிப்புக்கு எந்தவிதத்திலும் தொல்லை வராது என்று உறுதி கொடுத்தான். சைத்து அவனுக்கு ஒழுங்கு எடுத்துவிட்டு,

“கண்டிப்பா செளஜனி உன் ஆசைப்படியே மெடல் வாங்குகிறேன். அதன் பிறகு தான் என் திருமணம்...” என “குட் கேர்ஸ் ..” என்று பாராட்டினாள்.

சைத்து மெல்லிய குரலில் “என்னை அப்புறம் குட் கேர்ஸ் என்று சொல்லலாம் . அங்கே பார் மாம்ஸ் உன்னிடம் தனியாக பேச தவியாய் தவிக்கிறார். நான் அம்மாவை தள்ளிகிட்டு போறேன் . நீ போய் குட் கேர்ஸ் – ஆ வண்டியிலே ஏறு....” என்று புன்னகையுடன் கூற செளஜனி லேசான வெட்கத்தோடு அவனை நோக்கி சென்றாள்.

காரில் செளஜனியுக்காக காத்திருந்த ஆதர்ஷ் அவளுக்கு கை கொடுத்து , “வாழ்த்துக்கள் ஜானு ...” என செளஜனி “இதுமட்டும் தானா...” என்றாள் ஏமாற்றம் தொனிக்க . “

“ம்ம் எனக்கும் ஆசையிருக்கு, ஆனால் பின்னாலே வண்டி நிற்கிறது. அதனால் அடக்கி வாசிக்க வேண்டியதா இருக்கு ...” என்று சிரிக்க சௌஜலிவும் அவன் சிரிப்பில் கலந்துகொண்டாள். எல்லோரும் வீடு போய் சேர்ந்ததும் அபிராமி தாமோதரனிடம் ,

“எல்லாம் முடிஞ்சிபோச்சு . அப்போ இன்று மதியம் ட்ரெயின்-லே கிளம்பவேண்டியது தானே ...” என்று பெரிய அணுகுண்டை தூக்கி போட்டார். அதை கேட்டதும் சௌஜலி பரிதாபமாக ஆதர்ஷை பார்த்துவிட்டு தாமோதரனை பார்க்க , அவர் கண்ணை மூடி திறந்து “இரு என்று சைகை செய்தார்.

“இப்போ எதுக்கு அபி அவசரப்படரே, சென்னையில் இப்போ நமக்கு யார் இருக்கா. எல்லோரும் தான் இங்கேயே இருக்கோமே. அது மட்டுமில்லை ஒரு ரெண்டு நாள் தங்கிட்டு சுற்றி பார்த்துட்டு போலாமே . அங்கே போய் என்ன செய்ய போகிறோம் ...” என்றார்.

“என்னங்க சொல்றீங்க, சின்னவளுக்கு காலேஜ் இருக்கு. அவள் லீவு போட்டுவிட்டு தானே வந்தாள். இங்கேயே இருந்தால் அவள் படிப்பு வீணாயிடாதா? ஊட்டி எங்கே போய்விட போகிறது. ஏதாவது ஒரு லீவுக்கு வந்தால் போகிறது...” என்று சர்வ சாதாரணமாக ஆனால் திடத்துடன் பேச பேச சௌஜலிவுக்கு சர்வமும் பதறியது.

அவரின் பேச்சு தாமோதரனுக்கு சற்று எரிச்சலை கிளப்ப , “இங்கே பார் அபி, நான் நேரிடையாகவே விஷயத்திற்கு வருகிறேன் . நம்ம சௌஜலிவும் படிப்பை முடிச்சிட்டா, அடுத்து அவளுக்கு கல்யாணத்திற்கு மாப்பிள்ளை பார்க்கணும் ” என்று சொல்லி முடிப்பதற்குள் அபிராமி குறுக்கிட்டு ,

“இதென்ன பேச்சு. அதை பேச வேண்டிய இடமா இது. அதுமட்டுமில்லை. அவள் தான் இரண்டு வருடம் வேலை செய்த பிறகு தான் கல்யாணம் என்று உறுதியா சொல்லிட்டாளே. அப்புறம் ஏன் இப்போ அதை தேவையில்லாம பேசணும் ” என்று முற்றுபுள்ளி வைத்தார்.

“அபி நான் பேசறதை கொஞ்சம் பொறுமையா கேளு. அவள் சொன்னதெல்லாம் சரி தான். ஆனால் இப்போது நிலமை வேறு. நம்ம சௌஜலி இப்போ திருமணத்திற்கு ரெடி ..” என்றதும் அபிராமி ஆச்சர்ய பார்வையை அவள் பக்கம் வீச சௌஜலி மௌனமாக தலை குனிந்தாள்.

“அவளை என்ன பார்க்கிறே அவள் கல்யாணத்திற்கு மட்டும் ரெடி இல்லை, மாப்பிளையும் ரெடி ...” என்றதும் அபிராமியின் முகம் மத்தாப்பாய் ஒளிர, அவளருகில் சென்று,

சௌஜலி அப்பா சொல்றதெல்லாம் உண்மையாடி அப்படின்னா நீ யாரையாவது ஆசைப்படறியா ...” என சந்தோஷத்தோடு கேட்டதும் சௌஜலி ஆச்சர்யத்தோடு நிமிர்ந்து பார்த்தாள்.

ஏனென்றால் காதல் என்றாலே அபிரமை கோபித்து கொள்வார் என்று பயத்தோடு இருந்தவன் அவர் சந்தோஷமாக கேட்டதும் கண்கள் மின்ன தாமோதரனை பார்த்தாள்.

அவருக்கும் படு ஆச்சர்யம் தன் வேலை இவ்வளவு சுலபமாக முடியும் என்று எதிர்பார்க்காததால் சைத்து, , விஜேஷ் , என்று பார்த்துவிட்டு ஆதர்ஷின் மேல் பார்வை நிலைத்தது. அவனின் முகத்தில் சந்தோஷத்தில் நிழல் படிந்திருக்க சிரிப்போடு அவனுக்கு கட்டை விரலை தூக்கி காட்டினார்.

அத்தியாயம் 23

சௌஜலி சந்தோஷத்தோடு “ஆமாமா என்று கொஞ்சம் வெட்கம் கலந்த குரலில் சொன்னதும் அவன் முகத்தை வழித்து “ரொம்ப சந்தோஷம் டா, சரி மாப்பிள்ளை யாருமா சீக்கிரம் சொல்லு. நான் அப்பாவை பேச சொல்கிறேன் ..” என்று கேட்டார்.

சௌஜலி சற்றும் தயங்காமல் ஆதர்ஷை ஒரு பார்வை பார்த்துவிட்டு , “ஆதர்ஷ் தான் உங்க மாப்பிள்ளை ...” என்று வெட்கத்துடன் கூற அபிராமி தூக்கிவாரிபோட , நிமிர்ந்தவர் அவனை உஷ்ணமாக பார்த்துவிட்டு ,

“என்ன சௌஜலி உளர்றே , யார் இவரா மாப்பிள்ளை” என்று ஆதர்ஷின் பக்கம் கைகாட்டி கோபமாக கேட்க , எல்லோருமே அவரை குழப்பம் ப்ளஸ் அதிர்ச்சியுடன் பார்த்தார்கள்.

சௌஜலி அவரின் கோபம் புரியாமல் குழப்பத்துடன் ஆமாம் என தலையாட்ட ,

“நீ என்ன பேசறே என்று தெரிந்து தான் பேசுகிறாயா?” என்று கோபத்தோடு கேட்டவரை பார்த்து தாமோதரன்,

“ஏன் அபி சௌஜி ஆசைப்பட்டதில் என்ன தவறு. நீ தானே இப்போ அவள் காதலிக்கிறாள் என்றதும் சந்தோஷப்பட்டாய். அதற்குள் ஏன் இப்படி கோபப்படுகிறாய். ஏன் ஆதர்ஷிடம் என்ன குறை கண்டாய் ...” என்றார் சவாலாக .

அவரை முறைத்து “ஒஹ் அப்போ உங்களுக்கும் இவர் தான் மாப்பிள்ளை என்று தெரிந்து வைத்து கொண்டே தான் பேச்சை ஆர்மபித்தீர்களா? என்று கேட்டுவிட்டு,

“நான் காதலிக்கிறதை குறை சொல்லவில்லை. அது ஒவ்வொரு பெண்ணின் உரிமை. அதை தட்டி பறிக்கிற அளவிற்கு நான் படிக்காத காட்டுமிராண்டி இல்லை. அதுமட்டுமில்லை சௌஜி ஒன்றும் உலகம் தெரியாத சின்ன பெண்ணில்லை. அவளுக்கு ஒன்றும் தெரியாது அதனால் காதலிக்காதே என்று சொல்ல. ஆனால் அவள் தேர்ந்தெடுத்த நபர் தான் தவறு என்கிறேன் . அவரிடம் என்ன குறை கண்டாய் என்று கேட்டீர்கள் இல்லையா?

“அவரிடம் என்ன குறை இருக்கு என்று நான் சொல்லணும் என்று இரண்டு பேரும் எதிர்பார்க்கிறீர்கள் . அவர் ஏற்கனவே கல்யாணமாகி கையில் குழந்தையோடு இருக்கிறாரே அது உங்களுக்கு எல்லாம் ஒரு பெரிய குறையா தெரியலையா? என்றார் உஷ்ணமாக .

“அபி அவர் குழந்தையோடு இருக்கிறார் சரி ஆனால் அவர் ...” எனும் போதே ஆதர்ஷ் அவரிடம் “ப்ளீஸ்” என்று கண்களால் கெஞ்ச அதற்கு மேல் அவன் பேச்சை மீறி எதுவும் சொல்ல முடியாமல் தவித்தார். அபிராமி,

“என்ன ஏதோ சொல்ல வந்தீங்க. சொல்லுங்க ... ஏன் பாதியிலே நிறுத்திங்க...” என்றார் . “இதோ பார் அபி அவர் கல்யாணமானவரா? ஆகாதவரா என்பது நமக்கு முக்கியமில்லை. இப்போது அவர் குழந்தையுடன் தனியாக இருக்கிறார். நம் பெண் அவர் மேல் ஆசை வைத்துவிட்டாள். அவர்களை நல்லா படியா சேர்த்து வைப்பது தானே நம் கடமை. ப்ளீஸ் புரிஞ்சிக்கோ ..” என்று மன்றாடினார்.

அவரை முறைத்து, “நீங்க சொல்றது ஏதாவது நியாயமா படுதா உங்களுக்கு. நம் பெண்ணுக்கு என்ன குறைச்சல். அழகில்லையா, அந்தஸ்து இல்லையா? இல்லை படிப்புதான் இல்லையா? அவள் ஏன் இரண்டாம் தரமா அதுவும் கையில் குழந்தையோடு இருக்கிறவருக்கு மனைவியா ஆகணும் என்று நினைக்கிறீங்க . இதுக்கு தானா அருமை பெருமையா வளர்த்தோம் ” என்று வார்த்தைகளை தீங்கங்காய் சிதறவிட தாமோதரனுக்கு அவரின் ஆதங்கம் புரிந்தாலும் ஆனால் அதில் பாதி கூட உண்மையில்லையே. இந்த உண்மையை மறைத்து இவளிடம் எப்படி சொல்லி புரியவைப்பது என்று பெருமூச்சு எழுந்தது .

இதற்கு மேல் இங்கிருந்தால் சரி வராது என்று அபிராமி தன் பெட்டியை எடுத்துவர அறைக்கு செல்ல , தாமோதரன் பேசி பேசி களைத்து அமைதியாகி தொப்பென்று சோபாவில் அமர்ந்தவரை சைத்து கலவரத்துடன் பார்த்துவிட்டு அவர் அருகில் வந்து “, என்ன டாடி அம்மா இப்படி அடம் பிடிக்கிறாங்க” என்றாள் கவலையுடன்.

ஆதர்ஷ் எதுவும் பேசாமல் அமைதியாக கைகட்டி நின்றுக்க, அவனருகில் வந்த விஜேஷ் “என்ன ஆதர்ஷ் நீங்க இப்படி அடம் பிடிக்கிறதினால் என்ன புண்ணியம். பாருங்க ஆன்ட்டி எவ்வளவு சொன்னாலும் நீங்க கல்யாணமானவர் என்றே ஒரே பாயிண்டை பிடிச்சி பேசறாங்க. நீங்களும் அமைதியா இருக்கறீங்க. அங்கே பாருங்க அண்ணியின் முகம் எப்படி கலங்கி போயிருக்கு . ப்ளீஸ் ஆதர்ஷ் நீங்களாவது எப்படியாவது பேசுங்களேன் ” என்றவனை சலனமில்லாமல் பார்த்து ,

“ஏன் விஜேஷ் கல்யாணமாகி மனைவியை இழந்தவர்கள் கையில் ஒரு குழந்தையோடு இருந்தால் அவர்கள் கல்யாணம் செய்து கொள்ள தகுதி இல்லாதவங்களா? வெறுமையான குரலில் கேட்டான் . சைத்து அவனருகில் வந்து,

“ஐயோ மாம்ஸ் இப்போ அது இல்லை பிரச்சனை. அது மட்டுமில்லை. உங்களுக்கு அந்த பிரச்சனையே இல்லை. ஆனால் இந்த உண்மை அம்மாவுக்கு புரியவைக்கணும். இல்லை நீங்க உங்க பேச்சு சாமார்த்தியத்தை காட்டணும். இப்படி இரண்டுமே இல்லாமல் அமைதியாக இருந்தால் பாதிக்க படுவது நீங்கள் இரண்டு பேரும் தான். பாருங்கள் அக்கா எப்படி அழுவறாங்க ” என்று கடுகாய் பொரிந்தவளின் குரலில் குற்றசாட்டும் நிறைந்திறந்தது .

விஜேஷுக்கு அவனின் ஆதங்கம் புரிய அதற்கு மேல் என்ன பேசுவது என்று தெரியாமல் சௌஜுவை பரிதாபமாக பார்த்தான். அதற்குள் அபிராமி அவர் பெட்டியை எடுத்து வந்து ,

“சீக்கிரம் கிளம்புங்க. நேரமாச்சு, சௌஜு போய் உன் பெட்டியை எடுத்து வா . இனிமே இங்கிருந்தால் தேவையில்லாததாய் எல்லாம் செய்து உன் வாழ்க்கையை பாழடித்து கொள்வாய் ..” என்று அவனை விரட்டினார். யானை தன் தலையிலே மண்ணை அள்ளி போட்டுக்குமாம் அது போல் இருக்கு ..” என்று தனக்குள்ளே முணுமுணுக்க ,

சௌஜு கொஞ்சம் கூட நகராமல் அழுதுகொண்டே ஆதர்ஷை பார்க்க , ஏதாவது பேசுங்களேன் ” என்ற கெஞ்சல் இருந்தது. ஆதர்ஷுக்கும் எங்கே ஜானுவை இழந்து விடுவோமோ என்ற பயம் எழ , அவன்

“ப்ளீஸ் ஆன்ட்டி நான் சொல்றதை கொஞ்சம் புரிந்து கொள்ளுங்களேன். சௌஜு மட்டும் என்னை விரும்பலை . நானும் தான் அவனை விரும்பறேன். உங்கள் பெண்ணை நீங்கள் எப்படி வைத்துக்கொள்ளனும் என்று ஆசைபடுகிறீர்களோ அதை விட பல மடங்கு நான் நல்லா படியா சந்தோஷமா வாழவைப்பேன். அதுமட்டுமில்லை உங்கள் மருமகனுக்கு என்ன தகுதி இருக்கணும் என்று நினைக்கிறீர்களோ அந்த தகுதி என்னிடம் நிறையவே இருக்கு. ஆனால் சில விஷயங்களை சொல்ல முடியாத சூழ்நிலை. இப்போதைக்கு என்னால் இவ்வளவு தான் சொல்ல முடியும் ..” என்று தன்னை புரிய வைக்க முயற்சி செய்தான்.

ஆனால் அவர் புரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்தால் தானே. அவனை நிதனாமாக பார்த்து, “ஆதர்ஷ் தம்பி நான் உங்களை குற்றம் சொல்லவில்லை. நீங்கள் நல்லவராகவே இருக்கலாம். ஆனால் என் பெண்ணை இரண்டாம் தரமாக கொடுக்க எனக்கு மனசில்லை . ப்ளீஸ் நீங்களும் ஒரு அம்மாவின் நிலையிலிருந்து யோசித்து பாருங்கள்” என்று அத்தோடு அந்த பேச்சுக்கு முற்றுபுள்ளி வைத்தார்.

அதற்கு மேல் என்ன பேசுவது என்று தெரியாமல் ஆதர்ஷ் கூம்பிய முகத்தோடு தன் அறைக்கு சென்றுவிட மற்ற நால்வரும் அடுத்து என்ன செய்வது என்று விழித்து கொண்டிருந்தார்கள்.

எல்லோரும் அப்படியே நிற்பதை பார்த்து சீக்கிரம் கிளம்புங்க ” என்று அவசரபடுத்த தாமோதரன் “என் அபி இப்படி அழிச்சாட்டியம் செய்கிறாய். அவன் ஆசையை கொஞ்சம் புரிந்து கொள்ளேன். ஆதர்ஷும் இவ்வளவு தூரம் தன்மையா சொல்லும் போது கொஞ்சம் யோசித்து பார்க்கலாம் அல்லவா? ” என்று கடைசியாக இருந்த நம்பிக்கையில் பேசி பார்த்தார். அவருக்கு ஏதோ கோபமாக பேச வாய் எடுக்கும் போது வாசலில் நிழலாட, எல்லோரும் திரும்பி பார்த்தார்கள்.

தாமோதரனும், அபிராமியும் ஆச்சர்யத்தில் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக்கொள்ள உள்ளே வந்தவர்கள் இவர்கள் இருவரை பார்த்து ஆச்சர்யத்தில் வாயை பிளந்தார்கள். விஜேஷும், சைத்துவும், இவர்களின் பர்வை பரிமாற்றத்தை புரிந்து கொள்ள முடியாமல் விழிக்க கமலா அம்மா அதுவரை சமையல் அறையில் இவர்களின் வாக்குவாதத்தை கேட்டு வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தவர் வேகமாக வெளியே வந்து ,

“வாங்கமா, வாங்க தம்பி , என்ன தீடிரென்று வந்திருக்கீங்க. ஆதர்ஷ் தம்பி உள்ளே தான் இருக்கு. நீங்க உட்காருங்க நான் போய் அழைத்து வருகிறேன் ” என்று உள்ளே சென்றார். அவர் சென்றதும், தாமோதரன்

“நீங்க அன்றைக்கு பெண் பார்க்க வந்தவர்கள் தானே. இங்கே வந்திருக்கிறீர்கள் என்றால் அப்போ ஆதர்ஷ் உங்களுக்கு என்ன வேண்டும் ” என்று கேட்டார்.

வந்தவர்கள் சிரித்து, நான் கேட்க வேண்டியதை நீங்க கேட்கறீங்க. இருந்தாலும் சொல்கிறேன். நான் ஆதர்ஷின் அண்ணன் சுகந்தன் . இவன் என் மனைவி ஆதர்ஷின் அண்ணி வித்யா. அன்று அவனுக்கு தான் நாங்கள் பெண் பார்க்க வந்தது. அது சரி நீங்க எங்கே இங்கே? ஒரு வேளை வரதராஜன் தான் உங்களுக்கு ஆதர்ஷ் அட்ரஸ் கொடுத்து அனுப்பினாரா ? என்று கேட்டார்கள் .

சௌஜுவுக்கு அவர்கள் பேசியது ஆச்சர்யத்தை கொடுக்க கண்களை துடைத்து கொண்டு அவர்களை கவனித்தான். அபிராமி “அப்போ நீங்கள் பெண் கேட்டது ஆதர்ஷ் தம்பிகாகவா? என்று தன் சந்தேகத்தை மீண்டும் கேட்டார்.

அவர்களும் விகல்பமில்லாமல் ஆமாம் என்றதும் ரௌத்திரமாக "அது எப்படிங்க கல்யாணமாகி கையில் குழந்தையோடு இருக்கிறவருக்கு எங்கள் வீட்டு பெண்ணை கேட்டு வந்தீர்கள்" என்றவரின் கோபம் புரியாமல்

"என்ன ஆதர்ஷ் கல்யாணமானவனா? அப்படின்னு உங்களிடம் யார் சொன்னது. அவனுக்கு ஒரு கல்யாணத்தை செய்து வைக்க முடியலியே என்று நாங்கள் தவிக்கிற தவிப்பு எங்களுக்கு தான் புரியும். அப்படி இருக்கும் போது நீங்கள் அவனை கல்யாணமானவன் என்று சொல்கிறீர்கள்" என்று அவரையே திருப்பி கேள்வி கேட்டார்கள்.

அபிராமி விழித்துவிட்டு தாமோதரனை பார்க்க அவர் எதுவும் பேசாமல் அபிராமியே பார்த்து கொண்டிருக்க, அவரின் பார்வை சைத்துவை பார்க்க அவளுக்கும் இந்த விஷயம் தனக்கு தெரியும் என்பது போல இருக்க கடைசியாக சௌஜுவை தொட்டு நின்றது.

சௌஜுவை பார்த்து கண்ணாலே இவர்கள் சொல்வது உண்மையா என்று கேட்க சௌஜு பேசாமல் தலை குனிந்தாள். அப்போது தான் சௌஜுவை பார்த்தவர்கள் "இவள் தான் உங்கள் பெண் சௌஜன்யாவா ? மிகவும் அழகாக இருக்கிறாள். " என வித்யா அவள் அருகில் வந்து அவள் முகத்தை நிமிர்த்த அவள் கண்களில் அழுத சுவடு தெரியவும், வித்யா பதறி போய் அவள் கண்களை துடைத்து,

"என்னம்மா ஆச்சு, நீ ஏன் அழுகிறே? ஏன் உன் அம்மா கோபமா பேசறாங்க? அதுவும் கல்யாணமே ஆகாத ஆதர்ஷை பார்த்து கல்யாணமானவன் என்கிறார்கள்? நீங்கள் எங்கே இங்கே? என்று புரியாமல் கேள்வி கண்களை தொடுத்தார்.

வாங்க அண்ணா , வாங்க அண்ணி" என்ற ஆதர்ஷின் குரல் கேட்டு திரும்பிய வித்யா "என்ன ரிஷி இங்கே என்ன நடக்குது? நாங்கள் போன செய்தாலே கல்யாணம் விஷயம் என்றாலே போன் செய்யாதே என்று சொல்வியே ? நேற்று தீடிரென்று கல்யாணம் செய்து கொள்ள போகிறேன் . வந்து பேசுவதற்கு வாங்க என்றாய் . ஆனால் இங்கே வந்தால் உனக்கு ஏற்கனவே பார்த்த பெண் வீட்டார் இங்கே இருக்கிறார்கள் " என்று தலையை பிச்சுகாத குறையாய் கேள்விகளை அடுக்கினார்.

ஏற்கனவே பார்த்த பெண் வீட்டார் என்றதும் ஆதர்ஷின் முகம் ஆச்சர்யத்தில் ஒளிர, "என்ன அண்ணி சொல்றீங்க எனக்கு ஏற்கனவே சௌஜுவை தான் பெண் பார்த்தீர்களா? என்றான் வியப்புடன்.

"ஆமாம்டா ரிஷி , ஆனால் இந்த பெண்ணை நாங்கள் அன்று பார்க்கமுடியவில்லை. காலேஜிலிருந்து வர நேரமாகிவிட்டதால் நாங்களும் சரி நீ தான் பெண் பிடிக்கவில்லை என்று சொல்ல சொன்னியே என்று அப்படியே சொல்லிட்டு வந்துட்டோம் . ஆனால் இங்கு வந்தால் எல்லோரும் இங்கே இருக்கிறார்கள் . எப்படி இவர்கள் இங்கே வந்தார்கள் " என்று விளக்கம் கேட்டான் அவன் அண்ணன் .

அவர்களிடம் எல்லாவற்றையும் விரிவாக சொல்லிவிட்டு, "நானும் ஜானுவும் ஒருத்தரை ஒருத்தர் விரும்பறோம் . அதை பற்றி பேச தான் உங்களை வர சொன்னேன் " என்று அவனிடம் விளக்கிவிட்டு "சார் இவர் என் ..." என்னும் போதே, தாமோதரன் இடையிட்டு,

"எல்லாம் இப்போ புரியுது ஆதர்ஷ் எனக்கு. சோ ரிஷி என்கிற ஆதர்ஷ் நீங்க தானா? பார்த்தியா அபி யார் யாருக்கு என்று கடவுள் முடிச்சு போட்டு வைத்திருக்கிறானோ அவங்க தான் ஒன்று சேருவாங்க. அப்போ இவங்க பெண் பார்க்க வந்தபோது சௌஜு கல்யாணமே வேண்டாம் என்றால், ஈவன் ஆதர்ஷின் விருப்பமும் அது தான்.

ஆனால் இப்போதைய நிலைமை எப்படி தலை கீழாக மாறிவிட்டது பார்த்தாயா? அவர்கள் இரண்டு பேரும் சந்தித்து ஒருத்தரை ஒருத்தர் விரும்பும் போது நீ வேண்டாம் என்கிறாய். உன் விருப்பப்படி ஆதர்ஷ் கல்யாணமாகாதவர் என்பது இப்போது உனக்கு தெரிந்துவிட்டது. இனியாவது உன் சம்மதத்தை சொல்வாயா? என்றார் குற்றம் சாட்டும் குரலில்.

அபிராமி எல்லோரையும் ஒரு பார்வை பார்த்துவிட்டு , "நான் சம்மதம் சொல்வதற்கு முன் எனக்கு இன்னொரு விஷயம் தெரிந்தாக வேண்டும். ஆதர்ஷ் தம்பிக்கு கல்யாணம் ஆகலைன்னா சுவாதி யார்? அவளுடைய அப்பா அம்மா எங்கே ? இவள் ஏன் இங்கே வளருகிறாள் ? என்று மீண்டும் முரண்டு பிடித்தார். அவரின் கேள்வி தாமோதரனை சலிப்படைய செய்தது. வேகமாக ஆதர்ஷையும், சௌஜுவையும் கையை பிடித்து அழைத்து வந்து அவர் அருகில் நிறுத்தி ,

“உன் ஆதங்கம் சரி என்பதால் தான் நானும் பொறுமையா பதில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன் அபி. இப்போ உன் விருப்பப்படியே உன் பெண் இரண்டாம் தரமாக இல்லாமல் முதல் தரமாக தான் போக போகிறாள். அதற்கு மேல் என்ன வேண்டும் . இவங்க முகத்தை பார். எவ்வளவு கனவுகள், எவ்வளவு ஆசைகள் தேங்கி கிடக்கிறது. இவங்க ரெண்டு பேருமே மேஜர். உன் சம்மதம் இல்லாமலே கல்யாணம் செய்து கொள்ள முடியும். ஆனால் ஆதர்ஷும் சரி, சௌஜலிவும் சரி அதை விரும்பவில்லை. நம் சம்மதத்தோடு கல்யாணம் செய்து கொள்ள ஆசைபடுகிறார்கள். ஏன் தெரியுமா நம் மேல் வைத்திருக்கிற மரியாதை தான் அதற்கு காரணம்.

நானும் உன்னை எதிர்பார்க்காமல் அவங்களுக்கு திருமணம் செய்து வைத்துவிடுவேன் . ஆனால் ஒரு தாய்க்கு தன் பெண் மேல் உள்ள உரிமை போல் வேறு யாருக்கும் ஏன் எனக்கும் கூட இருப்பதாக எனக்கு தோன்றவில்லை. அதுமட்டுமில்லை ஒரு பெற்ற தாயின் சம்மதம் இல்லாமல் கல்யாணம் செய்தால் அந்த பெண்ணின் வாழ்வு சிறக்காது. அதனால் தான் இவ்வளவு தூரம் உன்னிடம் மன்றாடி கொண்டிருக்கிறேன். நீ நன்றாக படித்தவன். இந்த காலத்தில் ஒரு பெண்ணின் விருப்பத்திற்கு குறுக்கே நிற்பது அபத்தமாக தோன்றவில்லையா உனக்கு ? என்று கெஞ்சியும், காரமாகவும் கேட்டார்.

அபிராமிக்கு ஆதர்ஷ் கல்யாணமாகதவன் என்று தெரிந்தபோதே அவர் மனதில் ஆதர்ஷை தன் மாப்பிள்ளையாக வரித்தவருக்கு சுவாதி யார் என்ற உண்மை தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக தான் அப்படி ஒரு கேள்வியே கேட்டார். ஆனால் தாமோதரன் பேசிய பேச்சில் இருந்த உண்மை கூட, கொஞ்சம் குற்ற உணர்வுடன்,சௌஜலிவின் கையை பிடித்து ,

“சாரி டா சௌஜலி , உன் ஆசைக்கு அம்மா எப்பவும் குறுக்கே நிற்க மாட்டேன்டா. ஆனால் ஒரு தாயா என் பெண்ணுக்கு எதிர்காலத்தில் எந்த பிரச்சனையும் வர கூடாது என்று தான் நான் இவ்வளவும் பேசினேன். அதை உன்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறதா? ” என,

“எனக்கு புரியுமா? ஆனால் என்னால் ஆதர்ஷை தவிர வேறு யாரையும் நினைச்சு கூட பார்க்க முடியாது. சுவாதிக்கு ஒரு தாயாவும், ஆதர்ஷுக்கு ஒரு மனைவியாகவும் வாழ்வதில் எனக்கு சந்தோஷமே அடங்கி இருக்கிறது. அதை நீ புரிஞ்சிகோமா ப்ளீஸ் ? என்று கண்களில் கண்ணீர் வழிய யாசித்தாள்.

அவளின் கையை அழுத்தி, “ப்ளீஸ் ஜானு அழாதே ...” என்று விட்டு “ப்ளீஸ் ஆன்ட்டி உங்கள் ஆசை எனக்கு புரிகிறது. உங்கள் ஆசைக்கு எந்த பங்கமும் வராதபடி என் ஜானுவை பார்த்துக்குவேன். ஆனால் உங்கள் கேள்விக்கு மட்டும் என்னிடம் பதில் இல்லை . அதை மட்டும் என்னிடம் கேட்காதீங்க ” என்றான் அழுத்தமான குரலில் . விஜேஷ் ஏதோ சொல்ல வர,

“ப்ளீஸ் விஜேஷ் இது என் சொந்த ப்ரச்சனை. உன்னால் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று நினைக்கிறேன் ” என்று தீர்க்கமான குரலில் சொல்ல விஜேஷும் சொல்ல வந்ததை பாதியிலே நிறுத்தியதை கவனித்த அபிராமி ,

“இல்லை பா நீங்க இவ்வளவு தூரம் சொன்ன பிறகும் இனிமே சுவாதியை பற்றி நான் கேட்க மாட்டேன். என் பெண்ணுக்கு உங்கள் கூட வாழ்வது தான் பிடிக்கிறது என்றால் இனி நான் குறுக்கே நிற்கமாட்டேன். உங்கள் ஜானு உங்களுக்கு தான் . இப்போ சந்தோஷம் தானே ” என்று சம்மதம் கொடுத்ததும் சௌஜலி அவருக்கு கையெடுத்து கும்பிட்டு ,கண்ணீரோடு

“ரொம்ப தேங்கஸ் மா.... என அபி அவள் கையை பிரித்து, “ச்சே என்ன இது கையெடுத்து கும்பிடுகிறாய். நீ என் செல்லம்டா. உன் சந்தோஷம் , உன் வாழ்க்கை இதெல்லாம் தான் எனக்கு முக்கியம்.உன் மகிழ்ச்சி தான் என் மகிழ்ச்சி. இனிமே நீ அழ கூடாது ”என்று அவள் கையை பிடித்து ஆதர்ஷின் கையில் கொடுத்துவிட்டு,

“உங்க ஜானுவை உங்களிடமே கொடுத்துவிட்டேன். பத்திரமா பார்த்துங்கோங்க ..” என்றதும் ஆதர்ஷும் சௌஜலிவும் அவர் காலில் விழுந்தார்கள். அவர்களை எழுப்பி ,

“என்ன சம்மந்தி இப்போ உங்களுக்கு ஓகே தானே” என சிரிப்போடு கேட்டார். சுகந்தனும், வித்யாவும் சிரித்துவிட்டு,

“டபுள் ஓகே . இத்தனை வருடம் கல்யாணமே வேண்டாம் என்று தனி மரமா வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான். ஆனால் இன்று உங்கள் பெண்ணால் கல்யாண ஆசை வந்து, திருமணத்திற்கும் சம்மதம் கிடைத்துவிட்டது. இதை விட வேறு என்ன வேண்டும் எங்களுக்கு ” என மனநிறைவோடு சொன்னார்கள் .

சைத்துவும், விஜேஷும் ஓடி வந்து இருவருக்கும் கை குலுக்கி வாழ்த்து சொல்லி அணைத்து கொண்டார்கள். அதுவரை விஷால் காரில் வைத்து சுற்றி விட்டு உள்ளே அழைத்து வந்த சுவாதியை நோக்கி செளஜி கை நீட்ட அவளிடம் தாவினான். எல்லோரும் சந்தோஷமாக பேசி கொண்டிருப்பதை பார்த்து விசாரிக்க, விஜேஷ் அவனுக்கு விஷயத்தை சொன்னதும் ஆதர்ஷுக்கு கை குலுக்கிவிட்டு,

“சார் கல்யாணத்தை இங்கேயே வைத்து கொள்ளுங்கள். மிஸ் செளஜன்யா சென்னைக்கு அனுப்புவது ரொம்ப ரிஸ்க் . அங்கே இன்னும் இவங்களுக்கு ஆபத்து காத்து கொண்டு தான் இருக்கிறது” என்று நிலைமையை போட்டு உடைத்தான்.

அத்தியாயம் 24

சென்னையில் இன்னும் செளஜிவுக்கு ஆபத்து காத்திருக்கிறது என்று விஷால் சொன்ன சேதியை கேட்டு “என்னங்க இது விஷால் சொல்றதை பார்த்தால் இன்னமும் அந்த கடன்காரன் செளஜிவை தேடி கொண்டிருக்கிறானா ? என்று கலவரத்துடன் கேட்டார்.

“அதை எப்படி சொல்வது அபி. இங்கே வரும் போது விஜேஷும், விஷாலும் கூட வந்ததற்கு காரணம் அங்கே ஒரு தடவை நம் சைத்துவை அந்த கொலைகார பாவிகள் துரத்தி இருக்கிறார்கள் ...” என்றதும் அபியும் செளஜிவும் ஏக காலத்தில் பதறினார்கள் .

“என்னங்க சொல்றீங்க. எப்போ நடந்தது. என்னிடம் சொல்லவே இல்லையே. என்ன சைத்து இதெல்லாம் ..” என்று உள்ளம் பதற கேட்க, செளஜி, “உன்னை ஏன் தான்யா துரத்தினார்கள். நீ எப்படி அவர்கள் கண்ணில் பட்டாய் ” என்று கலவரத்துடன்கேட்க

“ஐயோ அம்மா , செளஜி எனக்கு ஒன்றும் ஆகலை. அவர்கள் நீ என்று நினைத்து என்னை துரத்தினார்கள் . நல்ல வேளை அன்று விஜேஷ் தான் வந்து என்னை காப்பற்றினார். இல்லையென்றால் நான் இன்று உங்கள் முன்னால் நின்று கொண்டிருக்க முடியாது ...” என்று காதலுடன் விஜேஷை பார்த்தான் .

அபி நன்றியுடன் , “ரொம்ப தேங்க்ஸ் பா. என் பெண்ணின் உயிரை காப்பற்றி தந்திருக்கிறாயே ... உங்களுக்கு நான் என்ன கைம்மாறு செய்ய போகிறேன் ” என்றார் நெகிழ்வுடன். தாமோதரன் அபிராமியின் தோளணைத்து ,

“அபி உனக்கு கைம்மாறு ஏதாவது விஜேஷுக்கு செய்யணுமா? என்று குறும்புடன் கேட்டவரை புரியாமல் பார்த்து, “ஆமாங்க நிச்சயம். ஆனால் என்ன செய்வது என்று தான் தெரியவில்லை ” என்று அப்பாவியாக சொன்னவரை பார்த்து சுகந்தன், வித்யா தவிர எல்லோரும் சிரித்தார்கள்.

மற்ற மூவரும் விழிக்க , தாமோதரன் “அப்படின்னா இவங்க கல்யாணதிர்க்கும் உன் சம்மதத்தை சொல்லி கைம்மாறு தேடிக்கோ ...” என்று சிரிப்புடன் சொன்னவரை விழி அகல பார்த்துவிட்டு அவரின் பார்வை சைத்துவை தடவ அவளோ காலால் தரையை நோண்டி கொண்டிருந்தாள். அபிராமிக்கு சைத்துவின் வெட்கம் கண்டு சிரிப்பு வர அதே சமயம் தன் பெண் முதன் முதலாக வெட்கபடுவதை பார்த்து அந்த தாயின் மனம் பூரித்தது.

விஜேஷ் அவளருகில் குனிந்து “தான்யா இப்படியே இன்னும் கொஞ்சம் நோண்டினால் கீழே இருந்து பெட்ரோலே வந்துவிடும் போலிருக்கு ...” என்று நையாண்டி செய்ய ரோஷத்துடன் அவனை நிமிர்ந்து பார்த்து முறைத்தவளை பார்த்து எல்லோருக்குமே சிரிப்பு வந்தது.

அபிராமி அவளருகில் வந்து “சைத்து கண்ணா உனக்கு வெட்கம் எல்லாம் வருமா. இது கூட எனக்கு தெரியாம போச்சே ” என்று அவர் பங்குக்கு வார, “ச்சே கொஞ்சமாச்சும் வெட்கப்படலாம் என்றால் விட மாட்டேன்கரீங்களே ” என்று காலால் தரையை உதைத்து விட்டு தாமோதரனிடம் வந்து உரிமையுடன் அவர் தோளில் சாய்ந்து கொண்டு ,

“பாருங்கப்பா எல்லோரும் கிண்டல் பண்ணறாங்க ... ” என்று முகத்தை சுருக்கி முறையிட்டாள் . தமோதரனுக்கு அவளின் குழந்தை தனமான செயல் சிரிப்பை வரவழைக்க

“அது ஒண்ணுமில்லேமா, உன் அம்மாவுக்கு வெட்கம் என்றால் எப்படி இருக்கும் என்று மறந்து போச்சு. அது தான் நீ வெட்கப்பட்டதும் உன்னை பார்த்து பொறாமை படறா? நீ ஒன்றும் பெரிசா எடுத்துக்காதே செல்லம் ” என்று சந்தடி சாக்கில் அபிராமியை வாரினார். அவரின் கேலிக்கு அங்கே இருந்த எல்லோருமே சிரிக்க கமலா அம்மாவுக்கும் கூட மன நிறைவாக இருந்தது.

எல்லோரும் கொஞ்ச நேரம் மாற்றி மாற்றி வாரி கொண்டு சிரித்து கொண்டிருக்க, காலிங் பெல் ஓசை கேட்டு விஜேஷ் ஓடி போய் கதவை திறந்தான். உள்ளே வந்தவர்களை பார்த்து எல்லோரும் ஆச்சர்யத்துடன் வரவேற்க விஜேஷ் ஆதர்ஷுக்கு , “என் அப்பா, தங்கை ..” என்று அறிமுகம் செய்து வைத்தான்.

சைத்து ஓடி வந்து சுவாஸை அணைத்து கொள்ள , சௌஜலி அவளை நலம் விசாரித்தாள். கொஞ்ச நேரம் பேசிவிட்டு இருவரும் தனியாக சென்றுவிட,

மூர்த்திக்கு கைகுலுக்கிவிட்டு கமலா அம்மாவை அழைக்க அவர் எல்லோருக்கும் காபியுடன் வந்ததை பார்த்து சிரிப்புடன் ,

“இது தான் கமலா அம்மா...” என்று பாராட்டினான். அவர்களிடம் விஜேஷ் சுவாதியை அறிமுகம் செய்து வைத்ததும் அவர் குழந்தையை தூக்கி உச்சி முகர்ந்து முகம் முழுவதும் முத்தமிட, ஆதர்ஷின் மனதில் எச்சரிக்கை மணி அடிக்க சௌஜலியை பார்த்தான்.

அவனின் பார்வையில் தெரிந்த எச்சரிக்கை உணர்வு ப்ளஸ் சந்தேகத்தை மூர்த்தியின் போலிஸ் மூளை மோப்பம் பிடித்துவிட , “என்ன ஆதர்ஷ் அப்படி பார்க்கறீங்க. முதலில் நான் உங்களுக்கு என் நன்றிகளை தான் முக்கியமா சொல்லணும் ..” என்றவரை ஆழமாக பார்த்து ,

“சார் ஒரு நிமிஷம் ... ” என்றுவிட்டு கமலா அம்மாவை அழைத்து சுவாதியை வெளியே அழைத்து போக சொன்னான் . அவர் சுவாதியுடன் சென்றதும், “ம்ம் சொல்லுங்க..... ” என்றான் அமைதியாக.

“விஜேஷ் எல்லாத்தையும் சொன்னான். அவன் சொன்ன பிறகு தான் என் பேத்தியை பார்க்க ஓடோடி வந்தேன் ” என்றதும் விஷயம் தெரிந்தவர்கள் தவிர மற்றவர்கள் எல்லோரும் ஆச்சர்யமாக அவரின் பேச்சை கவனித்தார்கள்.

என் பையன் பிரதாப் செய்த அக்கிரமங்களை நினைத்தாலே எனக்கு கேவலமாக இருக்கிறது. எனக்கு இப்படி ஒரு பையனா என்று. அவன் ரொம்ப கீழ்த்தரமாக நடந்தும் நீங்கள் இவ்வளவு பெருந்தன்மையாக நடந்து கொள்வதை கண்டால் எனக்கு பெருமையாக இருக்கிறது ஆதர்ஷ்...அவனுக்காக நான் மன்னிப்பு கேட்கிறேன் ” என்றவரை இடைமறித்து ,

“இதில் எனக்கு நன்றி சொல்லவோ, சாரி சொல்லவோ நான் ஒன்றும் பெரிசா செய்துவிடவில்லை என்றே நினைக்கிறேன். பிரதாப்பை குறை சொல்ல ஒன்றுமில்லை. அவன் அப்படி நடந்து கொண்டதற்கு காரணம் அவனின் கெட்ட நேரமாக கூட இருக்கலாம். அதற்காக அவனை கெட்டவன் என்பதில் எனக்கு உடன் பாடு இல்லை.” என்றான் .

அதை கேட்டதும் மூர்த்தி “ம்ஹீம், இதோ இந்த குணம் தான் உங்களை தனியாக எடுத்து காட்டுகிறது. இதுவே நாங்களாக இருந்திருந்தால் பெருந்தன்மையாக இருந்திருப்போமோ என்று என்னால் நிச்சயமாக சொல்ல முடியாது . இவ்வளவு தூரம் நடந்தும் அவன் குழந்தையை எடுத்து வளர்ப்பதற்கு பெரிய மனது வேண்டும் ஆதர்ஷ் . யு ஆர் ரியல்லி கிரேட் மேன்....” உணர்ச்சி வசப்பட்டு பாராட்ட ,அவரின் பாராட்டை ஏற்றுகொள்ளாமல் அவரை கண்கள் இடுங்க பார்த்து,

“நீங்க ரொம்ப உணர்ச்சிவசப்பட்டு பேசறீங்க சார். ப்ரதாப்பின் சுயநலம் அவனை அப்படி பேச வைத்தது. என்னுடைய சுயநலம் அவனின் குழந்தை என்னால் அனாதையாக கூடாது என்று தூக்கி வளர்த்தது. இதில் எங்கே சார் பெருந்தன்மை வந்தது. ஆனால் சுவாதியை வளர்க்க வளர்க்க இப்போ அவன் என் குழந்தையாகவே மாறிவிட்டான். அதனால் அவனை இன்னொரு தடவை ப்ரதாப்பின் குழந்தை என்று தயவு செய்து சொல்லாதீர்கள் . இந்த பேச்சை இத்தோடு விட்டு விடுங்களேன்” என்றான் சலிப்பு தட்ட.

இவர்களின் சமபாஷனைகளை கேட்ட அபிராமிக்கு சுவாதி யார் என்று தெரியவந்ததும் ஆதர்ஷின் மேல் உள்ளே மதிப்பு தங்கம் விலையை போல ஏற , சௌஜலி அடுத்தவர்களுக்கு உதவி செய்த பலனால் இந்த ஜென்மத்திலே ஆதர்ஷ் மாதிரி ஒரு புருஷனை அடைந்திருக்கிறாள் என்று நினைப்பு தோன்ற அவருக்கு பெருமிதமாக இருந்தது.

ஆதர்ஷ் அதை பற்றி பேச வேண்டாம் என்றதும் அடுத்து எப்படி தொடங்குவது என்று தயங்கி விஜேஷின் முகத்தை பார்க்க, விஜேஷுக்கு ஒரு பெரிய போலிஸ் அதிகாரி, எல்லோருக்கும் சிம்ம சொப்பனமாக இருக்கும் தன் அப்பா தன் பேத்திக்காக எப்படி பேசுவது என்று தடுமாறுவதை பார்க்க பாவமாக இருந்தது. அதனால் அவனே ஆதர்ஷிடம் ,

“உங்க கிட்டே அப்பா ஒரு விஷயம் சொல்லணும் என்று நினைக்கிறார் ஆதர்ஷ் ...” என்று எடுத்துக்கொடுக்க அவன் அவரின் முகத்தை பார்த்தான். எல்லோருமே அவர் என்ன சொல்ல போகிறார் என்று ஆவலாக எதிர்பார்த்து காத்துக்கொண்டிருக்க ,மூர்த்திக்கு எப்படி ஆரம்பிப்பது என்று தெரியாமல் கொஞ்சம் தடுமாறிவிட்டு,

“எனக்கு எப்படி கேட்கிறது என்றே தெரியலை ஆதர்ஷ். இதுவரை நான் யாரிடம் எதுவும் கேட்டதில்லை . ஆனால் முதன் முறையாக உங்களிடம் கேட்கிறேன் , கொடுப்பீர்களா? என்று பீடிகை போட்டதும் அது என்ன புரிந்த ஆதர்ஷின் முகம் இறுக , அது என்ன கூட கேட்காமல் அமைதியாக வெறித்து பார்த்தான்.

“அவனின் அமைதியை சம்மதமாக எடுத்துக்கொண்டு “ஆதர்ஷ் என் மகன் ப்ரதாப்பின் திருமணத்தினால் தான் என் மனைவியை இழந்தேன். அந்த கோபத்தில் தான் அவன் என் பிள்ளையே இல்லை என்று தலை முழுகினேன் . ஆனால் அவன் இதுவரை ஏதோ ஒரு மூலையில் நன்றாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறான் என்ற நினைப்பில் தான் இருந்தேன். ஆனால் அவன் தன் சுபாவத்தால் தன்னை நம்பி வந்த மனைவியை கொடுமைபடுத்தி அவன் குழந்தையை உதறிவிட்டு சென்றுவிட்டான் என்று கேள்விப்பட்டதும் எனக்கு என்ன சொல்வது, எப்படி ரியாக்ட் செய்வதே என்று புரியவில்லை.

நல்ல வேளையாக சுவாதியை நீங்கள் எந்த குறையும் இல்லாமல் வளர்த்து வருகிற விஷயம் மட்டுமே எனக்கு ஆறுதலாக இருந்தது . நீங்களும் கல்யாணம் செய்து குழந்தை குட்டி என்று சந்தோஷமாக வாழவேண்டியவர். அதனால் என் பேத்தி சுவாதியை எனக்கு கொடுத்துவிடுங்கள் ..” என்று இவ்வளவு தூரம் வளர்த்தவனிடம் எப்படி கேட்பது என்று தயங்கி தயங்கி கேட்டார்.

அதை கேட்ட சௌஜு அதிர்ந்து போய் ஆதர்ஷை பார்க்க அவனோ ஒரு சீறலான மூச்சுடன், “சாரி சார், சுவாதியை நான் யாருக்கும் கொடுப்பதாக இல்லை. அவன் என் மகன். பிரதாப் விட்டு போனதிலிருந்து இன்றுவரை அவனை என் மகளாகவே தான் வளர்த்து வருகிறேன். நீங்கள் இப்படி தீடிர் என்று வந்து கேட்டால் நான் எப்படி தருவேன் என்று நினைத்தீர்கள். ப்ளீஸ் இனி இதுபற்றி பேச வேண்டாம் ” என்று அழுத்தமாக கூறிவிட்டு அங்கிருந்து எழுந்து போனான்.

அதற்கு மேல் எப்படி கேட்பது என்ன சொல்வது தெரியாமல் கையை பிசைந்த மூர்த்தியின் தோளை ஆறுதலாக தட்டினான் விஜேஷ். தாமுவையும், அபிராமியையும் பரிதாபமாக பார்க்க அவர் தோளில் தட்டி,

“நீங்க கவலைபடாதீங்க மூர்த்தி. உங்க உணர்வுகள் எனக்கு புரியுது. ஆதர்ஷ் ரொம்ப நல்லவர். இத்தனை வருடம் பாசத்தோடு வளர்த்திருக்கிறார் அல்லவா. அதனால் தான் கோபத்தோடு பேசிவிட்டார். கொஞ்சம் பொறுமையாக இருங்கள். அவரால் யாருக்கும் எப்போதும் கஷ்டமே வராது. அதே மாதிரி உங்களுக்கும் சீக்கிரமே நல்ல பதிவை சொல்வார். நான் போய் பேசுகிறேன் . கொஞ்சம் அமைதியாக இருங்கள் ” என்று சமாதானபடுத்தினார்.

அதுவரை அங்கே நடந்தவைகளை அமைதியாக கவனித்த சுகந்தன் , “நீங்க கவலை படாதீங்க சார், உங்க பேத்தி சுவாதியை உங்களுக்கு நாங்கள் வாங்கி தருகிறோம்” என்று நம்பிக்கை தரும் விதமாக பேச, மூர்த்திக்கும் மனதின் ஓரத்தில் நம்பிக்கை ஒன்று வேர்விட்டது .

அவனின் அறைக்கு சென்ற தாமு, ஜன்னல் பக்கம் கோபத்தோடு வெறித்து கொண்டிருந்த ஆதர்ஷின் அருகில் நெருங்கி , “ஆதர்ஷ் நான் கொஞ்சம் உங்களிடம் பேசலாமா? ” என்று அனுமதி கேட்டார்.

அவர் பக்கம் திரும்பியவன் “அங்கின் ப்ளீஸ் சுவாதியை பற்றி விட்டு வேறு எதுவேண்டாமனாலும் பேசுங்க நான் கேட்கிறேன் ...” என்று அழுத்தமாக கூற, தாமு அவன் தோளில் கைவைத்து,

“ஆதர்ஷ் இப்படி எடுத்தேன் கவிழ்த்தேன் என்று பேசினால் என்ன அர்த்தம். நீங்க என்னிடம் என்ன சொன்னீங்க. உங்களை பற்றி எதுவும் சொல்லாமலே சம்மதம் வாங்கணும் என்றீங்க . ஆனால் என்னாச்சு உங்கள் அண்ணனும் அண்ணியும் வந்து உண்மையை சொல்லிட்டாங்க. இப்போ விஜேஷின் அப்பா வந்து சுவாதி யார் என்று சொல்லி அவர் பேத்தியை அவர் கேட்கிறார்.

இதெல்லாம் என்ன திட்டம் போட்டா நடந்தது . இல்லை ஆதர்ஷ் எல்லாமே தற்செயல். அதே மாதிரி தான் சுவாதி உங்களிடம் வந்ததும். இப்போ அவளுக்கு உரிமை உள்ளவர்கள் வந்து கேட்கும் போது நீங்கள் கொடுப்பது தானே முறை.

ஆதர்ஷ், எதுவுமே நம் கையில் இல்லை. ஆண்டவன் விதிப்படி தான் நடக்கும். அவருக்கு கடைசி காலத்தில் தன் பேத்தியுடன் சந்தோஷமாக வாழலாம் என்று நினைக்கிறார். என்னதான் நாம் பார்த்து பார்த்து வளர்த்தாலும் அவள் பெரியவள் ஆகும்போது அவளுக்கு உண்மை தெரியவந்தால் அது எந்த மாதிரி விளைவுகளை கொடுக்கும் என்று யாராலும் சொல்ல முடியாது.

அதுவே அவள் மூர்த்தியின் வீட்டில் அவர் பேத்தியாக வளர்ந்தால் எந்த பிரச்சனை வந்தாலும் அது அவ்வளவு பெரிதாக தெரியாது. ஏனென்றால் அது தான் அவளின் சொந்த வீடு. அதனால் தான் சொல்கிறேன் அவருடன் சுவாதியை அனுப்பி வைப்பதில் எந்த தவறும் இல்லை.

இத்தனை வருடம் வளர்த்த அவளை பிரிய கஷ்டமாக தான் இருக்கும். வலி தான் வாழ்க்கை. அதை தாங்கினவன் தன் வாழ்க்கையில் ஜெயிப்பான். நீங்கள் இத்தனை வருடம் வலியை தாங்கியதால் தான் வாழ்க்கையை ஜெயித்து இருக்கிறீர்கள். அதே மாதிரி இந்த வலியையும் சுவாதியின் எதிர்காலத்துக்காக தாங்கி தான் ஆகவேண்டும்." என்று சொல்லி நிறுத்தியவரை கண்களில் வலியோடு பார்த்தான்.

"சரி ஆதர்ஷ் நீங்கள் யோசித்து ஒரு நல்ல பதிலை மூர்த்திக்கு சொல்லுங்கள். ஆனால் ஒன்று மட்டும் நான் சொல்லி கொள்ள விரும்புகிறேன். என் பெண் எந்த தொந்தரவும் இல்லாமல் வாழ்வதற்காக இதை சொல்கிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். என்றைக்கு இருந்தாலும் சுவாதி எனக்கு பேத்தி தான். ஆனால் மூர்த்தியின் உணர்வுகளையும் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தான் இவ்வளவும் கூறுகிறேன் .." என்று சொல்லிவிட்டு அந்த அறையை விட்டு வேகமாக வெளியேறினார்.

அவர் பேசியதை யோசித்து பார்த்தவனுக்கு என்ன தான் அதில் உண்மை இருந்தாலும் சுவாதியை விட்டு பிரிவது அவனை பொறுத்தவரை ஒரு உறுப்பையே இழக்கிற மாதிரி தோன்ற எந்த முடிவுக்கும் வர முடியாமல் கட்டிலில் அப்படியே கவிழ்ந்து படுத்துக்கொண்டான். அவனுக்காக காத்து கொண்டிருந்த செளஜலி அவன் அறையை விட்டு வெளியே வராமல் இருக்கவும் அவனை தேடி உள்ளே சென்றாள்.

கட்டிலின் மேல் அமர்ந்து ஆதர்ஷை தொட்டு, "ஆதி" என்று மென்மையாக அழைக்க, அவளின் குரல் கேட்டு எழுந்தவன் அவளின் மடியில் படுத்துக்கொண்டு, "எல்லோரும் என்ன சொல்றாங்க என்று கேட்டியா ஜானு. நான் சுவாதியை விட்டு கொடுக்கணுமா? எப்படி என்னால் முடியும் ஜானு . நீயே சொல்.." என்று கண்களில் கண்ணீர் சரம் கோர்க்க சொன்னவனின் முடியை இதமாக கோதி,

"ஷ் என்ன ஆதி இது சின்ன குழந்தையாட்டம். மம்ம்ம். இங்கே பாருங்கப்பா மூர்த்தி அங்கிள் அவருடைய உரிமையை கேட்கிறார். அதை நாம் கொடுக்க முடியாது என்று அதிகாரமாக சொல்ல முடியாது. ப்ராதப்பினால் அவர் தன் மனைவியை இழந்தார். இப்போ அவர் பேத்தி இங்கே வளருகிறாள் என்று தெரிந்தும் எப்படி ஆதி அவரால் கேட்காமல் இருக்க முடியும் . அவருடைய நிலையையும் நாம் யோசிக்கணும் இல்லையா? நீங்களும் தானே சொன்னீர்கள் சுவாதி தாத்தா ? அப்பா அம்மா என்று உறவுகள் புடை சூழ வாழ வேண்டியவள் என்று . இப்போ அவளை தேடி தாத்தா, சித்தப்பா, அத்தை என்ற உறவுகள் தேடி வரும் போது நாம் அதை தடுக்கலாமா? அது தவறு இல்லையா? என்றாள் மென்மையாக.

அவள் மடியிலிருந்து எழுந்து அமர்ந்தவன் "அப்போ அவளுக்கு அம்மா அப்பா உறவுகளை விட நீ சொன்ன மற்ற உறவுகள் தான் முக்கியம் என்கிறாயா ? என சற்று கோபமாக கேட்க, அவளின் கன்னத்தை வருடி,

"ஹேய் ஆதி நான் அப்படி சொல்லவில்லை , அம்மா அப்பா உறவுக்கு பின்னாலே தான் மற்ற எல்லா உறவும் . ஆனால் என்ன தான் நாம் பொத்தி பொத்தி வளர்த்தாலும் நாம் உண்மையான அப்பா அம்மா ஆக முடியுமா? இந்த உண்மை தெரிந்தால் அவளின் மன நிலை எப்படி இருக்கும் என்று நம்மால் கணிக்க முடியுமா? என்று கேட்டதும் கொஞ்ச நேரம் முன்பு தாமு கேட்ட கேள்வியும் இது தான் என்ற யோசனை எழுந்தது.

"சரி நாம் சுவாதியை அவர்கள் வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தால் அவளால் அங்கு சந்தோஷமாக இருக்க முடியுமா. நல்ல படியாக பார்த்துக் குவாங்களா? என்ற கேள்வியில் ஆதர்ஷின் மனசு புரிந்தது.

“ஆதி இப்போ நாம் சுவாதியை யார் வீட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கிறோம். தான்யா மருமகளா போகிற வீட்டுக்கு தானே அனுப்ப போறோம். தன்யாவுக்கு சுவாதி என்றால் மிகவும் பிடிக்கும். அவள் நிச்சயம் ஒரு நல்ல தாயாக சுவாதிக்கு இருப்பாள். விஜேஷும் கண்டிப்பா ஒரு தந்தையா நடந்துக்குவார். அதற்கு மேல் என்ன வேண்டும் நமக்கு. வெளி ஆட்களாக இருந்தால் தான் நாம் பயப்பட வேண்டும்.

எல்லாமே நம் ஆட்கள் தானே. அதனால் நீங்கள் பயபடுவதில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை. சோ நீங்க பயபடாமல் அனுப்பலாம் ...” என்று மெல்ல அவனை கரைத்தாள். கரைப்பார் கரைத்தால் கல்லும் கரையும் என்கிற மாதிரி அவளின் பேச்சில் கொஞ்ச கொஞ்சமாக இளகியவன் , சௌஜலிவுடன் வெளியே வந்து மூர்த்திக்கு தன் சம்மதத்தை சொல்ல அவருக்கு ஆனந்தத்தில் கண்ணீரே வந்துவிட்டது.

விஜேஷும், மூர்த்தியும் மாறி மாறி அவனுக்கு நன்றியை சொல்ல அவர்களின் சந்தோஷத்தை கண்டு ஆதர்ஷின் மனதில் சுவாதியை பற்றி கொஞ்ச நஞ்சமிருந்த பயமும் பஞ்சாய் பறந்து போனது. அதன் பிறகு எல்லோருமே மனது லேசாகி அரட்டை அடிக்க கமலா அம்மா இவர்களின் சந்தோஷத்தை கொண்டாட இனிப்போடு சாப்பாடு பரிமாறினார்.

எல்லோரும் சாப்பிட்டதும் மூர்த்தி , தாமு, மற்று அபிராமி சுவாதியோடு விளையாட, சிறியவர்கள் எல்லோரும் வெளியே போகிறேன் என்று கிளம்பினார்கள்.

தாமுவின் செல் போன் சினுங்க வரதராஜன் தான் பேசினார். அவரிடம் தாமு, சௌஜலி வின் கல்யாண சேதியை சொல்லி, என்ன ஒரு கோ-இன்சிடென்ட் டா நீ சொன்ன மாப்பிளை வீட்டுக்கே சௌஜலி எத்தேச்சையா தங்கும் படி ஆகிவிட்டது என்று பூரிப்புடன் சொன்னதும் அந்த பக்கத்தில் வரதராஜன் இடி இடியென சிரித்தார்.

அவரின் சிரிப்புக்கு அர்த்தம் புரியாமல் “என்டா இப்படி சிரிக்கிறே, அப்படி என்ன நான் சொல்லிவிட்டேன். நடந்ததை தானே சொன்னேன் ...” என்று லேசாக கடுப்படிக்க, “அடே மடையா சௌஜலி ஆதர்ஷ் அதாவது ரிஷி வீட்டுக்கு எப்படி போனால் என்று உனக்கு வேண்டுமென்றால் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் நான் ப்ளான் செய்தே தான் அருணாசலத்திடம் சொல்லி அங்கே அனுப்பி வைக்கக் சொன்னேன் என்று ரகசியத்தை உடைத்தார்.

அதை கேட்டதும் ஒரு நிமிடம் இதெல்லாம் எதற்காக ..” என்று புரியாமல் அமைதியாக இருந்தவரிடம், “என்னடா ஆப் ஆயிட்டியா? டேய் தாமு , எனக்கு ரிஷியை ரொம்ப நாளா தெரியும். ரொம்ப தங்கமான பையன். ஆனால் சில பிரச்சனைகளால் (அது என்ன பிரச்சனை என்று என்று இப்போ அனேகமா தெரியவந்திருக்கும்) அவன் கல்யாணமே வேண்டாம் என்று தட்டி கழித்துக்கொண்டே வந்தான். இங்கே சௌஜலி வும் அப்படியே இருப்பதை பார்த்தேன். சரி இவங்க ரெண்டு பெரும் சரியான ஜாடிகேத்த முடி என்று தான் முடிவு செய்தேன். அதற்கு தான் பெண் பார்க்க வர சொன்னேன். ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்கள் சரியாக அமையாமல் போச்சு. சௌஜலிவும் தலைமறைவாக இருக்க வேண்டிய கட்டாயம் எனக்கு சாதகமாக அமைந்தது.

எனக்கு ரிஷியை விட மனமில்லை. சௌஜலி வுக்கு அவன் தான் ஏற்ற மாப்பிள்ளை என்பதால் தான் சௌஜலிவை ஊட்டிக்கு அருணாசலத்திடம் அனுப்பி வைக்கக் சொன்னேன். அவனிடம் நான் ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டேன் அவள் வந்ததும் ஆதர்ஷ் வீட்டுக்கு அனுப்ப சொல்லி. அப்போது தானே இருவரும் பழகி ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு அமையும். நான் நினைத்த மாதிரி அதே மாதிரி நடந்து இப்போ இனிப்பான கல்யாண செய்தியை சொல்கிறாய். புரியுதாடா மடையா? என்று மீண்டும் சிரித்தார்.

இவ்வளவையும் தனக்கு தெரியாமல் செய்த வரது மேல் கோபம் வந்தாலும் ஒரு தன் பெண்ணின் நன்மைக்காக தானே இவ்வளவும் செய்திருக்கிறான் என்று தோன்ற அவரின் கோபம் வெயில் பட்ட பனித்துளி போல மறைந்தது.

அத்தியாயம் 25

வெளியே சென்ற சிறியவர்கள் அறுவரும் முதலில் சௌஜலிவின் ஆசைப்படி பொட்டானிகல் கார்டன் சென்று அங்கு இருந்த பலவிதமான பூக்களை ரசித்தார்கள். சஹாவும், சைத்துவும் தனி கூட்டணி அமைத்து விஜேஷை ஒரு வழி செய்து கொண்டிருக்க அவனோ இவர்களுக்கு ஒரு படி மேலே போய்

விஷாலுடன் சேர்ந்து சைத்துவை வாரி கொண்டிருந்தான். இவர்கள் கூத்தையெல்லாம் நம்ம முக்கியமான ஜோடி அமைதியாக ரசித்துக்கொண்டே பூக்களையும் ரசித்தார்கள். சைத்துவுக்கு சீக்கிரமே எல்லாம் அலுத்துவிட,

“மாம்ஸ் இந்த டெர் ரொம்ப என்னை பாடாய் படுத்தறான். எங்கேயாவது காட்டு பகுதி இருந்தா சொல்லுங்க மாம்ஸ் அங்கே இவனை பிடிச்சி தள்ளிவிட்டு வந்துடலாம் என்று ” என்றதும் ஆதர்ஷ் சிரித்து கொண்டே “ சரி வாங்க தொட்ட பெட்டா போகலாம்” என்று அழைத்தான்.

“என்னது தொட்டா பேட்டா கொடுக்கனுமா.... அது என்ன இடம் மாம்ஸ்” என்று வெகுளியாய் கேட்டவனை பார்த்து கேலியாக சிரித்து, “சைத்து உன் அறிவு ஆனாலும் இப்படி ஆறாக பெருகி ஓட கூடாது. இங்கே இருக்கிற வெள்ளியாறுக்கு இணையா இப்படி உன் அறிவும் வழிந்து ஓடினா எப்படிமா தாங்கும் இந்த உலகம் .. ” என்ற நக்கலை தொடர்ந்து சைத்துவின் முறைப்பை வாங்கி கொண்டு எல்லோரும் சிரித்தார்கள். மூன்று ஆண்களும் முன்னால் செல்ல மற்ற பெண்கள் மூவரும் பின்னாலே பேசிக்கொண்டே வந்தார்கள்.

சஹா ஆச்சர்யமாக “என்ன தான்யா நீயா இப்படி கேட்டாய் என்னாலே நம்ப முடியவில்லை ...” என்று நிஜமான அக்கறையுடன் கேட்டவளின் காதில் போய் ஏதோ ரகசியம் சொல்ல சஹானா சிரிப்பை அடக்க கஷ்டப்பட்டாள் .

அவள் ஏன் சிரிக்கிறாள் என்பதை கவனித்த சௌஜி , “என்னாச்சு தான்யா என்ன சொன்னாய் ஏன் இவள் இப்படி சிரிக்கிறாள் என்று கேட்க ,

சஹா “அக்கா தன்யா கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்னால் தொட்ட பெட்டாவை பற்றி சொன்னது எல்லாம் சும்மா. அவள் வேண்டுமென்றே தான் சொல்லி இருக்கிறாள் விஜேஷை முட்டாளாக்க அந்த மடையனும் இவள் பேசியதை உண்மை என்று நம்பி இவளையே கேலி செய்கிறான்...” என்று சொல்லிவிட்டு சிரிக்க சௌஜிவாலும் சிரிப்பை அடக்க முடியவில்லை . முன்னால் சென்று கொண்டிருந்தவர்கள் திரும்பி என்ன என்று கேட்க அதற்கு பதில் சொல்ல முடியாமல் சிரித்துக்கொண்டே இருக்க, விஜேஷ் சுற்றும் முற்றும் பார்த்துவிட்டு,

“ஏன் ஆதர்ஷ் இங்கே இங்கே மோகினி பிசாசுகளின் ஆதிக்கம் அதிகமோ” என்று சீரியஸாக கேட்டதும் ஆதர்ஷ் புரியாமல் ஏன் என்றான் . “பின்னே பாருங்களேன் நாம் கேட்க கேட்க இவர்கள் பாட்டுக்கு மோகினி பிசாசு மாதிரியே சிரித்துக்கொண்டே வருகிறார்கள். அது தான் பயமா இருக்கிறது ” என்று பயந்தவன் போல நடித்தான்.

அவன் தன்னை மோகினி பிசாசு என்றதும் சைத்து சிலிர்த்துகொண்டு, “அதெப்படி விஜேஷ் மோகினி , காட்டேரி எல்லாம் இங்கே வரும். அதான் நீ இங்கே இருக்கீங்களே பூதமாட்டம். ...” என்று சமயம் பார்த்து காலை வார

“ஏய் என்னை பார்த்தா உனக்கு பூதம் மாதிரி இருக்கா....” என்று அவனை பிடிக்க கை நீட்டியவனுக்கு அகப்படாமல் சிரித்துக்கொண்டே ஓடினாள்.

இவர்களின் கலாட்டவை பார்த்து சிரித்துக்கொண்டே எல்லோரும் வண்டியில் அமர்ந்ததும் ஆதர்ஷ் அவன் சொன்ன படி தொட்ட பெட்டாவுக்கு விஷால் வண்டி பின் தொடர அழைத்து சென்றான் .அங்கே போய் இறங்கியதும் அந்த இடமே ரம்மியமாய் இருந்தது. காதலர்களுக்கு ஏற்ற இடம் என்றால் அதை கண்டிப்பாக ரெகமன்ட் செய்யலாம் . அந்த அளவிற்கு மிக அழகாக லேசான இருட்டோடு லேசான குளிரோடு எங்கும் பசுமையாக மனதை கொள்ளை கொண்டது .

எல்லோரும் அந்த அழகை ரசித்துக்கொண்டே கொஞ்ச தூரம் உள்ளே நடந்தவர்கள் ஓரிடத்தில் இடம் தேடி அமர்ந்தார்கள். எல்லோரும் அரட்டை அடித்துக்கொண்டிருக்க, சௌஜிவுக்கு அந்த இடத்தை சுற்றி பார்க்க ஆசை வர அவள் எழுந்து சென்றாள் . அவள் பின்னாலே ஆதர்ஷும் செல்ல அதை கண்ட மற்ற நால்வரும் அவர்களை கலாட்டா செய்ய ஆதர்ஷ் “ஹே சும்மயிருங்கப்பா” என்று சிரித்துக்கொண்டே அடக்கிவிட்டு சௌஜிவுடன் சென்றான்.

ஆதர்ஷ் சௌஜிவோடு கை கோர்த்துக்கொண்டு , உள்ளே நடக்க , விஜேஷ் தான்யாவோடு வேறு பாதையில் நடந்தான். அவர்களுக்கு காவலாக வந்த விஷால் அங்கே இருந்த மரத்தின் அடியில் அமர்ந்து அவளுடன் பேசி கொண்டிருந்தான். விஷாலை பொறுத்தவரை சகா அவனின் கூட பொறக்காத தங்கை மாதிரி தான் எப்போதும் பழகுவான். அதனால் அவனுடன் பேசி கொண்டிருப்பதில் எந்த பிரச்சனையும் இல்லாததால் ஜாலியாக அரட்டை அடித்து கொண்டிருந்தான் .

ஆதர்ஷும், சௌஜலி வும் கொஞ்ச தூரம் அமைதியாக நடக்க, அவளை பக்கவாட்டில் திரும்பி பார்த்தவன், “என்ன ஜானு ஏதும் பேச மாட்டேன்கறே , இப்போ நம்ம கல்யாணத்திற்கு சம்மதம் கிடைச்சாச்சு. அப்புறம் என்ன நம்ம எதிர்காலத்தை பற்றி ஏதாவது பேச வேண்டியது தானே . அதை விட்டு இப்படி அமைதியா வந்தால் என்ன அர்த்தம் ” என்று ஏக்கத்தோடு தன் கையில் வைத்திருந்த கோரை புல்லால் அவள் கன்னத்தில் வருட, சௌஜலிவின் முகம் வெட்கத்தில் சிவந்து போக வார்த்தைகள் தொண்டைக்குள் சிக்கி கொண்டது.

ஆதர்ஷை நிமிர்ந்து பார்க்க வெட்கப்பட்டு தலை குனிந்து கொள்ள, அவள் முகத்தை நிமிர்த்த முயற்சி செய்ய சௌஜலி நிமிர்ந்து பார்க்காமல் அவன் மார்பில் தன் முகத்தை அழுத்தமாக புதைத்துக்கொண்டாள் . அவளின் வெட்கத்தை கண்டு உல்லாசமாக சிரித்து அவளை தன்னோடு அணைத்துக்கொண்டு வேண்டுமென்றே குனிந்து அவள் முகத்தை பார்த்து சிரித்தான். ஆனால் இவர்களின் ஊடலை இரு கண்கள் வன்மத்தோடு பார்த்துகொண்டிருந்தது .

இருவரும் நேரம் தெரியாமல் அணைப்பில் கட்டுண்டு இருக்க ஆதர்ஷ ஆசையோடு அவள் இதழில் முத்தமிட குனிய அவன் மார்பில் செல்லமாக மார்பில் கை வைத்து தள்ளிவிட்டு அவளை விட்டு விலகி ஓட அவளை சிரித்துக்கொண்டே துரத்தினான். அவனுக்கு மரத்துக்கு மரம் ஒளிந்து ஆட்டம் காட்டிக்கொண்டிருந்தவளை கண்டுபிடித்து இழுத்து அணைத்துக்கொள்ள, அந்த இடத்திலே இருவரும் அமர்ந்தார்கள்.

அவன் மார்பில் தலை வைத்து சாய்ந்து கொண்டிருந்த சௌஜலி, “ஏன் ஆதி உங்க அப்பா அம்மா இறந்துட்டாங்க என்று சொன்னீங்களே . அவங்களை கடைசியா போய் பார்த்தீர்களா? என்றான்.

“ம்ம்ம் போனேன் . அவங்க கடைசி ஆசை நான் ஒரு திருமணம் செய்து அவங்களுக்கு பேரன் பேத்தி என்று கொடுக்கவில்லை என்பது தான். எல்லோருடைய ஆசையையும் நிறைவேற்ற முடிந்த என்னால் என் பெற்றோரின் ஆசையை நிறைவேற்ற முடியாமல் போய்விட்டது..” என்றான் பிசிறடித்த குரலில் .

எம்பி அவன் கன்னத்தில் முத்தமிட்டு , “என்ன ஆதி இது சின்ன குழந்தை மாதிரி, உங்க அப்பா அம்மா ஆசை இப்போது தான் நிறைவேற போகிறதே. அப்புறம் என்ன . ப்ளீஸ் சியர் அப் .” என்றதும் ,

“அப்போ என் அப்பா அம்மாவின் ஆசை படி ஒரு பேரன் ஒரு பேத்தி அவங்களுக்கு பெத்து கொடுப்பியா ஜானு. இல்லை நாம் இருவர் நமக்கு ஒருவர் என்று டாக்டராக அட்வைஸ் சொல்லுவீங்களா மேடம்..” என்று மனதில் இருந்த குற்ற உணர்வு மறைந்து கண்களில் குறும்பு மிளிர கேட்டான் .

அவன் கேள்வியில் முகம் சிவந்து “போங்க ஆதி ... என்று சிரித்துக்கொண்டே எழ , தானும் எழுந்து அவளை தோளோடு அணைத்து கொள்ள திரும்பி சென்றார்கள். இருவரும் தன்னை மறந்து பேசிக்கொண்டே செல்ல , “எக்ஸ்கியூஸ் மீ ...” என்ற குரல் கேட்டு இருவரும் திரும்பி பார்த்தார்கள். டீசண்டாக உடையணிந்த ஒருவன் ,

“மணி என்ன என்று சொல்ல முடியுமா...” என்ற அந்த புதியவன் கேட்டதும் ஆதி சௌஜலிவை விடுத்து தன் மணிக்கட்டை திருப்பி பார்த்து நிமிர்ந்து “மணி” என்றவன் அடுத்த வார்த்தை பேச முடியாமல் நாக்கு மேலோண்ணத்தில் ஒட்டிக்கொள்ள அதிர்ச்சிக்குள்ளானான் .

ஏனென்றால் கண்சிமிட்டும் நேரத்தில் சௌஜலி அந்த புதியவனின் பிடியில் இருக்க அவளின் கழுத்தருகில் அவன் கத்தியை பிடித்து கொண்டிருந்தான். சௌஜலிவின் முகம் பயத்தில் வெளிறி போய் முகமெல்லாம் அந்த குளிரிலும் வேர்த்து வழிய , அவளின் தளிர் மேனி நடுங்கி கொண்டிருந்தது.

ஆதர்ஷ அடுத்த நிமிடமே தன்னை சுதாரித்து கொண்டு, கண்களில் கொலை வெறியுடன் இருந்த அந்த புதியவனிடம் “ஏய் விடுறா அவளை, யாரடா நீ ...” என்று கோபத்துடன் அவனருகே நெருங்க , அந்த புதியவன் ஒரு கோணல் சிரிப்புடன் , “கிட்டே வந்தே உன் காதலி பரலோகம் போய் சேர்ந்துடுவா ...” என்று மிரட்டிவிட்டு,

“நான் யார் என்று தெரியனுமா ...? சூர்யாவின் அண்ணன் சூர்யா .

என் தம்பி சூர்யாவுக்கு ஆசையை வளர்த்து அவனை ஏமாற்றி சாகடித்துவிட்டு இவன் மட்டும் சந்தோஷமாக இருக்கிறானா? என் தம்பியை இழந்து எங்கள் குடும்பம் படும் வேதனை உனக்கு தெரியுமா? ஆனால் இவன் மட்டும் இங்கே சந்தோஷமாக இருக்கிறான்? விடுவேனா நான் இவன் கதையை முடித்தால் என் தம்பியின் ஆத்மா சாந்தியடையும்" என்று கண்களில் கொலை வெறி மின்ன சொன்னவனை அதிர்ச்சியுடன் பார்த்தான்.

என்ன சொல்லி இவனுக்கு புரியவைப்பது என்று ஒரு நிமிடம் தவித்தவன், "இங்கே பாருங்க , உங்க தம்பி இறந்ததற்கு இவன் எப்படி காரணமாவான். உங்கள் தம்பி அவசரப்பட்டு முடிவு எடுத்து தன் வாழ்க்கையை முடித்துக்கொண்டதற்கு நீங்கள் இப்படி இந்த பெண்ணை பாடாய் படுத்தறீங்க . உங்களை பார்த்தால் படித்தவர் மாதிரி இருக்கு. ஆனால் நீங்கள் செய்து கொண்டு இருக்கிற காரியம் என்னவென்று தெரியுமா? நீங்கள் போலீசில் மாட்டினால் அட்டெம்ப்ட் மர்டர் கேசில் மாட்ட வேண்டி வரும். நல்லவிதமா சொல்றேன், நான் போலிசுக்கு போவதற்கு முன் மரியாதையா நீயே அவனை விட்டு விடு.." என்று கடினமான குரலில் எச்சரித்தான்.

ஆதர்ஷின் எச்சரிக்கையை கேட்டு கடகடவென்று சிரித்தவன், "நீ யாருக்கு வேண்டுமென்றாலும் phone செய்து கொள் ஐ டோன்ட் மைன்ட். எனக்கு தேவை இவளுடைய உயிர் மட்டுமே. அதன் பிறகு போலீசில் மாட்டினாலும் எப்படி வெளியே வரணும் என்று எனக்கு தெரியும். உன்னுடைய மிரட்டலோ எச்சரிக்கையோ என்னை ஒன்றும் செய்யாது ..." என்று அலட்சியமாக சொல்லிக்கொண்டே பின்னால் நகர்ந்தவன் ஆதர்ஷ் கிட்டே வரவும் அவன் கழுத்தில் கத்தியை வைத்து அழுத்தினான் .

வலி தாங்காமல் சௌஜலி கதற , ஆதர்ஷின் கால் தானாகவே ஓரடி பின்னால் சென்றது. அவன் கழுத்தில் கத்தி வைத்தபடியே இழுத்து செல்ல , ஆதர்ஷின் மூளை அவனிடமிருந்து எப்படி சௌஜலிவை காப்பாற்றுவது என்று வேக வேகமாக மின்னல் வேகத்தில் யோசித்தது.

விஜேஷும் சைத்துவும் கொஞ்சம் சுற்றிவிட்டு விஷால் இருந்த இடத்திற்கு வந்தவன் ஆதர்ஷ் இன்னும் வராமல் இருப்பதை பார்த்து விஷாலிடம் கேட்டான் . அவனும் உள்ளே பேசிகொண்டிருப்பார்கள் வந்துவிடுவார்கள் என்று சமாதனம் சொல்ல எல்லோரும் கொஞ்ச நேரம் பேசிகொண்டிருந்தார்கள். நேரமாகியும் வராததால் விஜேஷை இருபெண்களுக்கும் காவல் வைத்துவிட்டு உள்ளே சென்றான் .

உள்ளே போக போக ஏதோ பேச்சு பேச்சு குரலும் ஒரு பெண்ணின் முனகல் குரலும் கேட்க விஷால் உஷாராகி இருப்பில் இருந்த பிஸ்டலை கையில் எடுத்துக்கொண்டு , ஒவ்வொரு அடியாக கவனமாக எடுத்து வைத்து குரல் வந்த திசையை நோக்கி சென்றான். கொஞ்ச தூரத்திலே அவன் கண்ணுக்கு புலப்பட்ட காட்சி அவனை தூக்கிவாரி போட , மரத்துக்கு மரம் மறைந்து ஜாக்கிரதையாக ஆர்யாவை நெருங்கினான்.

தீடினென்று மரத்திற்கு பின்னாலிருந்து வெளிப்பட்டு துப்பாக்கியை ஆர்யாவின் முன் நீட்டிக்கொண்டே "ஹாண்ட்ஸ் அப் ..." என்ற கர்ஜனை கேட்டு ஆர்யா திரும்ப விஷால் கையிலிருந்த வஸ்துவை கண்டதும் ஒரு நிமிடம் திணறினான். அந்த நேரத்தை பயன்படுத்தி ஆதர்ஷ் பின்னாலிலிருந்து பாய்ந்து அவன் கழுத்தை பிடித்து இழுத்து சௌஜலிவை விடுவித்தான்.

ஆதர்ஷின் பிடியில் அவன் திமிர் விஷால் ஓடி வந்து அவன் கையை பின்னால் முறுக்கி , இன்னொரு கையால் போலிசுக்கு போன் செய்தான்.

அவனிடமிருந்து விடுபட்ட சௌஜலிவுக்கு ஆதர்ஷ் அவனிடமிருந்து அவளை இழுத்த வேகத்தில் ஆர்யாவிடமிருந்த கத்தி அவன் கழுத்தை லேசாக பதம் பார்த்துவிட அந்த அதிர்ச்சியிலே மயக்கமாகி இருந்தான். ஆதற்குள் போனவர்கள் வரவில்லையே என்று மூவரும் இவர்களை தேடி வந்திருக்க , சைத்துவும் சஹாஷும் சௌஜலிவின் நிலைமை பார்த்து பயந்து போய் பதறி போனவர்களை ஆதர்ஷ் அந்த நிலையிலும் சமாதனப்படுத்தினான். சௌஜலிவை கையில் பூக்குவியல் மாதிரி தூக்கி கொண்டு பதட்டத்துடன் வண்டியை நோக்கி ஓட, விஜேஷ் விஷாலிடம் மற்ற விவரங்களை கேட்டுக்கொண்டு வண்டியை எடுக்க முன்னால் ஓடினான்.

ஹாஸ்பிடலில் அவனை ட்ரீட் மெண்டுக்கு சேர்த்துவிட்டு ஆதர்ஷ் புலியாய் உலவிகொண்டிருந்தான். புத்தம் புது மலர் போல் சிரித்து கொண்டிருந்தவனை இப்படி கிழிந்த நாராய் படுக்க வைத்த அந்த ஆர்யாவை அவனை தன் கையாலே கொலை செய்ய வேண்டும் என்று ஆத்திரம் சுனாமியாய் பொங்கியது. ஆனால் இப்போதைக்கு சௌஜலிவின் நிலைமை தெரியாமல் அங்கிருந்து போக முடியாமல் ஹாஸ்பிடல் வரண்டாவிலே குறுக்கும் நெடுக்குமாக முகம் இறுக நடந்து கொண்டிருந்தவனின் தோளில் விஜேஷ் கை வைத்து சமாதனப்படுத்தினான்.

ஒரு பக்கம் சைத்து சௌஜுவை நினைத்து அழ , விஜேஷும் சஹாவும் அவனை தேற்ற முயன்று தோற்று போனார்கள். ஆதர்ஷ் அவளருகில் வந்து, “அழாதே தான்யா ஜானுவுக்கு எதுவும் ஆகாது. பயபடாதே...” என்று தன் கவலையையும் மீறி அவனை தேற்றினான் . ட்ரீட்மென்ட் கொடுத்து அரை மணி நேரம் கழித்து சௌஜுவுக்கு மயக்கம் தெளிந்துவிட்டது என்று கேட்டதும் எல்லோருக்கும் போன உயிர் திரும்பி வந்த மாதிரி இருந்தது.

அவனை பார்த்ததும் சைத்து ஓடி போய் அவனை கட்டி கொண்டு அழ, சௌஜு அவனை மெல்லிய குரலில் தேற்றினான். எல்லோரும் கொஞ்ச நேரம் பேசிவிட்டு இருவரையும் தனியாக விட்டு விட்டு வெளியே சென்றதும் சௌஜு, “ஆதி, ஆர்யாவை என்ன செய்தீங்க” என்றான்.

அவன் பேரை கேட்டதும் ஆதர்ஷின் முகம் கல் மாதிரி மாறிவிட, “அதை பற்றி அப்புறம் பேசலாம்.” என்று அத்தோடு முற்றுபுள்ளி வைக்க, சௌஜுவுக்கே அவனின் மௌனம் பயமாக இருந்தது. அவனை டிஸ்சார்ஜ் செய்து மூன்று பெண்களையும் வீட்டு வாசலில் இறக்கிவிட்டு அதுவரை பேசாமல் இருந்தவன் “வீட்டில் இருப்பவர்களிடம் அங்கு நடந்த எதுவும் சொல்ல வேண்டாம்” என்று கடினமான குரலில் எச்சரித்துவிட்டு, விஜேஷுடன் கோபமாக புறப்பட்டவனை சௌஜு கையை பிடித்து தடுத்தான்.

“ஆதி நீங்க இப்போ கோபமா போறதை பார்த்தால் எனக்கு என்னமோ பயமா இருக்கு ஆதி. ப்ளீஸ் அவன் தான் முட்டாள் தனமா தவறு செய்தான் என்றால் நீங்களும் அவன் மாதிரியே அவனை பழிவாங்க போவது சரியில்லை...” என்று மெலிந்த குரலில் சொல்லியவனை கண்கள் இடுங்க பார்த்து,

“எப்படி ஜானு அவனை சுமமா விட சொல்றே. உன்னை இந்த அளவிற்கு செய்தவனை கையை கட்டிக்கொண்டு மன்னித்து விட சொல்கிறாயா? அப்படி மன்னித்து விட நான் ஒன்றும் மகாத்மா இல்லையே , கோபமும் ஆத்திரமும் கொண்ட சாதாரணமான மனிதன் தான். சோ ப்ளீஸ் என்னை தடுக்காதே” என இறுகிய குரலில் கை முஷ்டி இறுக சொன்னவனை கண்டு சௌஜுவுக்கு அவனுடய வெறி புரிந்தது. ஆனாலும் அவனை பார்த்து “ப்ளீஸ் ஆதி” என்று கெஞ்சினான்.

“ஆதி நான் சொல்றதை கொஞ்சம் கேளுங்களேன்....” என்று பேச முடியாமல் நைந்த குரலில் தன் வேண்டுகோளை வைக்க, ஆதர்ஷ் வேண்டா வெறுப்பாக “சரி சொல் ஜானு என்ன தான் செய்யலாம்” என்று என்றான் சலிப்பான குரலில்.

“ஆர்யாவை அதான் சூர்யாவின் அண்ணனை எதுவும் செய்ய வேண்டாம் என்கிறேன். அவன் மேலே கூட எந்த கேசும் கொடுக்க வேண்டாம்...” என்றதும் எல்லோரும் திகைத்து போக, விஜேஷ் ஆத்திரத்துடன்,

“என்ன அண்ணி ஆச்சு, ஏன் இப்படி பேசுறீங்க, அவன் செய்த காரியத்துக்கு முட்டியை உடைக்காமல் போடா ராசா என்று ஆரத்தி எடுத்து வழியனுப்பி வைக்கணும் என்கிறீர்களா? என்ன ஆதர்ஷ் இது இப்படி சொல்றங்க” என்று கொதித்தான் . ஆதர்ஷ் அவனின் தோளில் தட்டி

“கூல் விஜேஷ் ஜானு என்ன தான் சொல்றா என்று கேட்போம் ...” என்று தன் ஆத்திரத்தையும் அடக்கி கொண்டு அவனையும் சமாதனப்படுத்த சௌஜுவுக்கு எல்லோரின் ஆத்திரம் கோபம் புரிந்தாலும், யாரையும் வன்முறையால் திருத்த முடியாது என்ற கொள்கையில் பிடிவாதமாக இருந்ததால் மேலும் தொடர்ந்து,

“விஜேஷ் உங்க கோபம் எனக்கு புரியுது நான் என்ன சொல்ல வரேன் என்றால் இப்போ அவன் என் கழுத்தில் கத்தி வைத்ததற்கே இவ்வளவு கோப படுகிறீர்களே, ஒரு நிமிஷம் அவனை உங்க நிலையில் வைத்து யோசித்து பாருங்கள். அவன் உயிருக்கு உயிரான தம்பி இறந்து விட்டான். அதை நினைத்து அவன் எத்தனை நாள் துடித்திருப்பான். அதை நாம் யோசித்து பார்க்க வேண்டாமா? என்னை அவன் கொலையே செய்திருந்தால் கூட என் மனம் அவன் மேல் கோபம் கொண்டிருக்காது .

பார்க்க போனால் இப்போது தான் என் மனதில் இருந்த குற்ற உணர்வு குறைந்த மாதிரி இருக்கிறது . அதனால் தான் சொல்கிறேன் அவனை ஏதும் செய்ய வேண்டாம். மன்னித்து விடுங்கள். ஒரு மனிதனுக்கு மன்னிப்பதை விட பெரிய தண்டனை ஏதும் இல்லை ஆதி. வன்முறைக்கு வன்முறை என்றுமே ஒரு தீர்வு அல்ல, இது மகாத்மா வாழ்ந்த புண்ணிய பூமி. நாம் எல்லோருமே அதை மறந்துவிட்டோம் . தவறு செய்வது அவன் சுபாவமாக இருக்கட்டுமே. என் சுபாவம் அதை மன்னிப்புதான். நான் சொல்வது உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறதா? ” என்று கெஞ்சுதலாக கேட்டவனை பார்த்து சைத்து எரிச்சலோடு முறைத்தான். விஜேஷ் , ஆதர்ஷ் மற்றும் சஹாவுக்கோ

இப்படியும் ஒரு நல்ல மனசா இந்த காலத்தில் என்ற ஆச்சர்யம் எழ ஆதர்ஷ் தன் கோபத்தையும் மறந்து அவனை மெய் மறந்து பார்த்து ரசித்து கொண்டிருந்தான்.

எல்லோரையும் ஒரு பார்வை பார்த்த சைத்து நேரே செளஜலிவிடம் வந்து, "சௌஜலி நீ என்ன லாசா, என்னமோ ஏசுநாதர் மாதிரி ஒரு கன்னத்தில் அறைந்தால் மறு கன்னத்தையும் காட்டு என்று சொன்ன மாதிரி உன்னை கொலை செய்ய வந்தவனை எதுவும் செய்யாமல் விட்டு விடு என்று ரொம்ப சுலபமாக சொல்கிறாய். இவ்வளவு நாள் அன்னை தெரசா மாதிரி இருந்தாய் . எப்போதிலிருந்து ஏசுநாதர் ஆனாய்?

கொஞ்சம் விட்டிருந்தால் உன் நிலைமை என்னவாகியிருக்கும் என்று தெரியுமா? யார் யாருக்கு பாவம் பார்ப்பது என்று ஒரு வரை முறை கிடையாது உனக்கு. ஒன்று தெரிந்து கொள் தெரியாமல் செய்கிற தப்புக்கு கூட மன்னிப்பு கொடுக்கலாம். ஆனால் இவன் இத்தனை மாதம் ப்ளான் செய்து உன்னை துரத்தி வந்து உன்னை கொலை செய்ய முயற்சித்தவனுக்கு பாவம் பார்த்தால் அதுக்கு அர்த்தமே இல்லாமல் போய்விடும்" என்று அவளிடம் எரிச்சலோடு உபதேசித்துவிட்டு ஆதர்ஷ் பக்கம் திரும்பி,

"மாம்ஸ் அவ கிடக்கிறா இப்படி தான் எல்லோருக்கும் பவம் பார்த்து பார்த்து இவ நிறைய பிரச்சனைகளை மூட்டை கட்டி கொண்டு வருவா. நீங்க போய் அவன் பேரில் கேஸ் பைல் பண்ணுங்க. அவனை சும்மா விட கூடாது..." என்று கண்ணில் தீ பறக்க சொன்னவனை பார்த்து சௌஜலி ஏதோ சொல்ல வருவதற்குள் அவர்கள் அருகில் ஒரு வண்டி உரசி கொண்டு வந்து நின்றது.

அதிலிருந்து ஒரு முப்பது வயது மதிக்க தக்க பெண்ணும், ஐந்து வயது சிறுவனும் இறங்க எல்லோரும் அவர்களை புரியாமல் பார்த்தார்கள். அந்த பெண் சௌஜலிவின் கட்டை பார்த்து அவன் தான் சௌஜன்யா என்று புரிந்துகொண்டு அவளின் கையை பிடித்து கொண்டு அழ , அந்த சிறுவன் அங்கே என்ன நடக்கிறது என்று புரியாமல் மலங்க மலங்க விழித்து கொண்டிருந்தான்.

சௌஜலிவும் புரியாமல் "யார் நீங்க ? ஏன் அழுவறீங்க ..." என்று வினவ, அந்த பெண் "நீங்க தானே சௌஜன்யா? போலிஸ் ஸ்டேஷனில் உங்க பேரை சொல்லி அட்ரஸ் கொடுத்தாங்க..... நான்நான்..... என்று தயக்கத்தோடு இழுத்துவிட்டு , "நான் சூர்யாவின் அண்ணி சௌமியா . உங்களை கொல்ல முயற்சி செய்தவர் என் புருஷன் , இவன் என் மகன் அபிலாஷ் ... " என்று அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டதும்,

"சரி போலிஸ் ஸ்டேஷனில் ஏன் என் அட்ரெஸ் கொடுத்தாங்க. உங்களுக்கு என்ன வேண்டும் ..." என்றதும் சைத்து நக்கலாக

"ஹேய் சௌஜலி இது கூட புரியலையா? இவங்க புருஷனை மீட்க வந்த நவீன சாவித்திரி, அதாவது புருஷன் என்ன மாதிரி தவறு செய்தாலும் அதை மன்னித்து ஏற்று கொள்கிற படிதாண்டா பத்தினி. அதான் அந்த காலத்து சாவித்திரி எமனிடம் போய் என் புருஷன் உயிரை திருப்பி தா என்று சண்டை போட்ட மாதிரி இவங்க உன்னிடம் வந்து என் புருஷன் மேலே எந்த கேசும் கொடுக்காதே என்று கெஞ்ச வந்திருக்காங்க , அப்படி தானே மிசர்ஸ் ஆர்யா..." என்று நக்கலாக கேட்டாள். சைத்து சொன்னதும் அத்தனையும் உண்மை என்பதால் சௌமியாவுக்கு ஏதும் சொல்ல முடியாமல் பேசாமல் தலை குனிய , சௌஜலி ,

"தான்யா கொஞ்சம் சும்மா இருக்கியா, அவங்களே நொந்து போய் வந்திருக்காங்க .. அவங்களை போய் மேலும் குத்தி கிழிக்காதே..... " என்று அந்த சிறுவனை கிட்டே இழுத்து அவன் தலையை வருடி கொடுத்தாள். "கவலை படாதீங்க நான் வந்து பேசறேன் நிச்சயம் உங்க புருஷனை திருப்பி உங்க கூட அனுப்பறேன் , அழாதீங்க.... என்று சௌமியாவுக்கு ஆறுதல் கூறியதும் அவள் பெருங்குரலெடுத்து அழுதாள். அவளின் அழுகையில் சிறுவன் பயந்து போய் சௌமியாவிடம் ஒண்டி கொள்ள அவனை அணைத்து கொண்டு,

"நல்ல மனசுள்ள உங்களை போய் அவருக்கு எப்படி தான் கொல்ல மனசு வந்ததோ...." என்று மீண்டும் அழவும் ஆதர்ஷ்

"சரி நீங்க எப்படி இங்கே வந்தீங்க. இவங்க இங்கே தான் இருக்காங்க என்று உங்க கணவருக்கு எப்படி தெரிந்தது ..." என்று தன் சந்தேகத்தை கேட்டாள். சௌமியா கண்ணை துடைத்து கொண்டு ,

" இவங்க இங்கே இருக்காங்க என்று தெரிந்து வரவில்லை என்று தான் நினைக்கிறேன். அவர் கொஞ்ச நாளா குழப்பத்திலே இருந்தாரு. அடிக்கடி போலிஸ்காரர்கள் விசாரணை என்ற பெயரில் வந்து தொல்லை கொடுக்கவும் மனசு சரியில்லை வா ஊட்டிக்கு போய்விட்டு வரலாம் என்று இங்கே

அழைத்து கொண்டு வந்தார். வந்த ஒரு வாரம் நன்றாக தான் எங்களுடன் சிரித்து பேசிக்கொண்டு இருந்தார். ஆனால் கடந்த இரண்டு நாளா அவரின் முகமே சரியில்லை . சரி மறுபடியும் ஏதோ பிரச்சினை போலிருக்கு என்று நான் கண்டு கொள்ளவே இல்லை. இன்று பையனுக்காக வெளியே அழைத்து வந்தார்.

ஆனால் பொட்டானிகல் கார்டன் வந்ததிலிருந்து அவர் முகம் சரியே இல்லை. தீடிரென்னு தொட்ட பேட்டா போகலாம் என்று அழைத்து போய் அங்கே ஒரு இடத்தில் உட்கார வைத்துவிட்டு காணாமல் போய்விட்டார். நானும் இவர் வருவார் வருவார் என்று காத்திருந்தது தான் மிச்சம்.

எங்கே தான் போனார் என்று தேடி போனால் இவரை போலிஸ் ஜீப்பில் ஏற்றி கொண்டு சென்றதை பார்த்துவிட்டு பயந்து போய் நானும் போலிஸ் ஸ்டேஷனுக்கு சென்றேன். அப்போது தான் தெரியும் அவர் உங்களை கொலை செய்ய முயற்சி செய்திருக்கிறார் என்று. ஏதோ தம்பி மேல் வைத்த அளவு கடந்த பாசத்தால் இப்படி ஒரு பாவ காரியத்தை செய்துவிட்டார் . அவர் சார்பா நான் மன்னிப்பு கேட்கிறேன் மா? அவரை மன்னித்துவிடுமா. அவருக்கு ஏதாவது ஒன்று ஆனால் எங்கள் இரண்டு பேருக்கும் எந்த நாதியும் இல்லை.

அவர் அப்பா கூட சூர்யா இறந்த வேதனையில் மாரடைப்பில் இறந்து போய்விட்டார். இவரும் ஜெயிலுக்கு போய்விட்டால் எங்களின் நிலைமையை என்னவென்று சொல்வது. அதுவும் இவரின் எதிர்காலமே கேள்வி குறியாகிவிடுமே ” என்று அழுகைநாடே சொல்லி முடித்தவனை கண்டு கிட்ட தட்ட எல்லோருமே ஆர்யாவை திட்டி தீர்த்தார்கள் சைத்துவை தவிர.

அவளுக்கு ஆறுதல் சொல்லி தேற்றிவிட்டு, “என்ன ஆதி போகலாமா? என்று வினவினாள். அதுவரை எதுவும் பேசாமல் எல்லாவற்றையும் கவனித்து கொண்டிருந்தவன் ,

“உன்னிஷ்டம் மா, இதுக்கு மேலே நான் என்ன சொல்ல வா போகலாம் ” என்று விஜேஷுக்கு கண்ணை காட்ட அவன் வண்டியில் ஏறினான்.

சைத்து உச்சகட்ட எரிச்சலில் இருந்தவன் “என்னமோ செய். நீ திருந்த போவதே இல்லைஎன்று தலையை சிலுப்பி கொண்டு சென்றான். சௌஜி அவரின் கோபத்தை அலட்சியப்படுத்தி சௌமியாவை போலிஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்து சென்றான். அங்கே விஷால் இவர்களுக்காக காத்திருந்தவன் சௌஜிவின் நலம் விசாரித்துவிட்டு அவளிடம் ,

“நீங்க ஒரு written statement கொடுத்தால் தான் அவன் மீது F.I.R பைல் பண்ண முடியும் ...” என்று ஒரு பேப்பரையும் பேனாவையும் கொடுத்தான். அவன் கொடுத்ததை வாங்காமல் ,

“சாரி விஷால் நான் ஆர்யா மீது எந்த கேஸும் கொடுப்பதாக இல்லை. அவரை ரிலீஸ் செய்துவிடுங்கள் ...” என்றதும் விஷால் கொதித்து போய்

“என்ன சௌஜன்யா சொல்றீங்க. அவன் உங்களை ஈவ் டிசிங் செய்தான் என்று இங்கே நாங்கள் பிடித்து கொண்டு வரவில்லை. கொலை செய்ய வந்தான் என்று தான் கையும் களவுமாக பிடித்து வந்திருக்கிறோம். நீங்கள் என்னடாவென்றால் பிக் பாக்கெட் கேஸ் மாதிரி மன்னித்து விடுங்கள் என்கிறீர்கள்” என்று அவளிடம் பொரிந்துவிட்டு, ஆதர்ஷிடம் திரும்பி ,

“என்ன ஆதர்ஷ் இது இவங்களுக்கு அடிபட்டதில் ஏதும் பிரச்சனை ஆயிற்றா ...” என்று விசாரித்தான். அவளிடம் ஆதர்ஷ் எல்லாவற்றையும் கூற விஷாலுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தாலும் அதே சமயம் இப்படி ஒரு கருணை உள்ளம் இந்த காலத்துக்கு ஏற்றதாகவே இல்லை என்று அலுத்துக்கொண்டு , ஆர்யாவை அழைத்து அவளிடம் ஒரு கையெழுத்தை மட்டும் வாங்கி கொண்டு அனுப்பினான்.

அதுவரை அழுதுகொண்டிருந்த சௌமியா கண்ணை துடைத்துக்கொண்டு சௌஜிவை கையெடுத்து கும்பிட்டு நன்றி சொல்ல, ஆர்யா அவளை முறைத்துவிட்டு முன்னே சென்றான். அவனை ஒரு நிமிஷம் ஆர்யா...” என்று சௌஜி அழைக்க, திமிராக திரும்பினான்.

அவனருகில் சென்றவன் , “நீங்க உங்க தம்பி மேலே இருந்த பாசத்தில் என்ன செய்யறோம் எது செய்யறோம் என்று கொஞ்சம் கூட யோசிக்காமல் என்னை கொலை செய்ய வந்திருக்கிறீர்களே, கொஞ்சம் யோசித்து பாருங்கள் இப்போ எனக்கு கொஞ்ச காயத்தோடு போய் நான் பிழைத்துவிட்டேன். அதானால் உங்கள் மனைவியின் கோரிக்கையை என்னால் நிறைவேற்ற முடிந்து நீங்கள் வெளியே வந்து விட்டீர்கள் .

சப்போஸ் இதுவே நீங்கள் என்னை தீர்த்து கட்டியிருந்தால் உங்களின் மனைவி யாரிடம் போய் கெஞ்ச முடியும். இல்லை யார் தான் அவர்களின் கோரிக்கையை ஏற்று கொள்வார்கள். நீங்கள் ஒரு கொலைகாரர் என்ற பட்டம் தான் கிடைத்திருக்கும் . அதன் பிறகு உங்கள் பிள்ளையின் , மனைவியின் எதிர்காலத்தை பற்றி நினைத்து பார்த்தீர்களா? என்றதும் அதுவரை திமிராக கேட்டு கொண்டிருந்தவன் செளஜுவின் கேள்விக்கு விடை சொல்ல தெரியாமல் அவன் முகத்திலிருந்த திமிர் ஆணவம் எல்லாம் லேசாக மறைய தொடங்கி கலக்கம் சூழ ஆரம்பித்தது.

செளஜுவே தொடர்ந்து “ஆர்யா இள வயதில் நாம் செய்வது எல்லாமே சரியாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் ரத்தம் எல்லாம் சுண்டிய பிறகு தான் நம் தவறை உணருவோம். ஆனால் அதற்குள் காலம் கடந்து போயிருக்கும் . அதனால் யாருக்கு என்ன லாபம். உங்கள் தம்பியை நான் ஏமாற்றவும் இல்லை. காதலிக்கவும் இல்லை. நானும் எவ்வளவோ சொல்லி பார்த்தேன். ஆனால் அவர் புரிந்து கொள்ளாமல் செய்த ஒரு தவறால் நீங்களும் உங்கள் குடும்பமும் இங்கே வந்து நிற்கும் படி ஆகிவிட்டது.

இன்று நீங்கள் இங்கே இருக்கிறீர்கள் என்றதும் உங்களுக்காக அழுததும் , ஓடி வந்ததும் யார் என்று யோசித்து பார்த்தால் இனி ஒரு தடவை உங்கள் மனதில் வஞ்சம் குடிபுகாது ... இல்லை உங்கள் கோபம் இன்னும் தீரவில்லை என்று சொன்னீர்கள் என்றால் நான் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை ...” என்று அத்தோடு அலுப்புடன் பேச்சை முடித்துக்கொண்டு ஆயாசத்துடன் அங்கிருந்த நாற்காலியில் அமர்ந்தான். அதுவரை பேசினதில் தொண்டை வலிக்க அந்த இடத்தில் லேசாக ரத்தம் கசிந்தது.

ஆதர்ஷ் பதறி போய் தன் கர்சீப்பால் துடைக்க விஷால் டாக்டருக்கு போன் செய்தான். செளமியா பதறி போய் அவளின் கையை பிடித்து, “போதும் செளஜுவையா, இவர் எல்லாம் திருந்த மாட்டாரு ... என் தலைமுத்து அவ்வளவு தான். நீங்க ஏன் இப்படி வலிக்க வலிக்க பேசி உங்களை கஷ்டப்படுத்திக்ரீங்க ... இனி நீங்க நிம்மதியா இருங்க. இவரால் உங்களுக்கு எந்த தொல்லையும் வராம நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன் ” என்று ஆர்யாவை கண்ணால் எரித்துவிடுபவன் முறைத்து கொண்டே சொன்னான். அந்த பெண்ணின் வேதனை ஆதர்ஷை தாக்க,

“ஆர்யா காதல் என்பது கடையில் விற்கிற சரக்கு அல்ல. காசு கொடுத்து வாங்குவதற்கோ, இல்லை கேட்டதும் கையில் கிடைக்கணும் என்று நினைப்பதற்கோ. கட்டின பொண்டாட்டியே ஆனாலும் அவள் சம்மதம் இல்லாமல் தொட கூடாது என்று ஒரு நியதியே இருக்கு. அப்படி இருக்கும் போது காதல் மட்டும் எப்படி ஒரு பையன் ஆசைப்பட்ட உடனே அந்த அவனின் ஆசைக்கு உட்படனும் என்று நினைக்கிறீர்கள். டாக்டருக்கு படித்த உங்கள் தம்பியே அதை புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றால் என்னவென்று சொல்வது.

எந்த ஒரு பழத்தையும் தடியால் அடித்து பழுக்க வைக்க முடியாது. அது தானாக பழுத்தால் தான் ருசி அதிகம். அதே மாதிரி தான் காதலும். கெஞ்சியோ மிரட்டியோ காதலை கொண்டு வர முடியாது. உங்கள் தம்பியின் மனதில் வந்த காதல் இதோ இவள் மனதிலும் வந்திருந்தால் இந்த பிரச்சனைக்கு இடமே இல்லை. ஆனால் வராததால் உங்க தம்பி முட்டாள் தனமா கொஞ்சம் கூட மற்றவர்களை பற்றி யோசிக்காமல் ஒரு முடிவு எடுத்துவிட்டார்.

ஆனால் ஒன்று மட்டும் சொல்கிறேன் நீங்கள் உங்கள் தம்பியை இழந்து படுகிற வேதனையை விட, இவள் தன்னால் ஒரு உயிர் போய்விட்டதே என்று வேதனை பட்டது தான் அதிகம். இதை நீங்கள் எப்படி புரிந்து கொள்வீர்கள் ...” என்று ஆயாசமும், அலுப்பும் , சலிப்புமாக சொல்லிவிட்டு திரும்பினான்.

திரும்பிய வேகத்திலே மீண்டும் ஆர்யா பக்கம் திரும்பினான். ஏனென்றால் அவன் ஆதர்ஷின் கையை பிடித்து கண்ணில் ஒற்றி க்கொண்டு அழ, அவனை ஆச்சர்யத்துடன் பார்க்க செளஜுவோ அவனை கண்கள் அகல வியப்புடன் பார்த்தான்.

“ஐ அம் சாரி , நான் பெரிய தவறு செய்துவிட்டேன். இப்போது தான் என் மரமண்டைக்கு உறைக்குது. என் தம்பி மேல் உள்ள பாசத்தால் இப்படியெல்லாம் புத்தி கெட்டு போய் செய்துவிட்டேன்” என்று அழ, அவனை அங்கு எல்லோருமே ஆச்சர்யத்துடன் கூடிய திகைப்புடன் கவனித்தார்கள். செளஜுவைக்கு உடம்பு தளர்ந்து போயிருந்த போதிலும், ஆர்யாவின் மாற்றம் அவளுள் ஒரு புது தெம்பை கொடுக்க, அவனை பார்த்து மென்மையாக சிரித்தான். ஆதர்ஷ் அவன் கையை பிடித்து ,

“ஆர்யா, என்னிடம் மன்னிப்பு கேட்பதை விட செளஜுவிடம் போய் கேளுங்க . அவள் தான் உங்களால் நிறைய கஷ்டங்களை அனுபவித்தவள்” என்று அவள் பக்கம் கைகாட்ட , அடுத்த நிமிடமே அவளின் கையை பிடித்து மன்னிப்பு கேட்டதும் அங்கே இருந்த எல்லோருக்குமே மனது குளிர்ந்தது.

சௌஜலிவும் “நீங்க உங்க தப்பை உணர்ந்துவிட்டீர்களே அதுவே போதும். இதைவிட வேறு எதுவுமே எனக்கு சந்தோஷத்தை தராது. இனி நீங்களும் உங்கள் குடும்பத்தோடு சந்தோஷமாக இருங்கள்...” என

விஷாலுக்கும் திருப்தியாகிவிட எல்லோரையும் அழைத்து கொண்டு வீட்டிற்கு சென்றான். அதற்குள் சைத்து ஆத்திரத்தில் எல்லாவற்றையும் வீட்டில் ஒப்பித்துவிட, அபிராமி பயந்து போய் வாங்க போலிஸ் ஸ்டேஷனுக்கு போகலாம் என்று நச்சரித்தார்.

ஆனால் தாமோதரனுக்கு மட்டும் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கை கை கொடுக்க அதோ இதோ என்று சொல்லி அபிராமியை சமாளித்து கொண்டிருந்தார். அவரின் நச்சரிப்பு தாங்காமல் விஷாலுக்கு மூர்த்தி போன் செய்ய விஷால் அங்கு நடக்கிற விஷயங்களை சொல்லி பயப்பட வேண்டாம் என்றதும் எல்லோருக்கும் படபடப்பு குறைந்தாலும் அபிராமிக்கு மட்டும் பயம் அவரை விட்டு அகலவில்லை.

அடுத்த ஒன்றரை மணி நேரத்தில் வீட்டின் வெளியே மூன்று கார் வந்து நின்றதும் எல்லோரும் வெளியே ஓடி வந்தார்கள். அபிராமி சௌஜலிவின் கழுத்து காயத்தை கண்டு பதறி போக அவரை சமாதனபடுத்தினான். விஷால் எல்லோரையும் ஆர்யாவுக்கு அறிமுகப்படுத்தி அங்கு நடந்த விஷயங்களை கூறவும் ஆர்யா எல்லோரிடமும் தன் செய்த தவறுக்கு மன்னிப்பு கேட்டான்.

அதை கேட்டதும் அபிராமி ஓடி வந்து சௌஜலிவை கட்டிப்பிடித்து முத்தமிட்டார். தாமுவும் அவளை அணைத்துக்கொள்ள அதை ஆதர்ஷ் சற்று பொறாமையுடன் பார்க்க, சைத்துவுக்கு எப்படியோ இனிமேல் சௌஜலிவுக்கு ஆபத்து இல்லை என்று தெரிந்ததும் மனது லேசாகிவிட, ஆதர்ஷின் பொறாமையை நினைத்து சஹாவுடன் கூட்டணி அமைத்து சிரித்து கொண்டிருந்தான் .

சைத்து சிரிப்பதை கண்ணாலே என்னவென்று தாமு கேட்க, அவள் ஆதர்ஷை கண்ணாலே காட்டவும் அவனின் பார்வை சௌஜலிவின் மேலேயே ஆணியடித்த மாதிரி இருப்பதை கண்டு நழுண்டு சிரிப்புடன் சரி எல்லோரும் கொஞ்சம் வெளியே போயிட்டு வரலாம்” என்று சொல்லிவிட்டு சௌஜலிவிடம்,

“நீ போய் ரெஸ்ட் எடுமா.... என்று அவளை அவள் ரூமிற்கு அனுப்பியதும் ஆதர்ஷின் முகம் லேசாக வாடி போனது. அதை கண்டு சிரித்துக்கொண்டே, “நான் உங்களை சௌஜலிவின் ரூமிற்கு போக கூடாது என்று சொல்லவே இல்லையே . தாராளமா போய் உங்க ஜானுவிடம் பேசலாம் ...” என்று கண்ணடித்துவிட்டு, சைத்துவிடம் திரும்பி ” என்னடா தான்யா அப்பா சொல்றது சரி தானே ” என்று குறும்பாக கேட்டார். அவரின் குறும்பில் ஆதர்ஷ் வெட்கப்பட, சைத்து, “ நூறு சதவிகிதம் கரெக்ட் டாட் , மாம்ஸ் வெட்கம் எல்லாம் எங்கள் சொத்து. அதை நீங்கள் க்ளைம் செய்ய கூடாது. சீக்கிரம் போங்க இல்லையென்றால் சௌஜலிவே வெளியே வந்து எங்களை ஒரு வழி செய்துடுவாள் , நீங்க ஆசை தீர பேசுங்க. நாங்க யாரும் குறுக்கே வர மாட்டோம் ” என்று கேலி செய்துவிட்டு , அங்கிருந்து தாமுவுடன் நகர ஆதர்ஷ் சிரிப்புடன் தலையை குலுக்கிக்கொண்டு அவனின் ரூமிற்கு சென்றான் .

கட்டிலில் களைப்புடன் படுத்திருந்த சௌஜலிவை கண்டதும் வெளியே வந்து ஆரஞ்சு ஜூஸ் பிழிந்து எடுத்துக்கொண்டு மீண்டும் அவள் ரூமிற்கு செல்ல அவளை கண்டதும் மெல்ல எழுந்து அமர்ந்தாள். அவளருகில் அமர்ந்து ஜூஸை கொடுக்க முதலில் மறுக்க அவளை வறுபுறுத்தி குடிக்க வைத்தான்.

குடித்ததும் அவன் மார்பிலே தலையைசைத்து அமர்ந்தவளின் தலையை வருடி, “எனக்கு இப்போ தான் ரொம்ப நிம்மதியா இருக்கு. உன் மனசு படியே எல்லா பிரச்சனைகளும் நல்ல படியா முடிந்து விட்டது. இனி அடுத்தது நம்ம கல்யாணம் தான் நீ என்ன சொல்றே ஜானு” என்று தாபமான குரலில் கேட்டதும் சௌஜலிவுக்கு ஜிவ்வென்று வானத்தில் பறப்பது போல் இருக்க வெட்கத்தில் அவளை கட்டி அணைத்துக்கொள்ள அவளின் ஆதியும் அவளின் வெட்கத்தை முத்தத்தாலே துடைத்து அவளை தன்னுள்ளே அடக்கிக்கொண்டான்.

*****சுபம்*****

